This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

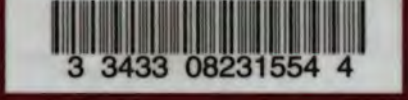
3 3433 08231554 4

ΦΩΤΙΟΥ ΛΕΞΕΙΣ.

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

E CODICE GALEANO DESCRIPSIT

RICARDUS PORSONUS.

PARS POSTERIOR.

SUMPTIBUS COLLEGII TRINITATIS CANTABRIGIÆ.

VENEUNT APUD J. MAWMAN, LONDINI.

M.DCCCXXII.

EXCUDIT A. J. VALPY, LONDINI.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
584159
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.
P 1913 L

ΦΩΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Ἀρχὴ τοῦ θεοῦ τοῦ τ στοιχείου.

Πάγας: δίκτυα· παγίδας.

Παγασαί: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.

Πάγη: θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον.

Παγκάλης: πάνυ καλῆς.

Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς· πύκταις.

Παγκράτιον: πυγμή· ἀγών· ἄθλησις.

Πάγκυφος ἐλαία: ἡ κατακεκαμμένη.

Πάγοι: αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν.

Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένην.

Παθαίνεσθαι: οὐ δεινοπαθεῖν.

Παιάν: εἶδος ᾠδῆς.

Παιᾶνας: κώμους· εὐφημίας.

Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι: δῆμοι διττοί εἰσι Παιανιέων, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὓς[1] Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπένερθεν· τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δῆμος δέ ἐστι καὶ* οὗτος τῆς Λεοντίδος.

Παιανίσαι: τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους[2] καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιανίαζε[3] ἐπορεύετο: μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν: ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν.

Παιδάρητος:[4] τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἁρμοστής· ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παιδάριον: οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι.

Παιδάρια: τὰ μείζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται.

[1] ὡς
[2] ἐ. ἔργου ἀρχομένους
[3] Παιάνιζε
[4] Παιδάριτος
* Inc. f. 91. c. 1.

Παιδέρως:[1] σφραγῖδος ἔνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος.

Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.

Παιδιὰν καὶ παίγνιον: ἑκατέρως λέγουσιν.

Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασταῖς δῆλον· ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ· Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁραῖς, ἀπώλεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπηι νῦν· ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὔπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ Κρατῖνος δὲ Ὥραις,[2] τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ[3] Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ,—μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται ταῖ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων· Πλάτων Φαίδρωι· ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐλαβόμην, ἐρεσχελήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί· ἡ δὲ λέξις, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.

*[*Παιδεύειν*: παιδοτροφεῖν.]

Παιδικώτερον: ἱλαρώτερον.

Παιδισκάριον: κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κεκωμωίδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν.

[1] *Παΐδερως*
[2] *ὁραῖς*
[3] *σου*
* Inc. f. 91. c. 2.

Παιδείαν: παιδικὴν ἡλικίαν.

Παιδιά: παῖγμα.

Παιδοκόμον: παῖδα τρέφοντα.

Παιδολέτειρα: παιδοφόνον.

Παιδοτρίβας: ἀλείπτας· γυμναστάς.

Παιδουργία: παιδοποιία.

Παιδοῦσα: ἐγκύμων.

Παίει: τύπτει.

Παίειν: ἐσθίειν.

Παιπάλη: ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου.

Παιπάλημα: τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίαι.

Παιπάλημα: οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

Παῖσαι: τύψαι.

Παισθείς: τυπτηθείς.

Πεττείαις: παιδιαῖς· τάβλαις.

Παιῶνας: ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιωνεῖον: ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον.

Πακτῶσαι: σφηνῶσαι θύραν.

Παλάθαι: μάζαι σύκων.

Παλαιόν: οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιὸν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου· οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· καί τοι εἰ ἀποδεδώκει ταῖ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιὰς, ὥσπερ οὗτος φησί.

Παλαιγενές: πρεσβύτατον.

Πάλαι: τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν.

Πάλαι: καὶ τρίπαλαι· καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν.

Παλαιοθέτης: παλαιοπράγμων καὶ δραστήριος.

Παλαιθέου: παλαιᾶς θεοῦ.

Παλαιότερον: καὶ ἄνευ τοῦ ο̄ λέγουσι· καὶ τὸ ὑπερθετικὸν, παλαίτατον.[1]

Παλαιστάς: σπιθαμάς· ἢ ἔμπαλιν.

Παλαιφάτου: παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μῦθοι.

Παλαμᾶσθαι: τεχνάζεσθαι.

Παλαμίς: τεχνίτης.

Παλαμναῖος: φονεύς· ἢ μιαρός· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν παλάμην· καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ προστροπαῖος,[2] ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς.

Παλαμωμένων: χερσὶν ἐργαζομένων.

Παλαμῶν: χειρῶν.

Παλάσια: τὰ συγκεκομμένα σῦκα· παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα· εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς.

Παλαστή: θηλυκῶς· Κρατῖνος Νόμοις·—μεῖζον τὸ δέος παλαιστῆς· Φιλήμων Ἐφεδρίταις· Σκιμπόδιον[3] ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιαθίον· Ἴσως παλαστῆς.

Παλεύετε: θηρεύετε· καὶ τὰς περιστερὰς τὰς θηρευούσας, παλευτρίας καλοῦσιν.

* Inc. f. 91. c. 3.

[1] παλαίτερον

[2] προστρόπαιος

[3] σκηπ in σκιμπ statim mut.

Παλευτά: τὰ λίνα οἷς τὰ θηρία ἁλίσκεται· ὡς καὶ παλευτρίδες, αἱ περιστεραί.

Παλεῦσαι: ἐξαπατῆσαι· ὑπαγαγέσθαι· καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος.

Παλεῦσαι: ὑπαγαγέσθαι· ἀπὸ τῆς πάλης ἢ τοῦ παλαίειν· οὕτως δὲ ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον.

Παλημάτιον: λεπτὸν ἄλευρον.

Παλίλλογα: παλισύλλεκτα.

Παλιλλογία: ταυτολογία.

Παλιμβαλής: ὁ ἀνάταυρα πεσών.

Παλίμβιος: ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία: ἡ εὐμετάβλητος γνώμη.

Παλίμβολος: ἀδόκιμος· εὐμετάβολος· ἀνελεύθερος· Κλήμης· δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος, ἐναντιόβουλος·* ἐναντιογνώμων· ὡς καὶ παλίνδης ὄνος.

Παλιμπετής: ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα: δύσφημα· κακά· ἐναντία.

Παλινάγγελος: ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον: πάλιν καὶ αὖθις· ὑστερόληπτον.

Παλιναίρετα: ἐπεσκευασμένα· καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετα: φευκτά· ἔκκλιτα· τὸ ἐναντίον αὐτῇ τῇ αἱρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ παλαιά· Πλάτων ἐν Τιμαίωι[1] παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

* Inc. αντιοβούλος f. 91. c. 4.

[1] πάλιναυ primo ut puto; nunc erasis ν et υ, παλαι πά factum; παλαιά certe ejusdem. Etiam ω in τιμαίωι in litura.

Παλιναίρετος: *Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἱρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον· ἐπειδὴ γὰρ συκοφαντῶν τινὰς, ἔπειτα λαμβάναν δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν· ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἄρχοντας τινὰ ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντας· Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.*

Παλινδικεῖ: *ἐπισυνάπτει δίκην.*

Παλινδορία: *σκύτος.*

Παλινδρομῶν: *ὑποστρέφων.*

Παλιγκάπηλος: *ὁ μεταπράτης.*

Παλιγκάπηλος: *ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· λέγουσι δὲ καὶ παλινέμπορος.*

Πάλιν: *καὶ αὖθις· καὶ αὖτις· ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν σημαίνει· ὥστε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφοῖν· αὖτις πάλιν, πάλιν αὖτις λέγοντες.*

Παλινοδία: *ἐναντία ὁδός.*

Παλίνορσος: *ὀπισθόρμητος.*

Παλινοστήσας: *ἐπανελθών.*

* *Παλινσκίωι*: *σκοτεινῶι· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος.*

Παλιντράπελον: *ἀντίστροφον· ἐναντίον· ἀντεστραμμένον.*

* Inc. f. 92. c. 1.

Παλινωιδία: ἐναντία ωἰδή· ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις.

Παλίνρυτα: κύμβαλα.

Παλίνσκιον: τὸ ὑπὸ ἄλλου σκιαζόμενον.

Παλίμβολον: Αἰσχίνης ἐν τωῖ περὶ παραπρεσβείας· ὁ πολλάκις ἐπ' ἐμπολῆι μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενος ἐν τωῖ βίωι παλίμπρατος, παλίμβολος ἐλέγετο· ὡς Δείναρχος δηλοῖ καὶ Μένανδρος.

Παλιρρόθιον: ἐκ[1] τουπίσω ἐφωρμηκός.

Παλίνσκιον: Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλῆς·— χειμῶνι (σὺν)[2] παλινσκίωι· ἀντὶ τοῦ ζοφερωῖ.

Παλίωξις: ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν.

Παλιώρους: ἀκοντιστάς.

Παλλάς: παρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηιρηκέναι Πάλλαντα ἕνα τῶν Τιτάνων.

Παλλάδος πρόσωπον: τοὺς στατῆρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν.

Παλλακίς: κόρη.

Παλλακόν: τὸν παλλακευόμενον.

Παλαμναῖος: τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τηῖ παλάμηι παλαμναίους ἐκάλουν.

Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλληνεύς· ὅτι δέ ἐστι καὶ ἐν Θραίκηι Παλλήνη, γνώριμον.

[1] εἰς [2] om. σὺν

Πάλλει : κινεῖ· σείεται· ἄλλεται.

Παλλόμενον : ἀλλόμενον· κληρούμενον.[1]

Παλμός : τρόμος· σεισμός.

Πάλος : κλῆρος.

Παλτά : τὰ δόρατα.

Παλτάρια : σεμίδαλις.

Παμμάχιον : παγκράτιον.

Παμμήστορα : πάντων τεχνίτην.

Πάμπαν : παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατωνικεὺς συναλιφὴν[2] εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι).

* Παμπήδην : παντελῶς.

Παμπησία : παγκτησία.

Παμπληθεῖς : πάνυ πολλάς.

Παμύλης : Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης.

Παμφαής : ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Πάμφορος : παντοῖα φέρων.

Παναγές : καθαρόν· ἅγος γὰρ καὶ ἁγνεία, καὶ μύσος κατὰ ἀντίφρασιν.

Παναγής : ὁ κατὰ πάντα ἁγνός.

Παναθήναια : Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τοῖ ὑπὸ Θησέως γενομέναι συνοικισμοῖ, πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ Γῆς· Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως· πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος· καὶ ἀγενείου· ἀνήρ· τῷ[3] δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίαι πλεκτῇ.

[1] πληρούμενον

[2] Sic. Desinit artic. in τοῦ, sine punctis. In marg. nota /

* Inc. f. 92. c. 2. [3] τὸ

Παναθήναια : ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνησιν.

Πανάκεια : θεραπεία.

Παναλκές : ἰσχῡρότατον.[1]

Πανάμερον : δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Πανάνυτον : παντοδύναμον.

Πανάπυστος : ἀνήκοος.

Παναρμόνιον : πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναυγές : πάνυ λαμπρόν.

Πανδαισίας : πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας.

Πανδαισία : ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδαίσιον : πολυτελὴς τράπεζα.

Πανδαμάτωρ : πάντας ὑποτάσσων.

Παναθήναια : διττὰ Παναθήναια ἦγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν· ἦγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πάνακτος : πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ *χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς.

Πάνδια : ἑορτή τις· ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστὶ καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τωῖ Διί· ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τωῖ Διί.

Πάνδια : ἑορτή τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδεί̈νως : εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς παναύλίως.

[1] ῡ ms. ut hic. * Inc. f. 92. c. 3.

Πανδερκεῖς: *πάντα ὁρῶντες.*

Πάνδημος Ἀφροδίτη: *οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν· διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν· ἃς ἐκάλουν ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.*

Πανδήμου: *παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.*

Πανδιονίς: *μία τῶν ι΄ φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις· ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.*

Πανδοκεῖον: *καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγανόμιον*[1] *λέγεται καὶ διὰ τοῦ χῖ, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν.*

Πανδοσία: *πόλις μία τῶν ἐν Καρσαπία.*

Πάνδροσος: *ὄνομα γυναικός.*

Πανδωρία: *ἡ γῆ.*

Πανιὰς αἶσα: *ἀπὸ τοῦ Πανός.*[2]

Παγκαρπία: *πανσπερμία.*

Πανύχιον: *ὅλην τὴν νύκτα.*

Πανομφαίοι: *οἱ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.*

Πανόν: *ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμοι.*

Πανόπτης Ζεύς:[3] *πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια.*

Πανὸς σκῶλος: *ὄνομα σχήματος.*

Πανός: *δέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης.*

[1] *-μεῖον* [2] In marg. nota /

[3] *γάμοι· ζεύς* sine aliis punctis quæ articuli finem indicent. Nota / in marg. Deinde nov. artic. *Πανόπτης*: *πολ.*

Πανός: σκοπός·[1] μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φανταστῶν αἴτιος ὁ *Πάν*· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος.

Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνοψ: ἥρως Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.

Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος· λέγεται* δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος.

Πανσέληνον: λεκτέον, οὐ πληροσέληνον.

Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία: παγκαρπία.

Πανστρατεία: οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι.

Πάντα θεῖ κἀλαύνεται: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.

Πάντα κάλων σείειν: παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίαι χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

Πάντα κάλων: ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσεν· πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὑρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

Πάντα ὀκτώ: οἱ μὲν Στησίχορον φασὶν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμούς, καὶ ὀκτὼ γωνίας·

[1] σκοπὸς (Accentum ut videtur delet. Imitatur Porsonus.)
* Inc. f. 92. c. 4.

οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης[1] κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησεν πολίτας καὶ ὀκταμερῆ τὴν πόλιν.

Παντάπασιν: ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς· σφόδρα.

Πανταχῆ: πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπωι· καὶ πανταχόθι· πανταχοῖ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

Παντέλειον: ὁλόκληρον.

Παντευχίαν: πανοπλίαν.

Παντὶ σθένει: ὅλῃ[2] δυνάμει.

Παντί τωι: παντί τινι.

Παντοδαπά: παντοῖα.

Παντοδαπώτερον:[3] συγκρίνοντες λέγουσιν.

Παντὸς μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ πάντως.

Πάντοσε: πανταχοῦ.

Πάνυ: λίαν.

Πάνυ σφόδρα: ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ.

Πανύστατον: πάντων ἔσχατον.

Παμφάλυα: τὸν πομφόλυγα· Σώφρων.

Πανώλης: πανώλεθρος.

Πάξοι: νῆσοι κατ' Ἰταλίαν.

Παπάζοιεν: πατέρα καλοῖεν.[4]

Πάπας: τοὺς πατέρας καλοῦσιν.

Πάππος: αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάπποι: αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις.

[1] ἀλίτης [2] πάσηι, sed ὅλη· statim supr.
[3] -ότερον [4] παραπ. pro πατέρα κ. * Inc. f. 93. c. 1.

Παπταίνειν: ἐρευνᾶν.

Παρά: διά.

Παραβαλέσθαι: τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξαπατῆσαι· Θουκυδίδης α'· οὕτως καὶ Ὅμηρος· παραβλήδην[1] ἀγορεύων.

Παραβαλεῖς: παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις.

Παραβάλοιτο: ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

Παραβαλοῦ: παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας.

Παραβάλλεσθαι: παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι.

Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς: τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης.

Παραβιβάζεσθαι: παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπειν: ὑποβλέπειν.

Παραβληδήν: ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος: συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος.

Παραβλῶπες: παρορῶντες· στραβοί.

Παραβολή: πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παράβολος: * * * * [2]

Παραβύουσα: παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: παρακεκρυμμένον·* λάθραι γινόμενον.

Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθηναίοις δικαστηρίων· ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ια'· ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παρά-

[1] παρὰ αὐλίδην [2] Desunt puncta; semiversus vacuus.
* Inc. f. 93. c. 2.

βυστος· ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τοῖ κατὰ Πατροκλέους· λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγγείλας ****[1]

Παραγκωνίσας: ἀποστρέψας· ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνούς: παρανοήσας.

Παραγγελία: (ὅση σπουδὴ καὶ παραγγελία)[2] περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίαι ἐχρήσατο ἐν τοῖ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνται τινές· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παραγραφή: δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην· μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ'· διὰ προσώπων· διὰ χρόνων· διὰ τόπων· διὰ τρόπων.

Παραγράφεται: ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται· ἀποβάλλεται.

Παραγραφή: οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν,* ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς· καὶ ἔστι

[1] Desunt puncta; semiversus vacuus.

[2] iv. voces om. * Inc. τορσιν f. 93. c. 3.

τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην· ὁ δὲ Ἀπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶ περιγεγραμμένου.

Παραγραφή: ὅτ' ἂν λέγηι τίς, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γέγηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις· καὶ διὰ τοῦτο φησὶ μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἱ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκείνηι τῆι δίκηι, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστωι τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά· παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτον τί ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παράδειγμα: εἰκών· ἡ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅτ' ἂν ἀντιπαραθῆι τις ὅμοιον ὁμοίωι· οἷον, λογικωῖ λογικόν·* παραβολὴ δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίωι· οἷον, ἀλόγωι λογικόν· ἢ ἔμπαλιν.

* Inc. f. 93. c. 4.

Παράδειξις: ὁμοιότης· δήλωσις.

Παράδεισος: τὸ ἐνεστῶς· σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος· καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ, τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι δὲ τούνομα Περσικὸν, καὶ λέγεται Φαρδαιθί.

Παραδιαιτᾶσθαι: τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παρὰ δίκην: παρὰ τὸ δίκαιον.

Παράδοξον: ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν.

Παραζηλῶν: παροξύνων· ζηλοτυπῶν.

Παραθέουσι: παρατρέχουσιν.

Παραθήγειν: ἀκονᾶν· παροξύνειν.

Παραθήκην: Πλάτων Συμμαχίαι.[1]

Παραιρημάτων: τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης.

Παρασαβάζειν:[2] παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν.

Παραθήξονται: παρακονήσονται.

Παραθρήσεις: παρίδης.

Παραιξορουσον: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι.[3]

Παραιρήσεται: ἀφαιρήσεται.

Παραιροῦνται: ἀφαιροῦνται.

Παρακαρής: ὀλίγου.

[1] συμμαχίαν
[2] Παραισ.
[3] Semel λ

Παραίσια: ἀπαίσια.

Παραιτεῖσθαι: παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν.

Παραιτητής: παρακλήτωρ· ἀπολογούμενος.

Παρακαταβολή: πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν: οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν* δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κλῆρον ἢ ἐπὶ κλῆρον πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μέν τοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μέν με τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον.

Παρακατάστασις: ἀργύριον ἐν μιαῖ δραχμῇ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπί τισι γραφαῖς.

Παρακεκομμένος: ἐξεστηκώς· παράφρων· μαινόμενος.

Παρακελεύεται: προτρέπεται· διεγείρει.

Παρακέλευστοι: οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως συλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες.

* Inc. f. 94. c. 1.

Παρακέλευστοι : οἱ σπουδασταί* ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ.

Παράκλησις : ἀντὶ τοῦ προτροπή· Ἰσοκράτης Παραινέσεσι· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες· Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακινοῦντα : ἐξιστάμενα.

Παράκλητος : ὡς ἡμεῖς, εἴρηκεν Λυκοῦργος.

Παρακοίτης : ἀνήρ.

Παρακοᾶν : παραινοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾶν :[1] τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρὰ καφὸν ἀποπέρδειν : παροιμία· ἐπὶ ἀναισθήτων.

Παρακροτοῦντες : παραθαρσύνοντες· παρορμῶντες.[2]

Παρακρούεται : ἀντὶ τοῦ ἐξαπαταῖ· μετῆκται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τί ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακέχορδικεν :[3] οἷον παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἀττικοί, καὶ παρέχορδον.

Παρακρούεσθαι : ἐξαπατῆσαι· ἤτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θυβίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδί.

Παρακρουστιχοίνικος : παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν·

* Inc. f. 94. c. 2.

[1] κ recentioris ; sed et principio ita fuisse liquet. Hunc artic. om. Pors.

[2] παρορμοῦντες [3] -ηκεν

τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούσασθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ κρουσιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν.

Παραλέγειν: τὰς ὑπερέχουσας ἐν ταῖς ὀφρύσι τρίχας ἐκλέγειν.

Πάραλοι: οἵ τε ἐν τῇ νηῒ τῇ παράλῳ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.[1]

*Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστής: ἀπατεών.

Παράλογον: λέγουσιν ἀρσενικῶς οἵ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος.

Παράλογος: τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον: ἡρῷον *Παράλου τινὸς ἥρωος,[2] ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς.

Πάραλος: ἱερὰ τριήρης, ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β'· Ἀντιγονὶς καὶ Δημητριάς· ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας· εἷς τε Δῆλον φημὶ

[1] ἀντιγόνης—δημητρίας et sic mox, sed ἀμμωνιὰς

* Inc. f. 94. c. 3. [2] ἡρῶιον

καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς Ἀττικοὺς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὗται αἱ τριήρεις.

Πάραλος: ναῦς ἱερά· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία.

Παράλλαξον: πάρελθε.

Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν· συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριηρῶν, ἀπό τινος ἥρωος[1] τούνομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἱ καὶ[*] διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε[2] ὀβολοὺς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἴσου.

Παραλουργίς: παράβαφος.

Παραμείψας: παραλλάξας.

Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: συμβουλεῦσαι· καὶ παραμυθήσασθαι ὡσαύτως.[3]

[1] Sic
[2] τέσσαρές
[*] Inc. f. 94. c. 4.
[3] ὡς αὕτως

Παραπαίων: ληρῶν.

Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἡ λέξις.

Παραπεπτωκώς: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου.

Παραπέτασμα: παρακάλυμμα· παράπλωμα.

Παράπηγμα: κανόνα· καὶ εἶδος τί ὀργάνου ἀστρονομικοῦ.

Παραπλαγιάσας: πλαισάμενος.

Παράπηχυ: ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλωσι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.

Παραπλέξαι: ἐμπλέξαι.

Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βεβλαμμένος.

Παραπλῆγας πέτρας; παραλίας· πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Παραπληξία: μανία.

Παρὰ πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.

Παραπτερυγίζειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.

Παραρρητοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις.

*Παναρμόνιον: ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις·— ἐν ᾧ Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν.

* Inc. Παραρμόνιον (sic) f. 95. c. 1. Voluit Παραρμόνιον. Tum παναρμόνιον, ut hic; et ς. τ. sine accentibus.

Παράρυμμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς πόδας.

Παραρύμματα: δέρεις· σκεπάσματα.

Παραρυῶμεν: παραπέσωμεν.

Παρασάγγης: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστι σταδία τριάκοντα.

Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει.

Παράσημος: ἀδόκιμος.

Παράσημος ῥήτωρ: Δημοσθένης ἐν τοῖ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείωι[1] τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάραχται.

Παράσημος ῥήτωρ: ὁ φαῦλος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται.

Παράσιτοι: οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι·[2] κεῖται ἡ λέξις ἐν τοῖ τοῦ βασιλέως νόμωι.

Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας: τὸ ἐν τοῖ τρέχειν γινόμενον.

Παρασκήνια: αἱ εἴσοδοι αἱ εἰς τὴν σκηνήν.

Παρασκήνια: ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ[3] παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς εἰσόδους τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

[1] ὑπο τ. α. χαράττεται σημείωι
[2] αἱρόμενοι (sic)
[3] ὃ

Παράστασις: στάσις παρά τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.[1]

Παράστασις: τούνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσι· ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· *Μένανδρος Μισογύνῃ*·*—ἔλκει δὲ γραμματίδιον *Ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις μία Δραχμή· *Ἀριστοτέλης* δὲ ἐν *Ἀθηναίων Πολιτείαι* περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλεύσεως καὶ (ἀγρα)φίου[2] καὶ μοιχείας· *Δημήτριος* δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ *Νομοθεσίας* τοὺς διαιτητάς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμάς· μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν[3] παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν[4] ἑκάστην.

Παρράσιος:[5] ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν *Εὐήνορος*· *Ἐφέσιον* δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος: κοσσοτράπεζος.

Παρασπιστής: παρεστὼς ὁπλίτης.

Παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· *Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.

Παρασπονδήσας: παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδοῦμαι: παραβαίνομαι.

[1] χρεω- (o statim) * Inc. f. 95. c. 2.
[2] Pro ἀγρα iv. vel v. litt. spatium.
[3] ἣν [4] -σίου [5] ρ semel.

Παραστησάμενος : παραλαβών· ἑλών· καταστρεψάμενος.

Παρασταδόν : παραστατικῶς· κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ δέον.

Παραστάται : οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τοῖς βασανισταῖς.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν : Πολιτείας η'.[1] ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία[2] καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας τὸ ō εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον* μεθ' ὑπηρέτου τωῖ ἐγκαλουμένωι ἐπιδίδωσιν.

Παρὰ σφίσιν :[3] παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν : παραυτίκα.

Παραταχθείς : παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι : ἠκόνημαι.

Παρατενεῖς :[4] ἀπολεῖς· ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατηρημάτων : ἐπιτηρήσεων· κληδονισμῶν· καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντειῶν.

Παρατίλτρια : οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος, ὁ πιττούμενος.

Παρὰ τούτου : ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

Παρατρύζει : παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν

[1] $\overline{\text{Z}}$ [2] -μωσία

* Inc. f. 95. c. 3.

[3] σφῖσιν G. Accent. om. Porsonus.

[4] *Παρατενθείς* (sic)

ὀρνίων, ὅτ' ἂν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γέρα ἐπιφωνοῦσιν.

Παρατεῖναι : τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας· Οἶδ'[1] ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

Παραυδήσας : παραμυθησάμενος.

Παραύλια : πρόσχωρα

Παραυτίκα : ἔγγιόν τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπογυώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὴ ἐθέλοι ξυμμαχεῖν.

Παραφέρων : παράγων.

Παράφορος : ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος.

Παραφρυκτωρεῖν : τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ πρόσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ[2] ἐχρήσατο.

Παραχαράκτης : διαστροφεύς.

Παραχειμάζοντι : Δημοσθένης· καὶ παρεχείμασεν Περίδης.

Παραχρᾶται[3] *πολύ* : σφοδρῶς συνουσιάζει[4]· ἀπολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπί ἑκάστου πράγματος ὃ[4] ἐκ περιουσίας γίνεται.

Παραχορδίζειν : διαφωνεῖν· ἁμαρτάνειν.

Παραυχενίζων : παρακρούων.

Παρέγγραπτον : νόθον.

[1] οἵ δ'—ἡμῶν [2] λόγων (ων compendio)
[3] *Παραχρᾶται* : πολὺ σ.
[4] Inc. σιάζει f. 95. c. 4. [4] ὃ om.

Παρεγγεγραμμένος : ὁ μὴ ἀστός.

Παρεγγύησεν : καὶ παρεγγυηθέντος· παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός.

Παρεγγράπτους : ξένους· νόθους.

Παρεγγυαῖ : παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραινῶ· παρακατατίθεται.

Παρεγγυήσαντος : παρασχόντος.

Παρεγγυῶν : παραινῶν· διαβεβαιούμενος.

Πάρεδρος : Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείαι φησι· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους, ὅ, τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος· δύο ἑκάτερος,[1] οὓς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῶι δικαστηρίω πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας[2] διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύωσιν· ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθείς : παραλυθείς.

Παρεθέντος : ἐκλυθέντος.

Παρεῖαι ὄφεις : ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τωι κατὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους[3] τοῖς ὄφεσι· τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις[4] κατεσθίειν.

Παρεῖαι ὄφεις : ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας ἱεροί·

[1] ἑκατέρους
[2] εὐθύνας (ειν compendi)
[3] ὁμοίως
[4] ὄφεις, sed statim ἔχεις in marg.

οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδικοῦντες.

Παρείετο:[1] παρητεῖτο.

Παρείεμαι: παραιτοῦμαι.

Παρεικάθη: παρέλθη.

Παρειά: γνάθος· καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρήκοντα:[2] παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα.

Παρεικότος: παραλελυμένου.

Παρειμένον: κεχαυνωμένον.

Παρειμένος: παρεωραμένος.

Πάρειμι: παρελεύσομαι.

Παρείπηι: παραπείσει.

Παρειπών: παραινέσας.

Παρείς: ἐάσας· ἀφείς.

Παρείσακτον: ἀλλότριον.

Πάρεισι: παρελεύσεται.

Παρείσεται: παραιτήσεται.

Πάρεισι: παραρρηδήσεται.[3]

Παρεισκρίνει: παρεισέρχεται· παρεισβάλλει.[4]

Παρεῖτε: παραγίνεσθαι.

Παρ' ἕκαστα: ἑκάστοτε.

[*Παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν*: τοῦτο μὲν καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.]

[1] *Παρίετο*: παρηγεῖτο statim mut. in *Παρείετο*: παρηγεῖται.

* Inc. f. 96. c. 1. *Παρείκαθι*: πάρέλθε

[2] *Παρείκοντα*, sed η statim supr.

[3] παρερηδήσεται

[4] παρεὶς ter disjungit.

Παρεκβατικῶς: συντόμως.

Παρεκόπτου: ἠφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων.

Παρεκότει: ὠργίζετο.

Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

Παρελαχάνιζες: παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες.

Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· *Δημοσθένης ἐν τῇ τοῦ*[1] *ὑπὲρ Κτησιφῶντος.*

Παρέλεξας: τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι.

Παρελθών: ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.

Παρέλκον: περιττὸν ἢ παρατεῖνον.

Παρέλκεσις: ὑπέρθεσις.

Παρελογίσασθε: ἠπατήσατε.

Παρέλυσαν: ἀπήλλαξαν· μετέστησαν· Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβαλόντων: κυκλωσάντων.

Παρεμβολή: σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον.

* *Παρέμφασις*: παραίνεσις· συμβουλή.

Παρενδατη: παρεντεθη.

Παρενθήκη: ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν.

Παρεξερεσίαν: τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ' Θουκυδίδης.

Παρεξηυλημένον καὶ κατατετριμμένον: τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμ-

[1] Sic.

* Inc. f. 96. c. 2.

μένων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους.

Παρενείρει : παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.

Παρεπλεξάμην : παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν.

Παρέπτη : παρῆλθεν.

Πάρεργος : ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως.

Παρέρχεται : ὑπερβάλλει.

Πάρες : ὑποχώρησον.

Πάρεσις : νέκρωσις.

Πάρεστιν : ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.

Παρέσφηλεν : παρεσφάλη· ἀπερρύη.

Παρετέον : σιωπητέον· παραληπτέον.

Παρευδοκιμησάσης : νικησάσης· ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης.

Παρευθύνει : παραφέρει· βιάζεται.

Παρευνηθείς : παρακοιμηθείς.

Παρηβηκώς : γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι : παρακμάσαι.

Παρηγορίας : συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.

Παρήκαμεν : ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.

Παρήλασεν : ὑπερήλασεν[1] ἤτοι ἐνίκησεν.

Παρῆν : παρήμην.[2]

Παρῆσθα : παρῆν.[3]

Παρήσω : παράσχω.

[1] η ex em. statim facta pro é.

[2] παρ' ἡμῖν.

[3] An παρήν pro novo articulo habuerit scriba, non liquet. Junge, Παρῆν : παρήμην· παρῆσθα· παρῆν.

Παρθένιος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δεκούσης εἶναι γεννώμενος.[1]

Παρθένοι: οἱ γεννώμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Γυργίαι παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθένοι: τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἓξ· πρεσβυτάτη* μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις· τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠρείθυια· ἕκτη Χθονία· τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς[2] ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τωῖ Ὑακίνθωι καλουμένωι πάγωι ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες· καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τηῖ ε' Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπωι.

Παρθενοπίπας: ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν.

Παρίαμβοι: καὶ παριαμβίδες καὶ ἴαμβοι· κιθαρωδικοὶ νόμοι, οἳ προσηύλουν.

Παριεμένους: παρερχομένους.

Παρίεται: παραλύεται.

Παρίεμαι: παραιτοῦμαι.

Παριλλαίνουσαν: παραβλέπουσαν.

Παριππεύσαντες: παραδραμόντες.

Παρ' ἵππον καὶ κόρην: τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλού-

[1] γενναῖος

[2] στρατείας

* Inc. σβυτατη f. 96. c. 3.

μενος· ἐπειδὴ τίς τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν,[1] Ἱππομάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίωι τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίως μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν[2] ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ πάριππος[3] καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ωἳ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθι : παραγίνου·[4] παρατύγχανε· Ἕρμιππος Δημόταις.

Παρίσθμια : τὰ περὶ τὸν φάρυγα.

Πάρνης : τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν[5] Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ ἑξῆς.

Παρνησός : ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

* *Πάρνοπες* : ἀττέλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδοσαν.

Πάρνοψ : εἶδος ἀκρίδος.

Πάροιθεν : ἔμπροσθεν.

Παροιμία : λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.

Παροινίας : ὕβρεις.

Πάροινος : μέθυσος.

Παροισθέντι : παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα : ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα.

Παροιστρῶσι : παρακαθίσωσι θυμωῖ.

Παρό : διό.

[1] κοδρίδων
[2] βοᾶν
[3] παρίππος (sic)
[4] παράπνου
[5] θηλυκῶς ἐστιν·—φροῦδε
* Inc. f. 96. c 4.

Παροκλάζων : γονατίζων.

Παροκωχή : παροχὴ παρὰ Θουκυδίδηι· ὡς ἡ ἀνακωχὴ καὶ διακωχή.[1]

Παρολκή : ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ : παρακολουθεῖ.

Παρ' ὄντινα οὖν : παρὰ πάντα.

Παρόν : ἐξόν· δυνατόν· δέον.

Παρορμαῖ : διεγείρει· παροξύνει.

Πάρος : χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.

Παρ' οὐδέν : εὔκολον· εἰς οὐδέν.

Παρουσία : ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἡ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τωῖ περὶ συντάξεως· καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ[2] βίον, Πάρουσίαν τε χρημάτων.

Παροχεύει : παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ.

Παροχετεύοντες : μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι : μετακινοῦσιν.

Παροχήσομαι : πάροχος ἔσομαι.

Πάροχος : ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῶ νυμφίωι καὶ τηῖ νύμφηι ἐπὶ τῆς ἁμάξης.

Παροψίδας : (σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.)[3]

Παροψις : ἐμβάφιον· ὀξυβάφιον.

Παροψίς : οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακα ποιαι[4]

[1] ἀνακωχὴ καὶ διακωχή

[2] ἀπαθῆ, et primo περιουσίαν

[3] Pro explicatione, par fere spatium. Nota / in m.

[4] Sic. Nota / in m.

584159

Παρουσία: λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος *Φάωνι·— ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖς *Νίπτροις Σοφοκλέους·—τὴν παρουσίαν Τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'· Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέραι παρουσίαι· τούτω[1] γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παρρησία: ἐξουσία· ἄδεια.

Παρρησίας: ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Παρυφή: ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρύφωσ * * * *[2]

Παρῶ: ἀφῶ· συγχωρῶ.

Παρῶαι: ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ[3] χρώματος.

Παρωδούμενος: λεγόμενος.

Παρωθοῦντες: ἐκβάλλοντες.

Παρῶμμαι: ἐν ὑπεροψίαι εἰμί· *Μένανδρος Ἡνιόχωι.[4]

Παρώνυμον: ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

Παράπια καὶ ἀντήλια:[5] τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

Παρῶπτο: παρεωρᾶτο.

Παράσας: παρεκβαλών.

Παράτρυναν: παρώξυναν.[6]

Παρώχετο: παρήρχετο.

* Inc. φαωνι· ὃς, (sic) f. 97. c. 1.

[1] τοῦτο [2] Lacuna: nota / in m. [3] πυροῦ [4] ἡνιόβωι [5] ἀντίλια [6] παρόξυναν

Πάσασθαι: γεύσασθαι.

Πάσῃ τέχνῃ: ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· Σὺ δ'[1] ἦν σχολάσῃς πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν Ἑλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἀνάρμοσον.

Πασῖνος: ὄνομα κύριον.

Πασίων: ὄνομα τραπεζίτου.

Πασπάλη: τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα· Ἱππώναξ· — πασπαληφάγον[2] γρόμφιν.

Πασπακίσαι: πασσάλωσι.

Πανσυδίη: μετὰ πάσης ὁρμῆς· παυστρατιαῖ·* ὁμοθυμαδόν.

Πασσυδί: παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης η'· μὴ[3] οὕτως τε πασσυδὶ διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.[4]

Παστά: ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον.

Παστοφορεῖον: τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πάσσους:[5] παχυτέρους.

Πασχητιᾶ: πάσχειν θέλει.

Πάταγος: ψόφος.

Πατάνια: τὰ ἐκπίταλα καὶ τὰ ἀνακεπταμένα[6] λοπάδια· οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα.

[1] οὐδ'
[2] πασπάλιν φαγὼν
* Inc. τιᾶι f. 97. c. 2. φερεκράτου
[3] θ. ἢ μὴ
[4] ἀνακεπτ.
[5] Accent. om.
[6] ἀνακεπτ.

Πατάσσει : πλήττει.

Πάταχνα : ποτήρια φιαλοειδῆ ἐκπέταλα.

Πατεκίων : ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου.

Πάτορες : κτήτορες.

Πατάγημα : ἀντίλαλος καὶ πανοῦργος· *Μένανδρος*· Οἷον πατάγημ' ἥκεις.

Πάτος : ὁδός.

Πατραλοίας : πατρατύπτης.

Πάτρης : ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις.

Πατρίληκτος : ἡ οὐσία ἡ πατρική· καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰλημμένη κλήρωι.

Πατριώτης : ὁ βάρβαρος λέγεται τῶ βαρβάρωι καὶ οὐ πολίτης.

Πατριῶται : οἱ δοῦλοι τῶν[1] Ἑλλήνων· πολῖται δὲ οἱ ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας.

Πατριαί : χῶραι· φυλαί· τοπαρχίαι.

Πατρονομούμενοι : οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

Πατρούχου παρθένου : τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.[2]

Πατρώζοντα : τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν: πατρῶια λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ἢ περὶ χρημάτων ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῶι πρὸς Διοκλέα· πάτρια δὲ, τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ* τὰ μυστήρια· καὶ τὰς ἑορτὰς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ,

[1] τῶν om.

[2] ν postea add.

* Inc. f. 97. c. 3.

ὅτ' ἂν περὶ προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι.[1]

Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως.

Παῦλα: ἀνάπαυσις.

Παυσικάπη: μηχάνημα τροχοῖ ἐμφερές· δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν· καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παφλάζοντα: ἠχοῦντα· ἀναζέοντα.

Παχεῖς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως.

Πάχνη: δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Παχνουμένης: ἀνιωμένης.

Παχνοῦται: πήσσεται· πήγνυται· λυπεῖται.

Παχύνοοι: παχύνοες· ἀνόητοι.

Παχύτερον: ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές.

Πεδία[2] καὶ *πρόβατα*: τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγίνετο καλὰ νεμόμενα.

Πεδίον: ἁπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον.

Πεδοικούσης: μετοικούσης.

Πέδαι: δεσμά.

Πεδικά: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς·

[1] προσπτύξαι Porsonus, forma τοῦ η deceptus.

[2] Παιδία

ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Δυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν.

Πέδιλα: ὑποδήματα.

Πεδῆται: πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι.

Πέδον: γῆ· ἔδαφος.

Πεδότριψ: ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς, καὶ ὀψιπέδων.

Πέδουρος:[1] μετέωρος.

Πεζέταιροι: οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι γεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου *φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἳ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται[2] τῶν πεζῶν, αἵ εἰσι τῶν ἱματίων ὠιαί· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὗται περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι.

Πεζὰς μόσχους: ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείαι· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος[3] Συμμαχία·—αὐλητρίδα πεζήν· καὶ Εὔπολις Κόλαξι.

Πεζίδα: τὴν αἶαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηναῖς καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρῆσθαι.

Πεζῇ: τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῇ φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελωιδοῦσ',[4] ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ

[1] Accent. om.
[2] λέγ'ται i. e. λέγονται
[4] μὲν ὠιδοὺς
* Inc. f. 97. c. 4.
[3] κάνθαροι

μουσικὰς, ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζας καλοῦσιν.

Πέζα: τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὦαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέρραπτον.

Πεζέταιροι: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν α' Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων[1] φησίν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσεν· τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, ῥᾳθυμότατοι[2] διατελῶσιν ὄντες.

Πεζολόγος: συγγραφεύς.

Πεζοφοροῦσιν: ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· ἢ τοῖς ποδήρεσιν.

Πεζῷ γόωι: ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἑταῖραι, αἱ χωρὶς[3] ὀργάνων μισθαρνοῦσαι.

Πειρᾶν: τὸ πειράζειν ἐπὶ φθορᾷ[*] καὶ συνουσίαι· Μένανδρος.

Πειρατῶν: καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν.

Πειρῶντα: πειράζοντα διὰ λόγων.

Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

[1] λέγει
[2] -ρίας προθυμότατα
[3] καὶ πεζέταιραι χ.
[*] Inc. ραῖ f. 98. c. 1.

Πείσματα: τὰ ἀγκύρεια[1] σχοινία παρὰ τὸ πεῖθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: παθεῖν μέλλοντα.

Πείσων: εἷς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραννησάντων.

Πείσονται: πάθωσιν.

Πεκτούμενος: τιλλόμενος.

Πέκτειν:[2] κείρειν πρόβατον.

Πελαγίζειν: Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιοῦσθαι.

Πελάζειν: πλησιάζειν· ἐγγίζειν.

Πειρᾶν: τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι.

Πελανός: γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου[3] ἐκ τῆς ἅλω· Δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν· Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησίν·—ἐκ δ' ὄμορξον[4] ἀθλίου Στόματος ἀφρώδη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πελανοί: πέμματα[5] ἐκ πολῆς, τουτέστιν ἀλεύρου,

[1] ἀγκύρια, sed ει statim supr.
[2] Sic.
[3] ἤτοι
[4] εὖ δ' ὄμορξεν
[5] πέμμα

εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Θράξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον· οἷον, λιβανωτὸς,* κόμμι· καὶ ὁ τῶ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργικοὶ νόμοι: ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργικόν: τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργοὺς, οἷον Πελασγοὺς, ὡς πλανήτας τινας· ἢ ὅτι ἰδόντες[1] αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργοῖς[2] εἴκασαν.

Πέλας: πλησίον· γείτων.

Πέλαθρα: πλέθρα· ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, σταδίου ἕκτον.

Πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἑκτήμοροι· ἐπειδὴ ἕκτῳ μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Πελάται: οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης.

Πελάτης: ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πέλει: γίνεται· ἔστιν.

Πέλεκυς: ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον.

* Inc. τὸς f. 98. c. 2.

[1] δόντες

[2] πελαργοὺς

Πελληνικαὶ χλαῖναι: διάφοροι· καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο.

Πελιάδες: περιστεραί· καὶ πελιὰν, περιστεράν.

Πελιδνόν: μέλαν·[1] λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πελιοί:[2] μέλανες· ὠχροί.

Πέλλης: ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι· σκάφην τινά.

Πέλικαν: Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος.

Πελιτνόν: Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ.

Πέλται: λόγχαι· καὶ ἀσπίδια τετράγωνα.

Πελτασταί: τοξόται· ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πελτασταί: οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται·* πέλτη δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἴτυν· οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ βοός· ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη.

Πελλοίρα: κόσμος τίς.[3]

Πέλτη: ὅπλον κοῦφον ἴτυν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.

Πέλωρ: μέγα τεράστιον.

Πελώριος: μέγας.

Πέλωρον: μέγα.

Πελώρου: τέρατος μεγάλου.

Πέμματα: πλακούντια.

Πέμπτα: πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττικοί· πεμπάζειν[4] γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ

[1] μελανόν
[2] Aecent. om.
* Inc. τιῶται f. 98. c. 3.
[3] Hunc art. om. P.
[4] πεμπτάζειν

πεμπώλαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα, καὶ Ξενοφῶν.

Πέμπειν: τὸ πομπεύειν· *Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ· Μικρὰ Παναθήναια, ἐπειδὴ*[1] *δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος· καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες· Θουκυδίδης.*

Πέμπτη φθίνοντος: ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο· *Μένανδρος Χαλκίδι.*

Πέμφιξ:[2] πνοή· *Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων.*

Πέμψιν: ἀποστολήν.

Πενέσται: *Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλοικέτας.*[3]

Πενέσται: οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνῳ δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ *Αἵμονος*[4] ἐν *Αἰγίνῃ* νικηθέντων *Βοιωτῶν*· οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτοῖ δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς γ' γενεᾶς, φιληδούντων τῇ χώραι· παρέδοσαν δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὅρκωι· ἐπὶ τῷ[5] μήτε παθεῖν τί ἐργαζόμενοι, μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας· * καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος.

Πενέσται: οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι, ἴσως παρὰ τὸ

[1] ἐπεὶ [2] Πέμψιξ [3] θετταλικάς
[4] ὑπὸ τ. ὑ. αἵμονος [5] τὸ * Inc. f. 98. c. 4.

πένεσθαι, ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἵλωτες, καὶ τῶν Κρητῶν Καλαρῶται.

Πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν.

Πενθερὰ τοῖ νυμφίοι: ἡ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τωῖ Φηγεῖ φησί· Καὶ σὲ ὦ γεραιὲ,[1] τήν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζηι καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τωῖ Ἀλκάθω[2] φησίν·—ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικίσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείαι· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν· ἀντὶ γαμβρῶν.

Πενταετηρόν: ε' ἐτῶν.

Πένταχα: εἰς ε' μέρη.

Πεντακοσιομέδιμνον: τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι.

Πεντέπηχυ: καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε̄.

Πεντέκτενοι:[3] περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ[4] τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντεσύριγγον ξύλον: ε' ὀπὰς καὶ τρήματα[5] ἔχον· τραχήλω· χερσί· ποσίν· Ἀριστοφάνης.

[1] γερεὶ [2] πρωτελαος—ἀλκάστω—ἄξιος—ξυνοικήσας
[3] Accent. om. [4] περὶ—πεντεκτένας πορφύρους
[5] τρίματα. E regione verborum ἔχον—ἀριστ. nota /

Πέντε κριταί: οἱ τοῖς κωμωδοῖς ἀποδεικνύμενοι.

Πεντέλεια: ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός.

Πεντελιθίζειν: διὰ τοῦ ε̄ λέγουσιν.

Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων.

Πεντηκοστολόγοι: τελῶναι· Μένανδρος.

Πεντηκόνταρχος: ὁ τῆς πεντηκοντόρου* ἄρχων· ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοστή: καὶ πεντηκοντεύεσθαι·[1] καὶ πεντηκοστολόγοι· πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῳῖ κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῳῖ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δαρεῶν.

Πεντετηρίς: πενταετηρίς.

Πεξάμενος: κτενίσας· ξάνας.

Πέξαι: κεῖραι.

Πεπαλμένος: βεβαμμένος· καὶ πεπαλκέναι λέγεται, τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα.

Πεπαλαγμένος: μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῇ κόνει.

Πεπάρηθος: νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας.

Πεπαίνει: πραΰνει.

Πεπαρμένον: πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετρυπημένον.

Πεπαρωινήκασιν: ἡμαρτήκασι.

[1] Sic, sed mox per σ. * Inc. f. 99. c. 1.

Πέπειρον : ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου.

Πεπιναρωμένα :[1]

Πεπελτωμένα : πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην.

Πεπιλημένη : συνεσφιγμένη.

Πεπλαδικός : ὑγρανθέν· σεσηπός.

Πεπλασμένον : κακοῦργον.

Πέπλεκται : ἥττηται· *Μένανδρος.*

Πέπλος : περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηναῖ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς.

Πέπλον : περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πεπυμένος : συνετός.

Πεποιωμένον : ποιότητα ἔχον.

Πέπον : προσηνέστατε· προσφιλέστατε.

* *Πέπονες* : ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς.

Πεπρωμένη :[2] εἱμαρμένη· τύχη· γένεσις.

Πεπρωμένον : εἱμαρμένον· ὡρισμένον· πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέποσχα : Δωριέων τινὲς τούτωι κέχρηνται· ὧν καὶ Στησίχορός[3] ἐστιν.

Πεπραδίδαι : πορδαί· ἢ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι.

Πέπταται : ἥπλωται.

Πεπυκασμένον : ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀπύκαστον, ἀσκέπαστον.

[1] Spatium, et nota / in m. * Inc. f. 99. c. 2.

[2] *Πεσπρωμένη* forsan G. tum *εἱμαρμένη* et mox *εἱμαρμένον*

[3] στησίχωρός.

Πέπυστο : ἠκηκόει.

Περαῖ: πλέει.

Περαίνοντας : τελειοῦντας.

Περαιτέρω : πλέον πάνυ.

Περγάμιον : δήμιον.

Πέργαμον : τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν : δῆμος ἡ Περγάση τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· *Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν.*

Πέρδικος ἱερόν : παρὰ τῇ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμωι γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ *Πέρδιξ*, ἧς[1] υἱὸς Καλὸς, ὃν φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν[2] κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὧι ἡ *Πέρδιξ* ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα *Πέρδικα* εἶναι τούνομα.

Πέρι : περισσῶς.

Περίτρια : ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

Περιαγειρόμενοι : ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγόμενοι ἀθληταί· Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξαρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο* χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ περισιά-

[1] περδιξης (sed primo πέρ)

[2] ἑαυτὸν

* Inc. f. 99. c. 3.

ζοντες[1] πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου[2] φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγές: ἐπικαμπές.

Περιαγκώνισμα: * * * *[3]

Περιαλγής: ὃς πενήρης τωῖ γόναι[4] καὶ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ.

Περιάγνυται: περικατακλᾶται· οἱονεὶ περιίσχεται.

Περιαγοραῖος: λάλος.

Περιαθρεῖν: περισκοπεῖν.

Περίαλος: τὸ ἰσχίον.

Περιαμησάμενος: θερίσας.

Περιαμφί: κύκλωι.

Περιάοιδος: ἐγκύκλιος ὠδή.[5]

[1] Sic.
[2] ἀετύλου — τοσάδε — περικτυόνων
[3] Semiversus vacuus. Nota / in m.
[4] ὁ σκενήρης. Tum τόναι potius quam γόναι
[5] Δ ω

Περιαυθαδίζεται : ἐν ὑπερηφανίαι ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυτά πως : οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν.

Περιαυτίζεται : περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν : περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας.

* *Περιβαλλομένους* : προσλαμβανομένους.

Περίβαλε : οἷον περίλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγουσι· σπανίως δέ.

Περιβάλλων : περιλαμβάνων.

Περίβαρα : ὑποδήματα.

Περιβαρίδες : ὑποδήματα γυναικῶν.[1]

Περίβλεπτος : ἔξοχος· μέγιστος.

Περιγηθής : περιχαρής.

Περιγράψαι : οἷον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.

Περιγίνεται : περιττεύει· Ἀριστοφάνης.

Περιγυρίδα : περιφέρειαν.

Περιδαρδάπτεσθαι : περικατεσθίεσθαι.[2]

Περιδεδόσθαι :[3] τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον.

Περιδεής : περίφοβος.

Περίδειπνον : ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίασις γινομένη.

Περιδέξιος : ὁ καὶ τῇ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τῶι Θεολόγωι λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξηι τὸ

[1] *γυναῖ* fere, i. e. *γυναικεῖα*.

[2] *περι* om.

* Inc. f. 99. c. 4.

[3] *Περιδεδέσθαι*

σὸν περιδέξιον, περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν γὰρ ὃ βούλεται συνάγει.

Περιδέραια: περιτραχήλια κόσμια.

Περιδήλιον: πειρατήν.

Περιδράττεσθαι: περιέχεσθαι.

Περιδινοῦνται: περιστρέφονται.

Περίδρομος: παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος.

Περιδύεται: κρύπτεται· εἰσδύεται.

Περιδοῦ: σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως Δίφιλος.

Περιεῖπον: περί τινα ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς.

Περιδώμεθα: συνθώμεθα.

Περιεῖχεν: ὑπερεῖχεν.

Περιειλάμενος: περιειλησάμενος.

Περιεκόκκασα: περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην· Ἀριστοφάνης.

Περιεκτικόν: περιέχον.

Περιέπειν: φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπτισμένον: λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περικεκαθαρμένον.

Περιερέττων: κωπηλατῶν.

Περιεργάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.

Περιέσσατο: περιεβάλετο.

Περιέσεσθαι: περιγενήσεσθαι.

Περίεσι: καθαρά.

Περιεσκεμμένος: ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα: περιγενησόμεθα.

[1] ρ bis [2] κατος. * Inc. f. 100. c. 1.

Περιέστηκεν: περίστανται· περιέστραπται.

Περιέστηξαν: περιεκύκλωσαν.

Περιεστήξει: περὶ στα θήσεται.

Περιέχεσθαι: ἀντέχεσθαι.

Περιεχόμενον: ἀντιποιούμενον.

Περιήγγελλεν: ἐκέλευεν.

Περιῆλθεν: ἐξηπάτησεν.

Περιῆν: ἐνίκα· περιεγίνετο· ὑπῆρχεν.

Περιήτητος: ὁ περιπόρφυρος χιτών.

Περιηχήθην: περιεψιθυρίσθην.

Περίθετος κεφαλή: ἡ περιθέτη· Ἀριστοφάνης· Κεφαλὴ περίθετος ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Περιθοῖδαι: δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς· ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίωνος· νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν· τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν[1] Περιθοίδας· Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν γ'.

Περιθρέξει: περιδραμεῖ.

Περιθειῶσαι: περικαθάραι.

Περιθυρεῖν: περὶ θύρας εἶναι.

Περιιόντα: περιερχόμενον.

Περιιππεύων: περιτρέχων.

Περιιστάμενος: φεύγων.

Περίστασο: ἀντιλαβοῦ· περισκόπησον.

Περικαθαίρων: ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον· [2]ἢ τὸν γεγοητευμένον.

[1] ἐκαλεσεν (sic)

[2] περιφ.

Περικαλλές:[1] λίαν καλόν.

Πέριλλος: *Δημοσθένης ἐν τῳ ῑ ὑπὲρ Κτησιφῶντος* ὄνομα κύριον.

**Περικατατραπήσεται*: ἀντὶ τοῦ *περιτραπήσεται* κάτω· συνήθως λέγουσιν.

Περικόπται: κλῶπες.

Περικεφαλαία: ἡ ἐκ τῶν τριχῶν.

Περικνύων: περιξύων.

Περικονῆσαι: περισπογγίσαι.[2]

Περικόρημα: τὸ περισάρωμα· κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρον· ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος,[3] ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν.

Περίνησα: περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ· ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις·[4] *Μένανδρος Βοιωτίαι· Πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ*.[5]

Περίνεως: ὁ δεύτερος ἱστὸς καὶ πάντα τὰ περιττά.

Περινοεῖ: νοεῖ περιττῶς.

Περίνεως: τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν· ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας· *Θουκυδίδης*.

Περίνοια: ὑπερηφανία, ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνη.

Περινομαί: περιχωρίαι· Ἦσαν *περινομαὶ* τῇ θεῷ· *Μένανδρος*.

Περινοστοῦντας: περιερχομένους.

Περίοδος: περιέλευσις· κύκλος.

[1] λ semel

* Inc. f. 100. c. 2. *Περικάτω τρ.* quod consulto mutavisse Porsonum vix est credibile.

[2] -ῆσαι [3] νεακόρος

[4] χλαῖνες, sed em. statim supr. [5] -ρά

Περίοδος: *Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους, τεταρταίους, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.*

Περιοίκιον: *ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος.*

Περιοίκιον: *Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν· μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.*

Περιοίσειν: *τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν· Θουκυδίδης ζ'· σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.*

**Περιοιστικός*: *ὁ φορητός.*

Περιόν: *ὑπερβάλλον.*

Περὶ ὄνου σκιᾶς: *παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.*

Περίοπτον: *περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν.*

Περιορᾶσθαι:[1] *καραδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκέπτεσθαι· φροντίζειν· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους ποτέρων[2] ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καὶ, ὁ Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμενος.*

Περιόργως: *ἄγαν παρωρμημένος.*

Περιοργής:[3] *ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν· ὀργιζόμενος.*

Περιορίσαι: *περινοῆσαι.*

* Inc. f. 100. c. 3.

[1] *Πεορᾶσθαι* (sic)

[2] *πότερον—περιοραμένους*

[3] *Περιεργής*

Περιορισθῆναι: γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισμός: ἐξορισμός.

Περιοχή: περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή.

Περιόψεται: παρίδηι· καταφρονήσει.

Περιουσιασμός: πλῆθος· ὕπαρξις φυσική.

Περιπαθῶς: συμπαθῶς· λυπηρῶς.

Περιπείρει: περικεντεῖ.

Περιπέτεια: προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

Περιπετῆ γενέσθαι: περιπεπτωκέναι [πλήρη].

Περίπλεον: πλήρη.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν: περὶ ὥραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ [1] ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύει ἡ ἀγορά.

Περὶ πόδα: οἷον ἁρμόττον σφόδρα· ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί· *Πλάτων*· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ ποδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς* τρόποις ἁρμόττον ὥσπερ [2] περὶ πόδα.

Περιποιήσει: κτήσεται.

Περιποιησιν: κτῆσιν.

Περίπολος: οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: τίμα· θεράπευε.

Περίπολος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείαι περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τωῖ θεάτρωι γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις· παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης

[1] καὶ * Inc. f. 100. c. 4. [2] περ om.

ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο.

Περικολῶν : περιτρέχων.

Περίπτερα : ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον, πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις : συμφοράς.

Περίπυστον : ἐξάκουστον· διαβόητον.

Περιρρηδεῖς :[1] οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

Περισσά : τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἕν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά· οἷον, δύο, τέσσαρες.

Περίσημα : διαβόητα.

Περισκελές : σκληρόν· δυσχερές.

Περισκελῆ :[2] βρακία· φημινάλια.

Περισκεπές : κεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον : (ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.)[3]

Περισκυθίσαντες : σπαράξαντες.

Περισκυτίζοντος : ἐκδερματίζοντος.

Περισπᾶν : ἐξαπατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαι τί.

Περισπώμενος : ἐμπαιζόμενος· ἐξαπατώμενος.

* *Περισο* : περιφέρειν· Εὐριπίδης.

Περισσαίνεται : τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι.

Περισσοεπῆσαι : περισσολογῆσαι.

Περισταδόν : περιεστῶτες.

[1] -ιδεῖς [2] Acc. om. tum φημ. (ῑ statim)

[3] Pro inclusis spatium, et nota / in m.

* Inc. f. 101. c. 1.

Περίστασιν: *Δείναρχος Τυρρηνικῶ̃ι· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἑξῆς· μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύκλωι περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτωῖ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχηι τωῖ, περίστατόν με ἐποίησαν· ἐν*[1] *ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται.*

Περίστατοι: *Ἰσοκράτης ἐν τωῖ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις·*[2] *ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλωι ἵστανται οἱ θεώμενοι.*

Περιστεῖλαι: *περικαλύψαι.*

Περιστένεται: *περιτείνεται· στενοχωρεῖται.*

Περίστενος: *οὕτος δράκων καλεῖται.*

Περιστερόν: *ἀρσενικῶς· Φερεκράτης.*

Περιστέρνιον:[3] *τὸ περιστερνίδιον· ἔστι δὲ κοσμάριόν τι.*

Περιστίξαι: *περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ τοῦ στίχους.*

Περιστίαρχος: *ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἑστίας ἢ τοῦ περιστείχειν· Ἴστρος*[4] *δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροφοροῦντες· ἑκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις*

[1] ἐν om.
[2] γε in γι statim mut.
[3] -ριον
[4] Lenem in asp. mut.

περιειλημμένου δημοσίαις· καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστοιχίζεται: περιαιρεῖ·[1] λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς ὄρεσι· στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες.

Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στίχους,[2] καταπετεννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ περισχοινίζεται.

* *Περιστοιχίσαντος*: περιλαβόντος.

Περίστοιχον: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων[3] κατέκλασεν· Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλωι περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχωι πεφυκότων.

Περιστολή: περιβολή· ἐπαγωγή.

Περίστωιον: περίστυλον στοὰς ἔχον.

Περισφάτως ἔχων: περιωδύνως.

Περισχέσθαι: ἀγαπῆσαι.

Περισχιδές: οἰκετικὸν[4] ὑπόδημα.

[1] περιαίρει
[2] στόχους
* Inc. f. 101. c. 2.
[3] πστοιχον
[4] οἰκτικὸν

Περισχών: κατασχών· περιβαλών.

Περιτελλόμενων: περιερχομένων.

Περιτεύξεται: συντύχηι· περιπεσεῖται.

Περιτροπῆ: ἐν περιόδωι.

Περιτρόχαλα κείρονται: Ἡρόδοτος.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιττότης: δύο σημαίνει ἡ λέξις· τό, τε ὑπερβάλλον, οἷον,· εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον.

Περιτυλίξας: περιειλήσας.

Περιφερές: κύκλωι στρογγύλον.

Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα.

Περιφορά: κίνησις.

Περιφοριῶσθαι: Λυσίας· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακεκλιμένου. Εὐφορίων κέχρηται τωῖ ὀνόματι· εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ, κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἱονεὶ μύοντες· ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφρονεῖν: ὑπερφρονεῖν.

Περίφρων: περισσόφρων.

Περιφύς: περιπλακείς.

Περιχάρειαν:[1] περιττὴν χαράν.

[1] *Περιχαρίαν*: τὴν π χαράν.

Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται.

Περίχολος: ὑπέρχολος.

Περίψημα: κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπολύτρωσις· οὕτως ἐπέλεγον τῶι κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένωι τῆι θαλάσσηι νεανίαι ἐπὶ ἀπαλλαγῆι τῶν *συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῆι θαλάσσηι, ὡσανεὶ τῶι Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες.

Περιψῆν: διὰ τοῦ η, οὐ περιψᾶν.

Περιωδυνίαν: ἀλγηδονίαν καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωπή: ἀκρώρεια· ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπή: καὶ πισύνη· καὶ πύστις· πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδηι· καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος.

Περιώσας: ὠθήσας.

Περκάζει: πεπαίνει· μελανίζει.

Περκνός: μέλας.

Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον, λάλος· προπετής· μηδὲν λογισμωῖ ποιῶν.

Περσέα: καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν ὁμοίων πάντων, ἐκτείνουσι τὸ ᾱ τὸ τελευταῖον, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως.

Περσικά: καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἴδη.

Πέσημα: πτῶμα.

Πεσκέων: δερμάτων.

* Inc. f. 101. c. 3.

Πεσσεύων: *μετατίθησι τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ κρεῖσσον· ἀπὸ τῶν πεσσῶν.*

Πεσσοί: *αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπερ εἰσὶν ἀστράγαλοι.*

Πεστικόν: *τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικὸν, ὡς τὸ Εἱλωτικὸν παρὰ Σπαρτιάταις.*

Πετάλοις: *φύλλοις.*

Πέταυρα: *τίγνα.*[1]

Πέταχνον: *ποτήριον ἐκπέταλον.*

Πεταχνοῦνται: *ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν.*

Πέτευρον: *παγίς· βάθος.*

Πέτευρον: *πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπέπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε.*[2]

Πετρήεσσα: *πετράδης· βαθεῖα.*

Πετρόβλητον: *τὰ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πετροβλήτους νεφροὺς, τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας.*

Πεττεύει: *μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων.*

Πεττεία: *ἡ διὰ ψήφων παιδιά· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγουσι.*

Πεττεύουσι: *ταβλίζουσιν.*

Πέττουσιν: *ἀρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα.*

Πεττοί: *βάλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν.*

Πευθῆνες: *ἐπήκοοι.*

Πεύσομαι: *ἐρωτήσω.*

[1] *σίγνα*

[2] *ι'*, quasi numeralis. Ita in *Πεντέπηχυ* et *Σινάμωρος*.

Πεφασμένον: εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον.

* Πεφασμένος: ἀντὶ τοῦ γεγενημένος· Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερὸς λέγει.

Πεφενάκικεν:[1] ἠπάτησεν.

Πέφηνας: τὸ εἴρηκας· Μένανδρος.

Πέφηνεν: ἐφανερώθη.

Πεφρυγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφρασμένος: παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Αἰσχύλος.

Πεφοριῶσθαι: πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ· κατ' ἔνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ν· φορίνιον γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίκη.

Πέφυκεν: φύσει ὑπάρχει.

Πεφυκώς: φύσει ὑπάρχων.

Πεφυσιγγωμένοι: οἷον ἐσκοροδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι.

Πεφώραται: πεφανέρωται· εὕρηται.

Πεφωρημένα: ἐνηνεγμένα.

Πέψει: πραΰνῃ.[2]

Πῃῖ: ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πῃῖ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν.

Πηγαί: τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίοις.

Πηδάλια: οἴακες· αὐχένες.

Πηκτίς: πανδούριον· ἤτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.

* Inc. f. 101. c. 4.

[1] -ψεν, sed statim ι. [2] -νει, sed statim η.

Πηκτὸς θάνατος : ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τωῖ ξίφει.

Πηλέως μάχαιρα : παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τηῖ μαχαίρηι· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἡφαιστότευκτος ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος.

Πήλασθαι : κληρώσασθαι.

Πηλαμύς : διὰ τοῦ ῡ.

Πήληξ : δῆμος Λεοντίδος.

Πήληκα : περικεφαλαίαν.

Πηλὸς οὗτος : ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.

Πήλυξ : ῥαγάς.

Πῆμα : κακόν· βλάβη· δυστυχία.

Πημαίνει :[1] κακοῖ· βλάπτει.

Πηῖ μέν : ὅπου μέν.

Πημηίνειαν : βλάψειαν· διαφθείρειαν.

* Πηνήκη : περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη[2] κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν.

Πηνίκα : πότε.

Πηνίον : ὁ ἄτρακτος, ἐν ωἷ εἰλεῖται ἡ κρόκη.

Πηνίον : ζωῖον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κείσεσθον ὥσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ

[1] Πημαίνοι * Inc. f. 102. c. 1. [2] -θετὴ et -θετῆς

τοῦ ξηροί·[1] σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώναπος εἶδος ἐστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β′ τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπίς· κώναψ.

Πηνώμενον: πηνιζόμενον· τριβόμενον.

Πῆρος: ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήχεων: οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους.

Πηγύνη:[2] κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίδακες: σταγόνες· πηγαί.

Πίδαξ: πηγὴ ἢ σταγών.

Πιεζόμενος: βαρούμενος· δαμαζόμενος.

Πιερίδες: αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίαι.

Πιερία: ὄρος.

Πιθάκνη: μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσιν.

Πιθανούς: τοὺς εὐπειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδείαι· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὥσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης.

Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς: ὁ πιστικώτατος καὶ πείθων τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πῖλον χαλκοῦν: εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὀξὺ ἠγμένης.

Πιλήσεσιν: πυκνώσεσιν.

Πίλοις: πιλωτοῖς.

Πιμελή: πάχος· λιπαρότης.

Πίμπραται: καίεται· ἐμπυρίζεται.

Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν[3] κλήρων ὑπὸ τῶν

[1] κεισαισθον — πηνίωι κινουμένωι ἀν ξηροῖς

[2] Πιγύνη (η statim)

[3] ἀν tantum

κληρουμένων·[1] ἔοικεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγηι ὁ ῥήτωρ· μικρόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,[2] μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Πινάκιον : σύμβολον δικαστικόν, χαλκοῦν ἢ πύξινον· *ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ λ̄ ἕως κ̄· ἦσαν γὰρ δέκα φυλαί.

Πινακοπώλην : ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες.

Πίννα : εἶδος ὀστρέου.

Πίναξ : σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά : εὐτελῆ· ῥυπαρά· ταπεινά.

Πινάδης : ῥυπαρά.

Πιννοτήρης :[3] καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται· λέγεται δὲ καὶ πιννοφύλαξ.

Πίονα : εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὐτραφῆ.

Πιππίζειν καὶ τιτίζειν : μίμησις ὀρνέων φωνῶν.

Πίσαι : ποτίσαι.

Πίσον :[4] τὸ ὄσπριον· Ἄλεξις.

Πισσοκωνήτωι πυρί :[5] τῶι εὐκαύτωι· ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσηι χρίεται· Αἰσχύλος Κρήσσαις.

[1] κληρονόμων

[2] ω pro ὦ ᾰ. A.

* Inc. f. 102. c. 2.

[3] Πινωτήρης (ν et ο statim.)

[4] Πισον

[5] Πισσοκώνη : τῶι π.

Πιστήριον : πιστιστήριον.

Πίσυγγιον : σκυτίον.

Πισυνός : πεπιστευκώς· τεθαρρηκώς.

Πιτάνη : φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόχος δὲ οὐκ ἐγίνετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης.

Πιτάνη εἰμί : αὕτη παρὰ Αἰολεῦσι κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συμβέβηκε πράγματα· ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πιτυάνη : ἀσκὸς μικρός.

Πιτθεύς : δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθίς.

Πίτυλος : κτυπητής· φαντασιοσκόπος.

Πλάγγων : κοροκόσμιον κήρινον· ὅπερ δάγυσιν οἱ Ἴωνες.

Πλαγίως : δολίως.

Πλαδαρόν : χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις.

Πλάδανον : οἷ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους.

Πλάδος : δούλου ὄνομα.

Πλαδῶσιν : ὑγροῖς· χαύνοις· ἀσθενέσιν.

Πλαίσιον : τετράγωνος τάξις στρατεύματος· καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν.

Πλαισός : οὐ κἀν[1] τῷ $\overline{\beta}$ βλαισός· ὁ γονύκρουσος· οἱ Ἴωνες ἐγγονύκρουστος.[2]

[1] οὖ κἀν (αν compend.) errore pro οὐκ ἐν

[2] -ουτος

Πλάξ : καὶ ἡ γαστὴρ καὶ τὸ ἐν τωῖ πλακοῦντι ῥύμμα.

* Πλάκα : τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα.

Πλάνον : τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς.

Πλανύττειν : πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν.

Πλάστιγξ : τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον.

Πλαταγώνιον : τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τουτέστιν ἠχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ωἵ τινι οὖν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν καὶ ἡ πλάτη· ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν· τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ· καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο.

Πλατά : προσπελαστά.

Πλαταμών : ὁπολὺς ποταμός· καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον.

Πλατιάζειν : ἀλαζονεύεσθαι.

Πλατιάσαι : τὸ πλατεῖαι τηῖ χειρὶ παῖσαι· Φερεκράτης.

Πλατίστακος : τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Πλατυγίζει : τοῖς πτεροῖς κρούει.

Πλέα : πλήρη.

Πλέας : πλείους.

Πλέθρα : μέτρα γῆς ἡγοῦν[1] ἄρουραι· ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξ' δίμοιρον.

* Inc. f. 102. c. 3.

[1] ἥγουν

Πλέθρισμα: δράμημα.

Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξή· ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων.

Πλείω καὶ πλέω: ἄμφω Ἑλληνικά.

Πλέκος: πλέγμα.

Πλειόνως: καὶ τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον.

Πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντες[1] ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως *Λυσίας* καὶ *Πλάτων* ὁ κωμικός.

Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο.

Πλειστοβολεῖν: διαπαίζειν.

Πλειστοβολεῖν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί.

Πλειστός:[2] ποταμὸς Δελφῶν.

* *Πλεῖστον ὅσον*: (πολύ.)[3]

Πλεκτάναι: οἱ πόδες τοῦ πολύποδος.

Πλευμονίαν: νόσον τὴν ἐρωτικήν.

Πλεύμων: διὰ τοῦ λ· καὶ Ὅμηρος·—πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός.

Πλῆγμα: βῆμα.

Πλῆκτρα: τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα.

Πλῆμα: πλήρωμα.

Πλημμέλεια: πολλὴ ἀμέλεια.

Πλημμελεῖν: τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν· καὶ πλημμελὲς, τὸ ἐκμελὲς καὶ ἀπαίδευτον· *Λύσις*· τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές·

[1] ὑπερβαλλόντες i. e. -βαλόντες· [2] Πλεῖστος

* Inc. f. 102. c. 4.

[3] Pro πολὺ spatium, et nota / in m. *Phot.*

Νόμων θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν.

Πλῆμναι: χοινικίδες.

Πλημμύρα: οὐ πλήμνη[1] λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.

Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος· πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἥτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

Πλινθεύεται: ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθιεῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται· οὕτως Λυσίας.

Πλωΐζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός.

Πλοιάρια: ὑποδήματά τινα.

Πλόϊμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωΐ πεμπόμενα.

Πλόϊμοι: πλόκαμοι.

Πλοιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριστοφάνης.

Πλοῖ: τὸ πληθυντικὸν οἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν τῶν πλῶν χρείαν, φησὶ Πλάτων.

Πλοκαμῖδα:[2] Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

Πλοκαμίς: ὁ οὖλος βόστρυχος· κατὰ συστολὴν δὲ ἐκφέρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

Πλόκιον: ἁλυσίου χρυσείου πλοκή.

*Πληθόχωρον: τὸ πολλὰ χωροῦν.

Πληθόχορος: ὁ πολλὰ χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆθος χορείας συνιστῶν.

[1] πλήμνη i. e. πλήμη.

[2] Πλόκαμίδα sic

* Inc. f. 103. c. 1.

Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία.

Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστεροπῆι τῆι Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλύνεται: λοιδορεῖται· αἰσχρῶς ὑβρίζεται.

Πλόχανον: πλέγμα ὠΐ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλυνοί: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν.

Πλυντήρια: ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλύσμα: οὐ πλύμα.

Πλῶτες: εἶδος ἰχθύων.

Πλωθεύς: Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγηΐδος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς.

Πλωτόν: πλεόμενον.

Πνεύσας: σφοδρῶς ὀργισθείς.

Πνιγεύς: ὁ φοῦρνος.

Πνῖγος:[1] καῦμα.

Πνύξ: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα.

Πόα: ἑκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.

Ποάστριαι: αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην.

Ποδανιπτῆρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν.

Ποδαπόν: διὰ τοῦ δ, οὐχὶ διὰ τοῦ τ· ἔστι γὰρ οἷον ποίου δαπέδου.

[1] *Πνίγος*

Πόδεια: ἐνειλήματα ποδῶν.

Ποδεών: κυρίως τοῦ ἀσκοῦ τὰ προύχοντα· ἤτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα.

Ποδηγέστερον: ὁδηγητικώτερον.

Ποδήρης: ἕως τῶν ποδῶν χιτών· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον.

*Ποδοκάκη: ξύλον ᾧ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται.

Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα· ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἷον ποδοκατόχη.

Ποδοστράβη: ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινὰ ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο· οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

Ποδοστράβη: εἶδος πάγης· ᾧ οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θήρας ἐχρῶντο.

Παυδώνυχον: ἐσθὴς τῆς Παυδρόσου κυκλοτερής.

Πόει: χωρὶς τοῦ ῑ λέγουσι.

Πόθεν: ἐκ τόπου.

Πόθι: ποῦ.

Ποῖ θεῖς: ποῦ τρέχεις.

Ποιήεσσαν:[1] σιτοφόρον.

Ποίαν: πᾶσαν[2] βοτάνην.

* Inc. f. 103. c. 2. [1] σ semel [2] πᾶν

Πέιητέον: ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν.

Ποιήσειας: καὶ γράψειας· καὶ ποιήσειαι καὶ γράψειαν Ἀττικοὶ μᾶλλον· οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήσαις καὶ γράψαις.

Ποίθιοι: τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.[1]

Ποῖ: εἰς τινα τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἔν τινι τόπῳ καὶ εἰς τινα τόπον.

Ποῖ· ἦχος·[2]

Ποῖ: ἐγγύς· εἰς τινα τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς.

Ποικιλομήτης: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτικήν: πολυμηταρικήν.

Ποικιλόστερον: ποικιλόβουλος.

Ποικιλτής: ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα.

Ποικίλον: τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον.

Ποιμένας: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.

Ποιμάνωρ: ποιμανδρῶν.[3]

**Ποινήν*: τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον.

Ποιναν καὶ ἄποιναν: τὸ λύτρον· Σόλων.

Πλοκάδες: τρίχες.

Πολέμαρχος: ἀρχή τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλά τε καὶ εἰσάγει δίκας, τάς τε

[1] συσσι sic

[2] Puncta ut hic; lacunam scil. indicante librario.

[3] Accent. om. * Inc. f. 109. c. 3.

τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα[1] ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος: Ἀθήνησιν ἄρχων εἷς τῶν θ'· οὗτος τὸ μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαιρεθείς, προειστήκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοίκων· οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλῆσιν.

Πολεμησείειν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'· ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Τῶ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο·[2] οὕτως καὶ γαμησείειν Ἀττικοὶ φασὶ καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν.

Πολεμιστὴς ἵππος: οὐχ ὡς ἄν τις οἰηθῇ, ὁ εἰς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιῤῥήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, χρὴ γαμῆσαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι.

Πολεορκία:[3] φυλακή.

[1] τἄλλα
[2] πολέμιοι (primo -εμίοι)
[3] Sic; ε ex ejusdem em. pro ι.

*Πόλεις παίζειν: τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ[1] ψήφοις.

Πολιούχοις: τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσιν.

Πολίοχος: καὶ Πολυάκης·[2] ὀνόματα κύρια.

Πολιτεία: ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παηγυρικῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς.

Πολιτεύμασιν: ταῖς πολιτείας[3] ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσιν.

Πολιτοκοπεῖν: Δίφιλος.

Πολιτικός: ἀστεῖος μετά τινος τέχνης.

Πολλὰ χαίρειν φράσας: ἀποταξάμενος· ἀπογνούς.

Πολλοστημόριον: τὸ ἐλάχιστον μέρος.

Πολλοστόν: ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Πόλλ' οἶδ'[4] ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα: * * * *[5]

Πολλοῦ γε καὶ[6] δεῖ: οὐδὲ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν:[7] σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν.

Πόλου: οὐρανοῦ· ἢ κόσμου.

Πολύαινος: πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.

Πολυάνδρειον: μνῆμα· τάφος.

Πολυβότειρα: πολλοὺς τρέφουσα.

* Inc. f. 103. c. 4.

[1] ξ

[2] κ ex em. pro λ ut puto

[3] Sic.

[4] Πολὺ δ'

[5] Versûs spatium, et nota ſin m.

[6] Prope evanuit καὶ

[7] λέγει

Πολυγηθής: πολυχαρής.[1]

Πολύγνωτος:[2] οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· Θάσιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἡ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα· ἢ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῳῖ Θησαυρῳῖ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυγνώτου λαγώς: ἐζωγραφημένος ἐν τῳῖ Ἀνακείῳι ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου.

Πολυδαιδάλου: πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.[3]

Πολυειδής: πολύμορφος.

* Πολύευκτον: τίμιον· πολυπόθητον.

Πολυζύγωι: πολυκαθέδρωι.

Πολύθετον: καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον.

Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὀνομαστότατον.[4]

Πολυκηδέος: πολυφραντίστου.

Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολύκμητος: πολυκάματος.

Πολύκρημνον: δύσβατον· ὀρεινόν.

Πολυμάργοις: ἠχητικοῖς.

[1] πολύχαρις [2] -στος.

[3] In summæ paginæ margine manus valde recens, Πολυδάμας· σκουτουσσαῖος (sic) ut apud Suid. ed. Med. nisi quod ms. καὶ εἰς ἀγέλην β.—ταῦρον τῶν ὁ. π. τῆς χ. δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀνίει ὁ τ. πηδῶν—τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων—ἐθηλοῦτο ἐν Ὀλυμπία.

* Inc. f. 104. c. 1. [4] -ώτατον

Πολύμητις : πολύβουλος.

Πολυμνήστει[1] *ἀείδειν* : γένος τί μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ *Πολύμνηστος*.

Πολυπάμων :[2] πολλὰ κεκτημένος.

Πολυπαίπαλος : πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν.

Πολλύνεται : πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει.

Πολυπίδακα : πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν.

Πολύποδος δίκην : αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

Πολυστείνοις : πολυπορεύτοις.

Πολυπτύχου : πολλὰς ἀποκλίσεις[3] ἔχοντος· οἷον πτύχας.

Πολύρρηνες : πολλὰ θρέμματα ἔχοντες.

Πολύς : σφοδρός.

Πολύστρατος : οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμᾶς περικόψαι, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ *Λυσίας* μέμνηται· ἕτερος δέ ἐστιν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς *Λυσίας*· ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει *Δημοσθένης* ἐν *Φιλιππικοῖς*· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν *Κορίνθωι* ξενικὸν τρέφειν· μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν *Πολύτροπον*, ἀντὶ τοῦ *Πολυστράτου*· παρὰ μηδενὶ γὰρ φησιν ὁ *Δίδυμος* εὑρηκέναι τὸν *Πολύστρατον*, ἡγησάμενον τοῦ ἐν *Κορίνθωι* ξενικοῦ· τὸν μέντοι *Πολύτροπον* Ἀθηναῖον εἶναι.

Πολυσχιδής : πολυμερής.

Πολυτελές : τὸ δαπανηρόν· *Θουκυδίδης*.

* *Πολυτελεῖν* : τὸ πολυδαπάνως ζῆν.

[1] -ειον
[2] μ bis.
[3] ἀποκλείσεις
* Inc. f. 104. c. 2.

Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος.

Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων.

Πολύτορον: δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.

Πολυφασίας: πολυλογίας.

Πολυφλοίσβου: πολυταράχου.

Πολυφραδέστερον: συνετὸν ἐν λόγοι.

Πολύχουν: πολυφόρητον· ἢ πολυειδῆ.

Πολυωρήσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις.

Πόλφοι: τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐριπτῆς ἐψόμενα.

Πομπεία: λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τωῖ ὀνόματι.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν· *Δημοσθένης* ἐν τῶ ὑπὲρ *Κτησιφῶντος*· ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς *Διονυσιακαῖς* πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις· *Μένανδρος Περινθίαι*[1] *Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινὲς, Σφόδρα λοίδοροι.*

Πομπεία: λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ *Ἀνδροτίωνος* ὑποσημαίνει· *Φιλόχορος*[2] δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ *Ἀθηναῖοι* τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ′ κατασκευασθεῖσιν· ὀψὲ καὶ *Ἀνδροτίων* ἄλλα κατεσκεύασεν.

Πομπεύει: ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπή: θεώρημα.

Πομπή: ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς.

[1] -εῖαι [2] -ωρος

Πομπὴν ἔπεμπον:[1] ἢ *ἀνεπόμπευον*.

Πομπήν: τὴν *πέμψιν*· *Θουκυδίδης* δ'·[2] ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπήν.

Πομπόν: συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον.

Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι.

* *Πομφόλυξ*: ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πόνηρος: ἐπίπονος· ἡ πρώτη ὀξεῖα.

Ποναράκη: τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων.

Ποντεινοί: σπόγγοι.

Ποντόβροχος:[3] θαλασσόβροχος.

Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ *Εὐξείνου* καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα.

Πονωπόνηρος:[4] σφόδρα πονηρός.

Πόπανα: πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῆ.

Ποππύσματα: κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

Πορεῖα: τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πορθήσειας: ἕλοις· λάβοις.

Πόρθησις: ἐρήμωσις.

Πόρδαλιν: οἱ ἄλλοι[5] "Ελληνες· *Ἀττικοὶ πάρδαλιν*· "Ομηρος τὸ μὲν ζῷον διὰ τοῦ ō,[6] τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ ᾱ.

[1] Dist. *Πομπήν*: ἔ. [2] τεσσάρων

* Inc. f. 104. c. 3. [3] -υχος [4] *Πονοπ.*

[5] *Πορδαλινοι*: ἄ. ἔ. *ἀττικοί*: tum nov. artic. *Πορδάλην*: ὄμ.

[6] ē

Πορθμός : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός : πέραμα· ἀμφίγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη.

Πόριμον : εὐπόριστον.

Πορισταί : οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τωῖ ἑαυτῶν λυσιτελεῖν.

Πόρκης : ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος· ὁ περιειργυύων[1] αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον.

Πόρκος : κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρον : διέξοδον· τρίβον· καὶ περαίωσις ποταμοῦ.

Πόρος : πέρας ἢ ποταμὸς,[2] ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνασμα.

Πόρος : Δημοσθένης ἐν τῆι πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος· καὶ ὁ δημότης Πόριος.

* Πόρπαξ : τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον.

Πόρπη : φίβλα.

Πορποῦσθαι : φιβλοῦσθαι.

Πορσύνεται : ὁδεύεται· ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς.

Πορφύρει : ταράσσεται.

Ποσαπλῶς : ποσαχῶς· ἀναριθμήτως.

Ποσειδεών :[3] καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερῶσθαι[4] τωῖ Ποσειδῶνι.

[1] περι γνυον (sic), et nota / in m.
[2] ποταμοῦ
[3] Ποσειδίων
* Inc. f. 104, c. 4, ω
[4] -ρουσθαι (ω̃ statim)

Ποσειδεών:[1] ἕκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος.

Πόσθιον: αἰδοῖον· ἢ τὴν Ἀφροδίτην.

Πόσθων: κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ἀποκοριζόμενοι[2] ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.

Πόσις: ἀνήρ.

Ποταγωγίδες: φάνται ἢ μηνυταί.

Ποταμοί: δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος· ἐκωμῳδοῦντο δὲ, ὡς ῥαιδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Ποταίνιος: πρόσφατος· Δώριος δὲ ἡ λέξις.

Πότε: λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται.

Πότερον: τὸ πευστικὸν βαρυτόνως· ὀξυτόνως δὲ ποτερός· ἄτερος·[3] καὶ προστιθέντες[4] τὸ ἕτερον λέγουσι συνήθως ἕτερον.

Πότερον: ἆρα· ἀπεῖον· ποταπόν.

Ποτίκραμον: προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπερῷσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐράσσοντες.

Πότις: ἡ γυνὴ ἡ μαθύση.

Ποτήριον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα· Ἀριστοφάνης.

Πότνα: δέσποινα.

Πότμον: μόρον· θάνατον.

[1] Ποσειδέων [2] -γον [3] ἀτερός

[4] Pro τες, par fere spatium, et nota / in m.

Ποτνιάδας: *Βάκχας· Εὐριπίδης.*

Ποτνιᾶται: *παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς.*

Ποτνιώμενος: *δυσφορῶν· μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.*

Ποτώμεναι: *διατρίβουσαι.*

Ποῦ μήν: *ποῦ δὴ οὖν.*

* *Πρακτικόν*: *ἀνυστικόν.*

Πράγματ' ἐξ[1] *ἀπραξίας*: *λεγόμενον τί.*

Πραμεῦσαι: *παρελθεῖν· παραλλάξαι.*

Πράμνειος οἶνος: *Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὠνιον οἶνον ἢ*[2] *παραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομένης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος· Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτωι· ἐν ᾗ καὶ ὁ πράγμων πέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.*

Πρανές: *κάταντες.*

Πρανής: *ὁδὸς κατωφερής.*

Πρανιχθῆναι:[3] *τὸ ἐπὶ στόμα πεσεῖν.*

Πραξιδίκη: *θεὸς ἧς*[4] *κεφαλὴν μόνον ἱδρύοντο· Μνασέας δὲ ἐν τωῖ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱόν, καὶ θυγατέρας Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας*[5] *κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν,*[6] *Ὠγύγου θυγατέρας· Ἀλκομενίαν·*[7] *Θελξινίαν· Αὐλίδα· ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.*

* Inc. f. 105. c. 1.

[1] *Πράγματα*: ἐξ dist.

[2] ἢ om.

[3] *Πρανηχθῆναι*

[4] εἰς

[5] -κης

[6] κτήσεσιν

[7] -νία bis

Πράστιλλος: πόλις Μακεδονική.

Πρασοκουρεῖς: χλωροί.

Πρατήρ: οὐχὶ πράτης ὑπο τῶν Ἀττικῶν λέγεται.

Πρατέας:[1] ὁ τὰ δημόσια πωλῶν· κήρυξ δημόσιος.

Πραττομένους: ἀπαιτουμένους· Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πραϋπάθειαν: πραΰτητα· ἡσυχίαν.

Πράως: οὐ πραέως·[2] καὶ πρᾶον, οὐ πραΰ· καὶ πρᾶος, οὐ πραΰς.

Πρέμνα: τὰ παχέα ξύλα.

Πρέμνον: στέλεχος δένδρου.

Πρεμνίζειν: καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα.

Πρέψαι: τὸ ὁμοιῶσαι·[3] Αἰσχύλος.

Πρεσβεύειν: προτιμᾶν· Εὐριπίδης.

Πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν: ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν* σῶζον· ὅτ' ἂν εἴπωσι πρέσβεις· καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια: παλαιοτέρα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προυργιαίτερον.

Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην.

Πρεσβύτερος: μείζων.

[1] *Πρατίας*

[2] Supra *έ* nota syllabæ *ων*—tum *πρᾶιον*. Et circumflexum et acutum habet *πραος* supra *α*.

[3] *ὁμοίως*

* Inc. *γίαν* f. 105. c. 2.

Πρεσβύτερος Κόδρου: παροιμία ἐπὶ τῶν πανὺ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου.

Πρηγοριών: ὁ πράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων.

Πρηνές: ἐπὶ πρόσωπον.

Πρῆμαι καὶ πρημάδες: γένος ἰχθύων.

Πρῆσαι: καῦσαι.

Πριάμενος: ἀγοράσας.

Πριαμωθῆναι: ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν.

Πριμιγγιλίων: τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων.

Πριμικήριος:[1] ὁ πρῶτος τάξεως τυχούσης.

Πρινὴ πτίσαι τὰ ἄλευρα: παροιμία· καὶ, *Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾶς*· καὶ, *Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις*.

Πρίου: ἐλευθέρωσον.[2]

Πρηστήρ: πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.

Πριών: ὀξυτόνως, τὸ ἄρμενον· πρίων δὲ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἁρμένῳ[3] τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικὸν, πρίονες διὰ τοῦ ō· Κρατῖνος.

Πριῶ: ἀγοράσω.

Πρό: ἀντὶ τοῦ ἀντί· Φιλήμων Παγκρατιαστῇ· *Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου· Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος· Ὅμηρος.*

Προαγήλη: τιμήσει.

[1] μηκ sed ī statim sup. [2] ἐλευθέρως

[3] τὸ ἄρμενον primo ut videtur.

Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν.

Προαιρούμενοι: προφέροντες.

Προαλέστατον: προπετέστατον.

Προαλίσαντες: προαθροίσαντες.

Προαναθρώσκειν: προπηδᾶν.

Προανάσχοι: προανατείλοι.

Προαύλια: προαυλήματα· ὡς προαμβολὰς καὶ προανακρούσεις.

Προαύλιον: ὃ προεκδίδωσιν οἱ αὐληταὶ, οἷον προαύλημα.

**Προβάλλεσθαι*: ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης· τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε,[1] καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον· ἔσται δὲ ἀεὶ προβαλλομένοισι· καὶ ὁ ῥήτωρ· τὴν ἀεικλογίαν ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους.

Προβαλλομένους: ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους· οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· καὶ τῷ[2] κατ' Αἰσχίνου, τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβαλόμην,[3] φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν· ἀντὶ τοῦ προβοληῖ ἐχρησάμην τῇ συνήθει[4] καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησί· προβάλλεσθαι δ' ἦ[5] βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

* Inc. f. 105. c. 3.

[1] αὐτοι ξιστε (sic)

[2] τὸ

[3] προβαλούμην (sic)

[4] θη in θει statim mut.

[5] δὴ una voce

Πρόβαλλον :ἀσπίδα.

Πρόβασις: ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.

Πρόβατα: πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία: ἡ τῶν προβάτων κτῆσις καὶ νομή.[1]

Προβατοκάπηλος: προβατοπῶλος· ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς.

Προβέβουλα: προέκρινα.

Προβιβάσαντες: προάξαντες.[2]

Προβλῆτας: ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον.[3]

Προβολάς: ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρίαι καὶ κράτει γινομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ προβολὴ τούνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν.

Προβουλεύματα: τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων βουλεύματα· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰσίετο εἰς τὴν βουλήν· εἶτα[4] δεξαμένης εἰσεφέρετο* εἰς τὸν δῆμον, ἤδη προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο· ἀλλὰ παρανομῶν ὁ εἰσάγων ἠλίσκετο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτονῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλεύματα, εἰ μή τις ἐγράψατο.

Προβολή: γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.

[1] μόνη, sed νομὴ statim supr. [2] προάρξαντες

[3] μᾶλλ (pro μᾶλλ᾽ scil.) [4] ἔπ.ειτα i. e. ἔπειτα in εἶτα mut.

* Inc. το f. 105. c. 4.

Προβόλιον: εἶδός τί δόρατος· οἷ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.[1]

Πρόβολον: πρόμολον· πρόμαχον.

Πρόβολος: τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Προβόλωι: προβεβλημένηι εἰς θάλασσαν πέτρα.

Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι· καὶ οἷον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ' Αἰσχίνου.

Πρόβουλος: ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου.

Προβύσαι: ἐξελκύσαι.

Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἀριστοφάνης Κενταύρωι· Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην Δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί.[2]

Προδόμωι: τηῖ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι.

Προδοσίκομπος: ὁ ὑποσχετικός· ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Προδοτίστερον: λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτίστερον·[3] καὶ πτωχίστερον.

Πρόδρομοι:[4] ἄδοξοι.

Προεγκεῖσθαι: ἐπικεῖσθαι.

Πρόεγμα: στήριγμα.

Πρόεδροι: οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοι-

[1] τηῖ—θήραι

[2] εἴ τις ἢ δίκη θέλω—ὖν—ἔνι. (τῶν an τῶ ante φίλων, incertum; sed primo videtur fuisse τ, i. e. τόν.)

[3] λεπτίστερον

[4] Accent. om.

κοῦντες· εἷς[1] ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἑκάστης φυλῆς· πρόεδροι δὲ, ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Πρόεδροι: ἐκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυταneίαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διωίκουν· ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον*· τῶν ἄλλων ἁπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι.

Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών.

Προείηκεν: προέπεμψεν.

Προειδόμενοι: προγνῶσται.

Προείλαντο: ἠθέλησαν.

Προειλόμεθα: προήκαμεν.

Προέμενος: ἐκδιδούς· προδούς· περιφρονήσας.

Προέμενος: ἀντὶ τοῦ προαφεὶς τῶν[2] αὐτοῦ τί, πρὶν πίστιν λαβεῖν.

Προέπεσον: προπετῶς ἐποίησαν· Ὑπερίδης.

Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ φόνοι δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο φασὶ προδικασίαν.

Προέντες: προδόντες.

Προέσθαι: προδοῦναι.

Προετικός: χαριστικός.

Προέτω: προπεμψάτω.[3]

[1] οἷς

[2] προαφιστῶν

* Inc. f. 106. c. 1.

[3] -τωι.

Προεχόμεθα : *ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα.*

Προηγγελκέναι : *προμεμηνυκέναι.*

Προήκατο : *προέδωκεν.*

Προημώμενον : *τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντα καὶ μνηστευόμενον.*

Προηροσία :[1] *ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἤλιδι.*

Προηροσία :[1] *ὄνομα θυσίας.*

Προηροσίαι :[1] *αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου*[2] *γινόμεναι θυσίαι.*

Προήσομαι : *προδώσω.*

Προήχθην : *προετράπην· ὡς ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην.*

Προθέλυμνα : *συνεχῆ· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις.*

Προθελύμνους : *ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.*

Πρωθήβας :[3] *πρώτους ἀκμάζοντας νέους.*

Προθεσμίας νόμους : *Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος· τὴν τῶν ε' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.*

Πρόθεσις : *τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι· προετίθεσαν δὲ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς τινος ἀνῄρηται· ὡς δὲ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀνηλῶσθαι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἤσθιον ἀλλήλους.*

Προϊέμενος : *προδιδούς.*

* *Προΐκτας* : *τοὺς προϊχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν τροφήν.*

Προΐσταται : *ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετεωρίζεται.*

[1] ρω in ρο ter mut. a m. antiq. [2] ἀρότρου

[3] *Πρόθηβας* in *Πρωθῆβας* a m. antiq. mut.

* Inc. f. 106. c. 2.

Προικός: δόσεως[1] ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής.

Προΐστορες: οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται: προβάλλεται.

Προκόλπιον: πρὸ τοῦ κόλπου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

Προκόμιον: κόμην.

Πρόκλησις: εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντο τινὲς, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Προκαλεῖσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα: τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθεσμίαι[2] ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι[3] τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ[4] καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέραι προθεσμίαι διδόμενον, προσκατάβλημα.

Προκόττα: κουρᾶς εἶδος.

Προκότταν: τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης[5] γὰρ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται.

[1] δασέως
[2] προθέσεις, sed σμίαι statim in marg.
[3] εἰσελθῆναι
[4] παραχ.
[5] κότ i. e. κόττις

Προκνίς: γένος ἰσχάδων.

Προκόπα: ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις.

Προκεχωρηκότος: προεληλυθότος· Θουκυδίδης.

Πρόκριτον: ἐκλεκτὸν[1] ἢ πονηρόν.

Προκώνια: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος δὲ προκώνια, φησὶ,* πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δέ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκώνιά ἐστι κάχρυς κατηριγμέναι[2] μετὰ ἀρωμάτων.

Προκώνια: ἢ ὡς Κράτης πυροκώνια, αἱ ἄφρυκτοι κριθαί· ἢ πυροὶ[3] μέλιτι κεχρισμένοι.

Προκώνια: κριθαὶ ἄφρυκτοι· εἰς ἄλφιτα ἀδρὰ κεκομμέναι· οἷον προκεώνια.

Πρόκωπος:[4] ἕτοιμος· πρόχειρος.

Πρόληψις: γνῶσις.

Προμαντεία: τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων χρῆσθαι τῷ[5] ἐν Δελφοῖς μαντείῳ· ἦν δὲ προεδρία τὸ αὐτό.

Προμήθεια: πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι.

Προμηθεύσασθαι: προνοήσασθαι.

Προμῶμαι: προξενῶ· προμνηστεύομαι.

Προμυθίζει: πρόσω χωρεῖ.

Προμυλαία: θεὸς προμύλιος· ἣν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὔνοστον.

[1] Sic. * Inc. f. 106. c. 3. [2] -να
[3] πυρὶ [4] Πρὸ κώπης:
[5] τὸ in τῷ statim mut. Tum μαντεῖαι

Προνάπης : ὄνομα κύριον.

Πρόνοια : πρόγνωσις.

Πρόνοια Ἀθηνᾶ : οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προυνόησεν ὅπως τέκῃ ἡ Λητώ.

Πρόνοια : ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρῦσθαι· ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ ὀγδόῃ Προνοίην ὀνομάζει.

Προμετρητάς : Σκύθου τοῦ Προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκεν.

Προνομή : διαρπαγή.

Προνομίας : τιμῆς πλείονος.

Προνομίων : προλημμάτων.

Προνωπης : προτεταγμένος[1] προέχων.

* *Προνώπιον* : τὸ προεκκείμενον.

Προόδων : ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος.

Προοίμιον : πρόλογος.

Πρόοπτον : τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

Προπάτωρ : ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος.

Προπάροιθεν : ἔμπροσθεν.

Πρόπεμπτα : τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι· ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν[2] προευτρεπισθῇ.

Πρόπεμπτα : Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν

[1] *Προνώπης* primo, sed accent. erasus. Tum προστ. primo.

* Inc. f. 106. c. 4. [2] *βούλων*

ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσὶ γὰρ οἳ[1] τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται.

Προπέρυσιν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

Προπηλακίζων: ἀδικῶν· ὑβρίζων· διασύρων· ἐξουθενῶν.

Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμαῖ· καὶ προδίδωσι· καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν[2] ἔφη τοῖς ἐχθροῖς.

Πρόπιον: μάντευμα.

Πρόποδες: μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Προποδῶν: τὸ παρατυχόν· οἷον δήποτε.

Προπολέμια: ἔοικεν εἶναι τὰ[3] πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης.

Πρόπολος:[4] δούλη προπολεύουσα.

Προπόλωι: θεράποντι.

Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· δύναται μὲν δεικτικῶς* λέγεσθαι, ἅτε δρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πυκνός·[5] βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν

[1] οἱ ὰς
[2] προσπίνειν
[3] τα (ας compend.) i. e. τὰς in τὰ mut.
[4] Προπόλιος
[5] προπυλέων—πυκνῶς
* Inc. f. 107. c. 1.

εἰώθασιν· ἐν γοῦν τῳ̃ κατ' Αἰσχίνου ὁ[1] αὐτὸς Δημοσθένης φησίν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν· Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησίν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη ,βιβ'· πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασιν.

Πρόρριζον: ἐκ ῥιζῶν.

Προσαγώγιον: τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ᾧ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Πρὸς ἀκτῖνα: ἀνατολή.

Προσανέχων: προσέχων· προσκεκολλημένος.

Πρόσαντες: δυσχερὲς καὶ ἐναντίον.

Πρὸς ἀπαλέξησιν:[2] πρὸς βοήθειαν.

Προσαρασσόμενα: προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα.

Προσαύρετο: προσηγάγετο.

Προσβάλλει: προσέρχεται.

Προσγράφει: προσχρίνει.

Προσδοκᾶν: ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι.

Προσείσεται: προσελεύσεται.[3]

Πρόσειλος: πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος.

Προσείσας: προσανακινήσας.

Προσέκειτο: ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν α'.

Προσδεχόμενοι: προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν,[4] τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

[1] ὁ om.
[2] Προσαπολέξησιν (sic)
[3] προσλεύσσεται Pors.
κτίσιν

Προσείρων: *προσάπτων.*

Προσέκοψεν: *ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· Ἄλεξις.*

Προσέκοψεν τωῖ ἀνθρώπωι: *ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο·*[1] *οὕτως Ποσείδιππος.*

Πρὸς ἐμοῦ εἶ: *οἰκεῖος μου· ἐγγύς μου· φίλος μου· παρ' ἐμοί.*

Προσεποίσω: *προσεπάξω.*

Προσεποιήσαντο: *Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο.*

Προσέπαισεν: *προσέπαιξεν· Πλάτων** *τωῖ σ̄ ἀντὶ τοῦ ξ̄ κέχρηται.*

Προσερήσομαι: *ἐρωτήσω.*

Προσερρύη: *προσεφοίτησεν· προσῆλθεν· οὐ προσέρευσεν.*

Προσέχειν: *ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι· τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστοργούντων.*

Προσεχές: *ἐγγύς.*

Πρὸς ζόφον: *πρὸς δυσμάς.*

Προσηγλαϊσθω:[2] *ἐλαμπρύνετο.*

Προσηγμένον: *ὑψηλόν· τιμιώτατον.*

Προσηγορία: *προσφώνησις.*

Προσημπόλησα: *προσέλαβον.*

Προσηρεσίαι: *αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι.*

Προσηρτημένος: *προσκεκολλημένος.*

Πρὸς ἠώ: *πρὸς ἀνατολήν.*

[1] ἠλλο- primo

[2] Sic; nota / in marg.

* Inc. f. 107. c. 2.

Προσθεῖναι τὰς θύρας: ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος ἐν γ'.

Προσίσχε: τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις· καὶ Εὔπολις· Προσίσχε τὸν νοῦν τηῖδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι, οἵ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσίασι:[1] προσέρχονται.

Προσίενται: προσάγονται.

Προσίεται: ἀρέσκεται· προσδέχεται.

Προσιζήσαντες: προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν: προσερχόμεθα.

Προσιτόν: προσδεχόμενον.

Προσιών: προσερχόμενος.

Προσκαλέσαι: ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκεφάλαιον κλητέον: ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρέσιον.

Προσκέψομαι: περισκοπήσω.

Προσκείμενοι: οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες.

Πρόσκλησις: κλῆσις ἐπὶ δίκην.

Πρόσκλησις: ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις· καὶ προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν* εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγρίου κλήρου.

Προσκλήσεις: πρὸς ἃς καλεῖ τίς (εἰς)[2] δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ̄, καὶ προκαλεῖσθαι; ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ

[1] Προσῖασι

[2] εἰς om.

* Inc. f. 107. c. 3.

βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι.

Πρόσκλισις: ἑτερομέρεια.

Προσκομιστέον: προσενεκτέον.

Πρόσκομμα: ζημία· βλάβη· σκάνδαλον.

Προσκυροῖ: προσεγγίζει.

Πρόσοδος: εἰσφορά· εἴσοδος· ἡ παρουσία· ὡς Θουκυδίδης καὶ ἕτεροι.

Προσμερεῖται: προσαρμόζει.

Προσουρίου: ἐπιτηδείου.

Πρὸς ὄψιν: πρὸς θεωρίαν.

Προστάλτιοι: Προστάλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος.

Προστελάζει: προσεγγίζει.

Προσκήξομαι: προσκυνήσω.

Προσποιεῖται: οἰκειοποιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται.

Προστορισθέν: ἐπινοηθέν· προσοδευθέν.

Προσρήσεσι: προσηγορίαις.

Προστατήριος: Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἱδρύοντο· Σοφοκλῆς.

Προστάτης: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστοι τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Προστασία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη[1] προστασία· ἀντὶ τοῦ

[1] Compendium finale fere videtur esse ως, sed est η. Tum προστασίαι—βοηθείαι—τοῦ ἀδικουμένου.

βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τωῖ ἀδικουμένωι· Αἰσχίνης ἐν τωῖ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας·[1] Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως·[2] τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

*Προστέρνησα: περιεπτυξάμην.

Προστέτηκεν: προσκεκόλληται.

Προστήσας: προαγαγών.

Πρόστιμον: ζημίαν· παραγραφήν.

Πρὸς τηῖ πυλίδι Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατ' Εὐέργου· Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τηῖ πυλίδι Ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι)[3] πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν Βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστιμήματα: ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἡ ἐπωβελία·[4] ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ[5] δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστρόπαιος: δαίμων τίς ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν.

Προστρόπαιος: παρακαλῶν.

[1] καδμει fere. Nempe ⌊ i. e. αν in √ i. e. ας statim mut.
[2] προτ.
[3] ἀρξ. om.
[4] ἐπεβ. primo.
[5] τὸν

* Inc. f. 107. c. 4.

Προστυχής: ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ.

Προστρόπαιον: τὸ ἄγος· τὸ μίασμα· οὕτως Αἰσχίνης· καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῶι κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Πρόσφατος: κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνηρημένος· φάσαι[1] γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσγανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός.

Προσφερέστερον: βέλτιον.

Προσφέρονται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν.[2]

Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: *Κύβουλος Δούλωι*.

Πρόσφορον: οἰκεῖον· ἁρμόδιον· ἐπιτήδειον.

Προσφερεῖς: ὁμοίας.

Προσφυές: προσοικειούμενον.

Προσφύς: προσπλακείς.

Προσφυῶς: οἰκείως· ἀκολούθως.

Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσοδος· ὡς Ἀντιφῶν.

Πρόσχημα: προκάλυμμα.

Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης.

Πρόσχορδα: σύμφωνα.

Πρόσχωροι: περίοικοι.

Προσχαιρητήρια: ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσω: ἔμπροσθεν.[3]

Προσωιδία: ἡ μετὰ τοῦ ὀργάνου ᾠδή.

[1] φάσαν

[2] Πρ. ἀντιπρ.

* Inc. f. 108. c. 1.

[3] ἐμπρος: (sic)

Προσωπεῖον: πρόσχημα.

Προσοκείλαντες: προσορμίσαντες.

Προσώχθικε: προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα: βδελύσσομαι·[1] σιαίνομαι.

Προτέλεια: ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· *Μένανδρος*.

Προτέλεια: τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ προτέλειος, ἡ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία.

Προτέρα καὶ προτεραία: καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία.

Προτήνιον: ἡλικία τίς αἰγός· ἐν *Καμειρέων ἱεροποιίαι*, τράγον προτήνιον θύειν νόμος.[2]

Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν·[3] καὶ *Δημοσθένης* ἐν *Φιλιππικοῖς* καὶ *Ἀριστοφάνης*.

Προτέλεια: *Λυκοῦργος* ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόθιον ἀναφερομένων γιγνόμενα ἢ διδόμενα.

Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν.[4]

Προτεμενίσματα:[5] προπύλαια· ἢ προάστεια.

Πρότμησις: ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος.

Πρότμηστιν: ὀμφαλόν.

Προτομίζεσθαι: προάρχεσθαι.

[1] λ bis.
[2] θυηνομου, sed ει v. l. pro η in marg.
[3] φορτίζειν
[4] θυσίας ἐπιστέλλουσιν
[5] Προτενίσματα (με m. antiq.)

Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεία[1] ἀμφιέννυται· ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πράτη Πάνδροσος μετὰ τῶν ἀδελφῶν* κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἱρίων ἐσθῆτα.

Πρότριτα: τῇ τρίτῃ[2] ἐπάνω ἡμέρᾳ· Θουκυδίδης ἐν β'· τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην: προθύμως· ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τοὔμπροσθεν.

Προύνεικον: οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἕνεικα.[3]

Προύνεικος:[4] δρομαῖος· γοργός.

Προῦπτον: φανερόν.

Προυνούστερος:[5] ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος·[5] Σοφοκλῆς.

Προυνουργέστατον: προτιμότατον.

Προύργου: προέργου· συμφέρον· πλέον· Ἰσοκράτης φησίν· ἵνα προύργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον.

Προύχειν: προέχειν.

Προυργιαίτερον: τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον.

Προύτυψαν: προήρξαντο.

Προύχοντο: προέβαλον· οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α' ἱστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι· προτείνουσιν.

[1] ἱέρει sic, et accent. ex em.
* Inc. f. 108. c. 2.
[2] Προτριτάτη: τρ.
[3] ἐνεῖκα
[4] Προύνικος Pors.
[5] -έρως, bis.

Προφερεῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφορούμενοι: Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κακεῖσε πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφθείρειν τὸν στήμονα τοῖς διαζωμένοις.

Πρόφρων: πρόθυμος· φρόνιμος.[1]

Προφυλακῇ[2] *τῷ κυρίῳ*: εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἑκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν.

Προχάζοις: προβαίνοις.

Πρόχνυ: ἐπὶ γόνυ.

Προχειροτονία: ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτον γίνεσθαι, ὑπότ' ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης,* εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ[3] γνώμη· πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Προχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις[4] εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχοΐδιον: σταμνίσκιον· ὡς εἰ καταχυσιν.[5]

Πρόχους: ξέστης τὸ μέτρον.

Προχόῳ: τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ κωθωνοειδεῖ.

Πρόωμαι: παραχωρήσω.

Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι τὸ

[1] Primo προθύμως· φρονίμως, sed statim mut.
[2] -κῃ, sine accentu, tum ἑκάστη—ἔχουσα
* Inc. λυσάσης f. 108. c. 3.
[3] ἡ· [4] ἀ ex em. [5] κ,τ: χύσιν G. κατακχύσιν P.

κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται.

Πρύμνην: κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνώρειαν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρύτανις: διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεύς· ἄρχων· ταμίας· ἔξαρχος.

Πρυτανεία: πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη· ἣν οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἑκάστοις.

Πρυτανείας: ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἤτοι λ' ἢ λε'· καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει.

Πρυτανεία: ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριόν τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανέα ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανεία: ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμός τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δηλοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι·* ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο[1] τοῖς ἑξακισχιλίοις·[2] πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλεν δὲ ἑκάστη φυλὴ τῶν

* Inc. *μενοι* f. 108. c. 4.

[1] -στο

[2] Sic.

δέκα· λε' ἡμέρας· καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες· ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λ' ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ ἀνὰ λε'.

Πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν'[1] ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις[2] αἱ δέκα φυλαὶ κλήρωι λαχοῦσαι· ὡς Αἰσχίνης ἐν τωῖ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πρώην: τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν.

Πρωθήβης: ἄρτι ἀκμάζων.

Πρωΐ: καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ, καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος, ὥσπερ ὀψὲ καὶ τὸ ἑσπέρας καὶ τὸ βραδέως.

Πρωϊαίτερον: θᾶττον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.[3]

Πρωΐ: ἔτι ὄρθρου βαθέως.[4]

Πρώϊα: οὐ πρώϊμα· καὶ δισυλλάβως πρωΐ.

Πρωΐαν: οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δείλην πρωΐαν, τὸ πρῶτον τῆς δείλης μέρος· καὶ δείλην ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.

Πρωΐ: ταχέως· πρὸ ὥρας.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνηι: παροιμία, ὅτ' ἄν τις μὴ

[1] τῶν φν [2] Sic

[3] ἥλιον per signum, de quo vide Porsoni Opusc. p. 288.

[4] "Ex em. o." *Porson.* Ita fere, βαθεῳ, nempe ω (ως) in ο (ος) mutato.

δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ᾽ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο.

Πρωτόλειον: ἀπαρχήν.

Πρῶνες: ὀρῶν ἐξοχαί· βουνοί.

Πρωτόγονος: πρῶτος· νέος.

Πρωτόλεια: τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοις ἀνετίθεσαν·* ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαὶ, οἷον πρωτολήϊα.

Πρῶτον ξύλον: πρῶτον βάθρον· ἢ προεδρία.

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον· εἰσπραττόμενον.

Πρωτονέωι:[1] οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως: καὶ ἀρχένεως·[2] καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως· Θουκυδίδης α΄.

Πτακίδες: δεσμοί.

Πτακείς: δειλός· ὁ ἐπτηκώς.[3]

Πτάμενος: διελθών.

Πτακωρεῖν: πτήσσειν· δεδοικέναι.

Πτεκάδες: δειλοί.

Πτέον: διὰ τοῦ ε̄ λέγουσιν, οὐ πτύον.

Πτέρνη: οὐ πτέρνα.

Πτερνίδες: τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων.

Πτερνίζει: ἀπατᾷ ἢ λακτίζει.

Πτερόεντα: ταχύκουφα.

* Inc. f. 109. c. 1.

[1] -νίων

[2] ἀρχαίνεως

[3] Πτακ: δειλὸς ὀπτικώς.

Πτεροφόρους : πτερὰ εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφαλαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους.

Πτέρυγας : τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς.

Πτερυγίζων : πετόμενος.

Πτερυγίζειν : ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν· ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης Πλούτωι.

Πτερύγιον : ἀκρωτήριον.

Πτήσσει : πτοεῖται.

Πτῆται : πέτεται.

Πτίλον : πτερὸν ἁπαλώτερον.

Πτίλλος : ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτισάνη : κεκομμένη κριθὴ καθαρά.

Πτίσαι : κόψαι.

Πτοίαν : πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· συναθροισμόν· πτυρμόν.

Πτολίπορθος : ἀνδρεῖος· πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα : πόλις.

Πτόρθους καὶ κλῶνας : τὰς ἐκφύσεις[1] τῶν δένδρων· οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσιν.

Πτύγμα : δίπλωμα.

Πύκτης :[2] παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυκτίον : βιβλίον.

Πτυκτῶ : πτυσσομένω.

Πτυόδωρος : ὄνομα κύριον.

Πτύσχλοι : ὑποδημάτιόν τι· καὶ[3] κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ̄ πτύχλοι.

[1] τὰς ἐκφύσεις

[2] Πύκτης

[3] καὶ om.

Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις· καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

Πτῶκα: δειλόν· καὶ πτῶκας, δορκάδας ἢ ἐλάφων νεβροὺς ἢ λαγωούς.

Πτῶμα: σῶμα.

Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγει ἂν, ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώξ: λαγωός.

Πτώσσοντες: δειλιῶντες.

Πτωχός: ἐπαίτης· προσαίτης· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι.

Πυανοί: κύαμοι· ἀφ' ὧν *Πυανόψια*.[1]

Πυανοψία: Λυκοῦργος ἐν τῇ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ ἡμεῖς *Πυανοψίαν* ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες *Πανοψίαν*· ὅτι πάντας εἶδεν τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει· *Πυανεψίωνος* δὲ [ὅτι] ἑβδόμῃ[2] τὰ *Πυανέψια* Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δέ φασι λέγειν *Πυανέψια*· καὶ τὸν μῆνα *Πυανεψίωνα*· πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

Πυανεψία: ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος· ὠνομάσθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἑψόμενον ἔτνος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτνος καὶ τὴν ἀθάραν, πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μήν ἐστι, *Πυανεψίων* λεγόμενος.

Πυανεψιών:[3] μὴν Ἀθήνησιν δ'· ἐν ᾧ καὶ τὰ πύανα

* Inc. f. 109. c. 2.

[1] -ψία

[2] ἕβδομον

[3] Accent. om.

ἕψεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ πάντα τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντες ἕψουσιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιοῦντες.

Πύγαργος: ἀετοῦ γένος.

Πύγαια: τὰς σπείρας τῶν κιόνων· καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν.

Πύγελα: πόλις ἐν τῇ Ἰωνίαι τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τούνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος[1] τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγμή: πάλη· σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος.

Πυγοστόλος: μαυλίστρια.

Πυγών: τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου.

*Πυδαρίζειν: σκιρτᾶν καὶ οἷον μετὰ τάχους σπαράττεσθαι.

Πυελίς: ὁ σφραγιδοφύλαξ.

Πύελος: ὄρυγμα ἐμβατὴ, ἔνθα ἀπολούονται.

Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον· οὕτως Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύθια:[2] πανήγυρις· ἑορτὴ Ἑλληνική.

Πύθη: ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεις· καὶ μάθης· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν.

Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός· εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῶν κυκλίων χορῶν νικήσαντες τὰ Θαργήλια.

Πύθιος: ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

[1] -να

[2] Πυθία

* Inc. f. 109. c. 3.

Πύθια καὶ Δήλια: φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον *Πύθια καὶ Δήλια* ποιήσαντα[1] ἅμα ἐν Δήλωι, πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ[2] τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι *Πύθια καὶ Δήλια* βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη· Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα.

Πυθόληπτος: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς.

Πυθόμενος: ἐρωτήσας.

Πύθοντο: ἠρώτων· ἤκουον.

Πύθου χελιδόνος: παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τωῖ περίπλωι· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζωῖον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει.

Πυθάδε ὁδός: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρασσόντων ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος.

Πύθω: σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος· ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία· διὰ τὸ ἐν ἐκείνωι τωῖ τόπωι* σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησίν· ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικοῦ.

Πυκνά: συχνῶς· ἐπιμελῶς.

Πυκάζει: καλύπτει· σκεπάζει.

Πυκάζεται: σκεπάζεται· κοσμεῖται.

[1] -τες [2] χ. εἶτα

* Inc. f. 109. c. 4.

Πυκάζουσι: σκιάζουσι· στεφανοῦσιν.

Πυκνή:[1] ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο· Κλείδημος δέ φησιν Πύκναν[2] ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνή:[2] ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ.

Πυκασμός: δασύτης.

Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίστρας.

Πύκτης: παγκρατιαστής· ἀθλητής.

Πυλαγόρος: ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν[3] εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν[4] ῥήτωρ, ὥς τε ἐκεῖ ἀγορεῦσαι· Πυλαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίαι ἀγορεύειν· Πυλαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυλαγόροι τρεῖς.

Πυλαιστάτους: τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πύλαι· καὶ *Πυλαία*· καὶ *Πυλαγόρας*: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι· ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις· Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι.

Πυλάρτης: δούλου ὄνομα.

**Πυλάρτου*: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος.

[1] υκ in litura ab eodem.
[2] Accent. om. bis
[3] εἰς τὸν πόλεμον
[4] -ωνίαν
* Inc. f. 110. c. 1.

Πυλωρεῖ: φυλάσσει.

Πύνδαξ: πυθμήν.

Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν· διδάσκεσθαι· ἱστορεῖν· ἐρωτᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, διαφθορὰ[1] μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

Πύξ: γρόνθον.

Πῦον:* τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν· τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν· γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι.

Πῦον: τὸ πυρίεφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὃ ἂν μετὰ γάλακτος ἐψηθῇ χθεσινοῦ.

Πύπταξ: ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ· ὡς πένθους ἀμετάφραστον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον.[2]

Πυρά: καύματα.

Πυράγρα * * * * *[3]

Πυράγρη: καρκίνω· παγούρω.[4]

Πυραί: πυρκαϊαί.

Πυρακτῶν: ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων.

Πυραμειδής: πυροειδής.

Πύραυνος: ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος.

Πυργηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων.

[1] Sic.

[2] *αι* per tale fere compendium, ſ, quod nisi τῷ σ adhæreret, esset καί. Legendum videtur ιοὐ, quod in ιγ′ facile mutari potuit.

[3] Deest versus; nota /

* *Πύον*, et mox.

[4] καρκίνων· παγούρων

Πυργοῦται: ὑψοῦται.

Πυργηδόν: στοιχηδόν· κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι: τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργοβάρεις: προμαχῶνες·[1] οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

Πύργοι: τάξεις.

Πύρδανα: τὰ λείψανα.

Πυριάτη: θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον· οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ πυριατὴ ὀξυτόνως· οὐδὲ πυρίεφθος.

Πυριλαμπής: ὄνομα κύριον.

Πυριλάμπη: πτηνόν τι μικρὸν, ὃ ἐν τωῖ σκότω λάμπει· καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς.

Πυριλαμπίς: τὸ ζωῖον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ λαμπυρίς.

Πῦρ ἐπὶ πυρί: παροιμία ἧς μέμνηται* καὶ Πλάτων· κακὸν ἐπὶ κακωῖ.

Πυρεῖον: θυμιατήριον.

Πυριρραγής: σαθρός· ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρησσομένου κεράμου.

Πυροὶ ἐπικάλαμοι: οἱ μήπω θερισθέντες· ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἄλω· οἱ μήπω ἀπηλοημένοι·[2] ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασιν ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς, ἥτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπισπαρέντες· τουτέστιν, ὅτ' ἂν σῖτος ἐπὶ σίτωι χωρὶς διαλείμματος ἐπισπαρῆι.

Πύρρα: μία πόλις τῶν ἐν Λέσβωι.

Πυρραῖς γένυσι: ξανθαῖς θριξίν.

as

[1] *Πυργοβαρεις*: προμαχῶνες

* Inc. μνηται f. 110. c. 2.

[2] ἀπηλωημένοι

Πυρόεσσαν : ἐπίπνουν· πῦρ πνέουσαν.

Πυρὸς μένος : πῦρ περιφραστικῶς.

Πυρπαλάμην : ὁ τάχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται : καίεται· ἐμπυρίζεται.

Πυρρίχαις : ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν.

Πυρσεύει : πῦρ ἐξάπτει.

Πυρσεύσασαν : φλέξασαν.

Πυρσοί : λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτῆρες· Φρυκτωρίαι.

Πυρσοκόρσου λέοντος : Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.

Πυρσολόφους : τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας τεμνομένους· Ἀντίμαχος.

Πυροφόρος : σιτοφόρος.

Πυρφόρος : πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

Πυρῶν :[1] φλέγων καὶ καίων.

Πύσμα : ἐρώτημα.

Πύστεις : ἐρωτήσεις.

* Πυστιᾶσθαι : πυνθάνεσθαι.

Πύτυλος : ἡ συστροφὴ τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπιφέρηται.

[1] Πυρώνων

* Inc. f. 110. c. S.

Πύτυλος: ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις.

Πυτίνη: πλεκτὴ λάγυνος·[1] Ἀριστοφάνης.

Πώγωνα πυρός: τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης Φρίξῳ.

Πωληταί: οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τοῖ δημοσίοι κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμωι μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ[2] καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων· καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον:[3] οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα[4] καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα· πωλητήριον[5] δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί.

Πωλητήριον: τὸ πρατήριον· οὕτως Ὑπερίδης.

Πωλοδάμνης: πωλοδαμαστής.

Πωλοῦσιν: Δημοσθένης ἐν τωῖ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τηῖ ἀγοραῖ πωλοῦσιν τί ἀποπέφασμένως·[6] Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι·[7] ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν

[1] λάννος [2] Om. δὲ [3] -οι
[4] λ semel. [5] -ηρὸν [6] -νος
[7] περᾶναι (ν ejusd.)

νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις[1] μοιχὸν λαβεῖν, ὑπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσι τί ἀποπέφασμένως.

Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν : Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ[2] γάμωι·

Ἀνδράποδα πέντε,[3] πωλικὸν ζεῦγος βοῶν.

Πῶμα : τὸ πότων οὕτως λέγουσιν.

Πώμαλα :[4] ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἷον οὐδαμῶς· ἔστι δὲ τὸ μὲν πῶ Δώριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πω τοις ἐστὶ λεγόμενον.

Πώμαλα : οἶνου μάλα.[5]

Πώρινον : λίθον.

Πωτᾶσθαι : πετᾶσθαι.

Πωλάς :[6] ἀντὶ τοῦ πράσεις· Ὑπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Τέλος τοῦ π̄ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ρ̄.

Ῥαβάττειν : σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως[7] ποδοκτυπεῖν.

Ῥαβάττειν : ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.

Ῥάγα : ῥῶγα.

[1] ταύτης

[2] ἐνιθρω cum punctis ad marginem referentibus, ubi scil. correctionem additurus erat.

[3] πέμπεται, et inc. πεται f. 110. c. 4.

[4] Πῶ μᾶλα et mox μᾶλα. Primo πόθεν priore loco.

[5] μᾶλα

[6] Accent. om. tum πράσις

[7] συντόμως

Ῥαγδαῖον : ἄθρουν καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄθρουν· καὶ ὀξὺς ἄνεμος καὶ πολὺς, ῥαγδαῖος.

Ῥάδα : τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινή /[1]

Ῥαδια : ὑπόδημα ποιόν.

Ῥαδιουργός : οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Ῥαθαίνεται : ἀντὶ τοῦ σπείρεται.

Ῥαθαπυγίζειν : τὸ πλατεῖ τωῖ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν.

Ῥαθασσόμενοι :[2] ῥαινόμενοι.

Ῥαιβόν : σκαμβόν· καμπύλον.

Ῥαικούς : οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας· Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται.

Ῥαίοιτο : φθείροιτο.

Ῥά : ἀντὶ τοῦ δή·[3] οὕτως Πλάτων.

* Ῥαγδαῖος : ταχὺς ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους : κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ[4] δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμονι· Τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

[1] Sic. Accent. om.
[2] -άμενοι
[3] δῆ
[4] εἰ—πολυπραγμονεῖ
* Inc. f. 111. c. 1.

'Ραδαμάνθους ὅρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου. Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων. Ἔπειτα χήν· θεοὺς δὲ σιγᾶν[1] Κρατῖνος Χείρωσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι.

'Ράδαμνος! βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος.

'Ράδιον: εὐχερές.

'Ραδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει.

'Ραιδίως: εὐχερῶς· ταχέως.

'Ράζειν καὶ βύζειν: τὸ ὑλακτεῖν. Ἕρμιππος Εὐρυπτῃ· Ῥυζῶν[2] ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δηλιάσιν[3]· Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἐξῆς· Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δ' ἐσκάριζε καπέκαρδε.[4]

'Ραθάμιγγες: ῥαγίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνας.

'Ραθυμία: ἀμέλεια.

'Ραῖσας: ὑγιάνας.

'Ραῖσας: ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου.

'Ραθυμεῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμὲν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις σχολάζειν· ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾴστα τῷ θυμῷ διδόναι.

[1] θεοῖς δὲ σιγῶν
[2] ῥυζὸν
[3] δειλιασιν
[4] ὁ δὲ σκαρίζει κατέκαρδε

* *Ῥακχίζειν*: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ.

Ῥακετρίζειν: τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν· οὕτως Πλάτων.

Ῥάκιον καὶ ῥάκος: ἄμφω[1] λέγουσιν.

Ῥακίδαι: δῆμος Ἀκαμαντίδος.

Ῥάκτρια: ῥαιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα.

Ῥάμνος: φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσιν ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἔωθεν· καὶ πίττῃι[2] ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων[3] χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων.

Ῥαμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας[4] ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν· ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τωῖ τόπωι· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτωι τωῖ Παρίωι ἐρωμένωι· ὃς καὶ Ὀλυμπίασι[5] τωῖ δακτύλωι τοῦ Διὸς ἐπέγραψε, Παντάρκης καλός· ἦν δὲ[6] οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ.

Ῥάμφος: ῥύγχος ὄρνιθος.

Ῥαντόν: ποικίλον.

* Inc. f. 111. c. 2.

[1] ἄμφ$^{\omega}$ i. e. ἄμφως, quod utrum ex ἄμφω an ex ἀμφοτέρως depravatum sit, non liquet.

[2] πίττην [3] παίδων primo scripserat.

[4] μηλαίας [5] -ιάσι

[6] -ψεν ἀστάρχης· καλὸς δὲ ἦν

'Ραμφάξει: ῥυγχωθήσει.

'Ράξ: θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥωξ, καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός.

'Ράξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος.

'Ράξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ τοῖς δικανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις.

'Ρᾶον: εὐχερές· εὔκολον.

'Ραπίσαι: πατάξαι τὴν γνάθον ἁπληῖ τῇ χειρὶ, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης.

'Ραπίς: ῥάβδος.

'Ράρ: Τριπτολέμου πατήρ.

'Ράρον:[1] ἰσχυρόν.

'Ρᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς.

'Ραστώνη: ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥαθυμία· ἡδυπάθεια·* χαυνότης· ἀργία· εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λη' Δίωνος 'Ρωμαϊκῶν.

'Ράφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαρμος.

'Ράφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δὲ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον.

Ράττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων.

'Ρᾶον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύλους.

'Ραχάδας: τὰ δενδρώδη χωρία.

'Ράχετον: τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν.

'Ραχθέντος: ῥαγέντος.

'Ραχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν· καὶ τὸν τόπον αὐ-

[1] Accent. om. * Inc. f. 111. c. 3.

τὸν, ὦ προσαράττει τὸ κῦμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλῃ· Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζων: διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ῥαχιστάς.

Ῥάχιν: ὀσφῦν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ νώτου.

Ῥαχιστής: ὁ διατέμνων.

Ῥάχοι: αἱ μυρικίναι ῥάβδοι.

Ῥάχοισιν ὀρχάδος[1] στέγης: Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης.

Ῥάχους: τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσιν.

Ῥαψωιδοί: τὸ δ' ἔμπροσθεν ἀρνωδοὶ ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου[2] αὐτοῖς ὄντος ἀρνός.

Ῥαψωιδὸς κύων: ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς.

Ῥάψαι: συνθεῖναι.

Ῥαψώδημα: ψεῦσμα.

Ῥαψωιδία: φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία.

Ῥαψωιδοί: οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῥαψωιδῆσαι δέ ἐστι τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν[3] καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός.

[1] Ῥαχοισιν: ὁ. [2] ἔπαθλον [3] Sic.

*Ῥάων: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων.

Ῥέας πόντος: ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου.

Ῥεδίων: ἁρμάτων.

Ῥέζει: θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεύει· παρασκευάζει.

Ῥέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχνον.

Ῥεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς.

Ῥεῖα ζώοντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχθως.

Ῥειπαι: ὄρη[1] Σκυθικά, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ.

Ῥειτά: ἐν Ἐλευσῖνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ῥειτά· οὕτως Σοφοκλῆς.

Ῥειτῶν τόπος:[2] ἱερῶν ῥευμάτων.

Ῥέκος: ζῶμα· ζώνη.

Ῥελατρεία: ἀναφορά.

Ῥέμει:[3] πειρᾷ· ὀδυνᾷ· σήπει.

Ῥέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι.

Ῥέπει: κλίνει.

Ῥερυθμῶσθαι: ἐσχηματίσθαι· συγκεκρίσθαι.

Ῥεῦμον: βρέφος νεογνόν.

Ῥηγίνους: τοὺς δειλούς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ Μιμογράφου[4] υἱὸς, ἐκωμώδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.

Ῥηγίνου δειλότερος: /[5]

Ῥῆγμα: ἡ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή.

Ῥηγμῖνι: αἰγιαλωῖ.

* Inc. f. 111. c. 4.

[1] ὄρη

[2] Ῥειτῶν: τ.

[3] Accent. om.

[4] μηνογράφου

[5] Sic. Deest sesquiversus.

Ῥήγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται.

Ῥῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλειόνων.

Ῥήναια:[1] νῆσος πλησίον Δήλου.

Ῥῆνες: πρόβατα.

Ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι.

Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν.

Ῥήσεις: λόγοι.

Ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς[2] λόγος μακρός.

Ῥῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ὅλος ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος· *οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ῥησείδιον: λεξείδιον.

Ῥησικοπεῖν: δημηγορεῖν.

Ῥήσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἷον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

Ῥῆσις: τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.

Ῥησίαρχος, ὃς ἐρίσει[3] τὰ θέσφατα: παρ' Ἐπιχάρμωι· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται·[4] ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ϛ' τραγωιδουμένων, ἄριστον[5] αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον.

Ῥητόν: φανερόν.

Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης.[6]

[1] Accent. om. [2] -κὼς (sic)

* Inc. f. 112. c. 1.

[3] Ῥησός: ἀρχός· ὃς αἱρέσει (spiritus e leni statim factus asper.)

[4] i. τοῖς—εἴρηκε [5] Accent. om. [6] ἀριστ/

Ῥητορικὴ γραφή: ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἡ κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἢ)[1] εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἡ κατὰ πρυτανέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαί τινὲς καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται.

Ῥητορικὴ γραφή· ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος[2] γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ, καὶ ἡ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατ' ἐπιστάτου.

Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ὑπολαμβάνει.

Ῥῆτρα: συνθῆκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα[3] Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας.

*Ῥήτρας: συνθήκας.

Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλεύων· καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δι-

[1] om. ἢ
[2] -ρας
[3] λύτρα
* Inc. f. 112. c. 2.

καιστάτου συμβουλεύων, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγῃ· ῥήτωρ, ἡγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτων· καὶ ἑτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλεύων ὑμῖν[1] ὅτι ἂν συμφέρειν[2] ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἷους[3] ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος[4] ἐγώ· καὶ κολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται Ῥητορικὴ[5] ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις γνώμην,[6] ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην[7] ἡγούμενος.

Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥῖτε: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.

Ῥιγεῖ: ψύχει· συνέχεται ἀπὸ κρύους.

Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί.

Ῥικτά: ἐρυτιδωμένα· εὐσθενῆ.

Ῥικνόν: καμπύλον.

Ῥικνός: ὁ πεφρικὼς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥινᾶν: ἐξαπατᾶν: οὕτως Μένανδρος.

Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα.

Ῥίνων: ὄνομα κύριον.

[1] ὑμῖν in ἡμῖν statim mut.
[2] ει in litura, tum ἡγεῖται (sic)
[3] οἷος
[4] οὗ primo; ut scripturus fuerit οὗτως.
[5] -κὴ, tum om. εἰ
[6] -μη
[7] τύχης

Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν· Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥίπας: ἀνέμου συστροφή.

Ῥιπῆς: ὁρμῆς· φορᾶς· βολῆς.

*Ῥιπίζεται: παρακαίεται.

Ῥίψασπις: δειλός.

Ῥινώμενος:[1] μυκτηριζόμενος.

Ῥίσκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον.

Ῥιψάδ' ἀγείρων /[2]

Ῥοάς: ῥεύματα.

Ῥόδια: μύρα.

Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δίφιλος.

Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδίαι Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν (ἐν)[3] τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν * * * *[4] ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

* Inc. f. 112. c. 3.

[1] Ῥινόμενος

[2] Ῥιψαδαγειρων/ tum deest versus.

[3] Διετίλουν (sic) et om. ἐν

[4] Nulla lacuna.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· Ἀπελλᾶς[1] δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος[2] τὴν δόξαν· ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι[3] Μιτυληναίῳ· ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν[4] Χαράξας ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν[5] αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοθεῖ: ὁρμεῖ.

Ῥόθιον: ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

Ῥοδωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥόθιον καλεῖται παρὰ[6] τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν* κωπῶν ἀκουόμενον, ὅτ' ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν.

Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις·—κατάγου ῥοθιάζων,[7] φησίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.

Ῥόθῳ: ὁρμῇ.

Ῥοιάς: Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ι ῥοάς· οὕτως Ἐπίλυκος.

[1] ἀπέλλας
[2] ἀδμονι
[3] Accent. om.
[4] αὐτὸν
[5] λ bis.
[6] περὶ
[7] καταγουροθιάζων

* Inc. f. 112. c. 4.

'Ροιβδεῖ: ἀναρροφεῖ· ἀναρριπτεῖ.

'Ροίβδειν:[1] ὡς ἐπὶ ῥεύματος· σφοδρῶς· φοβερῶς.

'Ροίδια: ῥοάς.

'Ροιζηδόν: σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν.

'Ροῖζος: ῥύμη· ἦχος.

'Ροῖζος: παρ' Ὁμήρῳ θηλυκῶς· Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ[2] πρὸς ὄρος τρέπε.

'Ρομβεῖν: σφενδονᾶν.

'Ρόμβον: κίνησιν· ἢ κύλινδρον.

'Ρόμβος: ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες[3] ὡς τύμπανον· οὕτως Εὔπολις.

'Ροδωνιά: ἡ τῶν ῥόδων φυτεία· ἰωνιὰ, ἡ τῶν ἴων.

'Ροδοδάκτυλος: ῥοδόχρους.

'Ρομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα.

'Ροπαλίζει: κινεῖ, στρέφει ὡς ῥόπαλον.

'Ροπή: κλίσις.

'Ρόπτρον: Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

'Ρόπτρον: ῥόπαλον· ἢ παγίς· ἢ τιμωρία.

'Ροῦν: τὸ ἥδυσμα· Σόλων.

'Ροφήσομαι: ἀντὶ τοῦ ῥοφήσω λέγουσιν.

'Ρωδὸς: ῥεῦμα ἔχων.

'Ρυάχετον: θόρυβον.

'Ρυάχετον: τὸν ῥέοντα ὀχετόν.

'Ροίβδην: δαψιλῶς.

'Ρυγχάσαι: τὸ μυκτηρίσαι.

'Ρύγχος: τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι.

[1] Sic. [2] ῥοιζῷ [3] -θι-

Ῥύδην : ὁρμήν.

Ῥύδην : σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος.

Ῥύζειν : ὑλακτεῖν.

Ῥυζῶν : πενθῶν.

Ῥυθμίζει : διατυποῖ[1] κανονίζει· εὐθύνει.

* Ῥυθμός : τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἁρμονίαι.

Ῥυμβονᾶν : διαρρίπτειν.[2]

Ῥυπαίνω : ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης.

Ῥύπες :[3] πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰσχύλος.

Ῥύπον καὶ ῥύπους : τὰ δεχόμενα τὰς σφραγῖδας· οὕτως Ἀριστοφάνης.[4]

Ῥυπᾶν :[5] μεστὰ ῥύπου εἶναι.

Ῥύππαπαι : ναυτικὸν ἀναφώνημα.

Ῥύπτει : ἀποκλύζει· σμήχει.

Ῥύπτομαι : σμήχομαι.

Ῥυσά : ἡ μάρανσις, ἡ γῆρας.

Ῥυσαί : ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥυσήματα : τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥύσια : ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριάζειν.

Ῥυσίαν : τὴν τῶν τόξων τάσιν.

Ῥυσίοισιν : ἑλκυσταῖς.

Ῥυστῆρας : καὶ βρυτῆρας· τὰς ἡνίας.

[1] -πεῖ

[2] Glossa in summa pag. a correctore antiq.

[3] Ῥύπαις

[4] ἀριστ/

[5] Ῥυπὰ : (sic)

* Inc. f. 113. c. 1.

Ῥυτά: εἶδος φιαλῶν· τάχα δὲ οἷον ῥυτίδας καὶ συναγωγὰς ἐχουσῶν.

Ῥυτά: πήγανα· οὕτως Κρατῖνος.

Ῥυτά: συνεσταλμένως· εἶδος ἐστι ποτηρίου· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα.

Ῥυτήρ: ἁπλῶς μὲν ὁ ἱμάς· κυρίως δὲ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας, ὅπερ ἐστὶ σωίζειν· ἢ παρὰ τὸ ῥύειν, ὅ ἐστιν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους.

Ῥυτῆρα: ἑλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα.

Ῥυτῆρες: χαλινοί· ἡνίαι· ἱμάντες.

Ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν[1] ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς.

Ῥυτίς: ἀσθένεια.

Ῥυτίσματα: αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.

Ῥυφεῖν: τὸ ῥοφεῖν Ἴωνες· οὕτως Ἱππώναξ.

Ῥύψαι: σμῆξαι.

Ῥωγαλέον: διεσχισμένον.

Ῥῶμα: ὄρμημα.

Ῥῶμα: τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα, τὴν γνώμην.

Ῥωμαλέως: ἰσχυρῶς.

Ῥώμη: ἰσχύς.

Ῥώξ: κόκκος.

Ῥῶπες: δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος.

[1] κρούων: γ. dist.

Ῥῶπος : μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης, ὁ μυροπώλης·* τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶπον εἰρήκασιν.

Ῥῶπος : μηθενὸς ἄξιον.

Ῥῶπος καὶ γίλγη : ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος.

Ῥῶσαι : ῥῆξις.

Ῥῶσθαι : σπουδάζειν.

Ῥωστήριον : παρορμητήριον.

Ῥωχμός : ῥῆγμα γῆς.

Τέλος τοῦ ῥ στοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ σ.

Σᾶ : περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· σᾶ ἡ πόλις· οἷον σώα[1] ἡ πόλις.

Σᾶ : τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν·[2] καὶ σῶοι, σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σμικρὸς[3] ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι· καὶ τὸν ἀμφέποντ' ἀεὶ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω : εἰ μικρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμὲ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι μικρός· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ μεγαλοφρονήσω, καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἴσω τῇ διανοίᾳ.

* Inc. f. 113. c. 2. [1] σῶα [2] σὸν

[3] Glossa in marg. a m. antiq. *άγ* in *ἀνάγκης*, et *α* ult. in *μεγάλα* abscissa.

Σαβαρίχιν: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης.

Σαβέκ: ἄφεσις ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβοί: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβοὺς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ, Βάκχους· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον φασίν· οὕτως δέ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβοὺς καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ Πατρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.[1]

Σαβοὺς καὶ Σαβὰς καὶ Σαβαζίους: τοὺς βακχεύοντας τῷ Σαβαζίῳ· τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ θεῷ τοῦτο· ὑπὸ δέ τινων ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται.

Σαβύττης: ξυρήσεως εἶδος.

Σαβάξαι: διασαλεῦσαι.

Σάβυττος:[2] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη.

Σαγγάριος: ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας.

Σάγαρις: κοπὶς ἢ πέλεκυς.

Σάγδας:[2] μύρον τί.

Σάγη: τὸ πλῆθος.

Σάγη φερίσβιος:[3] τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον.

Σάγη: ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος.

Σαγήνη: πλέγμα τί ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

* Σάγμα: τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον.

[1] σαβάδιον

[2] Accent. om. bis.

[3] Σάγη: φ. dist.

* Inc. f. 113. c. 3.

Σάγρα: αἱ τοῦ /
ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος.[1]

Σάγρα: ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα.

Σάθων: ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλεκλείδης.

Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν.

Σαικονῆσαι: ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι· Ἀριστοφάνης.[2]

Σαίνει: κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων τῇ οἰκείαι οὐραῖ.

Σαίνεσθαι: κολακεύειν.

Σαίνουροι: τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει: κοσμεῖ ἢ χαίρει.

Σαίρειν:[3] οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον·[4] καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ σάρον, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαρμα.

Σάκαι: ἔθνος Σκυθικόν.

Σάκας: ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος.

Σακέλλιον: βαλάντιον.

Σακεσφόροι: ὁπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι: τὸ ὑλίζουσι[5] παρ' Ἡροδότῳ.

Σακυφάνται:[6] οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λινούφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες.

[1] Ita ms. nisi quod ἀλήληθεια (sic), et post Κρατῖνος puncta omittit, quæ articuli finem designare solent.

[2] ἀριστο/

[3] Σαιρεῖν

[4] -οτον

[5] ηὐλίζουσι — ἡρωδότωι

[6] Σακηφ.

Σακίζειν : τὸν τρυγητὴν διὰ σάκκου· καὶ στρέβλης ἠθεῖν οἶνον· οὕτως Λυκόφρων.

Σακοδερμίτης : Σοφοκλῆς[1] Τρωΐλωι· οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τωῖ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα.

Σάκος : ὅπλον· ἀσπίδα.

Σάκτρα : φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι·[2] οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον.

Σάκος : οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἑνὸς ν.

Σακτός :[3] ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολύς.

Σαλάβην : Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν.

Σαλαβακχώ : πόρνης ὄνομα.

Σάλα : φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος.

Σαλακωνία : ἀλαζονεία·* ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνίσαι,[4] ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους.

Σαλάκων :[5] προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν.

Σάλος : σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς.

Σαλαμίνιος : ὁ ἐκ τῆς Σαλαμινίας καλουμένης νεὼς ἐρέτης· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμίνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται.

Σαλάμβη : ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σαλμάκιον : κοσμαρίου[6] τί γένος.

Σαλαμός : ἀλαζών.

Σαλμυδησός :[7] αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς Εὐξείνου πόντου.

[1] σοφλ[ς] [2] σαίτεσθαι [3] Σάκτος et nota / in m.
* Inc. ζο- f. 113. c. 4. [4] -νῆσαι [5] Σαλακών
[6] Duo puncta supra σ, ab eadem manu ut videtur.
[7] -δισός

Σαλοῦσα : φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς.

Σαλπίττει : ἀντὶ τοῦ σαλπίζει.

Σάμακα : Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμὸν· ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος.

Σάμαιναι :[1] πλοῖα σάμια ὕσιν ἐμφερεῖς τὰς πρώρας ἔχοντα.

Σαμακιν : κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις.

Σάμβαλα : ὑποδήματα.

Σαμβύκη : εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

Σαμιακὸν τρόπον : Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εἰσυαμιαν ἐπισκώπτων μιννύω/[2] ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ Σάμιος.

Σαμικόν : ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστὶν,)[3] ὡς πολυγράμματος : Ἀριστοφάνης[4] Βαβυλωνίοις· ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν·[5] ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν* ἄρχειν· οἱ δ' Ἀθηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος

[1] Accent. om. Tum σαμιαυσιν, eraso accentu (circumflexo, ut videtur) supra υ. Legendum Σάμια· ὑσὶ—

[2] Nota in marg. Versus incipit χοις, desinit μιννύω, sine lacuna. Corruptela igitur, non defectus, indicatur.

[3] Om. ἐστιν

[4] -νοις (sic)

[5] εἶσω π.

* Inc. σιν f. 114. c. 1.

Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκὶ, Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὅ ἐστι πλοῖον· δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμαιναν[2] νόμισμα εἶναι.

Σαμφόρας : ἵππος χαρακτῆρα ἔχων ἐγκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος.

Σανδαλοθήκην : οὐ σανδανοθήκην λέγουσιν.

Σάνδυξ : χρῶμα κόκκινον.

Σανίδα : τὸ δεσμωτικὸν ξύλον.

Σανίδα : τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται.

Σαννίονον : τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν.

Σανὶς : καὶ ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· τὸ δὲ ἐν Σφηξὶ[3] δεδήλωται.

Σανναν :[4] τὸν μωρόν· οὕτως Κρατῖνος.

Σάξας : ἀντὶ τοῦ[5] ἀμάξας· οὕτως Εὔπολις.

Σαπέρδης : ἰχθὺς ὁ κορακῖνος.

Σαπρόν : οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὔπολις.

[1] γλαυκισαμιοι τῇ σαμαινῃ ἐστι ποιον

[2] σάμαινα [3] σφηγξὶ

[4] Σάνναν sic, αν compend. i. e. Σάνναν, opinor.

[5] τοῦ om.

Σάπαι: ἔθνος Θράκιον.

Σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυττὰν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράβαρα: ἐσθὴς Περσική· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σαβαρίχη: γυναικὸς αἰδοῖον.

Σάραπις: χιτὼν Περσικὸς μεσόλευκος.

Σάραφιν: ἐμπρηστάς· ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας.

Σαργάναισι: δεσμοῖς.

Σαρδαναπάλους: ἐν β' Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης, ἕνα[1] μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ[2] δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν[3] ἡμέρῃ μιῇ· ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστιν ἄξια· τουτέστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὼς τωῖ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς ἂν ἀπολη-κοῦν τοῖς δακτύλοις· ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσωῖ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

Σαρδάζων: μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδόνιος γέλως: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τωῖ σφῶν αὐτῶν γελώντων· ἦν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα

* Inc. f. 114. c. 2. Σαργάναισι sic.

[1] ἔνιοι [2] νίννω [3] λλην ἔδει μὲν

ἔτη τοῖ Κρόνοι ἔθυον, γελῶντας[1] ἕνεκα τοῦ τὸ[2] ἔπανδρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόναν ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν, εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετὰ ἀνοίας· καὶ φασὶν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας· ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ὧ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν·[3] τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σιμμωνίδης δὲ τοῦ σιαλον τον[4] Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι* πρὸς Μίναωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας· Σείληνος[5] δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδὺ, σελίνωι ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῶι γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσέα φησὶν Ὅμηρος·—μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις·—ἡ δ' ἐγέλασσε χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν Ἰάνθη.

Σαρείσας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας.

Σάρητον: βαρβαρικὸς χιτών.

Σάρρισσα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ.

Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

[1] γελῶντες, sed ες punctis damn. et ας statim suprasc.
[2] -τ. τοῦτο [3] -ει [4] Nota / in m.
* Inc. f. 114. c. 3. [5] σίλινος—συκάσσας—σαρδονιος

Σαρπηδών: μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα.

Σαρπηδὼν ἀκτή: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· μεγάλην· καὶ νῆσος πρὸς τωῖ Ὠκεανωῖ, ἐν ηἱ αἱ Γοργόνες.[1]

Σαρωνία: Ἄρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι Σαρωνικοῦ πελάγους.

Σάσσειν: καθοπλίζειν.

Σάτραι: σατράπαι.

Σασσέτω: καθοπλιζέτω· παρὰ τὴν σάγην.

Σάτραι: Αἰθιόπων γένος.

Σατράπης: ἀρχηγός· στρατηγός.

Σατυρικὰ δράματα:[3] πλείονα ἦν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν.

Σάτυρος: χορευτής.

Σαῦλον: τρυφερόν.

Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἁβρύνεσθαι.

Σαύνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν.

Σαυρωτῆρσιν: τοῖς στύραξιν· τοῖς[4] ὄπισθε τῶν δοράτων.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ: Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκαλίαι Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρωι· τὸν δὲ* εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι[5] ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην,[6] ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν, Οἳ γλώσσης

[1] -ναις
[3] Σατυρικά: μετὰ π.
* Inc. f. 114. c. 3.
[4] τρυζ.
[4] τῶν
[5] δι' addit.
[6] γενοίμην

τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι[1] φέρειν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνω προέχουσ', οἳ φθόνος οὐχ ἕπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν· καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι· λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα: σαφῶς· φανερῶς.

Σαφήνισον: σαφέστερον λέγε.[2]

Σαφής: ἀντὶ τοῦ σαφοῦς.

Σβέσαι: παῦσαι.

Σέβας: τιμή· ἔκπληξις.

Σεβίζει: σέβεται.

Σεβαστός: προσκυνητός.

Σέδας: καθέδρας.

Σέες: οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων· σῆσιν· σέας· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σείεις: διασείεις· συκοφαντεῖς.

Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅτ ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σειραφόρον ἵππον: * * *[3]

Σεμνά: τὰ[4] ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσύχου καὶ καταστύγνου.

Σειραῖς: λεπτοῖς ἱμάσιν.

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα: σει-

[1] δουκουσ (i. e. -σης)—ἐκρίθη—προσεχούσαις, οἷς χρόνος
[2] λέγουσιν
[3] Nulla lacuna.
[4] τί

ρὴν ζῷον ἐστι κηροποιὸν, μελίσσης παραπλήσιον.

Σειρῆνας: γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός· αἵτινες ἐν νησίοις καθεζόμεναι οὕτως ἕτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν.

Σειρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρίδες: αἱ σειραί.

Σειρῆνα: σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον* ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτών, εὔθετός τε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριος· ἔστι δὲ καὶ Σειρὶς πόλις Ἰταλικὴ, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως· ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι γράφεται, σερῆνα.

Σέρρειον τεῖχος: καὶ Σέρριον[1] ὀνόματα χωρίων.

Σείριος: κυρίως τὸν τοῦ κυνός· ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας.

Σειραί: αἱ ἐπαύλεις.

Σείρωσις: δέσμευσις· καὶ σειρᾶν, τὸ δεσμεῖν.

Σεῖσαι: τὸ συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων· Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν· Ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λωῖστοι[2] σεῖσαι καὶ προσκαλέσαν-

* Inc. τιον f. 115. c. 1.

[1] σίρριον

[2] ὡς π. δὲ τῶν λῶιστοις (sic)

τες Παύσασθε[1] δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον· ηἴτουν χρήματ'· ηπείλουν· πάλιν Ἐσυκοφάντουν.[2]

Σεισάχθεια: χρεωκοπία[3] δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν· ἣν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι[4] τὸ ἄχθος.

Σελαγεῖν:[5] φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανος.

Σέλας: πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ λαμπηδών.

Σελατοῦλαν: δαΐδαν τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν.

Σελάχια: τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὠοτοκοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωοτοκεῖ· τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα· καὶ σελάχια βραχέως· οὕτως Εὔπολις.

Σελήνας: Ἴσιδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος.

Σελήνη: πόπανον ὅμοιον τωῖ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ *σεληνίς· καὶ ἐπισελήνιον· καὶ ἀρεστὴρ καὶ βοῦς καλεῖται.

Σελάχιον: ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠοτοκῆσαν ἐν αὐτωῖ πλὴν βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον·[6] λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον.

[1] παύσασθαι [2] ἐ. π. [3] χρεοκ.
[4] Nescio an ἀποεψ. [5] Σελάγειν
[6] κόπεον
* Inc. f. 115. c. 2.

Σελίδες: τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν.

Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σελίνου στέφανος: πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον[1] πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τοῖ περὶ ἀγώνων.

Σελευκίς: ὄρνεόν ἐστιν εὔπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον.

Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς.

Σελμῶν: σανίδων.

Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες·[2] ὥσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς.

Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας.

Σεμνεμυθοῦσιν: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείαι·[3]—οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἱππολύτωι· Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον· καὶ τὸ ἔνδοξον·[4] Πῶς οὐ σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις· καὶ τὸ μέγα.

Σεμνόν: μέγα· ἔνδοξον· ἀξιωματικὸν, ὑπερήφανον.

Σεμνυνόμενος: κομπάζων.

Σεπτά: θαυμαστά.

Σέρειφον: τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν· καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἔξέπεσεν.

[1] τὸ γὰρ σελίνου (sic)

[2] Vox in litura ab eodem.

[3] μειδίαι—γεγότας

[4] εὐριπίδης ἱππολύτωι addit ms. tum οὐ pro σύ.

Σέρφοι: αἱ πτεροτοὶ μύρμηκες* οὓς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω Δίδυμος· Κάσσιος δὲ Λογγῖνος· σέρφος πτηνόν τι μακρὸν κώνωπι ἐμφερὲς κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ, στέρφνους φησὶν εἶναι τοὺς πτεροτοὺς μύρμηκας.

Σέσακται: ἔσταλται.

Σεσάχθαι: καθωπλίσθαι.[1]

Σεσέλλισαι:[2] μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου· ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζών, ἔν τε τοῖ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.

Σεσήκασμαι: οἷον ὡς βόσκημα.[3]

Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένωι· Δημοσθένης ἐν τῶι περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρεν: κέχηνε· διήνοιγεν.

Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ διαμωκήσει.

Σεσοβημένος:[4] ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος· τεταραγμένος.

Σεσωρευμένον: βεβαρημένον.

Σέσωται καὶ σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ· καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι· ἐπ' ἐνίων ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ· κεκλειμένον· πεπρημένον.

Σεύθης:[5] εἷς τῶν ἐν Θράκη βασιλέων.

* Inc. f. 115. c. 3.

[1] καθο.

[2] Σεσάλλισαι

[3] βόκημα sic

[4] Videtur -νου, sed voluit -νος

[5] Σέφθης

Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικοί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἀντεσεβάσθησαν.

Σέων: σητῶν· οὕτως Ἕρμιππος.

Σηγάνιοι πυροί: οἱ τῶ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέγονται.

Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῶ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκιννίς: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος ἐν α΄ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

*Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σώζειν.

Σηκός: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· ναός· οἶκος· τάφος.

Σηκός: τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ Λυσίας· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν[1] ἰδιωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκός: σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρῷον· ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολύκλαδον· ὥστε καὶ καλάμην[2] ἔξωθεν ἔχειν περικεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἴδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἁπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται·

* Inc. f. 115. c. 4.

[1] μὴ

[2] pro λά spatium

αἱ δὲ μορίαι· ὅσαι καὶ ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτριαι· οὐκ ἐξῆν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἦ γὰρ θάνατος ἦν, ἡ ζημία.

Σήλεκτος: χαμαιδικαστής.

Σημαῖαι: σίγνα· προτομαί.

Σημαίνει: ἐπιτάττει.

Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν: τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὥσπερ οἱ σαλπιγκταί· οὕτως Μένανδρος.

Σημαίνειν: τὸ[1] σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν.

Σημάντορες: ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες.

Σήμαντρα: σφραγῖδας.

Σημασία: φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα: τέρατα· σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σήμαχος: δῆμος Ἀντιοχίδος.

Σημεῖα: μίλια.

Σημεῖα: οὕτως λέγουσι τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Σημεῖον: τὴν σφραγῖδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγίζεσθαι.

Σήραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις* ἐκρήξεις· οἱονεὶ φλέβες[2] τινὲς οὖσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον[3] τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος.

Σηράγγειον: χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς.

[1] τὸ om.

[2] φβλεβες sic.

* Inc. f. 116. c. 1. ρ ut hic.

[3] -χων

Σηράγγειον: τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου· καὶ ἡρῶιον ἐν αὐτωῖ.

Σήραγξ: χάσμα· κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες: ἔθνος ἔνθα ἡ μέταξα[1] γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται.

Σήσαμον: μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ τῶ νυμφίωι τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περιιόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα ποιοῦντες[2] κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις· ἔστι δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελῆ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον σήσαμον.[3]

Σησαμῆν: περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος· ἡ δὲ χρῆσις ἑτέρως.

Σησαμοῦσι: πλακοῦσιν.

Σθένελος: τραγωδίας ποιητής· ἐκωμωδεῖτο δὲ, ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος.

Σθεναρός: ἰσχυρός.

Σθένει: δύναται.

Σθένης: ἰσχυρός· κάρτερος.

Σιγηλός: ἄφωνος· σιγηρός.

Σίγειον: πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄπωθεν τῆς Ἰλίου.

Σιγύνους: τὰ δόρατα.

[1] μετάξα

[2] -ται (ες compend.)

[3] Nov. artic. Σήσαμον: σησαμην (sic) πτρ.

Σιδίαι: κόκκαι ῥοᾶς.

Σικάριοι: ληιστῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι.

Σικελίζεις: τὸ ἀτηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲ πονηρεύεσθαι.

(Σίκλος: ὀβολοὶ εἴκοσι.)[1]

*Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι.

Σίκερα: σκευαστὸν πόμα.

Σίκιννις: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος α' περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως.

Σίκλος: καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς· οὕτως Σοφοκλῆς.

Σικύαν:[2] τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὔβουλος.

Σικυῶν: ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν.

Σικχός: σκώπτης.

Σικχός: ὁ μικρόσιτος.[3]

Σιλλαίνει: μυλλαίνει·[4] διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει.

Σιληνοί: οἱ Σάτυροι· Εὔπολις.

Σιληπορδεῖν: τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἡ ἄγαν τρυφή.

[1] In inf. marg. a m. antiq.

* Inc. f. 116. c. 2.

[2] Accent. om.

[3] ὁ μισῖτος i. e. ὁ μικρὸς σῖτος

[4] λ semel.

Σίλλοῦν : τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν· οὕτως Ἄρχιππος.

Σίλφιον : πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμαίθα : Μεγαρικὴ ἑταίρα.

Σίμβλοι : θῆκαι τῶν μελισσῶν.

Σιμικίνθιον : φακιόλιον· ἢ σουδάριον.

Σιμόν : ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σιμός : Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἷς τῶν Ἀλευάδων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξαι τῶι Μακεδόνι.

Σίμυλος : Δημοσθένης ἐν τῶ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησίν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ καὶ Σωκράτηι.

Σίμων : ὄνομα κύριον.

Σινάμωρος : ἐν τῶι ᾱ,[1] οὐχὶ σινόμωρος· ὁ λίχνος καὶ ἀψίκορος.

Σινδοί : Σκυθικὸν γένος.

* Σινδονίτης χιτών : λινοῦς.

Σίνδρων : πονηρός.

Σίνεσθαι : βλάπτεσθαι.

Σινιάσαι : σεῖσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταράξαι· πειρᾶσαι.

Σίνος : βλάβη.

Σινοῦται : βλάπτεται.

Σίντης : βλαπτικός.

Σιναπῆσαι : τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν

[1] α'

* Inc. f. 116. c. 3.

Σινώπην· ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη.

Σινώπη: ἑταίρα ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι.

Σιπύα: σιτηρὸν ἀγγεῖον· ὡς Λυσίας τε καὶ Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης.

Σιραῖον: τὸν ἀψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

Σιρῆνες: αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σίριον: τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον·[1] Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα Σίρια.

Σιροῖς: ὄργυμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα.

Σιρομάστης: σκεῦός τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν.

Σισάριον: χρυσοῦν[2] κοσμαρίῳ ὅμοιον.

Σισυβοι: κροσσοί· ἱμάντες.

Σισύρα: βαίτη·[3] τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ κωδίων συρραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σισύρα: ἱμάτιον τραχύ·[4] περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν· παλαιόν· ἢ χιτὼν δερμάτινος.

Σίτου δίκη: ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν[5] ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνηι τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῆι τὴν[6] προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

[1] Vox per signum de quo p. 468.
[2] Dist. post χρυσοῦν
[3] Σισυραβαίτη:
[4] Σίσυρα: i. τραχὺν
[5] -κὴν primo, sed statim mut. Phot.
[6] τὴν om.

Σίταρχία: ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις.

* Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν.

Σιτηρέσιον: ἐν τῷ ε΄ οὐ σιτηρόσιον.

Σιτίσεων: τροφῶν· δαπανῶν.

Σιτοδεία: λιμός· ἔνδεια.

Σῖτος: καλεῖται σῖτος καὶ ἡ δεδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξίν· ἢ τοῖς ὀρφανοῖς· ὡς ἐστι[1] μαθεῖν κἀκ τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται[2] παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.

Σῖτος: πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ΄· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἡροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν.

Σίτου: τροφῆς.

Σίτου ἐκβολή: Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοται τὰ σπέρματα.

Σιτούμενος: ἐσθίων.

Σιτοφύλακες: ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται· καὶ τὰ ἄλφιτα· καὶ οἱ ἄρτοι·[3] ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ΄ μὲν ἐν ἄστει, ε΄ δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Σίττυβα: δερμάτια.

Σιτώνης: ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

* Inc. f. 116. c. 4.

[1] ὥς.

[2] ἡγ. bis, et alibi.

[3] ἄριστοι

Σίφλος: μῶρος.

Σιφλώσειεν: μέμψειεν· ἐκφαυλίσειεν.

Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν: ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἀρραβὼν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλωι· Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν.

* Σιωκόμος: νεωκόρος· Εὔπολις.[1]

Σκαβωνίδαι: δῆμος Λεοντίδος.

Σκάζει: χωλεύει.

Σκαιᾶ: τῆι ἀριστεραῖ.

Σκαιεμβατεῖν: τὸ σκαιῶς καὶ ἀρύθμως ἐμβαίνειν ἀρχούμενον· τὸ ἐν τῆι συνηθείαι κενεμβατεῖν.

Σκαιός: ἀριστερός· ἄφρων· κακός.

Σκαιότης: μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη.

Σκαίροντες: χορεύοντες· σκαρίζοντες.

Σκαλαθύρματα: σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης.

Σκαληνός: ἄνισος.[2]

Σκάλλοντες: σκάπτοντες.

Σκαλμη: Θρακία μάχαιρα.

Σκαλμοί: τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κώπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν.

Σκαλος: ὃν ἡμεῖς σπάλακα.[3]

Σκάλωψ: ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις[4] Κρατῖνος.

Σκαμανδριαίους: ποταμιαίους.

Σκαμβωνίδαι:[5] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

* Inc. f. 117. c. 1. [1] Σιωκολλος· νεοκορος· εὐπολις:
[2] Σκαλινος, et in ἄνισος η in ι mut.
[3] Sine σ m. pr. [4] κλαι.
[5] Σκαμμωνίδαι

Σκανδάληθρα :[1] καὶ σκάνδαλα λέγουσιν·—σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν· Κρατῖνος.

Σκάνδιξ :[2] λάχανον ἄγριον· παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας[3] υἱὸν* αὐτὸν εἶναι φασί.

Σκαπανέα : λέγουσιν, οὐ σκαφανέα.

Σκαπάνη :[4] σκαφίον· ὀρύγιον· δικέλλιον.

Σκαπερδα : παιδιά τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοινίον διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον, νικᾷ.

Σκαρδαμύττει : πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει.

Σκάρκη : ἀργύρια Θραικιστί.

Σκατοφάγος : ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστι καὶ λίαν πικρός.

Σκάφας : ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς· κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις,[5] ἐνδεδυκότες φοινικίους χιτῶνας· οὕτως Μένανδρος.

Σκαφεῖον : ἡ νῦν λεγομένη ἄμη· ἐν ᾗ σκάπτουσιν.

Σκάφιον : τάχα λέγει τὸν καλίσκον, ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες· ἔχει γάρ τι ἐμφερὲς πρὸς τὸ σκάφος, ὅ ἐστιν εἶδός τι πλοίου.

[1] -ίθρα, et σκανδαλίθρας τὰς ἰ.
[2] ιξ in litura ; mox σκανδυκοπόλην m. pr. vel δη.
[3] -ιτρίας * Inc. f. 117. c. 2.
[4] π in litura. [5] πλήρις [6] μενὰν sic.

Σκαφηφορεῖν: τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις[1] θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων* λειτουργία.

Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησίν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων[2] ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ· οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι· Δημήτριος γ' οὖν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.[3]

Σκαφίδας: οὐ σκάφας[4] τὰ σκεύη.

Σκαφίδας μίξας Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα·[5] Ἀριστοφάνης.

Σκάφιον ἀποκεκαρμένην: καὶ σκαφιόκουρον, τὸν κείροντα.

Σκάφιον: ἔστιν καὶ εἶδος κουρᾶς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης.

Σκάφιον:[6] κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκεδάζει: σκορπίζει.

Σκεδαστήν:[7] τὸν μεριστήν.

[1] σκάφος—πλήρις

* Inc. τοίκων f. 117. c. 3. ων ex em. alius.

[2] οιν in ων statim mut.

[3] ὑδρία καὶ σκιάδια m. pr. sed hoc mut. a m. antiq.

[4] σκάφαι in -ας mut. a m. ant.

[5] μίξας· μ. μαζονόμια ἀ. et in Σ. μ. accentus ab alio, antiquo tamen.

[6] Σκάφον (accentus ab alio)

[7] ε ex em. in litura pro αι ut videtur.

Σκεθρόν :[1] ἀκριβές.

Σκελετεύεσθαι : ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης.

Σκελλόμενα :[2] ἀφαυαινόμενα.

Σκέπαρνον : ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ παρ' Ὁμήρῳ.[3]

* Σκέρβορε : λοίδορε.

Σκευοθήκη : τόπος τίς ὅπου ἀπετίθεντο τὰ σκεύη τῶν δημοσίων τριηρῶν.[4]

Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα : Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου[5] ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον.

Σκεῦος : τὸ αἰδοῖον.

Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον : τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφίκοιλον ξύλον· οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη.

Σκευωρία : κατασκευή· ἐπιβουλή βλάβη.

Σκέψομαι : θεωρήσω.

Σκηνή : ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος.

Σκηνὴν δὲ ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν : Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν· ἔοικεν δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ σκιάδειον.[6]

Σκηνίτης : Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ[7] Πυθόδωρον γὰρ

[1] Accent. om. [2] λ semel.

[3] Dist. quasi imperfecto articulo.

* Inc. f. 117. c. 4.

[4] Hoc in τριήρων mut. antiquus, qui in hac ms. parte accentus modo supplevit, modo correxit.

[5] ὑπερειδης — ἀντιθέου [6] -ιον m. pr.

[7] -ητικῶι

τὸν σκηνίτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι· μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων.

Σκηπάνιον : σκῆπτρον.

Σκίπων :[1] ῥόπαλον· παρὸ* καὶ σκαπάνιον.

Σκήπτεται : προφασίζεται.

Σκηπτόμενος : ἐπερειδόμενος· στηριζόμενος.

Σκηπτόμενος : ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων.

Σκηπτός : κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος.[2]

Σκῆπτρον : βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηπτοῦχος : βασιλεύς.

Σκῆψις : πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβολή.

Σκῆψις : πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίαι·[3] ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους.

Σκῆψις : πρόφασις· καὶ ἦν[4] δίκη τίς οἷον ὑπωμοσία καὶ παραγραφή· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως[5] εἰσελθὼν ἀμφότερ' αὐτὸν ἐπιδείξω.

Σκιαγράφος : ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Σκιαδείων :[6] καρουχιῶν.

Σκίαθος :[7] νῆσος ἐστι πλησίον Εὐβοίας· ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιάποδες : Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας· ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλωι Ἀσίας φησίν·

[1] Σκῆπον m. pr.
[2] διὰ πυρὸς m. pr.
[4] ἢ
[6] -δίων m. pr. tum -ουχίων
* Inc. f. 118. c. 1.
[3] τροιᾶι m. pr.
[5] Sic.
[7] Σκιάθος

ὑπὲρ δὲ τοῦτον Σκιάποδες, οἳ[1] τούς τε πόδας οἷον χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅτ' ἂν θέρμη ηἳ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται* τοῖς ποσίν.

Σκιάποδες : Λιβυκὸν ἔθνος· οὕτως Ἄρχιππος.

Σκιάς : ἀναδενδράς·[2] σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιὰς καὶ σκιάδειον :[3] ἐν ωἳ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὔπολις.

Σκιδνάμενος : σκορπιζόμενος.

Σκιμαλίσαι :[4] καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως.

Σκιμβάζειν :[5] χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν· τὸ αὐτὸ τοῦτο· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκίμπους : κράββατος ἢ σκάμνος.

Σκινδακίσαι : τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινι ἀσελγῶς.

Σκινδάλαμοι :[6] τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες.[7]

Σκινδαλεύειν : ἀνασταυροῦν.[8]

Σκίνδαρον : προσκίνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι[9] ἀκολάστως, σκινδακίσαι.

Σκιόεντα : σύσκια.

Σκιραφία : τὰ κυβία· ἢ δι'[10] ὅτι σκιραφές ἐστιν τὸ

[1] οἷον τ. τ. π. οἱ χ.

[2] -ᾶς bis m. pr.

[3] -ιον m. pr.

[4] λίσαι a correct. antiq. in litura. Supra μα accentus deletus.

[5] Σκιμα σ ν a m. pr. supersunt post correctoris lituras, β qui fecit Σκιμάζειν.

[6] Accentus correctoris.

[7] σκωλωπες m. pr.

[8] -ων m. pr.

[9] ὑπ.

[10] δ in litura.

* Inc. ται f. 118, c. 2.

ὄργανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιράφου[1] τινὸς κυβευτοῦ· ὃς πρῶτος εὑρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικὰ ὄργανα· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ[2] ἔπαιζον οἱ κυβευταί.

* Σκιράφιον:[3] κυβευτήριον.

Σκιράφια:[3] τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ[4] διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκιρόν: Σκιρὰ ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών· φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκιρὸν σκιάδειόν[5] ἐστιν· μεθ' οὗ φερομένου[6] ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον[7] καλούμενον Σκιρὸν πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι[8] σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι· ἣν Φιλόχορος[9] μὲν ἐν β' Ἀτθίδος[10] ἀπὸ Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι· Πραξίαν δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζον-

[1] ι in litura ab alio.
[2] -ὸν ut videtur, certe ὸ m. pr.
* Inc. f. 118. c. 3.
[3] Bis accent. om.
[4] ἐπειδὴ, et ἐν om.
[5] -ιον m. pr.
[6] -νοι
[7] Sic ms.
[8] τε ex em. sed ejusd. ut puto.
[9] -ωρος primo.
[10] δος in lit. ab alio.

το· καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκιρά· οὕτω Φερεκράτης.

Σκιρός: ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηναῖ, ὅτι σκιάδειον[1] ἐφόρτιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια·[2] οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασὶν, ἀλλα διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηνᾶν· ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον·[3] ἡ *σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος· οἱ δὲ φασὶν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκιροφορία: ὄνομα ἑορτῆς.

Σκιροφοριών: μὴν Ἀθηναίων ιβ'· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς.

Σκιτών:[4] ἀσθενής· οὐδενὸς ἄξιος· οὕτω Φερεκράτης.

Σκιωρῖται:[5] λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις[6] καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς.

Σκλῆφρον: τὸν κατεσκληκότα καὶ ἀγεννῆ[7] τὴν ἰδέαν.

Σκλῆφρος: ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκώς· ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

Σκνίψ: ζῶον κωναπῶδες.

Σκνὶψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἡ

[1] -ιον m. pr.
[2] -ια m. pr.
[3] μηνό.
* Inc. f. 118. c. 4.
[4] Acc. correctoris.
[5] ει in ῖ mut. corr.
[6] πολεμίοις
[7] γ semel m. pr.

παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον.

Σκόθης: διάβολος.

Σκοῖδος: ταμίας[1] τὶς καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα· διὅπερ Μένανδρος[2] ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει.

Σκολιόν: ἡ παροίνιος ᾠδή· ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων,[3] ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἕνα ἐξῆς· τὸ[4] δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόξενος* καὶ Φίλης ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες, ᾔδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκόλοψ:[5] ξύλον ὀξὺ καὶ οἱ τῶν φοινίκων.

Σκολύθρια: ὑποπόδια.

Σκόλυθρον: σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει: γογγύζει.

Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα[6] ἐν β' φθορᾶς λέξεως, παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἧτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον[7] ἐργάσασθαι.

Σκόνθυλλε: τονθόρυζε.[8]

[1] ταμείας m. pr.
[2] καὶ addit
[3] ἀπόνων (accentus correctoris)
[4] των m. pr.
* Inc. ριστ. f. 119. c. 1.
[5] Σκωλωψ
[6] ἰοβα m. pr.
[7] φ ex εμ.
[8] τόνθρυζε m. pr.

Σκόνυζάν: καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι· Φερεκράτης· Ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμω[1] δύο.

Σκοπέλωι: ὑψηλωῖ τόπω.

Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν: καὶ σκοπᾶν Ἀριστοφάνης.

Σκοπιά: ὑψηλὸς τόπος.

Σκοπιάζων: σκοπῶν· ἀποβλέπων.

Σκοπιωροῦνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν: τύπον· ὦ στοιχοῦσιν[2] καὶ ἀκολουθοῦσιν.

Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὔπολις.

Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος[3] καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.

Σκορακίζειν: εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ[4] χλευάζει.

* Σκορακίζειν: οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι.

Σκορακίζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· πεποίηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας.

Σκορακισμός: ὕβρις· προπηλακισμός.

Σκορδινᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Στένω,[5] κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

[1] μιᾶσ κονυζα — θύμων
[2] ὡς τυχοῦσιν
[3] ευφορως in εὔφορος mut.
[4] ἢ, cet. ut hic.
* Inc. f. 119. c. 2.
[5] Litura post é, et ν ab ant. correctore, ut puto. Tum σκορδίνομαι primo.

Σκοτοδινιᾶ: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν[1] συστρέφει· ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾶ.

Σκοτομήνη: νὺξ ἀσέληνος.

Σκότος καὶ σκότον: ἑκατέρως· οὕτως Ἀμειψίας.[2]

Σκυβαλίζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται.[3]

Σκυθικαί: εἶδός τι ὑποδήματος εἰσίν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν η΄· Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.

Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης,[4] σκυθρὸς, πικρὸς,[5] Φειδωλός.

Σκῦλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων[6] ἀνηρημένα.

Σκυβαίνας:[7] Σκυθίδας· Ἄλεξις.

Σκῦλα:[8] λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θουκυδίδης.

Σκυλοδέψος: ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.

Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος.

Σκυρβαίνια:[9] τοὺς ἐφήβους οἱ *Λάκωνες.

Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν.

Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα.

Σκυτάλη: βακτηρία· ἀκροπάχη· ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνική· ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατ-

[1] Accent. om.
[2] η pro ει m. pr.
[3] Vox correctoris.
[4] τ in litura. Primo στ ut videtur.
[5] π. σ. Porson.
[6] πολίμων
[7] αἰν in lit. a corr.
[8] Σκύλα hic et ante.
[9] Acc. om.
* Inc. f. 119. c. 3.

εἶχον οἱ Ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τοῖ ἐκπεμπομένωι[1] παρ' αὐτῶν στρατηγοῖ παρεῖχον· καὶ ὁπότε ἐβούλοντό[2] τι ἐπιστεῖλαι αὐτοῖ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον[3] τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος[4] ἔγραφον· καὶ ἀνελίττοντες[5] παρεῖχον τὸν ἱμάντα τοῖ ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῶ· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῆι ἑαυτοῦ σκυτάλη περιείλιττεν·[6] καὶ ἀνεγίνωσκεν[7] οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή· Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτηι διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρωι τμήματι·* καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν· ἐχρῶντο δ' αὐτῶ[8] καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῆι Ἰθακησίων[9] πολιτείαι μ̄β.

Σκύτη: δέρματα· Ἀριστοφάνης.

Σκυτοδέψης: δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης.

Σκῦτος: πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς.

Σκυτοτόμος: σκυτεύς· λωροτόμος.

Σκύφος: ποτήριον.

[1] -ών m. pr.
[2] Inter λ et ο litura. Primo ἐβουλεύοντο, ut puto.
[3] λ semel. [4] ἱματίου in ἱμάντος mut. corr.
[5] λει. [6] έλ. [7] ἀν a correctore additæ.
* Inc. τι f. 119. c. 4. [8] αὐτὸ [9] ἰθ.

Σκώληξ: τὸ πρὸς τῇ γῇ οἴδημα τῆς θαλάσσης· οἷον τὸ προσαράσσον[1] κῦμα.

Σκῶλος: εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον.

Σκώπτει: παίζει.

Σκῶρ: τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σκώπευμα: σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπος· οὕτως Αἰσχύλος.

Σμῆνος: πλῆθος μελισσῶν.

Σμήρινθοι: σπάρτα· σχοινία λεπτά.

Σμικρόν: καὶ χωρὶς τοῦ σ̄ λέγεται.

Σμικυθίων:[2] ὄνομα κύριον.

Σμιλεύματα: * * * *[3]

Σμινύην: σκαφίον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην.

Σμοκορδοῦν: συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταυτὸ τοῦτο σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν.[4]

Σμύξαι: καῦσαι.

Σμυχόμενος: καιόμενος· ἀναλισκόμενος.

Σμώδιγγες: μώλωπες.

Σμώλιξ: μώλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

*Σμώχειν: σπουδῇ ἐνεργεῖν.

Σοβάδες: διώκουσαι πόρναι.

Σόβαρός: οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός.

Σοβαρός: λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης· ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρὸς

[1] προς ἀ. m. pr.

[2] κυνθ. sed ν punctis damn. a corr.

[3] Semiversus deest.

[4] σποδοῦν

* Inc. f. 120. c. 1.

λέγουσι γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνομα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σίβας· ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶν μετὰ σεμνότητος προϊέναι· χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί.

Σοβεῖ: διώκει· κομπάζει.

Σόλοι: πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Σόλοι: οἱ μὲν Κύπριος πόλις· οἱ δὲ Κιλικίας.

Σόλον: δίσκον.

Σορός: μνῆμα· θήκη.

Σούνιον: δῆμος Λεοντίδος.

Σορέλλη: σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σοφίαν: κοινόν· ἀπάτην·[1] μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην· τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην· τὸν νοῦν.

Σόφισμα: μάθημα· καὶ ἐπινόημα· καὶ εὕρημα πᾶν· οὕτως Φερεκράτης.

Σοφιστής: ἀπατεών· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων· τὸ δὲ *παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

Σοφιστής: πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

[1] ἀπά την (ν ut videtur deletum)

* Inc. f. 120. c. 2.

Σπαδων ζ εὐνοῦχος.

Σπαδών: ὀξυτόνως τὸ σπάσμα.

Σπαθᾶν: Μένανδρος Μισουμένωι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι.

Σπαθᾶν: εἰκῆ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.

Σπάθημα[1] φρενῶν: τὸν ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθίδα:[2] τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπαθῶσι: σκορπίζουσιν.[3]

Σπαίρει: ἄλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν.

Σπάλαυθρον: σκάλαυθρον.

Σπάνις:[4] ἔνδεια.

Σπανίαν: σπάνιν.[5]

Σπαργανώματα: αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων.

Σπαργῶσα: ἀνθοῦσα ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τινός.

Σπαργῶσιν: ὀρεκτικῶς[6] καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν.

Σπάρνον:[7] σπάνιον· οὕτως Πλάτων.

Σπάρτα: σχοινία.

Σπαρτοπώλιον: ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος· — σπαρτόπωλις[8] ὁμογραῦς.

Σπαρτωλός: πόλις ἐστι τῆς Ἀττικῆς ἡ Σπαρτωλός.

Σπατάγγαι: ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης.

[1] μα supr. sed a m. pr. eodem tempore.
[2] η in ι mut. a correctore potius.
[3] -σην, sine acc.
[4] -ης m. pr.
[5] -ην m. pr.
[6] Inter ε et κ litura.
[7] Accent. om.
[8] σπαρτηπωλις

Σπεῖρα: ἡ συστροφὴ καὶ τὸ ἄθροισμα·* οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακυθωι.

Σπεῖραι:[1] πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νεύμαρα· λεγεών.

Σπειρηδόν:[2] παραπεπλεγμένως.

Σπένδεται: θύεται· ἢ θυμιᾷ· ἢ φιλιοῦται.

Σπένδομαι: θύομαι· ἢ θεοῖ ἀνατίθεμαι.

Σπένδοντας: θύοντας· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐπάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερματίαν: τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον· οὕτως Κρατῖνος.

Σπερμολόγος: εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων.[3]

Σπερμολόγας: λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον καλοιεῖδες[4] σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἅτε ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

Σπεύδειν: οὐ τὸ ἐπισπεύδειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν.

Σπερχνός:[5] τραχύς.

Σπερχόμενος: ἐπειγόμενος.

Σπῆλυγξ: σπήλαιον.

* Inc. θροισμα f. 120. c. 3.

[1] Accent. om. [2] ρι primo.

[3] Manus recentissima, Σπεῖσαι: ἐκχῦσαι προσπέγναι περιρᾶναι θῦσαι.

[4] καλυαδες in κολυᾶδες mut. [5] Acc. om. tum τραχής.

Σπιθαμή: τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιθαμήν: οἷον χρόνου στιγμήν.

Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου* δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχμην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος.

Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς Ἀπίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Σπίλος: μιασμός· ῥύπος.

Σπινός: διὰ τοῦ ἑνὸς ν λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς.

Σπλήνιον: οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ σπλῆνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου.

Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης.[2]

Σποδιοῦσιν: ἐν σποδαῖ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων.

Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμοις μάχας χρήσιμον.[3]

Σπονδεῖα: ἀγγεῖα ἐν οἷς[4] σπένδουσιν.

Σπονδή: οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίαις.

Σπονδόφοροι: οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς, σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιεῖσθαι τοὺς πολεμοῦντας.

Σποράδα γῆς: κονιορτὸν ἢ χνεῦν γῆς.

Σποράδην: διεσπαρμένως ὧδε κακεῖσε.

* Inc. λου f. 120. c. 4.
[1] π bis m. pr.
[2] Quomodo distinxerit Porsonus non liquet.
[3] χρήσιμον.
[4] τοῖς

Σπόρθυγες: αἱ συνεστραμμέναι* μετὰ ῥύπου τρίχες.

Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν Συμποσίωι· —τίνι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις.

Σπουδαίως: σοφῶς.

Σπουδαρχιάσας: ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς.

Σπουδὴν ποιεῖσθαι: τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατραχοις.

Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν· ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σπυρίζειν: σφαδάζειν· σφύζειν.

Σπυρίς: κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον.

Σποράδες νῆσοι: ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τωῖ Αἰγαίωι[1] εἰσὶ δὲ δέκα.

Στάδια καὶ σταδίους: ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἅπαξ δὲ μόνον στάδια εἴρηκεν ἐν ζ'· ἐν γὰρ τωῖ[2] πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια μέλλων ἰέναι.

† Στάδιον: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τί τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι

* Inc. vat f. 121. c. 1.
[1] αἰγέγωι (sic)
[2] τὸ m. pr.
† Inc. f. 121. c. 2.

μίλιον· λέγεται στάδιον καὶ ἁπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν· Δίων ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἠσχαλλον·[1] ἀντὶ τοῦ τηῖ στάσει καὶ ἀκινησίαι τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἠνιῶντο.

Σταθείς: ὑφ' ἑτέρου· στὰς δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα καὶ στᾶσα, ἀνάλογον.

Σταθερόν: μόνιμον· στάσιμον.

Σταθερόν: ὀξύ·[2] ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν Φαίδρῳ Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγηρότερον[3] τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι.

Σταθερόν: ὀξύ·[2] ἰσχυρὸν ἢ θερμόν·[4] τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρωι· μή πως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ· οὐχ ὁρᾶς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται, ἡ δὴ καλουμένη σταθερά· δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μᾶλλον ἐγκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν· σημαίνοι[5] δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ ἐφ'* ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις[6] ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις[7] ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει· Ἀντίμαχος·—θέρεος[8] σταθεροῖο· τινὲς

[1] λ semel.
[2] ὀξὺν bis.
[3] νι corrector in litura.
[4] θεσ primo scripserat.
[5] -νει
* Inc. φ' f. 121. c. 3.
[6] σερφίοις
[7] λοπ.
[8] ς primo om.

καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· — σταθεροῦ χεύματος· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Στατερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον.

Σταθμη : τὸ σπαρτίον.

Σταθεῦσαι : Ἀχαρνεῦσι· (Κατάχει σὺ[1]) τῆς χορδῆς τὸ μέλι· τὰς σηπίας σταθευε· τοῦτέστιν ἡσυχῇ τῷ πυρὶ χλίαινε.

Σταθμός : οὐ τὸ[2] διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἡ κατάλυσις.

Σταθμούς : Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιάγονας· οἷον τοῖς φλειοῖς.[3]

Σταθμῶν : τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Σταθμώμενον : δοκιμάζοντα.

Σταλαγμόν : ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα.

Στάλικας : πασσάλους.

Σταμνία : τὰ Θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ τὰ[4] Χῖα καὶ τὰ Μενδαῖα.

Στατήρ : τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἑξάγιον· καὶ τὸ ζύγιον.

Σταμνίους :[5] τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

[1] κ. σ. om. [2] τω m. pr.

[3] Σταθμοῖς : ἐξ. τὰς σ. οι. τ. φλειοῖς :— Σταθμούς : ἁρ. δραμασιν αὐτοῖς :—Ita divisa et turbata.

[4] κατὰ in καὶ τὰ mut. a corr. qui supra αι (nexum) in χεια, puncta et acutum, monens scil. χία esse accipiendum.

[5] Σταμνιον" i. e. ναις m. pr. Supra ι accentum addidit corrector.

Σταφεί: τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Στάς: ἄνευ τοῦ ι ὁ Ἀττικὸς λέγει.* ὁ δὲ Ἴων σταῖς.

Στασιασμόν: τὴν στάσιν. Μένανδρος.

Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες· καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγόρησεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησίν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι·[1] τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

Σταθῆρα: καὶ ἐπὶ τῆς ὁλκῆς[2] λέγουσι καὶ τὸν σταθμὸν ἁπλῶς.

Στατήρ: βάρβαροι οἴονται τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον, Ἀττικά.

Σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα.[3] οὕτως Νικοφῶν.

Σταφυλοβολεῖον:[4] οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον[5] εἶναι, ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῷ τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς κοφίνους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλὴν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ

* Inc. f. 121. c. 4.

[1] Accent. om.

[2] ὁλκῆς, mox οἴονται, et ita sæpe in hac parte peccat.

[3] κίονα

[4] -αλιον m. pr. ut videtur. Nunc -άλειον sic.

[5] Sic ab initio, et mox.

λέγουσιν σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου.

Στέατα : ἄλευρα.

* Στεγανόμιον : ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν.

Στεγανώτερον :[1] στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συνεχέστερον· στερέμνιον.

Στεγανόν : πυκνόν· σφιγκτόν.

Στεγναί : στερεαί.

Στεγόμενα : κρυπτόμενα.

Στείβοντες : πατοῦντες.

Στειλάμενοι : στείλαντες.

Στειλάμενος : εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι : ὀδεῦσαι· πλεῦσαι.

Στείχειν : πορεύεσθαι.

Στείχοντες : πορευόμενοι.

Στελεόν : τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Στέμμα : στεφάνη· πλήρωμα.

Στέμφυλον : τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαιῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στένει : στενάζει.

Στενολεσχία : λεπτολογία.

Στενόπρωκτος : ἄπυγος.

Στενωπός : στενορύμη διόδων.

Στεργέτω : οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων.

Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι : ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί.

* Inc. f. 122. c. 1.

[1] ων statim in ον mut. tum στερεότ. Alterum π in ππ. in litura.

Στερέμνιον : στερεόν· ἰσχυρόν.

Στερίφη :[1] στεῖρα· μὴ τεκοῦσα· μηδὲ τίκτουσα.

Στερκτικόν : τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.

Στέριφος : στεῖρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στερίφοις : στερεοῖς ἢ πικροῖς.

Στέρνοις : στήθεσιν.

Στερνοτύπτης : ὁ τὸ στῆθος τύπτων· καὶ στερνοτυπτόμενος.

[Στερκτικόν : τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.][2]

* Στεροπή : ἀστραπὴ, ἢ λαμπηδών.

Στερτοι : στερροί· πεπιλημένοι.[3]

Στλεγγίς : ἡ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος· Ἀριστοφάνης Γήρᾳ· Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν[4] καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα· Δαιταλεῦσιν· Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγὶς, οὐδὲ λήκυθος· καλεῖται δὲ στλεγγὶς[5] καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν.

Στερρός : στερεός· ἰσχυρός.

Στεφάνη : ὄρους ἐξοχή.

Στεφάνη : προκόσμημα[6] γυναικεῖον.

Στεφανηφόρος : Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφανηφόρου ἱρῶον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς· τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεστίου θυγατέρων· ἢ

[1] Στερεφη m. pr. [2] Hæc a m. antiq.
* Inc. f. 122. c. 2. [3] πεπη.
[4] γηραι· σ. α. δεισφέρων [5] στεγγὶς
[6] προσκ. sed σ del. forsan m. pr.

μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῶον ἦν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας : ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς Δημοσθένης· καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησίν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μνᾶς ἐστεφανώσατε.

Στήλας : θεμελίους.

Στηλιτεύσας : δημοσιεύσας.

Στημον : ὀξὺ ἢ τραχύ.

Στήνια :[2] ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες* ἀλλήλαις· οὕτως Εὔβουλος.

Στήριγμα : τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ δίκρουν· οὕτως Νικόστρατος.

Στιβάδες : τραπέζαι ἢ στρωμναί.

Στιβαρόν : ἰσχυρόν.

Στιβαί :[3] χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Στίγματα : πληγαί· στρώματα ἢ ποικίλματα.

Στιγμήν : ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος.

Στιγών :[4] ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίοις.

Στίλβη : λύχνω τί ἐοικός· Ἕρμιππος Θεοῖς·— ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ Ὠνησόμαι[5] λύχνον τιν' ἢ στίλβην.

Στίλην : τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηξίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.

Στίμην καὶ στίμιν : ὅ τινες στίβην· Ἀντιφάνης

[1] Pro θ primo τ. [2] Στηνία

* Inc. κεί f. 122. c. 3.

[3] Imo Στιβάς, ab initio ut videtur; certe m. pr.

[4] Accentus correctoris. [5] ὀν. primo.

Παροιμιαζομένων[1] *Στίμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους.*

Στίξαι: *τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον.*

Στιλπνόν: *λαμπρόν· στίλβον.*

Στιρακη: *ἡ*[2] *ὁδός.*

Στιριεύς:[3] *δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στιρία.*

Στῖφος: *τάξις πολεμική· ἢ φάλαγξ·*[4] *συστροφή· πλῆθος σὺστάσεων.*

Στιφρόν: *τὸ πεπηγός· στυφνὸν δὲ, τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν.*

Στίχος: *τάξις.*

[*Στοιχείουσιν*:[5] *διατυποῦσιν.*]

**Στλεγγιδοποιός*:[6] *ὁ χαλκεύων τὰς στλεγγίδας·*[7] *ἃ νῦν ξύστρα καλεῖται.*

Στοαί: *τὰ ταμιεῖα·*[8] *παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς.*

Στοάν: *καὶ σὺν τῷ ῐ*[9] *στοιὰν ἑκατέρως λέγουσιν.*

Στοιβήν: *ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ διακόλλημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὔπολις.*

Στοιχεῖον: *ἐκάλουν τὴν ναυτῶν σκιὰν, ἢ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο.*

Στοιχεῖον: *ἡ σκιά· Φιλήμων Ὑποβολιμαίῳ.*

Στοιχειοῦσιν: *διατυποῦσιν.*

Στοιχομυθεῖν ἐφέξῃς λέγειν.

[1] -νως τ. in νω στ. mut. tum κροβυλους.
[2] ἡ om.
[3] Στιρεύς.
[4] φάλαξ.
[5] χι m. pr.
* Inc. f. 122. c. 4.
[6] γγι in γγη mut. nescio an m. pr.
[7] στεγγίδας (λ statim) λ
[8] ταμεῖα
[9] ῐ primo om.

Στοιχείωσις: ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοῖχος: στίχος· καὶ περιστοίχους ἐλαίας εἴρηκεν Δημοσθένης, οὐχὶ περιστίχους, ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις· Ἥπου κατὰ στοίχους πεπράξονταί τι βαρβαριστί.

Στόλον: τὰ πλοῖα· Ἄλεξις.

Στόλοκρον:[1] κορδύλη· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμμένον.

Στολήν: μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἔκπεμψιν· λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς.

Στόλοκρον: καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις· καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας.

Στόμαχος: λαιμός.

Στόμις ἵππος: ἀπειθὴς καὶ *βίαιος ὥν τινες ἄστομον.

Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύσασθαι.

Στόμωμα: τὸ ὀξύνον τὸν σίδηρον· ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ γίνονται τῶν[2] μαχαιρῶν.

Στοναχας: στεναγμούς.

Στονόεσσα: στεναγμὸν ἔχουσα.

Στόνος: στεναγμός.

Στορέσαι: στρῶσαι.

Στόρθυγξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

[1] Accent. om. hic, mox habet.

* Inc. f. 123. c. 1. [2] τὸν, tum χ in litura.

Στράβαξ: ὄνομα κύριον.

Στράγγα: Μένανδρος Θησαυρῷ· Ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων.

Στραγγαλᾶν: εἰρηκέν που Μένανδρος.

Στραγγαλίδες: τὰ δύσλυτα ἄμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις· Τμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες: διεστραμμένον.

Στραγγίς: σταγών.

Στραγγεύει:[1] διαβάλλει· οὐκ εὐθὺς πορεύεται· ὥσπερ νεάζει· καὶ χρονίζει· ῥαθυμεῖ.

Στραγός:[2] ἀναιδής· σκολιός· στραβλός· δύσκολος.

Στραγώτερος: ἀναιδέστερος.

Στρατήγημα: σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κατόρθωσις.

Στρατηγίς: ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

Στρατιὰ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ἀριστοτέλης* τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι· τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατιά· εἰσὶν γάρ, φησὶν, ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα[3] ἐνεγράφοντο· καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς, ὅ τε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράψησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῶ προτέρωι ἐπιδεδημηκώς·[4] νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα·

[1] Semel γ.
[2] Accent. om.
* Inc. f. 123. c. 2.
[3] εἰ inserta, forsan a m. pr.
[4] κὸς primo.

χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατιάς· καὶ ὅτ' ἂν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν[1] ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα.

Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατηγιᾶν: ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος.[2]

Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Στρατιάν:[3] συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Στράτιος: Ἄρης καὶ Ζεύς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στράτιον,[4] τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

*Στρατοπεδευσάμενοι: ἀπληκεύσαντες.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος.

Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στρατοφάνη: τὴν κλητικὴν πτῶσιν· Μένανδρος Σικυωνίῳ· Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδα[5] ἕνα· καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει.

Στρεβλούμενος: δεσμούμενος· μαστιζόμενος.

[1] ὡς pro προσ
[2] Accent. om.
[3] Στρατιᾶν
[4] στράτειον
* Inc. f. 123. c. 3.
[5] πέλα

Στρεβλόν: τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις.

Στρέμμα: ἡ τοῦ στρογγύλου ἕλκους οὐλή.

Στρεπτά: ψέλια.

Στρεπτούς: πλακούντων εἶδος· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρέφος: δέρμα· βύρσα.

Στρέψα: πόλις τῆς Θρᾴκης· καὶ οἱ πολῖται Στρεψαῖοι.

Στρεψαίους: Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς.

Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἁπλοῦς·[1] ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρῆνον: οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀνατεταμένον· Νικόστρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες* τῇ ἀκοῇ φθέγμα.

Στριφνός: σφιγκτός· στερεός.[2]

Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ.

Στρόβιλος:[3] καμπύλος.

Στρόβιλοι:[4] καὶ οἱ κοχλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι[5] κήρυκες· καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχησέως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός.

Στροβῆσαι: συστρέψαι· καὶ στρόβιλος, ἡ συστροφή· καὶ ὁ λαῖλαψ· Στρόβιλος ἐν ὅσῳ[6] συστρέφεται· καὶ ὁ καρπὸς τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως.

[1] ἁπλῶς m. pr. ut videtur.

* Inc. f. 123. c. 4.

[2] στερραιός

[3] Στρόβελος

[4] Στρόβηλοι, et στρόβηλος ter. λά

[5] θασσιοι (λά ejusd. ut puto.)

[6] ἑνῷ i. e. ἐν ᾧ. Vide Porson. Adverss. p. 294.

Στρομβῆσαι : συστρέψαι.

Στρόμβος : ῥόμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρομβιχίδης :[1] ὄνομα κύριον.

Στρούθης : σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

5 Στρουθίζων : τρίζων.

Στρουθός : ὁ λελοβημένος.

Στρομφίδες :[2] νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.[3]

Στροφάλιγγι :[4] τηῖ συστροφηῖ.

10 Στροφαῖος : ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος Ἑρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας.

Στροφάς : ἀντιλογίας.

Στρόφιον : τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἀριστοφάνης· Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

15 Στροφιοπανοῦργος : τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος.

Στρωματίτης :[5] ἐν ὦ ἑαυτοῖς[6] στρώματα παρεῖχον· οὕτως Κρατῖνος.[7]

Στρωτήρ : τὰ μικρὰ δοκίδια,* τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν[8] τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

20 Στρυφόν :[9] στρυφνόν· σκληρόν.

Στρύμη : νῆσος ἄποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρωτήρ : λέγεται μὲν ἐν τηῖ συνηθείαι τὸ πλέγμα

[1] βη

[2] φ ex em. forsan correctoris.

[3] ἰλιάδος κειμενοι.

[4] Στροφαλιγγη. Accentum in α posuit corrector.

[5] -ητης

[6] ἐνῶ ἐναυτοῖς, i. e. ἐν ὦ ἐν αὐτοῖς

[7] κρ α / ´

* Inc. f. 124. c. 1.

[8] δωροδόκων in δωροδοκῶν mut.

[9] Acc. om.

τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δόκια εἰς στροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον.

Στυγεῖ: μισεῖ ἢ φοβεῖται.

Στυρακίζειν: κεντρίζειν.

Στυγερωῖ: μισητῶι ἢ φοβουμένωι.

Στυγητός: μισητός.

Στύξ:[1] κρήνη ἐν Ἅιδου, ὅρκος θεῶν.

Στυππεῖον: ἢ στιππεῖον·[2] λίνου εἶδος.

Στύραξ: ὁ σαυρωτὴρ[3] καλούμενος· ἡ τοῦ δόρατος ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ᾧ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν·[4] καὶ Θουκυδίδης φησί· στυρακίωι ἀκοντίου[5] ἀντὶ βαλάνου[6] χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν.

Στυφελίξαι: σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι.

Στωϊδιον: καὶ στοίδιον λέγουσιν.

Στωμύλος: λάλος· πολύκομψος· πιθανολόγος· εὐτράπελος· ἔφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεών·[7] κόλαξ.

Σύβαριτικαῖς:[8] καὶ Σύβαρικαῖς· τρυφηλαῖς· λαμπραῖς·[9] πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται.

[1] Inter υ et ξ lit. erasa.

[2] Στυπτιον: ἢ στισπύον λ. (πύ statim factum ex πο)

[3] ρο primo. [4] ά in ώ mut.

[5] -ωι [6] καλάνου, sive potius -μου, sed μ ex em.

[7] -αιὼν, sed ε statim supr. [8] ρη, sed ῑ supr.

[9] Inc. f. 124. c. 2. τρυφηταις λαμπροις (sic)

Συβαριτικοὶ[1] λόγοι: οἱ Αἰσώπειοι.

Συβήνη: ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα· Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· Ἀλλὰ οὐκ ἔχω οὐδέν, ἀλλὰ συβήνην λάβε.

Συβώτης:[2] χοιροβοσκός.

Συβριται: δῆμος Ἐρεχθηίδος.

Συγγαληττος:[3] δῆμος Κεκροπίδος.

Συγγραφῆς:[4] ἄνδρες ἠροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μισθέξοντας τῆς τῶν υ' ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ'· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς.

Συγγραφικῶς: στραγγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυχῆς.[5]

Συγχεῖ: ἀφανίζει· συμμιγνύει.

Συγχυθείς: συνταραχθείς.

Σύγκεισθε: ὁμιλεῖτε.

Συγκλύδων: συμμίκτων· ἐπηλύδων[6] παρεισάκτων.

Συγκαρύγαι: συνταράξαι.

Συγκεκορδημένα: συγκεκυφότα· συνεστηκότα.

Σύγκρισις: ὁμοίωσις.

Συγκομιδή: ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκαμιδῇ καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκαμίσας δὲ ὥρᾳ καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκριτικῶς: ὁμοίως.

Συγκροτεῖ: συνάγει· αὔξει· συνιστᾷ· καὶ συνδεῖ· πρὸς ἁρμονίαν ἄγει.

[1] Σοιβαριτικοι, sed οι in υ mut. [2] βό m. pr.
[3] κεκρω. [4] ηις in εις mut. nescio an ab eodem.
[5] περιψύχ i. e. χως [6] ἐπι m. pr.

Συγκρούειν : συναθροίζειν.

*Συγκυκῶν : συνταράσσων.

Συγκυροῦντα : διαφέροντα· συνεγγίζοντα.

Συηνία : καὶ ὑηνία·[1] ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερεκράτει· καὶ συηνεῖν,[2] Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδες τί ποιεῖν.

Συκάμινα : τὰ μόρα·[3] Φιλιππίδης Φιλαθηναίοις· Τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον Τὸ πρόσωπον· τὰ δὲ μόρα, Δώριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων νέον τὸ φυτόν.

Συκίδα : συκίδιφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος.

Συκίνη μάχαιρα : συκοφαντία.

Σύκινον : ἀσθενές.

Σῦκον ἐφ' Ἑρμῆ : τὸ ἐγκείμενον εἰς ὠφέλειαν τοῖ βουλομένοις· τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν[4] σῦκον Ἑρμῆ ἐτίθεσαν· οἱ δὲ πάρνοπες ἦρον.

Συκάζειν : συκοφαντεῖν.

Σῦκον αἰτεῖν : κολακεύειν· νενοστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκώρους δοῦναι.

Συκοφαντεῖν : τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλῆσθαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις, πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων· συνέβη καὶ τοὺς ὁπῶς

* Inc. f. 124. c. 3.

[1] Σ. καυηνία

[2] συήνειν

[3] μόρια primo ; certe lit. erasa.

[4] νε ex em.

οὖν κατηγοροῦντας τινων φιλαπεχθημόνως* οὕτως προσαγορευθῆναι.

Σύλαι : αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένει.

Σύλας : Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησι· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον, τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τωῖ τοιούτω, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον.

Συλλήβδην : συλλαβών· ἀθρόως.

Συλλήπτορα : βοηθόν.

Συλλογῆς : ὄνομα ἀρχῆς.

Σύλλογος : ἄθροισις.

Συμβαίνοντα : συμφωνοῦντα.

Συμβαλεῖν : νοῆσαι· διακρῖναι· συγκρῖναι.

Σύμβασις : φιλία· συντυχία· καταλλαγή· σύμμιξις.

Συμβατήριοι : εἰρηνικοί· φιλικοί.

Συμβιβασέι :[1] εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβάζων : συλλαλῶν· διδάσκων.

Συμβιβῶ : διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω.

Σύμβολα : σημεῖα· μέτρα· οἷον σημεῖον τοῦ[2] φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.

Σύμβολα : τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις

* Inc. πεχ. f. 124. c. 4.

[1] Sic prorsus.

[2] τοῦ ex em.

θέμενοι* τάττουσι τοῖς πολίταις· ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια· πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλιππικῶν Δημοσθένης.

Σύμβολα: τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος.

Συμβολοκοπῶν: σύμβολον,[1] ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Σύμβολον: οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα.

Σύμβουλοι: συναγόμενοι.[2]

Συμβούλους: τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Συμβραβεύσω: συνδιοικήσω.

Συμμορία: σύνταγμα ἢ φρατρία.[3]

Συμμορία: Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου· οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὥσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν· ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν α' καὶ σ' ἀνδρῶν λέγων τῶν πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας· κ' ναῦς εἰσὶν, ξ'[4] σώματα ἕκαστην ἔχουσαν· Ὑπερίδης[5] δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον φησίν· εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίαι ἑκάστῃ ις' ἄνδρες· οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ'[6] ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ

* Inc. f. 125. c. 1.

[1] Nov. artic. Σύμβολον. [2] συνομόται

[3] Συμμωρία (sic deinceps): σ. ἡ φατρία (primo φρ, sed ρ statim mut. in α)

[4] Primo ξ, nunc ζ scalpello factum.

[5] -εἶδης ter. [6] ξ ab initio.

Ὑπερίδης ιε'· ἐν γὰρ τοῖ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν γράφων ταύτην· ἕως* μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν ε'[1] καὶ ς' τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδεν[2] Δημοσθένης, νόμους ἔθηκεν τοὺς τ' τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοπείητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῶ κατὰ Πολυεύκτου· συμμορῖται δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας· διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.[3]

Συμπαίστορα : συμπαίζοντα.

Συμπαρομαρτῶν : συνακολουθῶν.

Συμπεπηγός :[4] συνειρημένον· συνεστραμμένον.

Σύμπλαττεται :[5] ψεύδεται.

Σύμπτωμα : συμβεβηκός.

Συμφέρεται : συνάρμοττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ.

Σύμφημι : συναινῶ.

Συμφορά : ἀτυχία· κακῶν συντυχία.

Συμφορῆσαι : συναγαγεῖν.

Συμφράδμονες : σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν : ὁμοεθνῶν· συγγενῶν.

Συμφυοῦς : συγγενοῦς.

* Inc. f. 125. c. 2.

[1] συν ε̄, quod vel σὺν πέντε, vel σύμπεντε valere potest.

[2] κατιδεν.

[3] -ωρος

[4] Συμπεπηγεν

[5] -άτεται

Συμφύρεται : συμμίγνυται· συναναμρᾶται· συμμιαίνεται.

Σύμψηφα : σύμφωνα.

Συμψισθείς : βλαβείς· τρωθείς.

Συναγείρων : συνάπτων· συνάγων.

Συναγηγερμένοι : συνηγμένοι.

* Συναγορεύειν : συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συνάδων : ἁρμόττων· συντρέχων· συμφωνῶν.

Σύναιμος : ἀδελφός.

Συναιρόμενος : συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν.

Σύναιχμος : ὁ σύμμαχος.

Συναλίσας : συνάξας· ἀθροίσας.

Συναλισθείσης : συναχθείσης.

Συνανέσχον : συνανέτεινον.

Συναπηρτημένος : πεπληρωμένος.

Συναραμένου : συνεργήσαντός.

Συναρτήσαντες : συνάψαντες.

Συναυλία : συμφωνία.

Συνάφεια : σύζευξις.

Σύνδειπνα : τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.

Συγγραφεῖς : εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ η'· ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν

* Inc. f. 125. c. 3. Συαγορεύειν

εἶχοντο· καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθ' ὅτι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες* συγγραφεῖς λ', οἱ τότε αἱρεθέντες· ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος[1]· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσεν μόνων τῶν προβούλων.

Σύνδικοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἐλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυκοῦργος φησίν· ἀνδρεῖός ἐστιν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίκοις ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτ' οὖν ἀρχή τις ἦν καθισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι.

Σῆν δορὶ[2] σὺν ἀσπίδι: ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπωι πρᾶξαι τι πειρωμένων.

Συνδούμενος: συνδεδεμένος.

Σύνδρομος: σύμφωνος.

Συνδυάσω: συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω.

Συνεδεῖσθαι: συγκαθῆσθαι.

Συνέθει: συνέτρεχεν.

Συνέδριον: καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.

Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντιφάνης.

Συνέφηβος: ὁ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβεύσας·

* Inc. τες f. 125. c. 4.

[1] -ωρος

[2] δορυ, sed statim em.

τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἠλεῖοι[1] μὲν σκύθας καλοῦσιν· Σπαρτιᾶται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τῇ ἥβῃ, τουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ* ἐξῃσδεκα ἔτη γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἤσκουν ἀνδροῦσθαι.

Συνεχῶς : οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὔπολις.[2]

Συνειλεγμένα : συνηγμένα.

Συνειλόχασιν : συνήθροισαν.

Συνείπετο : συνηκολούθει.

Συνειρημένον : συνεστραμμένον.

Συνείρει : συνάπτει.

Συνεῖρκτο : συνεφυλάττετο· συνεδέδετο.

Συνεισέφρησεν : συνεισήνεγκεν.

Συνεκδοχικῶς : συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν : συνήγαγον.

Συνεκτικώτατα :[3] κεφαλαιωδέστατα· συνέχοντα· διακρατοῦντα.

Συνεκύρησεν :[4] συνέτυχεν.

Συνελόντι φράσαι : συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχησεν : συνήθροισεν.

Συνέμπορος : συνοδοιπόρος.

Συνενηνεγμένοι : συνελθόντες.

Συνέπεσε γενέσθαι : ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης.

[1] ἡ (vel ᾗ) ex em. correctoris pro ἰ (vel ῐ) et ι finalis in litura.

* Inc. f. 126. c. 1. εξῃσδεκα (sic). Nempe s' (καὶ) male legit ης scriba.

[2] ι in litura. [3] -ότατα [4] κηρυ primo.

Συνερανίζεται : συνεισφέρεται.

Συνερέσθαι : συνερωτᾶν.

Συνέριθος : συνεργός· συνυφαίνουσα.

Συνεστιᾶται : συναριστᾷ.

Συνευνέτης : σύγκοιτος.

Συνεύνιον : σύγκοιτον.

Συνεχόμενος : ἁρπαστῶν ἢ κρατούμενος.

Συνεψήσθη : συνελεπτύνθη.

Συνήγορος : προστάτης· ὑπέρ τινων λέγων.

* Συνήγοροι : οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιώταις συναγορεύοντες· ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν.

Συνήγοροι : ἐοίκασιν παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησί.

Συνήδομαι : συγχαίρω.

Συνήεσαν : συνῆλθον.

Συνήκμαζεν : συνηύξανεν.

Συνήλασεν : συνεχώρησεν· συνεδίωξεν.

Συνήμονας : συνθήκας ἤτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἵν' ᾖ, συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἵν' ᾖ, συναγωνιστὰς, ὃ καὶ βέλτιον.

Συνήθεις :[1] καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις.

Συνήορος : συνηρμοσμένη· συνήθης.

Συνήρτυες : συνήρμοττες.

Συνησθέντες : συγχαρέντες.

Συνησθῶσιν : συγχαρῶσιν.

Σύνθακος : σύνθρονος.

* Inc. f. 126. c. 2.

[1] Hæc cum sup. conjuncta.

Σύνθημα : συνθήκη· σύσσημον·[1] λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ γνωρισμαῖ τῶν οἰκείων διδόμενος.

Σύνθυμοι : συμπείθεσθαι·[2] οὕτως Ἐπίχαρμος.

Συνίημι : συνιῶ· νοῶ.

Συνιστορεῖ : σύνοιδεν.

Συνίστωρ : συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνειδὼς ἐπὶ πράγματι.

Συνιστᾶ : ἀντὶ τοῦ συγχροτεῖ.

Συγκεκορδυλημένα : κορδύλη γὰρ ἡ συστροφή.

Σύγκλητος ἐκκλησία : τῶν ἐκκλησιῶν* αἱ μὲν ἔξωθεν καὶ κατὰ[3] μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου.

Συγκόψαι : ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μεταγένης.

Συνοίσει : συνενέγκῃ.[4]

Συνοῖσον : συμφέρον.

Συνοιχήσεται : συναναιρεθήσεται.

Συνουσία : τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.

Συνουσιασμός : συμμιξία.

Σύνταξις : β'[5] πραγμάτων ἕνωσις· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ παιεῖν τὰ δέοντα.

Σύνταξις : ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν

[1] σύσημον, ex em. ejusd. pro τουσημονι, ut puto.
[2] συνπ.
[3] μετὰ
[4] -κει
[5] δευτέρων
* Inc. f. 126. c. 3.

αὐτὴν, τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἔλεγεν δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις,[1] ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος· καὶ Ὑπερίδης[2] δὲ φησί· σύνταξιν ἐν τωῖ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντελής: χρήσιμος.

Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο.

Συντελεῖς: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

*Συντέρμων: πλησιόχωρος.

Συντετάσθαι: διατετάσθαι.

Σύντευξις: συντυχία.

Συντεύξομαι: συντύχω.

Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης.

Συντροχάσαι: καταντῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Σὺν τῶ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα: * * *[3]

Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου περιπεσεῖν.

Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος.[4]

Συνωδά: σύμφωνα.

Συναθούμενος: συνερχόμενος.

Συναμοσία: ἡ μεθ' ὅρκου φιλία.

[1] σύνταξις
[2] -είδης
* Inc. f. 126. c. 4.
[3] Nil vacuum.
[4] ἀπόλλων

Συναρίς: συζυγία· δυάς.

Συοβοιωτοί: σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί.

Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται.

Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων.

Συρακοσία[1] τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

Συρβάβυττα:[2] καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστοφάνης.

Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς (ἔχειν·)[3] καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.

*Σύργαστρος: ὑφορβός· ἐργάτης.

Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν[4] δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος.

Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.

Σύριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης.

Σύρφαξ:[5] ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σύρφα: συρφετός· ὄλεφος.

Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγόμενη κόπρος καὶ φρυγανώδης.

Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

[1] -οσσία (σ alterum forsan ex em. sed ej. m. proculdubio.)
[2] Acc. om. Pro ὡς, οὕτως Pors.
[3] ἔχειν om.
[4] καθαρκτικον
* Inc. f. 127. c. 1.
[5] Σύραξ (em. statim facta)

Συσκευάζει : λόγωι ἐπιβουλεύει.

Συσπειραθέντες : συστραφέντες.

Συσσεισμός : λαῖλαψ· συστροφὴ ἀνέμου.

Συσσιτίαι : τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Δαιμεδαιμόνιοι· καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια[1] ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστι συναγωγά.

Συσσίτιον :[2] εὐωχία· ἄριστον.

Συστομώτερον σκάφης : τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς[3] σιωπώντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῶ περὶ Νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ[4] σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν[5] σκάφης.

Συστρέμματα : στασιαστῶν πλῆθος.[6]

Σῦς : ὕς τοὺς[7] Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος,[8] εἰς ὑηνίαν κωμωδοῦντες.

Συφεός : τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται.

Συχναῖς : συνεχέσιν.

Συχνόν : πολύ· πυκνόν.

---

[1] φιτια (δί statim)

[2] Συσσιτία Porsonus.

[3] γ semel, et σιωπόντων primo.

[4] εἰσ (statim em.) Voculam om. Pors.

[5] συστομότερον π. ἀπειλὴν, et inc. πει f. 127. c. 2.

[6] πλη, quod est vel πλῆθος vel πλήθη.

[7] Συσυς : τοὺς

[8] μεμνωνος

Σύαθης : ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου.[1]

Σφαγεῖον : τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται· περιστᾶται ἡ δευτέρα συλλαβή.

Σφαγάς : τὰς κατακλείδας· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς οἰστοὺς[2] (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.)

Σφαδάζειν : θράσσειν·[3] δυσθανατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι· χαλεπαίνειν· μετ' ὀργῆς στενάζειν.

Σφαδάζοντες : σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

Σφαδάζουσα : πανουργεύουσα.

Σφαιρωτήρ : σανδαλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφακελίζοντες : διασπᾶντες· πηδῶντες· ὑποτρέμοντες.

Σφακελισμός : παραπληξία.

Σφακελισμός : ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός·[4] λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός·* σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων.

Σφαλείς : ἀποτυχών.

Σφάραγον : ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γενομένου ψόφου.

Σφᾶς : ἑαυτούς, ἢ τὰς ἑαυτῶν.

[1] -ουσ sed σ damn.
[2] οἰστούς : sic puncta, quasi nil deesset ; et reliqua om.
[3] φράσσειν [4] Puncta :~ in fine versûs.
* Inc. f. 127: c. 3.

Σφενδαμνίνους : τοὺς σκληρούς· Ἀριστοφάνης.

Σφενδόνη : ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφραγῖδος.

Σφενδόνη : τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου βολήν.

Σφενδονᾶσθαι : ἀπορρίπτεσθαι.

Σφέτερα : τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται : λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον : τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον.

Σφετέρῳ : τῳῖ ἑαυτῶν.

Σφῆκες : οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες.

Σφηκώδεις : οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν.

Σφῆκες καὶ σφηκιαί :[1] τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Σφηκῶσαι : τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος.

Σφῆλαι : πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατῆσαι.

Σφηνούμενος : στρεβλούμενος· βασανιζόμενος.

Σφήττιοι : δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς· ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους* νόμους.

Σφιν : αὐτοῖς.

Σφίγκτας : Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς.

Σφιγανόν : πολεμικόν.

Σφίσιν : αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

[1] σφηκίαι

* Inc. φους f. 127. c. 4. ἐγγράπτους Porsonus, sed ita ut mutaturus fuisse videatur.

Σφραγιδονυχαργοκομῆται: ἐν[1] τοῖς δακτυλίοις σφραγῖδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος.

Σφριγῶν: νεάζων· αὔξων· σφύζων· βράζων· εὐσωματῶν· ἀκμάζων· ἀνθῶν.

Σφοδρίας: στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας ἐστίν· φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφυγμός: φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.

Σφύζει: ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται.

Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους.

Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος.

Σφῶν: αὐτῶν· ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας.

Σχάδονας: τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῶον ἄπτερον ἄπουν.

Σχαλίσαι: θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σχαστηρία: ἡ ἄφεσις.

Σχάσον: κατάπαυσον· μετάβαλε.

Σχεδιάζει: ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν: ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι.

Σχεδιασθείς: παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιοι: εὐτελεῖς.

Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἑτοίμου.

*Σχεδόν: πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός.

[1] Σφραγιδόνυχα: ἀργοκομητα καὶ ἐν primo, sed ό in ω mut. et χαὰ conjuncta per τὴν ὑφ' ἓν.

* Inc. f. 128. c. 1.

Σχελίδες : τὰ πλευριαῖα[1] κρέα.

Σχέσις : ὁρμή· συνάφεια.

Σχετικῶς : οἰκειωτικῶς.[2]

Σχετλιάζει : δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος : ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινοπαθής· ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἀπεχθής.

Σχηματιζόμενος : προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.

Σχήσειν : ἀνθέξειν.

Σχήσεσθαι : ἐπισχεθήσεσθαι.

Σχήσουσιν : σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἀφέξουσιν.

Σχοίητε : νομίσοιτε· ἢ ὑπολάβοιτε.

Σχιστὸς ὁδός : ἡ μιξοδία.

Σχίζα : ἡ λαμπάς.

Σχιζίας : ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος.

Σχιστὸς χιτών : κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος.

Σχῖνον : τὴν σκίλλαν, ἐν ᾗ διαμασῶνται[3] οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ σχινίζεσθαι.[4]

Σχοινίον μεμιλτωμένον : εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ[5] πρατήρια διέκλειον.

Σχοίνισμα : μέτρου μέρος· κληρουχία.

Σχοῖνος : μέτρον γεωμετρικὸν, ὡς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν.

Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν : οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί.

[1] πλευρίδια [2] ετ primo.
[3] -σσονται [4] καὶ ἡ σ. [5] καὶ κατὰ

* Σχολαῖον: ἀργόν· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης.

Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις (εὐμουσία)[1] καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχολῇ)[1] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόμενος: κατασχὼν ἢ κατασχεθείς.

Σχών: κατασχών.

Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι.

Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν.

Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ[2] δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος.

Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάττουσιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων.

Σωρηδόν: ὁμοῦ.

Σωρεία:[3] πλῆθος.

Σωρός: συναγωγή.

* Inc. f. 128. c. 2.

[1] Vox om. bis.

[2] τοῦ

[3] ει ex ι factum.

* Σῶστρα : σωτήρια· μήνυτρα· λύτραι.

Σωτάδεια :[1] τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.

Σωτὴρ Ζεύς : ὁ ἐλευθέριος.

Σωτέος : σωθῆναι ἄξιος.

Σωφρονισταί : ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει[2] μὲν ὁ δῆμος· ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμήν.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ τ.

Τά : ταῦτα.

Ταβερνεῖα : καπηλεῖα· πανδοκεῖα.

Τάγηνον : τοῦτο Ἰώνων τινες τήγανον λέγουσιν.

Ταγηνίας : πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου[3] ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀσταφίδος.

Τάγυρι : τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον ψιλὰ λέγουσιν· Εὔπολις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι[4] μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος : τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίαι γενομένη μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαν-

* Inc. f. 128. c. 3.

[1] -ια primo ; et τ. τ. σ. τονήματα (sic) in marg. addita, sed ab eodem, ut puto.

[2] -νη primo.

[3] τῆσ γάνου primo, ut puto.

[4] ό ex em. (pro ω scil.)

τευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος.

* *Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει*: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας[1] τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, *Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει*.

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν: λεγόμενον τί ἦν· Τηλεκλείδης τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ';[2] οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν.

Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν.

Τὰ ἐν[3] *ποσίν*: τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα.[4]

Ταινίαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια,[5] στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια.

Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος.

Τακερόν: ἐφθόν· τετηκός.

Τακτικῶς: στρατιωτικῶς.

Τἄλλα[6] καὶ φιλώμεθα: λεγόμενον τί· οἷον τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.

Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱστάμενα.

* Inc. f. 128. c. 4.

[1] ἀπηρ.

[2] κελεύων, ων postea ab eodem additis.

[3] ἐ in litura.

[4] ή ex em. pro α aut ω.

[5] πεζήτια

[6] *Τἄλλα* ut mox.

Ταλανίζει : θρηνεῖ· ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Ταλαντεύει : σταθμίζει.

Τάλαντον : πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου* καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα·[1] ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται· καὶ τὸ Ὁμηρικόν·— χρύσεια[2] πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα· τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολυτάλαντος ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα·[3] καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις· καὶ ἡ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ, ἕβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἥμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον[4] ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ· καὶ ὅλως οὕτινος ἀριθμοῦ παρωνύμως μέρει ἐπονομάσει τίς τὸ ἡμιτάλαντον· τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον, ἑπτά· ἂν δὲ ἔνατον,[5] ὀκτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἥμισυ· φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

* Inc. σίου f. 129. c. 1.

[1] πεντηκοντοταλαντία (ί postea insertum a m. pr.)

[2] χρυσία primo.

[3] μεσοισι δυο χρυσοταλαντοιο (ν scil. eraso) erat, sed ultima em. m. pr. ut puto.

[4] εὐδομον, tum ἐξ

[5] ἐννέα

Ταλαντουμένην: ἐν Τιμαίωι* τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ[1] ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις: στῆσις· στάθμησις.

Τάλαρος: καλαθίσκος· κόφινος.

Τάλας: ἄθλιος.

Ταλάσης: ὑπομείνης.

Ταλασίαν: ἐριουργίαν.

Ταλάσιον: ἐριούργιον.[2]

Ταλασιουργία: ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία.

Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν.

Ταλαιπαθές: ταλαίπωρον.

Τάλεσιν: ἀναλώμασιν.

Ταλαπείριον: οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.

Τάλιδος: τῆς μελλογάμου·[3] οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταμίαι: ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῶι ἱερῶι τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον,[4] ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

† Ταμίαι: ἔφοροι· φύλακες· ταμιοῦχοι· διοικηταί.

† Ταμίαι: ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι·

* Inc. f. 129. c. 2.

[1] ἐπὶ τὸν

[2] Ταλασιον: εριουργίον.

[3] μεσογάμου

[4] Syll. del. inter λ et ο. Tum ἀμμῶνος in ἄμμωνος mut.

† Inc. f. 129. c. 3.

δέκα τὸν ἀριθμόν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δέ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.

Ταμιεῖον: κοιτῶνα.

Ταμιεύεται: διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει.

Ταμιευόμενον: φυλάττοντα.

Ταμίης: δεσποίνης.

Ταμισος: πυτία.

Ταναϋφῆ: λεπτοϋφῆ.

Ταμύναι: πόλις ἐστιν ἐν Εὐβοίαι ἐν τῇ χώραι τῇ Ἐρετριέων[1] ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοιακὰ γράψαντες.

Ταῦν: ἑταῖρε, ἢ σύ.

Ταυόπεπλος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Ταυόποδας: ταχείας.

Ταυύμηκες:[2] τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν[3] ἢ αἰχμην ἠκονημένην.

Ταυόπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα.

Τάξαι: τὸ τιμῆσαι· ἐν Νήσοις Πλάτων.

Τάξασθαι: ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον.

*Ταξίαρχος: ἡγεμών· στρατοπεδάρχης.

Τάπητες: ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

[1] -ιαίων

[2] Pro μ videtur fuisse alterum η, sed nunc damn.

[3] ἀκην

* Inc. f. 129. c. 4.

Ταυσθαρύζειν: τρέμειν.

Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὰ πολύ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Ταπὶ[1] *κοσμίνου*: λεγόμενον παῖον· τἀληθῆ πάντα.

Τὰ πρῶτ[2] *ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει*: παροιμία· ἐν ἀκμῇ γὰρ, φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως· Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεοπτολέμου.

Ταραντῖνον:[3] λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος.

Ταραντῖνοι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῖ·[3] εἶμαι, τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου.

Ταρβεῖ: φοβεῖται.

Ταρβεῖ: καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος.

Ταριχεύειν· ταριχεύσειν: ὥσπερ οἱ τὰ ὦα[4] τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν.[5]

Ταριχεύει: τήκει· ξηραίνει.

Ταρροί: τάλαροι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν· καὶ[6] αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως.

Ταρσοί: τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροις.

**Τάρπη*: κόφινος.

[1] Τὰπι, sic.
[2] τει primo.
[3] ἀχαιων
[4] ὠὰ
[5] -νει
[6] καὶ om.

* Inc. f. 130. c. 1.

Ταρσός: ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τάρταρος: ὁ κατώτερος τοῦ Ἅδου τόπος.

Τάρταρον: τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς.

Ταρτημόριον: δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον[1] τινὰ καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

Ταρτησία μύραινα: ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Τάσις: ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Ταντάλου τάλαντα: πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῶι κωμικῶι εἴρηται· (Τὰ)[2] Ταντάλου τάλαντα ταντα-λίζεται.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ Σαμιῇ, ἥ[3] ἐστιν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀφ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας* μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν.

Τὰ τῶν φόρων κρείττω:[4] παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν.

[1] -ιέον [2] τὰ om. [3] ἥ om.
* Inc. ταις f. 130. c. 2. [4] -ων, tum πλοίωι

Ταυρέας: ὄνομα κύριον.

Ταῦρον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Ταυροπόλον: τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν[1] ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτωι ταῦρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· οἱ δ' ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἀνδρωι· ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅλληται,[2] ἱδρύσασθαι[3] Ἀθηνᾶν· οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν· ὁ δὲ ἐν Ἀνδρωι ἐξήλατο.

Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο· ἢ τὸν ὠμηστήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τούνομα Ἀριστοφάνης.

Ταυτάζειν: στραγγεύεσθαι·[4] ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τωῖ αὐτωῖ· ὁτὲ δὲ φροντίζειν.

Ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποῶν:[5] Κρατῖνος Ὥραις· ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταύτη: τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως.

*Ταυτοεπεῖν: ταυτολογεῖν.

Ταυτότητος: ἀπαραλλάκτου[6] φύσεως.

Τάφος: καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον.

Ταφρεῦσαι: διορύξαι· περισκάψαι.

[1] τῶν

[2] ἀλλητε in ἅλητε mut.

[3] θε in θαι statim mut.

[4] στρατεύεσθαι (γ ejusd.)

[5] ποων sine ι.

[6] Primo ους, ut puto; tum φύσει

* Inc. f. 130. c. 3. Ταυτοεπεῖν (sic)

Τάφρος: τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.

Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης.

Τάχα: ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.[1]

Τάχας:[2] τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ταχύ: ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν.

Ταχυβάμονας ὅρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέροις τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος[3] (γὰρ) ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυναυτεῖ: ταχέως πλεῖ.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες: ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν· ὃ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι.

Τέγγει: βρέχει· μαλάττει.

Τέγγεσθαι: εἴκειν· ἐνδιδόναι.

Τέγξω: βρέξω.

Τεγχθέντων: ἀντὶ τοῦ εἰξάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγκτος· Πολιτείας β'· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.

Τέγος: στέγη ἢ ὑπερῷον· δωμάτιον· οἰκεῖα προσνοεῖν.

*Τεθηγμένον: ἠκονημένον.

Τεθηλότα: θάλλοντα.

[1] χ τυ

[2] Accent. om.

[3] δί statim addita. Tum γὰρ om.

* Inc. f. 130. c. 4.

Τεθημμένον: συγκεχυμένον· τετυφλωμένον.

Τέθηπα: καταπέπληγμαι.

Τεθηπότες: ἐκπεπληγμένοι· δειλιάσαντες.

Τέθμια: νόμος.

Τέθνασο: προστακτικόν.

Τενθεία:[1] γαστριμαργία πολλή.

Τεθολωμένος:[2] καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ'[3] ἡ καρδία.

Τέθριππον: ἐκ δ' ἵππων ἅρμα.

Τεθυκώς: εὐχαριστήσας.

Τεθυμμένος: ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι: τεθυμιαμένοι· εὐώδεις.

Τέθωται: τεθοίνηται.

Τεικτούς: χρηστούς.

Τείρει: καταπονεῖ.

Τειχήρεις:[4] τετειχισμένους.

Τέκεα: τέκνα.

Τεκμήριον: ἀληθινὸν σημεῖον.

Τέκμωρ: τέλος· μόρον· θάνατον.

Τέκος: τέκνον.

Τεκταινόμενος: κατασκευάζων.

Τεκτήνατο: κατεσκεύασεν.

Τέκτων: κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων.

[1] Τεθ*ία (Primo Τεθνία scil.)
[2] θω primo
[3] ἀνεθόλου δ'
[4] χεί primo.

Τελαμών: ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ)[1] τῆς ἀσπίδος.

Τελέθει: γίνεται.

*Τελέθουσι: γίνονται· θάλλουσιν.

Τέλλει: ἐπιτέλλει·[2] ποιεῖ.

Τελενικίσαι: ἐν Σεριφίοις· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος[3] ἠχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τέλειον: καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαι.

Τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν.

Τελεσθῆναι: τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσφόρος: τέλειος μάντις·[4] ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή: θυσία μυστηριώδης.

Τελευτῆσαι: τελέσαι.

Τελθεῖν: ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

Τελισκόμενος: τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν.

Τέλμα: τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων.

Τέλματα: τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάθρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία.

Τέλος: ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πολυτελὲς, τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια.

[1] καὶ om.
[2] λ semel.
[3] -ιος primo.
[4] -ης
* Inc. f. 131. c. 1.

Τελμισεῖς: οἰκοῦσιν ἐν Καρίαι,* κατέχοντες ξ′ στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίαι, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος[1] θυγατέρων, ἡ ἐμίγη εἰς σκύλακα[2] μεταβαλών· διὸ καὶ τερασκόπον[3] αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν.[4]

Τελοῦντα: τεταγμένον.[5]

Τελχῖνες: πονηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοι.

Τελχιταίνει: ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ.

Τεμένη:[6] ναοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία.

Τέμνειν: πείθειν· τιμᾶν· ἡγεῖσθαι.

Τέμνουσι φάρμακον: τιμῶσιν· ἡγοῦνται· οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπη: τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν[7] στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι· στενόταται διεκβολαί.

Τέμπλα: ἐπίσημα.

Τενάγη: διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· τελάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

Τέναρος: κακοῦργος· συκοφάντης.

Τενέδιος[8] ἄνθρωπος: Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενό-

* Inc. *ρείαι* (sic) f. 131. c. 2.

[1] τί primo. [2] σ postea add.

[3] τ in litura; tum το ante *σκόπον* additum, forsan a m. pr.

[4] *κτήσεσιν* [5] *-μένα*

[6] η ex οι statim factum. [7] *ἄσσαν* primo.

[8] *Τεναΐδιος*, et in seqq. semper αι pro ε.

μενον πατέρα* Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῶμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειρῶντα[1] αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν· ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν ταῖ ἀδελφαῖ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν· ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ἧς[3] καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

Τενέδιος ξυνήγορος: ἀπότομος· δύο γὰρ πελέκεις[4] ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσερῖνα τόπος ἐν Τενέδωι, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει[5] ἀμφερῆ·[6] ἢ ὅτι βασιλεὺς† τίς νόμον θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὸ καὶ ἐν ταῖ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης,

* Inc. f. 131. c. 3.
[1] -οντα primo.
[2] καπετόντοσεν (sic) primo.
[3] ὡς primo.
[4] -κυς primo.
[5] κι primo, et mox.
[6] -ρηῖ
† Inc. f. 131. c. 4.

δι' ἃ[1] ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενθεύς: ὁ *Πενθεύς*· παρ' *Ἑκαταίωι*.[2]

Τένθης: λίχνος· καὶ τενθεία, ἡ λιχνεία.

Τενέδιος πέλεκυς: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· *Τέννης* γάρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἵστασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτωι παίειν.

Ταινίαι: ζῶναι.

Τένθης: ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας: τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα.

Τέρας: παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.

Τεράστια: σημεῖα· θαύματα.

Τεραίζεις:[3] ἀντὶ τοῦ τερατεύῃ· οὕτως *Πλάτων*.

Τέραμνον: ἀπαλόν· ἐψανόν· καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως *Πλάτων*.

Τεράμων καὶ ἀτεράμων: καὶ τεραμον τὸ ἐψανόν· λέγουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ* τῆς *Ἀρεθούσης* ἐν *Χαλκίδι*.

Τερμέρια: τὰ μεγάλα.[4] *Τέρμερος* γὰρ καὶ *Λύκος* θηριώδεις καὶ λησταὶ ἐγένοντο· καὶ ὁ *Τέρμερος* πόλιν ἐν ἄκραι τινὶ τῆς *Μυνδίας* κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλήστευεν ὁρμώμενος.

[1] ὅτι γεννησαι ἃ
[2] ἑκατέρωι
[3] *Τεραΐζεις*
* Inc. f. 132. c. 1.
[4] χαλκιδι τα μ. m. pr. sed puncta et vocem *Τερμερεια* (sic) inserit m. antiq.

Τερατία : ψευδολογία.

Τερατίαι :[1] ψευδολογίαι· οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοσκόπος : μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός.

Τερατώδη :[2] παράδοξα.

Τέρεν : ἁπαλόν.

Τερετίζομεν :[3] τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν.

Τερετίσματα : ᾠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ἄσματα ἔκλυτα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον : τρυπάνιον.

Τερηδών : σκώληξ ξυλοτρώκτης· οἰκῶν ἐν ξύλοις.

Τερθρεία :[4] ἡ λεπτολογία· ἔστιν γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια[5] τοῦ ἐπὶ ταῖ ἱστωῖ[6] ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους[7] τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων,* ἀλλ' ἰδία ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης· δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν· σημαίνει καὶ ἀπάτηι καὶ περιεργίαι.[8]

Τέρμα : τέλος· ὅρος ἢ καμπτήρ.

[1] Ταιρ. [2] -δει [3] -μαι

[4] Τεθρία et mox τεθρίαν, sed τέρθρον.

[5] τριμμ.

[6] ῖστρῶι et mox ῖστρου, sed ibi ἱστοῦ factum.

[7] λλοὺς primo. * Inc. λων f. 132. c. 2.

[8] περίεργείαι, i. e. περιέργειαι

Τερματίζεται : τελειοῖ.

Τέρπεσθον : τέρπονται δυικῶς.

Τέρμινθος : ἐμφερὲς λινωῖ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι φασὶν Ἀθήναις· ὁρμιὰς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακον.

Τερπικέραυνος : ὁ τοῖς κεραυνοῖς[2] τερπόμενος.

Τερπωλήν : τέρψιν.

Τερπετράμις : ἡ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τηλεκλείδης.

Τεταρτημόριον : τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι χαλκοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει· τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοῖ εἰσιν.

Τετάφατε : ἐθάψατε.

Τετελεσμένον : μεμιασμένον.

Τέτευκται : κατεσκεύασται.

Τέτηκα : ἔτηξα· ἢ ἐτάκην.

Τέτλαθι : ὑπόμεινον.

Τετληκώς : ὑπομείνας.

Τετραβάμων : τετράπους.

Τετράδι γέγονας : ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι· Φιλόχορος[3] δὲ αὐτὴν* καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.[4]

Τερμέρια κακά : περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται οἷ ἔχρωντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίωι· τὸ δὲ

[1] ἀθ. non Ἀθ. Pors. Acc. om. G. [2] καινοῖς m. pr.
[3] χω * Inc. f. 132. c. 3.
[4] -τῃ (sic)

χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἁλικαρνασσοῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ληϊζομένων[1] δυσαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο.

Τεταμένον φῶς εὐθὺ[2] οἷον κίονα: τὸ οὐράνιον λέγει· τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου· κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων[3] ἐπινοεῖται ὁ ἄξων· εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου· οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τετρακόσιοι: οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακτύς: οἱ τέσσαρες ἡγοῦν ἡ τετράς.

Τετραρχία: τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας· ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τέτταρσιν·[4] *Θετταλιῶτιν· Φθιῶτιν·*[5] *Πελασγιῶτιν*[4] *Ἑστιαιῶτιν*·[6] καὶ *Ἀριστοτέλης*[*] δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι[7] φησὶν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν· εἶη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν.

Τετραχίζειν:[8] οἷον ἐπὶ τετάρτοις μέρει ποιεῖν τι· οὕτως Ἀριστοφάνης.

[1] τὸν et -μενον, sed hoc postea em.
[2] φῶς: εὐθὺ dist. P. non G. εὐθὺς G. [3] διῆκον
[4] τετάρσιν et mox primo τέταρας. Lege τετράσιν.
[5] Ante φ lit. erasa. [6] ἀστιαῶτιν
[*] Inc f. 132. c. 4. [7] ἥρε in ηρῆ mut. m. pr.
[8] ρ supr. ut fieret *Τετραρχ.* a m. pr. ut puto.

Τετρίγει: ἔτριζεν· ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

Τετριγυῖα: τρίζουσα.

Τετρηχυῖα:[1] τεταραγμένη.

Τετρυπημένη ψῆφος: τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν· καὶ καυλίσκον ἐχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν[2] τοὺς κρινομένους.

Τετρυπημένη: ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ αὐλίσκων ἔχουσαι ἐν ταῖ μέσωι· αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρυπημέναι· αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις·[3] οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστωι τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας[4] λαμβάνωσιν.

Τετρύσθαι: καταπεπονῆσθαι.

Τετρυχωμένος: κεκακωμένος.

Τετρωβολίζων:[5] τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων·[6] ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ.

Τέτρωρον: τέθριππον ἤγουν τετράϊππον.[6]

Τετταράκοντα: κληρωτὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, οἳ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν· τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν.

Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκυδίδης

[1] ιχ primo. [2] ή in litura, ab alio potius.
[3] -ρης, et mox. [4] τετρ ex em.
[5] βιλ [6] Inc. βάναν f. 133. c. 1. [6] ῖ in litura.

α'·[1] καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: κατεσκεύασται.

Τετυρευμένον: συγκείμενον· πεπηγός.

Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα[2] καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί· *Πάμπαν δ' ἐτύφως', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.*[3]

Τετυφῶσθαι: μεμηνέναι.

Τετύχηκεν: οἷον συμβέβηκεν· τέτευχεν[4] δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ ἑτέροις, βάρβαρον.

Τευθίδες: σηπίαι.

Τευκτῆρι: ποιητῇ· κατασκευαστῇ.

Τευκτόν: χειροποίητον.

Τευμησία: περὶ τῆς Τευμησίας[5] ἀλώπεκος* οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις·[6] διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δὲ

[1] ϖ potius, sed ex em.
[2] φῶνα (τυ forsan ejusd.)
[3] π. δὲ τυφὼς ἐκ δε λέγετο φ.
[4] Ita ex em. pro τετυχοσεν i. e. τετύχηκεν.
[5] -σίο (ας eodem temp.)
[6] μί primo.

* Inc. f. 133. c. 2.

φασὶ τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων,[1] διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν[2] λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ[3] κύκλου.

Τεῦξαι : κατασκευάσαι.

Τευτάζειν :[4] πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι· ἢ στραγεύεσθαι[5] καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τωῖ αὐτωῖ· Λυκόφρων οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τί πράττειν ἢ ἐνεργεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρύνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι·[6] Πλάτων Ξάνταις· Ἦν δὴ θόρυβος τευτάζοντων·[7] ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων· καὶ ἐν Τιμαίωι· τῶ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι· οἷον διατετριφότι· γράφεται καὶ τεταυτακότι·[8] Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν[9] οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκράτης· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτω δεῖπνον παραθεῖναι·[10] σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολιτείας

[1] μί primo. [2] -ισσὸν [3] ἐνικοῦ (primo ὲ)
[4] ζειν ex em. m. ant. [5] γ scalpello factum ex τ
[6] Sic; τ alterum ex em. [7] τευξάντων [8] τετουτακότι
[9] τευτάξουσιν [*] Inc. f. 133. c. 3.
[10] Ita ex ejusd. em. forsan pro περιθ.

ζ· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τευταται: μηχανᾶται.

Τεύχεα: ὅπλα· σκεύη.

Τεύχοντες: κατασκευάζοντες.

Τευτάζων: τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν.

Τεῦχος: οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον.

Τέφραν: καὶ σποδὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἴρηκεν τέφραν ἐν Λύσιδι.[1]

Τεφρώσας: ἐμπρήσας· σποδώσας.

Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος.

Τέως: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρίν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦτον ἕως.

Τῆ:[2] ταύτη ἢ δέξαι.

Τῆδε: ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε.

Τῇ δ' ἔνι: ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν.

Τήβεννα: ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ὃ φοροῦσιν τύραννοι.

Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.

Τηθαλλαδοῦς: ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν.

Τήθεαι: ὄστρεια.[3]

Τῇ ἀληθείαι[4] *σφραγίζεται*: ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.

Τήθη: μάμμη· ἡ[5] πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ.

Τηθίς: θεία· πατρὸς ἢ[6] μητρὸς ἀδελφή.

Τηκεδόνι: τῇ φθίσει.

Τηλαυγές: λίαν λαμπρόν.

[1] λυσίαι
[2] Τῃ m. pr. Τῇ corrector.
[3] ὄστρεαι
[4] ae potius quam αι
[5] ἡ
[6] Τητθίς: θ. π. καὶ ἡ

Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ* τοῦ σώματος ἐπιφανείαι.

Τηλεδαπός: μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεκλειτοί:[1] ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλεφάνης: αὐλητής· ὄνομα κύριον.

Τηλεφανής: μακρόθεν φαινομένη.

Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἀφ' οὗ ἤτοι τὰ ἅλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται.

Τηλικοῦτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος.

Τήλοθι καὶ τήλοσε: πόρρω· μακράν.

Τηλυγέτης: μονογενής· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ.

Τημελές: ἐπιμελές.

Τημελής: ἐπιμελής· σπουδαῖος.

Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι.

Τημελήσαντες: θλίψαντες.

Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον.

Τῇ μέν: ὅπου μέν· ἢ ἐν μέρει.

Τὴν Ἀχεσαίου σελήνην: ἡ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεως[2] κυβερνήτης ὁ Ἀχεσαῖος.

Τηνάλλως: μάτην· καὶ οὐ τηνάλλως[3] μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· Τὸ καινοῦν δ' ὁ παῖς[4] περίεισι τηνάλλως ἔχων· ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος.

* Inc. f. 133. c. 4. [1] -ητοί [2] νειλέως

[3] Τὴν ἄλλως μάτην: καὶ οὐ τὴν ἄλλως m. pr. Priore loco Τηνάλλως corrector.

[4] δ' ὁ παῖς evanuere; tum περίεισιν, et primo τὴν ἄ. Phot.

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία.

Τήνελλα: τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος.

Τὴν ἐμὴν κἄμνειν νόσον: παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τηνια: ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται.

* Τηνικαῦτα: τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ[1] Χειλωνα εἰπεῖν συμβουλευομέναι τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου: ἴσον τῷ[2] γενναΐζου.

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης ἐκ κώμης[3] ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς κοιλώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο, Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπεν· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε· καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν καὐτὸς τί ποιῇς·[4] μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη.

Τηροῦ: φυλάττου.

Τῆς μητρὸς ὡς αἰξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις[5] ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον.

Τητᾶσθαι: στερίσκεσθαι.

* Inc. f. 134. c. 1.

[1] αυτῶ

[2] τὸ primo.

[3] κόμης primo, tum ᾰ. ut hic.

[4] ποιεῖς

[5] αἰπολοις primo.

Τῆνος: μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τήτει: στάγει.

Τῆτες: τούτω τῷ ἔτει·[1] ἐπ' ἔτος.

Τητινοί:[2] πυροὶ οἱ τετράμηνοι· οὓς Ἴωνες σηταγίους[3] καλοῦσιν.

Τήτθη: μαμμή.

Τητώμενον: στερισκόμενον.

Τιάρα: κόσμος ἐπικεφάλιος· ἦν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ *στρατηγοὶ κεκλιμένην·[4] καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ι'·[5] τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος[6] δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν[7] ὡς διάφορον.

Τίβιοι: ἔθνος· Λεύκων ἐν Φράτερσιν·[8] τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς.[9]

Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Διοκλῆς.

Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται.

Τί δέ: τί δή· καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δή.[10]

Τί δῆτα ἔχων[11] στρέφῃ: ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεις.

Τί δῆτά σοι: τί σοι.

[1] τέλει
[2] Τητηνοί
[3] οἱωνες σιτανίους m. pr. o del. et ί in εί mut. corrector.
[4] κεκλη.
[5] ὡς φιλαρχον ῑ
[6] θεόφραστως (sic)
[7] κυταριν
[8] λευκὸν ἐν φράτερσεσιν (sic)
[9] -ίνοις primo.
[10] τοτιδη
[11] δήτα θεῶν

* Inc. f. 134. c. 2.

Τί ἐστιν τὸ ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, καὶ τὸ θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκεῖνο· Θεόπομπος ἐν λα΄ δεδήλωκε· φησὶ γάρ· καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτωι συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπισχνούμενοι Πύδναν· οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους ἐκδιδόναι μέλλοντες *αὐτούς· ἐν ἀπόρρητω δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τίζειν: τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τιθασεύει: ἡμεροῖ· πραΰνει.

Τιθασόν: ἥμερον.

Τιθράσιος: δῆμος Αἰγηΐδος.[1]

Τιθαιβώσσειν: τιθασεύειν.

Τιθέντες: ποιοῦντες.

Τιθήνας: τροφούς.

Τιθηνούμενος: τρέφων· τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

Τίθησι: ποιεῖ.

Τιθύμαλλον: πόα πικρά.

Τιθωνόν: τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· *Ἀνδρα Τιθωνὸν ταράττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν.

Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς, ἐπιθυμία τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν.

Τί ἱκανόν: τί ὄφελος.

* Inc. f. 134. c. 3.

[1] αἰ in litura.

Τικτικόν: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀριστοφάνης.

Τίλλειν: διαβάλλειν.

Τιλφωσσαῖον: ὄρος ἔστι, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

Τιμαγόρας: οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρωτὰς θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείοις κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'.* τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι.

Τὐψον:[1] ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται· ὥσπερ τὸ, Παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα,[2] Καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τί μαθών: τί βουλόμενος.

Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως[3] Διοκλῆς.

Τιμαλφούμενος: τιμὴν εὑρηκώς.

Τιμαλφέστερον: τιμιώτερον· λαμπρότερον· ἅλφειν γάρ ἐστιν τὸ εὑρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι[4] τὸ τιμαλφέστατον τιμὴν εὑρίσκον[5] πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκεν τοῖ χρυσοῖ.

Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἷον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας φησίν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τοῦτο δ' ἐν

* Inc. f. 134. c. 4.

[1] ἀθηναιοι τουψον ὁπου primo; ἀθηναῖοι: τοῦψον: ὅπου corr.
[2] μ semel.
[3] οὗτος
[4] γενέσθαι primo.
[5] εὑρίσκειν (sic)

τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅλον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένης· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου[1] ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

Τιμητικὸν πινάκιον: τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί χρή * * * * * *[2] Ἀριστοφάνης.

Τιμήσεως: ζημίας.

Τιμιουλκῶν:[3] ἕλκων τὴν τιμήν· τουτέστι βαρυτιμῶν.

Τίμιον: ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς.

*Τί μήν: κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ· διὰ τί γὰρ οὔ.

Τί μήν: τί γάρ· τί οὖν.

Τιμωρεῖν: ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν.

Τίνειν: διδόναι.

Τινύμενος: ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος.

Τίνυνται:[4] τιμωροῦνται.

Τίοντες: τιμῶντες.

Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ: κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρωσάμενοι, οὐδ' ἤστινος οὖν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τίσαι: ἀποδοῦναι.

[1] μι primo.
[2] Quatuor fere literarum spatium.
[3] Τιμιουλκῶν
[4] Τίνυνται
* Inc. f. 135. c. 1.

Τίσειαν: ἀποδοῖεν.

Τίσις: τιμωρία· ἀπόδοσις· ἀντέκτισις.

Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπαιτήσομαι.

Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος.

Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τίς τρόπος ἵππων: παροιμία· ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων· Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίσω: ἀποδώσω.

Τίσωσιν: τιμήσωσιν· τιμωρήσονται.

Τιταγίδαι καὶ Θυργωνίδαι:[2] Φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν* ἐκωμῳδεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὥς τινες οἴονται.

Τιτακίδαι: δῆμος ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικήν· ἀπὸ Τιτινίου ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ Μ[ε]αραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς, ὡς Φιλόχορος[3] ἐν τετραπόλει· Ἴστρος δ' ἐν α' Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοαῖν·[4] ἐβοήθουν

[1] παρ/ ex em. pro παρὰ, ut videtur. [2] θυργονδοι

* Inc. τέλειαν f. 135. c. 2. [3] -ωρος m. pr.

[4] —δ' ἐν ᾱ ἀττικῶν: τιτᾶνας βοᾶιν:—Notæ marginales et puncta ex em. sed forsan m. pr. Indicatur novi articuli initium.

γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α΄ Αἰτωλικῶν· ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι.

Τίτανον : λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν.

Τίτθη : τροφός.

Τιτθοί : μαστοί, ἢ τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τιγγάβαρι[1] καὶ κιννάβαρι : τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τοῖ περὶ λίθων.

Τιττιγόνιον :[2] ὅμοιον τέττιγι· Ἐπίλυκος Κοραλίσκῳ.[3]

Τιτίς : βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· τιτὶς καὶ ἡ κέρκος.

Τιτυρίδες καὶ τίτυροι :[4] τράγου εἶδος.

Τιφύς : ὁ καλούμενος ἐπιάλτης.

Τί φῶ : τί εἴπω.

Τίω : τιμῶ.

Τλῆθι : ὑπόμεινον.

Τλήμονος : ἐλεεινοῦ.

*Τλῆναι : ὑπομεῖναι.

Τληπαθής : ὑπομένων ἐν τοῖ πάσχειν.

Τλήσομαι : ὑπομείνω.

Τλητικῶς : ὑπομονητικῶς.

Τμηδὴν : τμητικῶς.

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος : τὸ Φοβερόν· ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ἧ ἠττήθησαν Ἀθηναῖοι.

[1] γγ scalpello facta ex ττ vel νν.

[2] γ ex em. statim insertum. [3] -ήσκω primo.

[4] καὶ πτυροι * Inc. f. 135. c. 3.

Τό γε ἧκον: ὅσον ἐπ' αὐτωῖ ὅσον δύναται.

Τὸ ἐπίπαν: τὸ σύνολον.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: ἀπὸ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς.

Τοιᾶσδε: τοιαύτης.

Τοιγαροῦν: ἀμέλει· ὅθεν δή· οὐκοῦν[1] διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι: τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοίνυν: διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν.

Τοιχωρύχος:[2] κλέπτης.

Τοιχωρύκτης·[2] ληστής.

Τοιχωρύχημα[2] τοίχου: γαλῆς ὀπή.

Τοκάδα: Εὔβουλος τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν· λεγόμενόν τι.

Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τοκοφορεῖν:[3] τοκούμενον· γεννώμενον· τικτόμενον.

Τοκήων: γονέων ἢ τέκνων.

Τολμήεντι: ὑπομονητικωῖ.

Τολμῆσαι: ὑπομεῖναι· Νόμων* β'· εἰ πατέρα ἀπέκτεινε τίς, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βία πάσχοντα· καὶ ἐν β' τολμῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι.

[1] Τοιγαροῦν primo. Tum οὐκ οὖν [2] χο ter, sed semel em.
[3] Accent. om. Tum τοκούμενον· dist. m. pr. τοκούμενον: corrector, qui ζ/ in marg. Lege igitur Τοκοφορεῖν: ... Τοκούμενον: γ.

* Inc. f. 135. c. 4.

Τολμητίας: τολμηρός.

Τολοται: οἱ δημόσιοι ὑπηρέται· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον· καὶ σπευσίμους[1] ἀπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτούς.

Τολυπεύειν: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία.

Τολύπη: ἀγριοκολοκύντη.

Τολύπευμα: τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοπαλημένον ἔριον.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρραωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον· κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τόμιον: τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον.

Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξυτόνως· οὕτως Πλάτων.

Τομίας: εὐνοῦχος.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς:[2] ἐν τῇ τῶν πέττων[3] παιδιᾷ· Μένανδρος Καταψευδομένῳ.[4]

Τοναίαν: Ἄλεξις Παλλακῇ·—οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι[5] Εἶπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἡ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία.[6]

Τόνδε: τοῦτον.

Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἠρέμα γογγύζει.

[1] Accent. om.
[2] γραμμη
[3] Sic, tum παιει·ῖα
[4] -γον
[5] ἄλλο τι
[6] τὸ αἷα, ut puto, m. pr.

Τόνον: εὔτονον δύναμιν.

Τὸ νῦν εἶναι: παρέλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος.*

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν.[1]

Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σπουσίνιοι· οἱ δοῦλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρῶτον καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Τοπάζειν: οἷον στοχάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ὑπονοεῖν· καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ·[2]—ἃ δὲ Δόξῃ τοπάζω,[3] ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω· δι' ὃ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: παροιμία· Πλάτων Γοργίαι· καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαίαι· Ἄνδρας)[4] σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Τόπια: σχοινία.

Τόπιον: τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Στράττις[5] Μακεδόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπίοις[6] ἄνδρες.

Τὸ πέρα: ἔτι ἐπὶ[7] πλέον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως.

Τόρα: ὥσπερ δὴ οὖν· ὅπερ οὖν.

Τορεύει: γλύφει· τιτρᾶ.

Τόργος: ὁ γύψ.

Τόρμος: ἡ πλήμη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται.

* Inc. ὁπ, f. 136. c. 1.

[1] -ξει

[2] ηρη- primo.

[3] τὸ παζων (sic)

[4] π. ἄ. om.

[5] στράτις

[6] τὸ πιεις m. pr. τοπιεῖς corr.

[7] ἐπὶ ex emend.

Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπὴ[1] ἢ ἡ ὕσπληξ.

Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

Τορνώσασθαι: κατασκευάσασθαι.

Τορώνη: πόλις ἐν Θράκῃ.

Τόρος: ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν.

Τορῶς:[2] ἰσχυρῶς· τρανῶς· μεγαλοφώνως.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν: αὕτη δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διαστοφα ξύλα* ἢ πράγματα πειρωμένων[3] κατευθύνειν, μηδὲν ὠφελούντων.

Τοῦ: τίνος ἢ ἕνεκα.

Τοῦ: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται· ὥσπερ τὸ τίνος· Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῷ παρὰ γυναικός του[4] φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δαναΐσιν· Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι Τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού[4] μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἀρρενικοῦ Κοριανοι[5] Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φίλων ἑνός γέ του.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή[6] τι· Εὔπολις Χρυσῷ γένει.[7]

Τούμπαλιν: ἐς τουπίσω.

Τούνεκα: οὗ χάριν· ἢ τούτου χάριν.

Τοῦ πάνυ: τοῦ πανυμνήτου.

[1] καμπτή
[2] Τορος primo.
* Inc. f. 136. c. 2.
[3] ον primo.
[4] τοῦ bis, et μὴ pro μοι
[5] Ita m. pr. Corrector, κοριάνοι
[6] δ in litura. Primo λ proculdubio.
[7] χρυσογένει

Τουπίπεμπτον: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ ε'[1] μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τοὺς ἑτέρους[2] τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων[3] ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον· ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῷ[4] τέως δουλεύοντες ἔτι συνῴκουν.

Τόφρα: τέως.

*Τραγικὴ σκηνή: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ[5] τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή.[6]

Τραγήματα: ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστοφάνης.

Τραγικῆς: τραγωδεῖν εἰδυίας.

Τραγικὸν πάθος: συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος: ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης, ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου καὶ μιμουμένου[7] μᾶλλον τραγωδοὺς ἢ τραγωδεῖν δυναμένου.

---

[1] ε' i. e. ε' sive πέμπτον corrector, pro ἓν ut puto.
[2] ἑταίρους [3] -οῦνται m. pr. [4] τὸ
* Inc. f. 136. c. 3. [5] σκηνη
[6] τρα • • • σκηνή m. pr. (4 vel 5 litt. spatium) τραγικὴ χορ τέ σκηνή corr. [7] ων m. pr.

Τραγικὸς πίθηκος: παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

Τραγωδία: δεινοπάθεια.

Τραγωδεῖν: χορεύειν· Ἀριστοφάνης.

Τράμις: ὁ ὅρος· ἢ ἡ διαγραφή· ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ.

Τρανές: τὸ σαφὲς οἱ τραγικοὶ λέγουσι.

Τραπεζοφόρος: ἱερωσύνης ὄνομα ἐστίν· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμὼ[1] συνδιέπουσι πάντα τῆι τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεία, Λυκοῦργος ἐν τωῖ αὐτῶ λόγωι δεδήλωκεν.

Τραπέμπαλιν: ἐπ' ἀριστεραῖ· ὑπεναντίως· οὕτως Φερεκράτης.

Τρασιά: οὗ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὔπολις.

Τραπεζοποιός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· στρωμάτων· ἀκουσμάτων· οὕτως Μένανδρος.

Τραυματισθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι·[2] Θουκυδίδης α'.

Τραυματίας: τετρωμένος.

* Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων· ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης.

Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ.

Τράχηλοι: τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσείδιππος.[3]

Τρέσας: φοβηθείς· δειλιάσας.

Τρέφεσθαι: πήγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς·

[1] κοσμῶ (Acc. correctoris.)

[2] -θιναι ἀντιτρ. m. pr. * Inc. f. 136. c. 4.

[3] ποσ]διππος

τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίσταται· πήγνυται·—ἥμισυ μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τρόφι[1]· κῦμα· τεθραμμένον· συνιστάμενον.

Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: οἷον δρόμον.

Τρήρωνα: δειλήν.

Τρήρωσι: δειλαῖς.

Τριακάς: τοῖς τετελευτηκόσιν ἦγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάς· Ἀπερίδης[2] δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριάκοντα: πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεύτεροι οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύνιχος.

Τρία Στησιχόρου: στροφήν· ἀντίστροφον· ἐπωδόν· ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις· καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν, οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι.

Τρία[3] καὶ δύο: ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· Ἔχε (καὶ) πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο· Ἡσίοδος· Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἴνου· Εὔπολις Αἰξίν· Διόνυσε χαῖρε· μήτι πέντε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἢ) πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ ε' ἐστὶ τρία καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἥμισυ καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσωι.

[1] πολλῶν δὲ τροφῇ [2] -ιδης
[3] Artic. in marg. a m. ant. καὶ et Ἢ om. et habet τρὶς ὑ et τέταρ ἰέμεν—μήτι ε̄ καὶ β̄—τὸ παροι

* *Τριαχθῆναι* : λέγουσιν οἱ παλαιστριτικοὶ[1] ἀντὶ τοῦ *τρὶς πεσεῖν*·[2] ἢ τὸ τρὶς στοχάσαντα νικηθῆναι, σταδιον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν *Δικασταῖς*.

Τριακοντούτης : προοξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις· καὶ παρὰ Θουκυδίδηι[3] αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ εἰρηται· καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριβαλλοί : οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· Δημοσθένης ἐν τῶ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ *Τριβάλλους* ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ τοὺς βίους κατατρίβοντας.

[*Τριβωνευόμενοι* : ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς[4] ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἢ)[5] ἀντὶ τοῦ *τρίβωνες* εἶναι πραγμάτων.]

Τρίβωνα : στολισμόν.

Τριβήν : ὑπέρθεσιν.

Τριβωνευόμενοι : ἤτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἢ)[5] ἀντὶ τοῦ *τρίβωνες* εἶναι πραγμάτων.

Τριβώνιον : ἱμάτιον παλαιόν.

Τρίβωνος : ἐμπείρου.

Τριβωνοφόρος : ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια.

* Inc. f. 137. c. 1.

[1] στρη

[2] *τρεῖς παισὶν* m. pr. ut videtur. *πεσεῖν* corrector.

[3] -δους m. pr.

[4] *τριβὰς τριβωνας* Accent. et puncta correctoris.

[5] ἢ om. bis.

Τρίγληνα: ὁ μὲν *Ἡλιόδωρος τρίκορα· γλήνη*[1] *γὰρ ἡ* τοῦ ὀφθαλμοῦ *κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγληνα· τὰ θέας ἄξια.*

Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομα ἐστιν δικαστηρίου· ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

* *Τρίγωνον*: δικαστήριον *Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον.*

Τρίγωνος: ἀρρενικῶς· μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον.

Τριγχός: τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα.

Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τρικαλίνδητος: τρικυλίνδητος.

Τρικάρανον: φρούριον ἔστι τῆς *Ἀργείας*[2] οὕτω καλούμενον.

Τρικέφαλοι: *Ἰσαῖος ἐν* τῷ περὶ *Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω* τοῦ *Τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίαν*[3] ὁδόν· τὸ πλῆρες ἔστι, τοῦ *τρικεφάλου Ἑρμοῦ.*

Τρίμμα: δι' ἀρωμάτων πόμα.

Τρίμηνον: γ' μηνῶν ἄξιον.

Τριήρεις: πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται λέβερνοι.

Τρικέφαλος: ὁ *Ἑρμῆς· ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη*[4] *φέρει ἡ ὁδός· ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν,*

[1] γλίνη
[2] ἀργίας
[3] i. et ita sæpe peccat.
[4] αὐτὴ
* Inc. f. 137. c. 2.

ὡς Φιλόχορος[1] φησὶ, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής.

Τριοβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν εὔωνος.

Τριεπίς: ὄρνεόν τι.

Τρίορχος: ὄρνεον.

Τρίπαια: ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς.

Τρίποδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς· ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικοῦ Ἀπόλλωνος.[2]

* Τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησὶ βάλλειν· ἕνα δὲ τὸν τέταρτον· διττὸς[3] οὖν ὁ κύβος ὅ, τε[4] ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς,[5] εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου,[6] καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρὶς[7] ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

Τριστάται: οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνατρεῖς κατα χεῖρα.

Τριτημόριον: τοὺς ἓξ χαλκοῦς[8] εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον· θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο[9] μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ

[1] χω
[2] κ. μ. τοῦ ἀ.
* Inc. f. 137. c. 3.
[3] διττῶς
[4] εἴτε
[5] εἴτε κενὸς in marg. a correctore.
[6] ὁρ primo.
[7] Τρὶς &c. ut novus artic.
[8] χαλκοὺς et sic deinceps.
[9] ἐκείνου

ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς,[1] τρία ἔχον μέρη, ἐξ χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους· ὅτι δὲ τριτημόριον ἐστὶν ἐξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει.

Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριπτὴρ ἐστι πιθάκνη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια· ὡς Νίκανδρος φησίν· ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο* νῦν παρὰ τωῖ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα.

Τριτογενής: ἡ Ἀθηνᾶ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ τωῖ Τρίτωνι τῷ ποταμωῖ Λιβύης ἐγεννήθη[2] φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη[3] μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρίτωνα[4] τὴν κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν[5] καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία·[6] ἢ γεννητική· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτωνι τωῖ Λιβύης ποταμωῖ.

Τριτογένεια: φοβερά· καταπληκτική.

Τριτομηνίς: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν· δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ· Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ[7] νομιζομένην.[8]

Τρίτον ἡμίδραχμον: τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

[1] χαλκοις, tum ἔχων
[2] Semel ν m. pr.
[3] τρίτην
[4] τρίτων
[5] τριν m. pr.
[6] ἔτι ἂν
[7] σελήινι
[8] -νη m. pr.
* Inc. τοιτο f. 137. c. 4.

Τριτεύς: τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου.

Τρίτον ἡμίδραχμον: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἥμισυ· ὡς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον.[1]

Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας· Φιλόχορος[2] δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν* μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας· Φανόδημος δὲ ἐν ϛ' φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, Ἀμαλκείδην[3] καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττον, Βριάρεων[4] καὶ Γύγην.

Τρίτην ἐρίων: σταθμόν τινα καλοῦσιν.

Τρίτος ἀριστεροῦ: ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄντων στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοῖχος ὁ πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῷ προσκηνίῳ· συνέβαινεν οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἷον τοῦ πρωτοστάτου[5] χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν.

Τρίτου κρατῆρος: τοῦ σωτῆρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον· τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δεύτερον

[1] οβ m. pr. [2] χω * Inc. f. 138. c. 1.

[3] Supra ει compendium, puncta ¨ corrector; i. e. ει pro ε accipiendum indicans.

[4] ον m. pr. [5] ω in litura.

ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τωῖ Σωτῆρι τε καὶ Ὀλυμπίωι.

Τρίτος[1] κρατήρ : Διὸς τελείου σωτῆρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα· ὡς Φιλόχορος[2] ἐν τωῖ περὶ ἡμερῶν.

Τρίοττης : περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς οἱονεὶ ὀφθαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσσους, ὡς ἀμβλυώττειν ἐν τωῖ τ̄.

Τριτοπάτωρ : τριτοπάτρεις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας[3] δὲ γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, ἀνέμων παῖδας.

Τριττύς : τριάς.

Τριττύαν : θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου καὶ κάπρου· Ἴστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν[4] ἀρρένων, πάντων τριετῶν.

Τριττύς : φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριττύαρχος ὁ ἄρχων.

Τριττύς : τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη· τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

Τρίτωι καὶ τετάρτωι ἔτει : ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν.[5]

Τρίτωι φάει : τρίτηι ἡμέραι.

Τρίχα : τριχῶς.

[1] ως primo. [2] χω, et inc. ρος f. 138. c. 2.
[3] Primo -τος. Porsonus -τες. [4] υἱῶν
[5] ἀντιφα : primo fuisse, sed φώ :—fecisse correctorem puto.

Τριχακτόν : κτένιον.

Τριχαπτόν : τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἱμάτιον πολυτίμητον.

Τριχθά : τριχῇ.

Τριχίδες : θρίσσαι· διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ.

Τριχόβρως :[1] θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει.

Τροπάδια : ἀστραγάλων παιδιά.

* Τριχολογεῖν : τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τροπαια : νικητήρια.

Τροπή : δίωξις.

Τροπηλίς : ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι· ἐν δὲ τοῖς Σκίροις[2] τῇ ἑορτῇ ἦσθιον σκόροδα· ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ.

Τροπῆς ἀποσκίασμα : ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

Τροπίας οἶνος : ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχύ νυν[3] πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Τροπίδια :[4] τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις· οὕτως Πλάτων.

[1] ὁ in litura. * Inc. f. 138. c. 3.

[2] κηροις m. pr. σκῆροις i. e. σκίροις corrector.

[3] νῦν [4] Τροπιδα m. pr.

Τροπωτῆρες : οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τρόπον : ἦθος.

Τρόπον τινά : ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

Τροποφορεῖν :

Τροπώσομαι : νικήσω· ὑποτάξω.

Τροφαλίς : τυρός· οὕτως Εὔπολις.

Τροφή : ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία· καὶ τραφὲν, ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινι τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν·* τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ Ἀφροδίσια· ἐν δὲ τρίτωι Πολιτείας· καὶ[1] ὑπὸ τωῖ σοφωτάτω Χείρωνι[2] τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὁμήρωι, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετράφθαι.

Τρόφι κῦμα : τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος : ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.

Τροχάζειν : διατρέχειν.

Τροχηλατεῖν : ἐλαύνειν.

Τροχίας : πορείας· τρίβους· ἐργασίας.

Τροχίμαλλον : σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τροχισθεῖσα : βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα.

Τρόχμαλος : ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά· ἡ περιωικοδομημένη τοῖς χωρίοις.

* Inc. νησιν f. 138. c. 4.

[1] καὶ om. m. pr. [2] -ονι, et mox.

Τρόχις: ἄγγελος.

Τροχόν:[1] δρόμον· Εὐριπίδης Μηδείαι·[2] Ἀλλ' οἵδε[3] παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι.

Τρύβλιον: ὀξυβάφιον· ἐμβάφιον·[4] πινάκιον· ποτήριον.

Τρύγη: παντὸς καρποῦ συγκομιδή.

Τρυγόνα ψάλλειν: παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μή μοι τρύζητε.

Τρύγοιπος: ὑλιστήρ·[5] οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρυγών: τὸ ζῶον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν.

Τρύζει: ψιθυρίζει· γογγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὸ καὶ ἡ τρυγών,* ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

Τρύμη: πανοῦργος· Ἀριστοφάνης.

Τρύξ: καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης.

Τρυσίππιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου· τροχοῖ ὅμοιον· οὕτως Εὔπολις.

Τρυσμός: γογγυσμός.

Τρυτάνη: ὁ ζυγός.

Τρυφάλεια: περικεφαλαία.

Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου.

Τρύχεται: κακοπαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκνενεύρισται.

[1] Accentus hic correctoris, sed in τροχῶν ab initio.
[2] δί m. pr. [3] ἄλλοι δὲ
[4] Τρυβλεῖον: ὀξυβαφεῖον· ἐμβαφεῖον
[5] λη * Inc. γὰν f. 139. c. 1.

Τραχηρά: ῥακώδη.

Τρύχνον: τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον· σὺν τῷ σ̄ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον· καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλώτερος τρύχνου, παρωδῶν ὁ κωμικὸς φησίν· Ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

Τρύχουσιν: ἐλαττοῦσιν.

Τρυχωθείς: πιασθείς· ἢ φανερωθείς.

Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἁπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγήματα καὶ τρωκτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τρῶγες: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράττις.[1]

Τρώκτης: ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἷον ἀποτρώγων.

Τρώκτης: ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών· οἷον ἐπιτρώγων· Τρώκτης σφόδρα[2] ἐστιν, ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν.

Τυκτόν: χειροποίητον.

*Τύλη: τὸ ἐπὶ τῶν τενόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης.

Τύλοι: σκαλμοὶ πλοίων.

Τύλος: ὁ ἐξέχων ἧλος,[3] περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπωτήρ.[4]

Τύλες: νενεκρωμένη σάρξ·[5] ἀποσκίρρωμι[6] τῶν γονάτων.

Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται.

[1] στράτις [2] σφόδρα G. σφοδρά Pors. vide p. 178.
* Inc. f. 199. c. 2. [3] Sic, et περὶ ὧν (sic)
[4] πο m. pr. [5] ξ et accentus correctoris.
[6] ρ semel.

Τυμβογέροντες: πέμπτη ἡλικία γερόντων· οὕς: καὶ *Θεόφραστος*· παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίαι παρηλλαγμένοι.

Τύμβος: τάφος.

Τυμβοχοεῖ: θάπτει.

Τυμπανίζεται: ξύλοις πλήσσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέμαται.[1]

Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίου ξύλον, οἷ τοὺς παραδιδομένους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν.

Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον· ὃ κατεῖχον αἱ *Βάκχαι*.

Τυννοῦτο:[2] δεικτικῶς τὸ μικρόν.

Τυντλάζειν: εἰς πηλὸν[3] ἐμβαίνειν· *Ἀριστοφάνης*.

Τυντλάζειν: ἐπιρραίνειν πηλῷ· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος.

Τυντλάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν.

Τύντλος: πηλὸς καὶ τάραχος· *Μένανδρος*.

Τυντλώδους: ἰλυώδους.[4]

Τυπαῖς: πληγαῖς.

Τυπείς: πληγείς· τρωθείς.

Τυπεῖσιν: τρωθεῖσιν.

Τυπῆσιν: τρώσεσιν.

Τυπτήσεις: οὕτως λέγουσιν τὸ* μέλλον· *Ἀριστοφάνης*.

Τύρβη: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις.

[1] κρεμνᾶται m. pr. ν in μ vertit m. recentior.

[2] *Τυννου* tantum m. pr. *Τύννον* fecit corrector.

[3] εισπήλαιον (σ corr.)

[4] ὕλωδους i. e. ὑλώδους

* Inc. f. 139. c. 3.

Τυρευθέντα: κινηθέντα· ταραχθέντα.

Τυρεύων: κατασκευάζων.

Τυραννεύσασαν: οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ *Πλάτων* καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν.

Τυρεύεται καὶ *τυρεῖται*: συνίσταται καὶ συμπήγνυται.

Τυραννικὰ[1] *σανδάλια*: πολυτελῆ.

Τυρμίδαι: δῆμος τῆς *Οἰνηΐδος* οἱ *Τυρμίδαι*.

Τυρόκνηστις: μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀπόλαστον.

Τυροκομεῖον: τάλαρος.

Τυροφορεῖον: τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν.

Τύρσις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους.

Τύρσος: τὸ ἐν ὕψει οἰκοδομημένον.

Τυρταῖος: ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής.

Τυτθήν: ὀλίγην ἢ μικράν.

Τυφεδανός: τετυφωμένος· καὶ ἀσθενὴς, οἷον καπνός.

Τυφλῶν ὀνείρων: ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέπεσεν τοῦτο· Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνείρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

Τύφεται: καίεται.

Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται.

Τυφλότερος λεβηρίδος: καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφότερα λέγεται· λεβηρὶς δὲ, οἷον λεπηρίς· καὶ λέπος· τάττεται[2] καὶ* ἐπὶ τεττίγων· καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολεπομένων.

Τυφλότερος σπάλακος:[3] τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει

[1] Τυρηνικὰ [2] καὶ λεποστάται

* Inc. f. 189. c. 4.

[3] σ præfixit corr. Manus recentiss. in marg. σπάλαξ λέγεται ὁ τυφλοπονικὸς, ut puto.

ὀφθαλμούς· φησὶ[1] δ' αὐτοὺς Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφομένης : καπνιζομένης.

Τῦφος : ἀλαζονεία·[2] μανία.

Τυφῶνος : πυρώδους δαίμονος.

Τυφών : οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἐνθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυροῦσθαι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον :[3] Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου[4] ποικιλώτερον.[5]

Τυφώς : ὁ κατὰ θάλατταν, ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται.

Τυχηρότερον : εὐτυχέστερον.

Τυχηρῶς : ἐπιτυχῶς.

Τύχην ἁπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

Τύψας : ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύψον : τρῶσον.

Τῶ : χωρὶς τοῦ ῑ· ἀντὶ τοῦ διό· κἀὶ δυϊκῶς, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου.

Τῶ : περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ῑ.

Τωθάζει : σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται.

Τῶν[6] γὰρ ὑστάτων χάρις :

Τῶν ὄνων οὔ μοι μέλει :

---

[1] σφίσι primo, ni fallor : tum αυτος m. pr.

[2] -ωνεῖα

[3] κό m. pr.

[4] τοτου m. pr.

[5] -ότερον

[6] καυχᾶται τῶν junctim primo.

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι;' *Τῶν ἐκτικῶν*: *τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.*

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: *τῶν θεατρικῶν.*[1]

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν: *λεγόμενον τι ἐστί· καὶ Μέ-*
5 *ναν*δρος δύο προθεὶς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παί-
ζων τὸ, [2]*Ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν·*
ταῦτα[3] *δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισεν*
προστιμήματα· Πολύζηλος Δημοτυνδάρεωι· Τριῶν
κακῶν γοῦν ἦν ἐλέσθαι[4] *αὐτωῖ τί πᾶσ' ἀνάγκη·*
10 *[3]Ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον,*[5] *ἢ προδόντα*
Τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι·
Ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ[6] *ἐστι-*
ν· Ἀριστοφάνης Τριφάληι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θη-
ραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.
15 *Τῶ ῥα*: *διὸ δή.*[7]

Ἀρχὴ σὺν Θεῶ τοῦ ῡ.

Τάδες: *οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες.*

Ταχίνθινον: *ὑπομελανίζον· πορφυρίζον.*

Τάλη: *ὕαλος.*

20 *Τάλιος*: *πολέμιος.*

Ταχινθίδες: *θυγατέρες Ταχίνθου*[8] *τοῦ βασιλέως.*

[1] οις. tum inc. f. 140. c. 1. [2] κᾶς
[3] *Ταῦτα* nov. artic. [4] θαι et πᾶσά Ports. πᾶσα G.
[5] -ιον m. pr. [6] φυλάκτ' (acc. correctoris)
[7] δι' οτι primo, sed statim mut. [8] ῦάκινθον sic.

Ὑάλινα: ἀντὶ τοῦ ὑαλᾶ.[1]

Ὕαλος: διὰ τοῦ α· οὐχὶ ὖελος· καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος· καὶ ὑάλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ ᾱ λέγεται.

Ὕβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ὑβός: κυρτός.

Ὑβριστοδίκαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας.

Ὕβρις: ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ[2] αἰκίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἱππεία, καὶ Ἐργάνη.

Ὑγιείαν[3] καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὴν πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἅλφιτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει· οἷον θαλλόν τινα ἢ ἅλφιτα.

Ὑγιέστερος ὄμφακος: παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης.

Ὑγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγρός: ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος.

[1] Accent. om. m. pr. ὑαλα voluit corrector, ui fallor.
* Inc. f. 140. c. 2. [2] καὶ inseruit corr. [3] Acc. om.

Ὑγρότης: ἀραιότης· καὶ ὠφέλεια.

Ὑδατίδες: σταγόνες.

Ὑδερῶν: ὑδρωπιῶν.

Ὕδραν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ, Ὕδρα τῇ ἐν Λέρνῃ ἑκατονταικεφάλωι[1] τυγχανούσῃι μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων* αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάωι ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας.

Ὑδρεύειν: ποτίζειν.

Ὑδρηλοί: κάθυγροι.

Ὑδριαφόροι: ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι.

Ὕδρου: ὄφεως.

Ὑδροφορία: ἑορτὴ πένθιμος[2] Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῶ κατακλυσμωῖ ἀπολομένοις,[3] ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὕδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις: τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Ὕδωρ παραρρεῖ: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν[4] εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ἀνησάντων.

Ὑε:[5] ἔβρεχεν.

Ὑϊκόν: υἱὸς[6] ἴδιον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδή-

[1] ἑκαστον τὰ κ. primo.

[2] -ημος

[3] λλω

[4] καν

[5] Τε

[6] υιος

* Inc. μνεμ. f. 140. c. 3.

μου εἰπεῖν· ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκεῖ[1] πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμοι προσκνήσασθαι,[2] ὥσπερ τὰ ὕδια[3] τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν.

Ἠνεῶν[4] θρεμμάτων: καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνεῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων[5] ζ'· ὑηνεῖς· ὃς δὲ δὴ *καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς[6] ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτωι.

Ἄτιον:[7] χοίρειον.

Ἄης: ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλείδημος·[8] ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει[9] χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ἄην[10] λέγεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ἀάδας· Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ἄην.

Ἀηνεῖς: ὑϊκόν τι καὶ ζωώδες ποιεῖς.

Ἀηνῶν: σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑηνία· σκαιότης καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας.

Ἄης: τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις.

Ἄθλος: φλυαρία ἢ μωρία.

Ἀιανός: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

[1] αὐτὸ δοκεῖ· ἢ [2] κνί

[3] υδια m. pr. sed υῖδια, ni fallor, fecit corrector.

[4] Jungit ξ. φ ὕηνῶν (sic; mox ὑήναν, sed sp. et forsan acc. correctoris.)

[5] νόμ ‥ αν i. e. νομιμων erat, sed accentus a m. pr. tum ὕηνοις οἷς δὲ

* Inc. f. 140. c. 4. καὶ κοιναικεφάλους (sic, sed κυ corrector.)

[6] αὐτοὺς [7] Ἄτιεον [8] δι

[9] υἷει [10] ὑειν et mox τὸ ὕειν

Υἱῶσαι[1] τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν· καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο· καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας· ἡ χρῆσις παρ' Αἰλιανῷ πολλή.

Ὑλακόμωροι:[2] ὑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὕλαν κραυγάζειν: ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ* ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι, ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

Ὕλας: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου.

Ὑλάστριαι: καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι.

Ὕλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ὑλήεσσα: σύνδενδρος.

Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· Ἵππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα· Ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἀλλ'

[1] Accentus correctoris. Nullus in ποιησαι.

[2] -ορι

* Inc. f. 141. c. 1.

ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ Τίρυνθος[1] ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου· Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο·[2] Τμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγωι,[3] οὔτ' ἐν ἀριθμῶι· ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαίαι[4] καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἠράτων τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα· καὶ * Ἴωνα δὲ Αἰγιεῦσι δοῦῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Τμεῖς δ',[5] ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν[6] τοῖς ἐπιγραμματίοις·—τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Τμεναιοῦν : τὸ ἆδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν γάμον.

Τμένων : γαμικῶν ὕμνων.

Τμεδαπῶν : τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Τμενῶδες : λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες.

Τμήττιον[7] μέλι : τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν· Τμηττὸς δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Τμνηπολείτω : ὑμνείτω.

[1] τηρ. [2] τ correctoris.
[3] ενόλωι m. pr. ἐν ὅλωι fecit corrector.
[4] ἀχαΐαι * Inc. f. 141. c. 2.
[5] δὲ G. δὲ Porson. Posthac similia tacebo.
[6] ἐπι [7] τ alterum corr. et mox.

Ὑμνεῖν: ὀδύρεσθαι· μέμφεσθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφημισμόν· ὡς ἐν α' Πολιτείας.

Ὑμνούντων: ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων ϛ' Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων.

Ὕνιν: ῥόπαλον.

Ὑόμενος: βρεχόμενος.

Ὑοσκυαμᾶν:[1] μεμηνέναι· παραπαίειν·[2] Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυαμᾶς,[3] ἀνὴρ γέρων ὤν.

Ὑοσκύαμος: ὃν[4] πίνοντες μαίνονται.

Ὑπάγει: ἐξαπαταῖ.

Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγαί: ἀπάται.

Ὑπαγωγάς: τὰς ἀναχωρήσεις·* διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς, φησὶ Θουκυδίδης.

Ὑπάγειν εἰς δίκην: τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγωγεύς: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Ὑπαγωγή: ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσόρμησις· οἷον[5] ὕφορμός τις.

Ὑπαγωγή: ὑποχώρησις.

Ὑπαίθριον: ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως.

Ὑπακτέον: πορευτέον.

Ὑπαλύξας: ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις: ἔκκλισις.

[1] ων primo. Mutavisse videtur corrector; certe accentum imposuit.

[2] ν addidit corr. [3] υἱοσκ. et om. ὢν [4] ὃ ὃν primo.

* Inc. f. 141. c. 3. [5] Primo ον tantum.

'Υπανέντος : ἐνδόντος.

'Υπανίσχει : ὑπανατέλλει.

'Υπαντιάζων : ὑπαντῶν.

"Υπαρ : ἀλήθεια·[1] οὐκ ἐν ὀνείρωι.

"Υπαρ : ἐγρήγορος·[1] ὀπτασία ἀληθής.

'Υπαρκτά : μόνιμα ὑπάρχοντα.

'Υπαρξάμενος : κατάρξας.

'Υπάρχων : προκατάρχων· Ὡς οὐχ[2] ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι· καὶ προϋπεῖναι· φθάνειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν[3] εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν.[4]

'Υπασπισταί : δορυφόροι.

"Υπατε κρειόντων : βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε·[5] μέγιστε.

"Υπατον : ὑψηλόν.

'Υπ' αὐγάς :[6] ὑπὸ τὸν ὄρθρον·[7] ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

"Υπαφρον : ὕπουλον· φανερόν.

'Υπαχθέντες : ἀπατηθέντες.

'Υπειδόμενος : ὑφορώμενος.

*'Υπέδυ : ὑπεισῆλθεν.

'Υπεζωσμένος : περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος.

'Υπειλημμένον : ὑπονενοημένον.

'Υπείξομεν : παραχωρήσομεν.

[1] Sic. [2] οὐχ statim additum. [3] ὑμῖν

[4] καὶ ὑπάρχειν Pors. i. e. χὐπάρχειν. sed vide ad Aristoph. Lys. 20.

[5] ἐξω primo. [6] 'Υπαυγάς m. pr.

[7] ὄρθριον * Inc. f. 141. c. 4.

'Υπείπομεν : ἀντὶ τοῦ προείπομεν· καὶ ὑπειπεῖν, ὑπαγορεύειν.

'Υπελθεῖν : ὑποδραμεῖν.

'Υπέμβρυον : τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ[1] νεογνόν.

'Υπένερθεν : ὑποκάτωθεν.

'Υπενήνεκται : ὑπεσύρη.

'Υπενόθευσεν :[2] ὑπέφθειρεν.

'Υπενοστήσαμεν : ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανήλθομεν.

'Υπέπισα : ὑπεπότισα.

'Υπέρα : τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, οὗ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων.

'Υπεράγασθαι : ὑπερθαυμάζειν.

'Υπέρακμος : ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν.

'Υπεραλεῖται : ὑπερπηδήσει.[3]

'Υπερανάστης : μετανάστης· μεταβάτης.

'Υπέρβιον : ὑπερβίως[4] οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως[5] τῇ βίαι· ὑπερήφανον.

'Υπερβολήν : τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένης.

'Υπέρβολος :[6] δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η' ἐξωστρακίσθαι[7] φησίν.

'Υπεργαμία : ἡ ὑψιγαμία.

[1] τῇ et θ, forsan et η, correctoris in litura.
[2] Litera del. post θ.
[3] ση m. pr.
[4] ος m. pr.
[5] -λλόντας (sic)
[6] λ corrector, pro ρ ut suspicor.
[7] θ addidit corr.

'Υπερδέα:[1] ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ.* οἷον πάνυ ἐλάττονα κατὰ δύναμιν.

'Υπερδέξιον χωρίον: εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν.

'Υπέρδικον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον.

'Υπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα.

'Υπερηγάσθην: ὑπερεθαύμασα.

'Υπερημερίας: ὑπερβαλούσης ἐκπροθεσμίας.

'Υπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος.

'Υπερήμερος: οἱ δίκην ὀφείλοντες ὑποίαν οὖν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

'Υπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

'Υπερθεν: ἐπάνω.[2]

'Υπέρθεον: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

'Υπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες.

'Υπερθήσει: οἰκοδομήσει.

'Υπερθορών: ὑπερπηδῶν.

'Υπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα.

'Υπέρινος: ὑπερκεκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος.

'Υπὲρ κάρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

'Υπερμαζεῖ: ὑπερτρυφᾷ· πλουτεῖ· στρηνιᾷ.

'Υπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν.

'Υπερνήχεται: ὑπερβαίνει.

'Υπεροιαζομένου: ὑπερηφανευομένου.

[1] Sic. * Inc. δεα f. 142. c. 1. Acc. om.

[2] ἐπάνω. Paulo ante 'Υπερήμερίας, et subinde similia.

Ὑπέρπλον: ὑπερήφανον.

Ὑπεροράν: ὑπερβλέπειν.

Ὑπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὁρίων·* ἐξόριστος.

Ὑπέροπτον: μεγάλην.

Ὑπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτὰ[1] ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι[2] περιτροπὴ γενήσεται.

Ὑπέροφρυς: ὑπερήφανος.

Ὑπεροψίαν: καταφρόνησιν.

Ὑπερπαίειν: ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων[3] πολιτείαι Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς[4] εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλλου[5] τοῦ πενταθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς, πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος[6] αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα,

* Inc. f. 142. c. 2.

[1] ταῦτα m. pr.

[2] μὴ

[3] ἀθηναῖ m. pr.

[4] μίθους

[5] λ semel; et mox.

[6] πρότερος

ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε* Φάϋλλος, Δίσκευσεν δ' ἑκατόν, πέντ' ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Ὑπερθρον:[1] ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει.

Ὑπερτέλλον: ὑπεραναστέλλον.

Ὑπερτενές: ὑψηλόν· ὑπερέχον.

Ὑπέρτερον: κρεῖττον.

Ὑπερτεροῦν: δεσπόζον.

Ὑπερτίθεται: ἀναβάλλεται.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ὑπερφερές: μέγα· ὑπερέχον.

Ὑπερφυής: μεγαλοφυής· μείζων.

Ὑπέρχρεως: κατάχρεως.

Ὑπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕτως Ἀντιφάνης.

Ὑπερώησαν: ὑπεχώρησαν.

Ὑπεστειλάμην: παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην.

Ὑπέστημεν: ὑπεσχόμεθα.

Ὑπετέθυπτο: ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης.

Ὑπέχει: ὑφίσταται.

Ὑπεψηνισμένοι: ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.

Ὑπήγετο: ὑπέπειθεν.

Ὑπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδά-

* Inc. δησε f. 142. c. 3.

[1] Artic. in marg. a corr.

λωι· [1]Ἐν ἵστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίαι
Τπηνέμια τίκτουσιν ὠὰ[2] πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ
φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτωι ἀνεμιαῖα·[3] καὶ Μένανδρος
Δακτυλίωι·—ἀνεμιαῖον ἐγένετο.[4]

Τπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

(Τπέρπεδον:[5] ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ
ἡ γῆ.)

Τπηνέμια τίκτουσι: τὰ οὔρια·[6] ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέ-
μου λέγουσιν.

Τπήνη: μύσταξ· τὸ γένειον· πώγων· ἢ ἡ τοῦ ἄνω
χείλους τρίχωσις.

Τπηνήτηι: ἀκμαίωι· ἄρτι γενειῶντι.

Τπ' ἠοῖ: ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Τπηρέσιον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν καπηλα-
τῶν, ἐφ'[7] οὗ καθίζουσιν.

Τπηρέσιον: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς
στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν· τοῦ
ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος.

Τπίσχεται: ὑπισχνεῖται.

Τπό: ὀλίγον.

Τπόβαθμος: ὑπόβαθρον.[8]

Τποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον.

Τποβασμόν: ὑποβάθραν.

[1] δ. ἐνιότε (sic)

[2] ωσ in ωα statim mut. Acc. et sp. corrector.

[3] -αιαν (fors. -αιαν) m. pr.

[4] ἐγίνετο

[5] Artic. in marg. a corr.

[6] οὐράνια ut videtur primo, nunc οὔρινια (sic); ι et accentus a correctore. Inc. νια f. 142. c. 4.

[7] ὑφ'

[8] -ος

Ὑποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες.

Ὑποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν.

Ὑποβλεπόμενος: ὑπονοῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν.

Ὑποβλήδην: ὑποβάλλων λόγον ὑπακρουστικῶς ἔτι λέγων.

Ὑποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὑπόβολον:[1] ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φερεκράτης Ἰπνῷ·—οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν Τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπώβολον.[2]

Ὑποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

Ὑπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης.

Ὑπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν.

*Ὑπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος.

Ὑπογενειάζων: λιτανεύων· ὑπὸ[3] τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες: λέγει ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους[4] ὀνομαζομένους.

Ὑποκυδεῖς[5] γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ ὑγρὸς τόπος· ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται: δείκνυται.

Ὑπογλωττίς: στεφάνου εἶδος.

Ὑπόγραμμα: οἷ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν.

[1] λλ primo [2] ὑπόβ.

* Inc. f. 143. c. 1. [3] λειτ. et ἀπὸ [4] ττ

[5] Junctim m. pr -νους· ὑποκυδεις. Corrector, -νους:- et in m. notam —

'Τπόγυον :[1] ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.

'Τποδεής : ὑπόφοβος.

'Τποδενδριάσαι : ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

'Τποδέξει :[2] ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

'Τποδέξιος : ὑποδοχεύς.

'Τποδέραια :[3] περιτραχήλια.

'Τποδερίδα : ὁρμίσκον· πλόκιον.

'Τποδερίς : κόσμος γυναικεῖος, οἷον δείραιον.[4]

'Τποδιδάσκαλος : ὁ τοῖ χοροῖ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητὴς, ὡς Ἀριστοφάνης.

'Τποδρόμους : στόμια.

'Τποδμώς :[5] δοῦλος.

'Τποδύτην : τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον.

* 'Τποδύς : ὑπεισελθών.

'Τποζυγιώδης ἄνθρωπος : ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης.

'Τπόθεσις : περιοχή· αἰτία.

'Τποθήκαις : παραιγίσεσι.

'Τποθημοσύνη : διδασκαλία.

'Τποθήσομαι : διδάξω.

'Τποικουροῦν λεληθὸς τὶ μῖσος : ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ[6] ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδαμυχοῦν.

[1] 'Τπογοῖον primo.

[2] Ita primo; sed punctum supra η, et ut videtur ι in c mutatum; ut voluerit, 'Τπόδιξις vel 'Τποδέξεις. Pergendum erat, ὑποδοχή.

[3] -σα m. pr. [4] -σον [5] -ος m. pr.

* Inc. f. 143. c. 2. [6] 'Τποικουροῦν : λ. dist. tum τοῦ om.

Ὑποιστόν: φορητόν.

Ὑποίσων: ὑπομένων.

Ὑποίσω: ὑπενέγκω.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς: οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκατάβασιν: παραχώρησιν.

Ὑποκείσεται: ὑποβληθήσεται.[1]

Ὑποκορίζεται: κολακεύει· ὑποκρίνεται.[2]

Ὑποκηρυξάμενοι: τὸ ὑπὸ τωῖ κήρυκι τωῖ δημοσίωι στῆναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς.

Ὑποκοριζόμενοι: διασύροντες· Ξενοφῶν φησίν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τηῖ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες[3] καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῶ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν* καὶ ἑταιρίαν[4] καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι.

Ὑποκοριστικόν: ἔλαττον.

Ὑπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ[5] ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῶ χορῶ· Θουκυδίδης ζ'· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο·[6] καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως·[6] Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο.

Ὑποκρίνοντι: ἀποκρίνοντι.

[1] κλη [2] -νται (sic) m. pr. [3] -τος

* Inc. f. 143. c. 3. [4] ετειρίαν

[5] ὁ correctoris. [6] Bis distinxi.

Ὑποκυσαμένη : ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβών : ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθείς· η ἀντειπών· ἀντικρούσας.

Ὑπολακάξας : ὑποκενώσας.

Ὑπόλογον : Λυσίας φησίν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῆι γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ μία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης : τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπὸ μάλης : μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην.[1]

Ὑπομηλαφῆσαι : ὑποψηλαφῆσαι.

Ὑπονομεύοντες : ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δείναρχος ἐν τῶ κατὰ Καλλίστου.

*Ὑπόνομος : ὀχετός· διώρυξ.[2]

Ὑπονοστῆσαι : ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι.[3]

Ὑπόξυλος : κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος.

Ὑπὸ παντὶ λίθωι σκορπίος :[4] ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν.

[1] Manus recens in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα χρῶνται νεωτεροι καθόλου μάλην γοντες ἀλλ' οὐ μασχάλην ἢ μασχάλας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas.

* Inc. f. 143. c. 4.

[2] ορ m. pr.

[3] β correctoris in litura.

[4] -ιός m. pr. ῖος corrector.

Ὑπώπια:[1] ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑποκίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι·[2] οὕτως Νικοφῶν.

Ὑπόπλεως:[3] μεστός.

Ὑποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν.

Ὑπόπτερος: ταχεῖα.

Ὑποπτεύω: ὑπονοῶ.[4]

Ὑπ' ἄρφον:[5] ὑπὸ στέγην.

Ὑποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι.

Ὑποσακίζειν: ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασὶ, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν.

Ὑπὸ σκάτω δὲ γεγονώς: σκότιος· ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος· παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Ὑποσμος: ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων.

Ὑποσμύχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· καταπονοῦσα.

Ὑπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Ὑποσταθμίς: τρυγίας.

Ὑποστειλάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθείς.

Ὑποστρωμνίους: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους.

Ὑποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται·[*] φεύγει· δολιεύεται.

Ὑπόστημα: πλῆθος.

Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ὑπερίδης.[6]

Ὑποστολῆς: φυγῆς.

[1] πο m. pr.
[2] σσκ m. pr. tum νικοφων
[3] -ος m. pr.
[4] -ῶι (sic)
[5] Ὑποφορον m. pr.
[6] -είδης
[*] Inc. κρίνεται f. 144. c. 1.

Προσυγχύτως: συγκεχυμένως.

Προσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀκαυτηριάσαι· ὑποθεῖναι.

Προσχέσθαι: ἐκτεῖναι.

Πρόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν.

Προτείνουσιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ προτείνονται.

Προτείναν: ὀπισχνούμενος.[1]

Προτεμέσθαι: ἀφελέσθαι.

Προτεμνόμενος: ἐκκόπτων.

Προτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλόων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον· οὕτως Ξενοφῶν φησίν.

Προτίτθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιτθον[2] ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

Προτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ἐπὶ[3] τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν.

Προτοπήσας: ὑπονοήσας.

Πρὸ τὸν τόνον: ὑφειμένῳ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ.

Πρότριμμα: ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτύμάτων.

Προτροπάζει: ὑποστρόφει.

Πρότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς.

Πρὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα χρήσιμα.*

[1] ἐπι- m. pr.

[2] υ alterum correctoris.

[3] ὑπο

* Inc. σιμα f. 144. c. 2.

Ὑποτυπώσεων : χαρακτήρων λόγοι.

Ὕπουλα ἕλκη :[1] τὰ κρυπτά.

Ὕπουλοι : οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες.

Ὕπουλα γόνατα : καὶ ὕπουλον πόδα· καὶ ὕπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγάς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος.[2]

Ὕπουλος : δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικὸς, ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς, ὑγιεῖς ἐπιπολαίως,[3] ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπ' οὔρει : ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ὑποφέρονται : ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται : ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι.

Ὑποφθάς : φθάσας· προλαβών.

Ὑποφόνια : τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος : ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος.

Ὑποφύσεις : παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

Ὑποχόνδρια : τὰ ἀκροστάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.[4]

[1] ἕλκη. Et mox per lenem m. pr.

[2] κρ

[3] ἐπιτέλεως (sic)

[4] M. recens in marg. ὑποχόνδρια, τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ στέρνου ἤτοι τοῦ στήθους, ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ λαγαρώδη με (vel μι) μετὰ τὰς πλευράς.

Ὑποχυτῆρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

Ὕπτια: ὑψηλά.

Ὑπτιάζει: ὑποστρέφει.

Ὕπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος.

Ὑπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο* προφάσει τινὶ χρώμενον μεθ' ὅρκου.[1]

Ὑπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις.

Ὑπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας[2] ἢ νόσου· ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι.[3]

Ὑπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

Ὑπώρεια:[4] ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Ὑπωρόφιοι:[5] ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι· συγγενεῖς.

Ὑπώροφον: ὑπόστεγον.[6]

Ὗς: χοῖρος ἢ σύαγρος.

Ὕτας: βρέξας.

Ὑς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων· Κράτης Γείτοσιν.

Ὑσμίνης: μάχης.

* Inc. λο f. 144. c. 3.

[1] καθόρκου

[2] -αν primo.

[3] ὑπω.

[4] Ὑπορια primo, ut videtur. ω em. m. pr. ει corrector.

[5] Bis ϱ primo, ut videtur.

[6] Ὑπωροφον: ὑποστέγην primo, vel Ὑπορροφον. Nunc Ὑπ' ὄρροφον a corr.

Ὕπληξ : φραγέλιον· ἀφετηρία.

Ὑπθην : ὠμβρίσθην·[1] ἐραντίσθην.

Ὕρχαι : τὰ βικώδη κεράμια.

Ὑρισοί : ἐρυσοί·[2] σπυρίδες.

Ὑσίαι : πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ὕστατος : τελευταῖος· ἔσχατος.

Ὑσσάκους : τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· καὶ οἱ Δωριεῖς.

Ὑστέρα δεκάτη : ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.

Ὑστέρας : πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν.

Ὑστριχίς : καὶ ὕστριξ·[3] ἡ ἐκ τῶν ὑείων[4] τριχῶν μάστιξ.

Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται : παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.*

Ὑφαιρεῖται : παρεκβάλλει.

Ὕφαλοι : ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι.

Ὑφειμένοι : ὑποχείριοι.

Ὑφειμένως : ἐνδιδομένως.

Ὕφαλος φάτις :[5] ἡ κρυφία.

Ὕφεσις : ἐλάττωσις.

Ὑφεστώς : ἐνυπόστατος.

Ὑφηγήσονται : ὑποδείξουσιν.

[1] ὀμ. primo.
[2] Ὕρεισοι :· ἐρυσοι
[3] ὕστηρξ (sic)
[4] υἱων m. pr.
* Inc. βαλ. f. 144. c. 4.
[5] φατής m. pr. φάτῆς corrector.

Ἠφηνίοχος : ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.
Ἠφιέμενον : ἐνδιδόμενον.
Ἠφιέναι : ὑπενδοῦναι.
Ἠφιζάνει : ὑποκαθέζεται· ἐλαττοῦται.
Ἠφιστάς : ὑποστάς· ὑποτιθείς.
Ἠφόλμιον : ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης.
Ἠφορμία : κόσμου εἶδος.
Ἠφορμοῦν : ἀπαντοῦν·[1] ἐναντιούμενον.
Ἄφος :[2] ὑφεύς· Φερεκράτης.
Ἠφωμαδόν : ὁμοθυμαδόν.
Ψαγόρας : ὑψίλογος.[3]
Ψαυχεῖν : ὑψηλοφρονεῖν.
Ψηγόρε : μεγαληγόρε.[4]
Ψιβρεμέτης : ἐν ὕψει βροντῶν.
Ψίζυγος : ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.
Ψικάρηνε : ὑψηλέ.
Ψικρατεῖν : τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
Ψιμέδοντες : ἐν ὕψει βασιλεύοντες.
Ψιφοίτης : ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων.[5]
Ψόθι : ἐν ὕψει.
Ψοῦ διάττει : ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.
Ὤων : βρέχων.

[1] ἀπατοῦν [2] Acc. om. [3] ὑψή.
[4] Bis accentus correctoris. [5] υψόφρων

Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ φ̄.

Φαγανθρώπων : ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα : νόσος λοιμική.

Φαγύλιον :[1] μαρσίππιον.

5 * Φαέθοντα τόκον : ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων : λάμπων· ἥλιος.

Φαεινόν : λαμπρόν.

Φαεσίμβροτον :[2] ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

10 Φαεσφόρους : φωτοφόρους· φωτὸς παρεκτικάς· γνώσει φωτιζούσας.

Φάθι : εἰπέ.

Φαιδιμόεντες : λαμπροί.

Φαίδιμος : λαμπρός· ἰσχυρός.

15 Φαιδίμων :[3] λαμπρός.

Φαιδρός : καθαρός.

Φαιδρωπόν : τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαῖεν : εἴποιεν.

Φαίημεν : εἴποιμεν.

20 Φαιλόνης : εἰλητὸν τομάριον[4] μεμβράϊνον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον.

Φαινόλης : χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα.

Φαίνων : δεικνύων.

Φαιδρυντής : ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα.

[1] Primo γοί

[2] Sic.

[3] Sic.

[4] εἰ. τὸ μαφφριον βεμ. et supra lituram a m. recenti, κοντακϊον

* Inc. f. 145. c. 1.

Φαικω :[1] ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ· οὕτως Σοφοκλῆς.

Φαιόν : χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἡγοῦν μύϊνον.[2]

Φάκελον :[3] φορτίον· ἢ εὐάλωτον.

Φαινόμενα : Πλάτων Πολιτείας δεκάτῃ[4] ἔφη· φαινόμενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τῇ ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα.

Φάκελος : τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.[5]

Φακῆ : τὸ ἔψεμα τοῦ φακοῦ.

Φακός : τὸ ὄσπριον ὠμόν.

* Φάλα : κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλαγγες : στίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν[6] πλῆθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὼς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον·[7] λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ καναὼν φάλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς[8] ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι φαλάγγιον· καὶ οἱ κόρακες δὲ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια.

Φαλάγγια : ζῷόν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Φαλάγγιον :[9] γένος ὄφεως, ὡς φησὶ Νίκανδρος.

Φαλλικὸν[10] ποίημα : αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενον.

Φαλακρόν : ἀντὶ τοῦ κεφαλὴν φαλακράν.

[1] Supra ι acc. a recentiss. m.
[2] μύηνον
[3] λλ corrector.
[4] 7 κατηι (i. e. δὶ κ.) in δεκάτῃ mut. corrector.
[5] φόρεμα
[6] ὁπλη.
[7] -ια
[8] τῇι νεωι (sic)
[9] -ειον
[10] Φάλλικον (accentus corr.)
* Inc. f. 145. c. 2.

Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας·[1] τοὺς ἀσπιδίσκους· τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα.

Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· —ἡμῖν οἱ νόμοι εἴκασι τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, Ἃ ἂν τοῖσι τείχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνεται.[2]

Φαληρεύς: πολίτης.

Φαληροῖ:[3] δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς.

Φαληρικόν: ἱππάδρομον Ἀθήνησιν.

Φαλλοί: μόρια δερμάτινα.

*Φάλον: τὸ προμετωπίδιον.

Φαλακρότερος εὐδίας:

Φάλος: βαῖλος· ἢ λόφος· ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φαμέν: λέγομεν.

Φάναι: ἐν αὐτῷ ὑπαλαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέροι δηλοῦν.

Φάναι: εἰπεῖν.

Φάνας: τὰς ἐκλάμψεις.

Φανίας: ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων[4] τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

[1] προμ. i. e. προστμ.

[2] ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν ἀραχνίοις ἃ τοῖσι τείχοισιν ἡ φάλαξ ὑφαίνει.

[3] Φαληροῖας (sic; scc. corr.)

* Inc. f. 145. c. 3. Φάλλον: τὸν

[4] γι

Φανίον: τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.
Φανόν: λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος.
Φανότερον: λαμπρότερον.
Φανός: λαμπὰς ἡ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος.
Φανοτεύς: ἡ πόλις· οὐχὶ Πανοπεύς.
Φαντασία: ἐνύπνιον· ἢ ἴνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία.
Φαντασιοκοπεῖς:[1]
Φαντάζομαι: συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης.
Φανοστράτη: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.
Φαντασμάτων: ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν.
Φαρέτρα: βελοθήκη.
Φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον[2] καὶ ναυτικὴν δύναμιν.
Φαρμακᾶς: μυρεψεῖς.
Φάρμακον: παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκεσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων.
Φαρμακός: ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν* ἐξηγον καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φαρμακὸς, ἱερὰς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν, Ἵστρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ

[1] Marg. ζ/ a corr.
[2] των primo, sed statim τον
* Inc. f. 145. c. 4.

ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προτεριστᾶν ἀξιοῖ τούνομα·[1] ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρμακῶντα[2] δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιε' Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακός: τὸ κάθαρμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείναντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἱππώναξ.

Φάρμακα: τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν, φαρμάκια.

Φαρμακτά: λίμνη οὕτως προσαγορευομένη.

Φαρμακοτρίβαι: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες· ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες.

Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρως[3] ῥυτίδα· οὕτω Σοφοκλῆς.

Φαρμάξας: ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας.

Φάρος: ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φαρυγίνδην: ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν.

Φάρσος: τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον· κλάσμα.

[1] τοῦνομα· sic [2] -οντα m. pr.
[3] γένους, et inc. νους f. 146. c. 1.

Φάσις: Φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον[1] ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν· ἢ ἄλλό τι τῶν δημοσίων· ἔτι[2] δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται.

Φασί: λέγουσι.

Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνηι τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῆι· ἔφαινεν δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν[3] μεμίσθωτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχωι καὶ Δημοσθένει·[4] τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως[5] παρὰ Λυσίαι[6] πρὸς τὴν φάσιν* τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φάς: εἰπών.

Φάσγανον: ξίφος.

Φασηλιτῶν θῦμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῶι Κολάβρωι θύειν· φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Φασιανοί: ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον: ἱματιοφορεῖον·[7] Φάσκωλον δέ ἐστιν μαρ-

[1] λ semel.
[2] ι in lit. a corr.
[3] ἢ ἐ. ἢ κ. τ. ἄδειαν
[4] -χου et -νους
[5] -αν
[6] -ου
* Inc. σιν f. 146. c. 2. *Phot.*
[7] Φασκώλειον: ἱμάτιον· φ.

σίπιον· φάσκωλον[1] πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας.

Φάσκων: λέγων.

Φασιανός: συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαίνειν.

Φασίμη κύλιξ: παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν.

Φατέ: λέγετε.[2]

Φάτις: φήμη· λόγος.

Φατνώματα: σανιδώματα· στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: σανιδωτόν.

Φατρία: σύνταγμα.

Φαύζειν:[3] τὸ φρύγειν· Ἀττικοί.

Φαύλια[3] μῆλα: εἶδος τι μήλων.

Φαυλία: ἡ κότινος· καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας.

Φαῦλον: ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ῥαίδιον, καὶ τοῖς λοιποῖς.

Φαῦλον: τὸ ἁπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Δικτυμνίωι· Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθείη δ' ἂν* καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἷον, Φαῦλον πρᾶγμα, ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν

[1] Nov. artic. Φάσκ. [2] -ται

[3] Φαῦζειν et Φαῦλια (punct. et accent. correctoris.)

* Inc. f. 146. c. 3.

πρὸς τῶ ουτο[1] τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς· τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ καὶ δεσπόται οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν·[2] Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαιδίου, Πολιτείας α'· καὶ φαυλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῶ περὶ τῶν ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.

Φαῦλος: εὐτελής· χαλεπός.

Φαῦλος: Δημοσθένης ἐν τῶ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ὀνόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτω δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

[Φαῦλος: εὐτελής: χαλεπός.]

Φαυλίζει: εὐτελίζει· χλευάζει.

Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι· οὕτως* Ἀριστοφάνης.

Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφώ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

[1] Sic m. prima. οὐ τὸ corrector. [2] -ώτισιν

* Inc. f. 146. c. 4.

Φειδήσεται : φείσεται.

Φειδώ : πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός : φειδόμενος· κνιπός.

Φελλέα : τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα[1] χωρία· ὡς Ἰσαῖος.

Φελλεύς : σκληρὸς πόσως καὶ πετρώδης τόπος.

Φενακίζει : χλευάζει.

Φέναξ : χλευαστής· ἀπατεών.

Φεννίς :[2] παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτ' ἂν ἑτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες.

Φενάγματα :[3] φενακίσματα.

Φεραυγής : κατάλαμπρος.

Φέρβει : βόσκει· τρέφει.

Φέρε : οἷον, ὑπόθου.

Φερέγγυος : ἀσφαλής· ἀξιόπιστος· ἐγγυητής.

Φερέοικος : ὁ κοχλίας· ἔνιοι ζῶον λευκὸν,[4] ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις[5] γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶον[6] σφηκὸς[7] εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν : λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμψαθ'[8] ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας δύο[9] δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθίαι· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας* τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.

[1] βω
[2] Acc. om.
[3] Post γ lit. erasa.
[4] μικρὸν m. pr. λευκὸν supr. corrector.
[5] -ας
[6] ζῶον addidit corrector.
[7] σφηκοις (sic) m. pr.
[8] -ψεθ' sic.
[9] οὐ
* Inc. ρας f. 147. c. 1.

Φερεσβίους : ζωοποιούς.

Φερέτρωι : τηῖ τῶν νεκρῶν κλίνηι.

Φέριστον : κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν.

Φέρνη : ἀμοιβή.

Φέρνην : τὴν προῖκα· καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος.

Φέρνιξ :[1] προῖξ.

Φέροικος : ἐν Κλεοβουλίναις· ζῶον ὅμοιον γαλῆ, λευκὸν, φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηφάγον, οὕτω καλούμενον.

Φέρτερον : κρεῖττον· ἢ ταχύτερον.

Φέψαλος : σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων.

Φερώνυμος :[2] ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φεσκάσιον : μαγγάνιον πλοϊκόν.

Φεῦ : σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα.

Φεύγοιεν : κατηγοροῖντο.

Φηγαιεῦσι : δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φήγινος : δρύϊνος.

Φηγός : δρῦς ἢ πεύκη.

Φηγοῦς :[3] δῆμος Ἐρεχθηίδος.

Φηγούσιον : Λυσίας ἐν τῶι περὶ τοῦ Βατράχου[4] φόνου.

Φηλοῦν : ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἁλιεῖ·—δύ'[5] οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Φηλώματα :[6] ἐξαπάτας· Φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν· οὕτως Ἀντιφῶν.

[1] Acc. om.
[2] ρό primo.
[3] Φηγος
[4] π. βατράχων
[5] δ' tum φίλων
[6] Φιλώματα et φιλοῦν

Φημί : λέγω· ὑπολαμβάνω.

Φήσεις : λέξεις.

Φθάνει : προλαμβάνει.

Φθάνοντος ἔργον γίνεται :

Φθέγμα : ῥῆμα.

Φθείρ : ὁ τῆς πιτύος[1] καρπός.

Φθεῖσθαι : διαφθείρεσθαι.[2]

Φθεῖναι : προλαβεῖν.

Φθείσεται : καταλήψεται.

Φθιάδος :[3] Θετταλικῆς.

Φθίνει : φθείρεται[4] λήγει.

Φθινύθων :[4] φθειρόμενος.

Φθισίμβροτος :[5] διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα.

Φθείσονται : διαφθαρήσονται.

Φθογγαῖς : βουλαῖς.

Φθόην : τὴν νῦν φθίσιν[6] λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης.

Φθόη : φθίσις· ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φθοῖς :[7] ὄνομα πλακοῦντος.

Φθόνος : πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίαι.

Φιαρόν : λαμπρόν.

Φιβαλέως : γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας·[8] Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα φιβαλέα· καὶ φιβαλέαι ἰσχάδες.

Φιδάκνας : πιθάκνας· Δημοσθένης.

[1] πίτυος. Inc. ος f. 147. c. 2.
[2] θειρ correctoris. [3] Φθει primo ut videtur.
[4] φθινύων primo, sed θ statim add. [5] σήμ
[6] φθήσιν [7] Φθογς
[8] ρ alterum corrector, et mox καὶ

Φίλα : ἴσα· ὅμοια· προσφιλῆ.

Φίλαθλος : φιλόπονος.

Φιλαιτίων : τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλακίζεται : χαριεντίζεται.

Φιλάμμων : Δημοσθένης Φιλάμμωνα τὸν Ἀθηναίων πύκτην φησί.

Φιλαπεχθήμων : φιλομίσητος· φίλεχθρος· φιλεμίσης.

Φιλαυτίας : ὑπερηφανίας.[1]

Φιλαργίδης : ποιητὴς κακός.

Φιλεῖ γάρ πως : τέρπεται γάρ πως· ἢ ἔθος γάρ πως.

* Φιλιότητα : φιλίαν.

Φίλεργος :[2] φιλόπονος.

Φιλερισταί : φιλόνεικοι.

Φιλεριστῆσαι : φιλονεικῆσαι.

Φιλέψιος : Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί· ἐπὶ τῳῖ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Φίλη κεφαλή : προσφιλέστατε.

Φιλήκοος : φιλομαθής.[3]

Φίλιοι : προσφιλέστατοι.

Φίλιος Ζεύς : ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μένανδρος Ἀνδρογύνωι·[4] Μαρτύρομαι τὸν φίλιον,[5] ὦ Κράτων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοις·[6]—τοῖς δὲ κριταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι[7] λέγω Μὴ ὀπιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως Κρίνειν, ἢ νὴ τὸν Φίλιον, Μῦθον[8] εἰς

[1] -εἰας
* Inc. f. 147. c. 3. Φιλεότητα (sic)
[2] Φιλεργός, et in Φιλόπονος.
[3] o in lit.
[4] δρω
[5] -ωμαι τ. φίλον
[6] λλ
[7] σιν
[8] μῦθος

ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τοῦ Του κακηγοριστότερον.

Φιλίσκος : ὄνομα κύριον.

Φιλοδεσποτεύομαι : οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

Φιλάπαις : οὐχ ὁ παιδεραστὴς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ' ὁ φιλόπαις.

Φιλλεῖδαι : γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱερεία τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.[1]

Φιλιππίδης : τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν· ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππιδῶσθαι[2] ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι.

Φιλοθεάμονες : φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ : φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλοκάλως : καθαρῶς.

Φιλοκόμπων :[3] μεγαλορήμων· ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτέανος : φιλοχρήματος· φιλοκτήμων.

Φιλομειδής :[4] φιλογέλως.

Φιλοπευστεῖ : φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπευστος : ἡδέως μανθάνων· περίεργος.

Φιλόπονος : φίλεργος· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.[5]

Φιλοσοφεῖν : ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι·—Φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ'

[1] ἐλ
ἐνευ. (ελ corr.)

[2] Emendatum πεφιλιππῶσθαι pro πεφιππφαι. (λι, σ, et accentus correctoris; utrius, aut pro quo, sit ω, non liquet.) Deinde inc. f. 147. c. 4.

[3] Sic.

[4] Φιλομείδης : φιλογελως m. pr. Φιλομμειδής : φιλόγελως corrector.

[5] Ita corr. pro πρὸθυμως ut puto.

ὅπως Καταπράξεται[1] τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρος οὕτως· καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν : σπουδάζειν.

Φιλοτέχνημα : κατασκευή· καύχησις.

Φιλοτησίαν προπίνειν : ἔστιν ἡνίκα τίς ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχηι φίλωι, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία : Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἡ κύλιξ ἣν κατὰ φιλίαν τοῖς φίλοις προύπινον, φιλοτησία ἐκαλεῖτο, ὡς Τπερίδης[2] φησὶ καὶ Ἄλεξις.

Φιλοτησία : φιλία· δεξίωσις.

Φιλότητα : φιλίαν.

Φιλοτιμεῖται : ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾶ.

Φιλοτιμίας : δωρεάς· ἢ πλεονεξίας· ἢ κενοδοξίας.

Φιλοτησίας : τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιάλης.

Φιλοτίμως : μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως·* ἐπιμελῶς.

Φιλοφρονέστατα : φιλικώτατα.[3]

Φιλοφρονούμενα : παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως : προθύμως· σπουδαίως.

Φιλοφροσύνη : δεξίωσις ἢ προσήνεια.[4]

Φιλουργός : οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόνιον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει.

Φίλυδρα : φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύρα : φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλωι παπύρωι ὅμοιον· ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

[1] -ηται
[2] -είδης
[3] -τερα
[4] -ία m. pr.
* Inc. f. 148. c. 1. Phot.

Φιλυδρίας :[1] φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοῖ : ἄγχει· ἐπιστομίζει.

Φιμοί : Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· καὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· φιμὸς δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημὸς,[2] εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο· Δίφιλος δέ φησιν· Ἕλκ' ἐς μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ.[3]

Φίσκος : δημόσιον ταμιεῖον.[4]

Φιτρῶν : κορμῶν· ξύλων.

Φῖτυ :[5] φυτόν· φύτευμα· Φερεκράτης.

Φιτῦσαι : γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν· ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκ ἔτι·[6] ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιτύοντος ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυ· Εὔπολις Αὐτολύκωι· Ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν (τὸ)[7] φῖτυ τῶν βοῶν.

Φλάβιος : ὄνομα χρηματισμοῦ.

Φλᾶν : θλᾶν· τύπτειν.

Φλᾶν : μαλάττειν· καὶ (ἀναφλᾶν)[8] τὸ ἀναμαλάττειν· Ἀριστοφάνης.

Φλαῦρον : ἢ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ *μικρὸν κακόν· φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

[1] Accent. om. [2] κι m. pr.

[3] ἐμβαλῇι [4] ταμεῖον

[5] Φίτυ ter (accentus ter correctoris, ι semel)

[6] ἔστιν Porsonus, tum prave dist.

[7] τὸ om. [8] ἀναφλᾶν om.

[9] ΦΛΑΤΡΟΝ· ἢ κουφον κακον : dist. sed an ambo puncta a m. pr. nescio. Tum φλαῦρον καὶ φαῦλον correctoris in marg.

* Inc. f. 148. c. 2.

Φλεβαίζοντες: βρύοντες.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλεήσιον: τὸ Φλίασιον πεδίον·[1] Ἀριστοφάνης.

Φληναφᾶ: φλυαρεῖ.

Φλήναφος: μωρολόγος.

Φλιεῖ: μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων·[2] Ἀριστοφάνης.

Φλιοῦντα: ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησίν· αὖθις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν[3] Φλιοῦντα.

Φλόγεα: λαμπρά.

Φλογμός: καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

Φλοίσβου: ταράχου.

Φλόμος:[4] λοχμῶδες φυτόν· ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.

Φλύην: τὴν ἐκ φλοοῦ·[5] Ἡρόδοτος.

Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει.[6]

Φλυεία: δῆμος τῆς Κεκροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Φόβος: φυγή.

Φοιβάσασα:[7] λαμπρύνασα.

Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι.

[1] δι in litura. [2] ψο primo.
[3] τ'' (Apices correctoris.)
[4] μ correctoris, qui et λογ in λοχ mutavit.
[5] φλυοῦ m. pr. φλοιοῦ corr.
[6] -τηι [7] Φοίβασα m. pr.

Φοῖβος: καθαρός· ἁγνός· ἢ μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.

Φοινικήϊα[1] γράμματα: Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὐρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθη[2] ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν Φοινίκων πετάλοις· Σκάμων[3] δ' ἐν τῇ δευτέραι τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονος* ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον· Ἕρσην· Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίονα, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς[5] λεγομένων.

Φοινικολόφου: ξανθολόφου.

Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν.

Φοινίκων συνθῆκαι: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες[6] Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

[1] Sic, quod ad literas, habuit m. pr. Nunc Φοινίκια (sic) corr.

[2] εὑρετῆι [3] καμῶν * Inc. ονος f. 148. c. 3.

[4] φοινικηιὰ m. pr. φοινίκηια (sic) vel potius φοινίκια corr.

[5] ψεῦδος [6] κτή.

Φοίνιξ : τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος[1] εὑρεθῆναι.

Φοινίξω : αἱμάξω· βάψω· πυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός.

Φοινίττων : βάπτων αἵματι.

Φοινός : πυρρός· φόνιος.

Φοιτᾶ : παραγίνεται.

Φοιτητάς : μαθητάς· παραγενομένους.

Φολίδες : αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ* πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν.

Φολιδωτόν : λεπιδωτόν.

Φονᾶ :[2] ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.

Φόνου πτερόν : διὰ τῶν οἰστῶν·[3] πτερόεντα ἢ ταχύν· βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φολκός : στραβός.

Φονᾶν : ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν).[4]

Φόνος ἔρευσεν : αἷμα ἔρευσεν.

Φόξινος : ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Φοξός : ὀξυκέφαλος.

Φορά : ἡ καθόλου[5] τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ.

Φοράδην : ὁρμητικῶς φερόμενος.

Φοράς : ὁρμάς· ἢ τύχας.

Φορβάδας : τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους.

[1] νι correctoris.
[2] Φονᾶν
[3] ὄϊστῶν
[4] ἔχειν om.
[5] κατὰ ὅλου

* Inc. f. 148. c. 4.

Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων.

Φορβαντεῖον: Ἡπερίδης[1] ἐν τοῖ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

Φορβειάν: περιστόμιον· καπίστριον.

Φορβή: τροφή.

Φορεῖον: ὁ νῦν ὄκνος λεγόμενος.

Φορεῖται: περιφέρεται.

Φορέουσιν: φέρουσιν.

Φορῆες: οἱ φέροντες.

Φορητή: βαστακτή.

Φορητῶς: μεγάλως.[2] * * * *

* (Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου) χοροῦ ἵστασθαι.

Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς[3] δαπίδας λέγουσιν.

Ψιλοκόρρης:[4] φαλακρός.

Ψιλὴ γῆ: ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη[5] δ' αὕτη ἐστὶν, ἢ ψιλὴ μόνον· Πόλεσιν.

[1] -είδης

[2] Desunt folia, ut conjicio, circiter octo. *Porson.*

* Inc. χοροῦ ἵστασθαι f. 149. c. 1.

[3] καὶ μεμαλωτὰς [4] Ψιλοκορης

[5] πεφυτ. semel in textu, sed repetit in marg. man. antiq. tum δὲ αὐτὴ ἐστὶν ἡ

Ψιλόν: γυμνόν.

Ψιλώεντα: αἰθαλώδη.

Ψίμαρον:[1] εὐδιαῖον.

Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι· ἔνιοι τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.

Ψινάζει:[2] ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ.[3]

Ψινύθιον: φαῦλον.

Ψίσαι:[4] ψωμίσαι.

Ψίτται: ἰχθύων εἶδος.

Ψιττακίαν: ὑποδήματος γυναικείου γένος.

Ψίχες: ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.

Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου·[5] ψόθον γὰρ καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου (τε)[6] καὶ ψοθείου καὶ ῥύπου [γε] καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς.

Ψόθος: ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνιχος.

Ψόας:[7] ἢ ψοίας,[7] ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα προσαγορεύουσιν.

Ψοίθης:[7] ἀλαζών.

Ψοῖθος:[7] σποδός.

Ψολόεν: φλογόεν πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα.

Ψολοκομπία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν· Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

[1] Accent. om. [2] -ξει

[3] Semel ρ primo. [4] Accent. om. [5] ξι

[6] τε om. G. Utrum ante Αἰσχ. distinguat Porsonus non liquet; post γε distinguit.

[7] Quater acc. om.

Ψούδια :[1] ψευδῆ· Κρῆτες.

Ψοφοδεής: δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος.*

Ψυκτήρ: σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότωι Ψύλλοι,[2] ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῆι Μεσηνίαι Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ[3] ζωῖον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι.

Ψύξας: φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας.

Ψύψαρα[4] τὸν Διόνυσον ἄγοντες: ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνωι· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται· τέρπει.

Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν.[5]

[Ψυρανις: ἴδιον μικρόν.]

Ψυχάζειν: ἀναψύχειν.

Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν.

Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον· οὕτως Ἄλεξις.

Ψυχορροφεῖν: τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψῦχος: τὸ ῥῖγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος.

Ψυχουλκούμενος: τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία.

Ψυχρὸν πρᾶγμα:

[1] Acc. om.

[2] ψύλλοις

[3] τῶι

[4] Ψυψαρα: τὸν

[5] τὸ ἀποδραμην m. pr.

* Inc. βούμενος f. 149. c. 2.

Ψυχρός: ἀσθενής.

Ψῶζα: νόσος τίς· Εὔπολις Μαρικᾷ·[1] Ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος·* ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας.

Ψώθια:[2] τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου: ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφίλωι ἐν τοῖς ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός: ὁ λιπόδερμος· ὀξυτόνως· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος.

Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης.

Ψώμισμα: διάσυρμα.

Ψωμός: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος.

Ψωρᾶν:[3] καὶ βραγχᾶν· δισυλλάβως λέγουσιν.

Ψῶχος:[4] γῆ ψαμμώδης.

Ψώχοντες: θρύπτοντες· λεπτύνοντες.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ω.

Ὦα: μηλωτή· διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον.

[1] μαρεικα
[2] Accent. om.
[4] Accent. om.
* Inc. f. 149. c. 3.
[3] Ψωραν· καὶ βράγχαν

Ὠαταωθήσομαι:[1] *ἀκούσομαι· Δωριεῖς.*

Ὦ:[2] *τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετλιαστικὸν ὀξυτόνως.*

Ὤγνυντο:[3] *ἠνοίγοντο.*

Ὠγύγια[4] *κακά*: *ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαία· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.*

Ὠγύγιον:[5] *ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὠγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.*[6]

Ὤγμευον: *Ξενοφῶν*[*] *ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὠγμὸν,*[7] *τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων.*

Ὧδε: *οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Δραπέτισι*·[8] *Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι·—ἐκδόται δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον*[9] *ὧδε καὶ δίφρω*[10] *δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὔπολις Ταξιάρχοις·* [11]*Οὐκ, ἢν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.*

[1] *Ὠαταωθήσω*: *ἀκούσομαι*, hoc ex em. statim facta pro *ἀκούσωμαι*

[2] *Ὦ*

[3] *Ὤιγνυντο* (ι postea additum)

[4] Litura post *γυ* quater. Primo ni fallor *γυγγ*.

[5] Sic ab initio.

[6] *τῶν θυλυκῶν*

[*] Inc. f. 149. c. 4.

[7] *ὠγμὸν* in *ὦγμον* mut. corr.

[8] *-ησι* (ι in litura)

[9] *-λογιον* primo, vel *λογίον*.

[10] *δίφρωι*

[11] *οὐκ ἢν· φ. δ'*

Ὠδεῖον:[1] *Ἀθήνησιν ὥσπερ*[2] *θεάτρον· ὃ ποιήκειν, ὡς φασὶ, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἅλφιτα ἐκεῖ.*

Ὦδέ πως: *οὕτω πως.*

Ὠδηκώς: *οἰδήσας· φυσήσας.*

Ὠδίς: *ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.*

Ὦετο: *ὑπελάμβανεν.*

Ὠζειν: *θαυμάζειν.*

Ὠζηκεν λέγουσιν:

Ὠζυροί:[3] *κρᾶσις Ἀττική.*

Ὠήθησαν: *ἐνόμισαν.*

Ὦ Ἡράκλεις:[4] *ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.*

Ὦ Ἡρακλες: *ἡ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ*[5] *Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ*[6] *τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν τῇ χρήσει.*[7]

[1] Manus recentiss. in m. *ὠδεῖον μουσεῖον ἢ σχολεῖον*

[2] *ὥσπαρα* (sic) [3] *Ὦζυροί*

[4] *-ης* m. pr. [5] *τω* m. pr. [6] *ὦ*

[7] Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas implentia. *Porsonus.*

APPENDIX.

'ΑΓΩΓΕΤΣ: ὁ ἐνάγων τὴν δίκην· ὁ διώκων· καὶ ὁ λῶρος ἐνάγονται οἱ ἱππεῖς.

· γραφίου δίκη: κατὰ τοῦ τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ μὴ ἐγγράψαντος· καὶ τὸν τὸ ῥητὸν ἀποδόντα οἷς ὤφειλεν.

'Αντιδόσεως: ὅταν τὶς προκληθεὶς εἰς λειτουργίαν ἀποφαίνῃ ἕτερον εὐπορώτερον ἑαυτοῦ· προπαλεῖ . . . . αὐτὸν . εἰτουργεῖν, ἢ, δόντα μὲν τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ, λαβόντα δὲ τὴν ἐκείνου, α . . . . . λάχθαι.

· γωνία: φόβος πτώσεως ἢ ἥττης· ἐπὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα μέλλοντος ἀπιέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἁπλοῦ φόβου· Ξενοφῶν δὲ τὸ ἀγωνία ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος· ὡς ἐν τῷ ἀγῶνι ὁ φόβος.

· γωνοθέτης: ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· ἀθλοθέτης, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς.

· γαυρος· καὶ ἀγαυρός: ὁ κομψός· τινὲς δὲ ὁ κακός.

'Αγήναρ: ὁ ἀνδρεῖος· καὶ ὁ ἄγαν ὑβριστικός· ὑπὸ 'Ιώνων δὲ ὁ ἄπορος· ὑπὸ 'Αττικῶν ὁ τρυφερός.

· γήρτης: ὁ ἀλαζών· καὶ εἶδος ὀβολοῦ.

· βροχίτων: ὁ τρυφερὰ φορῶν· ἀβροείμων, ὁ λαμπροφόρος.

· γών: σημαίνει πέντε· τὸν τόπον· καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα· τὸ πλῆθος· ὡς τὸ, λῦτο δὲ ἀγών· τὸ ἄθροισμα· ὡς τὸ, Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα θεῶν· καὶ τὸ ἄθλον· καὶ τὸν ναόν· ὡς τὸ, θεῖον δύσονται ἀγῶνα· καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις.

'Αγνώμονες: οἱ ἀχάριστοι· παρὰ δὲ Πλάτωνι οἱ ἀμαθεῖς.

'Αγυιά: ἡ ἄμφοδος· ἡ κοινῶς ῥύμη.

· γροικος: ὁ ἀμαθής· ἀγροῖκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐλιζόμενος· Πλάτων δὲ τὸ ἐναντίον τούτου· καὶ ἀγροιώτης, ὁ γεωργικὸς λαός.

· γχιστεῖς: οἱ ὑπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ πατέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος· οἱ δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον· οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν ζευχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται.[1]

'Αγορά: ἡ ἐκκλησία· καὶ ἡ συνάθροισις· ὡς, Νέστωρ ἀγορητής· ἀγοραὶ Τκερίδης καὶ τὰς συνόδους· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται· καὶ ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία.

'Αγωγή: ἡ ἀναστροφή· καὶ ὁ τρόπος· καὶ τὸ βάρος· ἢ ἡ κομιδή· καὶ ἡ τῶν ἠθῶν, τοῦ τρόπου, κατακόσμησις.[2]

· λογίου δίκη: ὅταν τινὲς λαβόντες χρήματα εἰς ἀναλώματα δημόσια μὴ ὦσιν τοὺς λόγους ἀνενηνοχότες τοῖς δικασταῖς.

· ντιγραφή: πρὸς τὸ τοῦ διώκοντος ἔγκλημα ὁ φεύγων ἀντιγράφει· ὡς τὰ τοῦ δημοσίου· κατεμαρτύρησε Στέφανος, μαρτυρήσας τὰ ἐν τῷ γράμματι γεγραμμένα· ἵνα ἡ τῶν ἑκάστου φάσεων τοῖς δικασταῖς μαρτυρία, τοῦ μὲν ἐφ' οἷς ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ἐφ' οἷς μαρτυρεῖται.[3]

'Αηθύπωμοσία: οἷον ἀντεῖπον τῇ ὑπωμοσίᾳ, δημοσίᾳ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπεῖναι.

· ντιλαχεῖν· καὶ ἀντίληξις: ἀντιλαχεῖν μέν ἐστι τὸ εἰς ἀκέραιον πάλιν καθεστάναι τὰς δίκας· ἀντελέγχανον δὲ τοῖς διαιτη-

[1] Ad Harpocr. v. 'Αδοκίμαστος, tum codicis scriba tum hic noster addunt, δοκιμασθεὶς καὶ (alter γὰρ) ἀντὶ τοῦ κριθεὶς καὶ βεβαωθεὶς.

[2] Ad Harpocr. v. 'Αδύνατοι, verba, τῆς ἡμέρας ἑκάστης——ἀδυνάτου ἐν δ ὡς ὀβολὸν, in codicis textu omissa, margini apponit hic scriba.

[3] Sequitur 'Αντομοσία (sic) τινὰ γράμματα—ἀπολογήσεσθαι ut Harpocr. ed. ms.

σαῖς καὶ οἱ ἐρήμην ὑπὸ διαιτητῶν ἁλόντες, ὡς τὴν μὴ οὖσαν δίκην καταδικασθέντες.

'Απωμοσία : δύο σημαίνει τροπὰς ἡ λέξις· μίαν μὲν ὅταν γράψηται νόμων παρανόμων· ἢ καὶ αὐτὸς εἰσηγήσηται, ἔπειτα καταγνοὺς αὑτοὺς ἐξωμόσηται παραλελογίσθαι· ἀπωμοσία δὲ λέγεται, ὅτι ὀμνύοντες ἀφίενται μήτε ἀργυρίῳ πεισθῆναι μήτε καταχαρίσασθαι τὴν σιγήν· μνημονεύει τοῦ τρόπου τούτου καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· κατὰ μίμησιν δὲ ἐστι τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἢ ἀποδημίαν ἢ νόσον ἢ ἄλλο τι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι λέγουσιν· ἑτέρως οὖν λέγεται πάλιν, ὡς ἔφημεν, ἀπωμοσία, ὅταν κρινόμενοι σκήπτηται τὸ μὴ εὐκαιρεῖν πρὸς τὴν δίκην· ἀνθυπόμνυται ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ προδικάζονται.

'Απρόσκλητος : ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητήρων κατὰ νόμον.

'Αποστασίου δίκη : κατὰ τῶν ἀφισταμένων ἀπελευθεροῦσα τοῦ ἀπελευθεράσαντος.

'Αργίας δίκη : Λυσίας ἐν τῷ κατὰ 'Αριστωνος φησὶν ὅτι Δράκων ἦν ὁ θεὶς τὸν νόμον, αὖθις δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ' ὁρίσας ἅσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀτιμίαν, ἐάν τις αἰλῷ τίσαι· ἂν δ' ἅπαξ, ζημιοῦσθαι δραχμὰς ἑκατόν.

'Ατίμητος δίκη : ἡ τοσοῦτον οὖσα ὅσου ἐπιγέγραπται· ἣν οὐχ' οἷον τε ὑποτιμήσασθαι ἐλάττονος.

"Ατοπον : Πλάτων τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν.

αἰσίων δίκη : ἥτις βία ἐπεισελθὼν τὶ ἔλαβεν ἀλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίως ἐκρίνετο· ἐν δὲ ταῖς σχολαστικαῖς ὑποθέσεσι, βίας ἔγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν κόρην ἁρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον· ἰστέον ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοὶ, καὶ οὐδεὶς βίας.

αἰδικασία : ἐστὶ ἣν τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς τριηράρχαις ποι-

οὖνται ἂν δεῖ ἄρχειν ἢ τριηραρχεῖν· τὸ δὲ αὐτό ἐστι καὶ δοκιμασία.

· ραφή· καὶ παραγραφή· καὶ ἐπιγραφή: διαφέρουσι τινί· γραφὴ μέν ἐστιν ἡ εἰς δικαστήριον δημοσίου ἐγκλήματος κλῆσις· παραγραφὴ δὲ ἡ πρὸς τὴν κλῆσιν ἀμφισβήτησις· ἐπιγραφὴ δὲ τὸ ἕτερον τόπον ἐπιγράφειν τῷ κριτηρίῳ ἴδιον ἐν πόλει, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἢ ἐπιχωρίῳ οἷον Φαληροῖ, ἢ ἑτέρωθι· καλεῖται δὲ ἐπὶ μὲν τῶν δημοσίων ἀγώνων τὸ γραφόμενον ὑπὸ τοῦ κατηγόρου ἔγκλημα καὶ τὸ ἀποφερόμενον πρὸς τὴν ἀρχήν, γραφή· τὸ δ' αὐτὸ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων, ἔγκλημα· ἐπὶ δὲ τῶν ἀμφισβητήσεων, λῆξις.[1]

· εκάζειν· καὶ δεκάζεσθαι: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τὸ παρακρούεσθαι τοὺς δικαστὰς δεκάζειν ἔλεγε· δεκάζειν δὲ, παρόσον κατὰ δέκα συντασσόμενοι ἐμισθάρνουν.

· ιάγραπτος δίκη: ἡ αὐτὴ καὶ διεξυσμένη λέγεται· καθ' ἣς ἴσχυσεν ἡ παραγραφή· οἷον, ἤρθη ἡ δίκη· οὐ γὰρ εἰσαγώγιμος ἐστιν, ἠκυρωμένη ὑπὸ τῆς παραγραφῆς.

Διαγραφή: καὶ ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι περὶ μηδενὸς ἐγκαλῆται, λέγεται διαγραφὴ δίκης. Λέγεται διαγραφὴ καὶ τὸ καθυποβάλλεσθαι ζημίαις πολλαῖς.

· ιαψήφησις: ἐστὶν ὅταν συνελθόντες κατὰ δῆμον οἱ δημῶται ψῆφον φέρουσι κατὰ τῶν δοκούντων ἐγγεγράφθαι καὶ μὴ ὄντων Ἀθηναίων· ὃς δ' ἂν ψηφηφορηθῇ, πολίτης ἐστί· οὗ δ' ἂν καταψηφίσωνται, τούτῳ ἔξεστι τὴν διαψήφησιν αἰτιασαμένῳ ἀναπεμφθῆναι εἰς τὸ κοινόν.

· ιαμαρτυρία: ἐστὶν ἣν τῶν κλήρων ἀντιποιούμενοι γράφονται, ἐν ᾗ τὸ ἔγκλημα ἐστὶ, καὶ ἡ αἰτία δι' ἣς ἕκαστος ἴδιον εἶναι τὸν

[1] Ultima vox non prorsus certa. Videtur κλῆσις in λῆξις mutasse.

κλῆρον ἀξιοῖ· καὶ ὅτι τὸ ὄνομα ὑποῖον ἕτοιμον· ἃ γὰρ ἂν ἄλλου ἀμφισβητοῦντος εἴποι μαρτυρῶν, ταῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῇ γραφῇ τοῦ ἐγκλήματος διαμάρτυρηται.

· ἵκη: τὸ ἐκτίσαι τιμωρίας λέγεται· καὶ ἣν ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμβολαίων λαγχάνουσι, ἧς τὸ ἐπιτίμιον ὥρισται· ὑπὲρ δὲ τῶν κοινῶν καὶ ἐπίπαν γράφοντος ταύτην καὶ ἀλόντος διωκομένου τιμᾶ τὸ δικαστήριον ὅτι χρὴ παθεῖν ἢ καὶ ἀποτίσαι.

· ισομοσια: ἔθος ἦν τοῖς ἐγκαλοῦσιν ὀμνῦναι ὅτι περὶ γεγονότων τὴν κατηγορίαν ποιήσονται· καὶ τοῖς ἐγκαλουμένοις, ὡς οὐκ ὄντες ἔνοχοι διώκονται· μάλιστα δὲ ἐγίγνετο ἐπὶ τῶν ἑκουσίων.

Εἰσαγγελία: κατὰ κοινῶν καὶ ἀγράφων ἀδικημάτων· αὕτη μὲν οὖν ἡ Κικίνου δόξα· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ νόμων φασὶ γενέσθαι, ἐάν τις καταλύῃ τὸν δῆμον ῥήτωρ, ἢ μὴ τὰ ἄριστα συμβουλεύσῃ, χρήματα λαμβάνων· ἢ ἐάν τις προδιδοὺς χωρίον ἢ ναῦς ἢ πεζὴν στρατιάν· ἢ ἐάν τις εἰς τοὺς πολέμους ἀφικνεῖται, ἢ νικοίη παρ' αὐτοῖς, ἢ στρατεύηται μετ' αὐτῶν, ἢ δῶρα λαμβάνῃ· συνομολογεῖ δὲ τοῖς ὑπὸ Θεοφράστου, εἴτε Θεμιστοκλέα εἰσαγγέ λ ἢ εἰσήγγειλε Κρατερὸς Λεσβώτης Ἀλκμαίωνος Ἀγραυλῆθεν· ἔνιοι δὲ τῶν ῥητόρων εἰώθεσαν καλεῖν καὶ τὰ μὴ μεγάλα ἀδικήματα εἰσαγγελίαν· ἔστι δ' ὅτε ἐμβάλλοντες τοὺς συκοφαντούμενους εἰσήγγειλον, ὡς μὲν Φιλόχανος, χιλίων καθεζομένων, ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, χιλίων πεντακοσίων· Κακεῖ δὲ οὕτως ὡρίσατο· εἰσαγγελία ἐστὶν ὃ περὶ καινῶν ἀδικημάτων δεδώκασιν ἀπενεγκεῖν οἱ νομοι· ἔστι δὲ τὸ μελετώμενον ἐν ταῖς τῶν σοφῶν διατριβαῖς.

· ἰς δατητόν: πρόκλησις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοινοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινὰ τισίν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· δίκαι λαγχάνονται πρὸς

τὸν ἄρχοντα ἀλλ' εἴ τις καὶ εἰς δατήτων αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλη κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι.[1]

Ἔκκλητον: καὶ τὸ συνηθροισμένον· ὡς Εὐριπίδης· ἐλθὼν γὰρ εἰς τὸν ἔκκλητον λαόν· οἱονεὶ τὸν ἐκκλησιάζοντα.

Ἔνδειξις: φάσεως διαφέρει· ὅτι τὴν μὲν ἔνδειξιν δύναται ἀντιλέγεσθαι· οἷον, ἀνέδειξεν Ἀριστογείτονα Δημοσθένης, ὅτι λέγει ὁ φάσκων οὐκ ὀφείλει· φάσις δέ ἐστιν ὅταν φαίνη τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριώμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν· ὁπότε γὰρ μὴ ἐμίσθουν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα ἐκμισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν τάξιν ἐμεμίσθωτο.

Ἐννη καὶ νέα: παρ' Ἀθηναίοις ἡ τριακάς· φασὶ δὲ οὐ Σόλωνα αὐτὴν ὀνομάσαι, παρόσον αὐτοῖς τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ παρεληλυθότος μηνὸς ἐστὶ, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ εἰσελθόντος· οὗτος δέ ἐστιν ὁ χρόνος, ὅνπερ καταλαμβάνει τὸν ἥλιον ἡ σελήνη, ὁ καλούμενος μήν· ἔστι γοῦν ἡμερῶν κθδ''[2] ὥστε εὐλόγως τὴν τριακάδα κοινὴν γενέσθαι τῶν δύο μηνῶν· τὸ γὰρ ἓν δασυνόμενον τὸ παρεληλυθὸς σημαίνει· τὴν δὲ ἑξῆς καλοῦσι νουμηνίαν· ὡς πρῶτον ὁλόκληρον· τουτέστι νεόμηνον· καὶ κατὰ τὸ ἑξῆς δὲ δύο ἡμῖν ἀκολούθως λέγουσι, προστιθέντες τὸ ἱσταμένου· τὸ δὲ ἑξῆς τρίτη ἱσταμένου· καὶ τετάρτη· καὶ ἀναλόγως μέχρι τῆς δεκάδος· ἐκεῖθεν δὲ πρώτην ἐπὶ δεκάδα· τρίτην ἐπὶ δεκάδα· ἣν ἐνίοτε μὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις εἰκάδα καλοῦσιν· ἐνίοτε δὲ δεκάτην δευτέραν· τὴν δὲ ἀπὸ ταύτης ἀνάπαλιν καὶ ἀνεστραμμένως[3] ἐννάτη φθίνοντος· καὶ ὀγδόη· καὶ τὰ ἑξῆς,

[1] Ad Harpocr. v. Ἐκκλητεύειν, annotat; Γ^ρ. ἐκκλητευθῆναι, τὸ εἰς κρίσεις ἀχθῆναι πρὸς τὸ ἐπάναγκες μαρτυρῆσαι.

[2] Ista valent, 29½. Postremam notam, quam hic ut potuit exhibuit typographus, vide in Montefalcon. Palæog. p. 361, 10. n. 1.

[3] Pro ρα potius est αλ, ex emendatione; tum μεμ^νως,

ἐπὶ τῶν ἐλάττονι, προστιθέντες τὸ φθίνοντος, ὅως τῆς πρώτης, ἥτις ἐστὶν ἐννάτη καὶ εἰκαίς· ἣν τινες πρώτην καλοῦσι· τὴν δὲ ἐπὶ πᾶσι τριακάδα, ἕνην καὶ νέαν καλοῦσι· τὰς δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάδα πάσας ἀποφράδας καλοῦσιν, παρόσον ἀπέφραπται τὸ σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς.

· παγγέλλειν: καὶ τὸ κατηγορεῖν τῶν αἰτίαν ἐχόντων ἐπὶ τῷ μὴ βεβιωκέναι ὀρθῶς· δη . .[1] δὲ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, λέγων· ἐπήγγειλα αὐτῶν τὴν δοκιμασίαν.

Ἐπιτολή: ἐπὶ ἄστρων· ἀνατολὴ, ἐπὶ ἡλίου.

· μφανῶν καταστάντων: ὁπότε ἔδει κλῆρον ἀμφισβητήσιμον εἰς τὸ ἐμφανὲς καταστῆσαι, ἢ φόριον τί, τοῖς δικασταῖς, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δίκη· ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἀφήγησις λέγεται.

· πιβολή: ἔξεστι τοῖς ἄρχουσιν ἀργυρίῳ ζημιοῦν τοὺς ἁμαρτάνοντας· τὴν δὲ ζημίαν ταύτην ἐπιβολὴν καλοῦσι· καὶ ἥ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἴδῃ τινὰ θρασυνόμενον, κίκραγεν, ἐπίβαλε.

Ἐπιδήμιος ἄρχων: ὁ δήμου τινὸς τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀρχων.

Ἐπίσκημμα· καὶ ἐπίσκηψις: ὅταν τις ἐπιλάβηται γραμμάτων ἢ μαρτυριῶν· ἐπιλάβηται δὲ μέχρις οὗ ταῦτα διακρίνας.

Ἐπιτίμιον τὴν κατὰ τῶν σιωπησάντων γραφήν: Δυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλάσεως· σκέψασθε δὲ καὶ ὡς Ἀντιγένης πεποίηκεν· οὗτος, γραψάμενος τὴν μητέρα ἡμῶν, ἀξιοῖ λαβεῖν τὴν ἀδελφήν· καὶ ἀγανίσασθαι μὲν, ἵνα μὴ ἀποτίσῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ἃς δεῖ ἀποτεῖναι, ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ γραψάμενος· τὸ δ' αὐτὸ φησὶ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνην.

Ἐπιθαυμάζειν: δώροις δεξιοῦσθαι· Ἀριστοφάνης· ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον.

Ἐπίταγμα: δύο τέλη ἱππέων, ἀνδρῶν βςτ.

[1] τι δη fere. Debebat δηλοῖ.

Ἐπιγραφέας: ἤτοι τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τῷ γράφειν ἑκάστῳ ὅσον εἰσφέρειν ὀφείλουσιν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἐπιγραφομένῳ: τῷ βεβαιοῦντι· καὶ τῷ οἰκειοποιουμένῳ.

Ἐπώνυμος ἄρχων: ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχειν δὲ ἐπιμέλειαν χορηγοὺς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαργήλια· ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Δῆλον καὶ τῶν ἀλλαχόσε πεμπομένων Ἀθήνηθεν χορῶν· λαγχάνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ γραφαί· καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει.

Ἔρμοῦ δίκη: εἴ τις τινὰ ἔβησεν ἢ συνέσχεν ἀδίκως· οἷον πραχθῆναι Ἀλκιβιάδῃ φησὶν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου Δημοσθένης· εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.

Ὕβυνία: κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρωσάντων ὅλως.

Θεσμοθετῶν ἀνάκρισις: κατὰ Ἀριστοτέλην οἱ θεσμοθέται ἐκ τῶν θ' ἀρχόντων, αὐτοὶ ἓξ ὄντες· οἱ δὲ λαχόντες ὑπὲρ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δικαστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως, ἐρωτώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες· ὁμοίως καὶ δήμων τίνων εἰσί· καὶ εἰ ἔστιν αὐτοῖς Ἀπόλλων πατρῷος καὶ Ζεὺς ἕρκειος· καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι· καὶ εἰ τὰ τέλη τελοῦσι· καὶ εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατείας ἐστρατεύσαντο· πάντα οὖν ἀνάκρισιν εὐλόγως ὠνόμασαν.

Θεωροί: οἱ πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς ἀποδήμους θυσίας, τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰσαγομένας ἔν τε τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πανηγύρεσι· καὶ αἱ ὁδοί, δι' ὧν πορεύονται, θεωρίδες ἐλέγοντο· καὶ Ἡρόδοτος ὅταν λέγῃ· Ἱπποκράτης δὲ ἐόντι ἰδιώτῃ καὶ θεωρήσαντι Ὀλύμπια· οὐ θεωμένῳ λέγει, ἀλλὰ θέοντι, τουτέστι, θεωρῷ πεμφθέντι.

Ἱερὸς γάμος: οἱ γαμοῦντες ποιοῦσι τῷ Διὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ ἱεροὺς γάμους.

Ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν: ἐγίνοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι, ὡς Ἀριστοτέλης

[1] ζ/ fere.

ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· καὶ ἦσαν τοῦ μὲν διώκοντος αἱ τετρυπημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος νίκα· ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφευγεν· ὡς καὶ Θεόδεκτος ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ.

Ἰτεαῖος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίδου· δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος Ἰτέα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης.

ἀτιμωρίας δίκη: ἐάν τις κακῶς εἴπῃ τινὰ τῶν κατοιχομένων, καὶ ὑπὸ τῶν ἐκείνου παίδων ἀκούσῃ κακῶς, πεντακοσίας καταδικασθεὶς ἄφειλε τῷ δημοσίῳ, τριάκοντα δὲ τῷ ἰδιώτῃ· Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ κατὰ Δωροθέου χιλίας μὲν ζημιοῦσθαι τοὺς κατηχομένους φησὶ, πεντακοσίας δὲ τοὺς ζῶντας.

Κημός: τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν κάδων· ἦν δὲ τὸ παλαιὸν μὲν χάνη, ὕστερον δὲ ἐκ μολίβδου· δι' οὗ καὶ ψῆφοι καθίενται, ἵνα μὴ καθιέμεναι βλέπωνται· πάνυ γὰρ ἡ κημὸς μετέωρα εἶχε χείλη, ὡς τὸ ἐπισκοπεῖν.

ἠρυκες: ὡς Ἀνδροτίων ἐν πρώτῃ Ἀτθίδος, Κέκροπος γενέσθαι τρεῖς θυγατέρας, Ἄγραυλον, Ἄρσην, καὶ Πανδρόσην, ἀφ' ἧς ἐγένετο Κῆρυξ, Ἑρμῆ συγγενομένης.

Κλητῆρες· καὶ μάρτυρες: διαφέρουσιν· οἱ μὲν γὰρ μάρτυρες, εἰσαγομένων τῶν διωκομένων, τῶν κατὰ τὸ πρᾶγμα γινομένων ἢ καταφαίνουσι τι, ἢ τοὐναντίον· οἱ δὲ κλητῆρες, τοῦ δικάζομένου εἰς δίκην προκαλουμένου πρὸς τὸν ἄρχοντα ἢ τὸν πολέμαρχον ἢ πρὸς ὀντινοῦν, πάρεισι τῇ προκλήσει, καὶ ἀνάδυσις οὐδεμία ἦ τοῦ προκεκλῆσθαι· κλητῆρες γὰρ λέγονται, οἵ τινες παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποστελλόμενοι προκαλοῦσιν ἐν δικαστηρίοις τοὺς δικάζεσθαι μέλλοντας χρέους ἕνεκα ἢ ἄλλης ἠστινοσοῦν αἰτίας.

Κυαμεύονται: κληροῦνται· ἐχρῶντο γὰρ κυάμους οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς κληρώσεσι τῶν ἀρχῶν μέλασι[1] καὶ λευκοῖς· καὶ ὁ τὸν λευκὸν ἁναρπάσας ἦρχε.

[1] Sequuntur verba statim deleta ὁ τ. ε. ἄβρικος. Vide p. 672, 1.

, Κυβευτικὸς φῖμος πλέγμα ἦν σύηνον τριχοειδὲς, ὃ τιθέασιν ἐπὶ ἄβρικος, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπίπτειν τοὺς ὀστραγγάλους.

· υρία ἡ ἐκκλησία: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθηναίων νομοθεσίας [1] πλεῖστα ἐχρημάτιζεν ἢ μέγιστα τῶν κοινῶν· ἀλλ' ἐνῆν τὸν δεδεμένον φησίν· εἰκότως δ' ἄν τις αὐτῷ ἐπιτιμήσειεν· εἰ γὰρ ἄν ποτε κυρίας ἐκκλησίας τοὺς Ἀθηναίους νομίσαι ἐν [2] ἐμίσθουν [3] ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις ἔφησε χειροτονεῖσθαι· καὶ τὰς ἰσαγγελίας· καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν· καὶ περὶ σίτου· φυλακῆς τῆς χώρας· καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν· καὶ τὰς δείξεις τῶν κλήρων· ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτανείας, πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας ἐπιχειροτονίαν δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

Καβακεύεται: οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς ἀναλισκομένων.

Λειτουργεῖν: οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸ πρυτανεῖον λῆτον ἐκάλουν· Ἀθηναῖοι δὲ τὸ δημόσιον· διὸ τοὺς ἐπιδιδόντας ἢ ὑπηρετοῦντας τὶ τῷ δημοσίῳ λειτουργεῖν λέγουσι.

Λογισταί· καὶ συνήγοροι: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω λέγει· λογισταὶ δὲ αἱροῦνται δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας· καὶ ἄλλοις δέκα συνηγόροις· οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις· καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνοντες πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον εἰς ἕνα καὶ $\overline{\Phi}^{a}$.

· ύκος ἤρετο ἰδρύματος: οὗτος ἦν ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ὧ καὶ αὐτὸ τὸ δικαστικὸν ἔνεμον, ὡς Ἰσαῖος ἐν Τεμενικῷ· καὶ Λύκου δεκὰς καλεῖται, ὅτι περὶ τὸ ἀφίδρυμα αὐτοῦ κατὰ δέκα γενόμενοι οἱ δικασταὶ ἐδίκαζον.

[1] XV fere litt. spatium. [2] et [3] X fere litt. sp.

Μεσοκρίνη: οὕτω δὲ λέγονται οἱ ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν ἔργοις στύλοι, οἳ ὑποβαστάζουσι τὰ βάρη τὰ ἐπάνω τῶν μετάλλων· εἰσὶ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς καταλελειμμένα ὑπερείσματα.

· ἡ οὖσα δίκη: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐνίους λέγει τῶν κρινομένων κακοτεχνεῖν, τοῖς διώκουσιν ἀντιλαγχάνουσι τὴν μὴ οὖσαν· δεῖ γὰρ τοὺς ὑπὲρ δέκα δραχμῶν ἀμφισβητοῦντας διαιτητεῖς δέκα ἔτη λαμβάνειν· διὸ καὶ ἐκεῖτο νόμος μὴ εἰσάγεσθαι δίκην, εἰ μὴ πρότερον ἐξετασθείη παρ' αὐτοῖς τὸ πρᾶγμα· ἐνίους δὲ, ἀσθενὲς τὸ δίκαιον ἔχοντας, καὶ δεδοικότας τὴν κατὰ δίκαιαν, χρόνους ἐμβάλλειν καὶ σκέψεις οἷας δοκεῖν εἶναι εὐλόγους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον παραγράφεσθαι· τὸ ὑπόμνυσθαι νόσον ἢ ἀποδημίαν· καὶ τελευτῶντας ἐπὶ τὴν κυρίαν αὐτῆς διαίτης ἡμέραν οὐκ ἀπάντων τὰς, ὅπη δύνονται ἀντιλαγχάνειν τὴν μὴ οὖσαν τῷ ἑλόντι, ἅστε ἐξ ὑπ' ἀρχῶν ἀκέραιον αὐτοῖς καθίστασθαι τὸν ἀγῶνα· κατ' ἐνίους δὲ ἡ ἀντίληξις οὕτως ἀντιλαχεῖν ἐξῆν· καὶ μετέγραψαν ἢ ὅλως ἐκ τῶν λόγων αὐτὴν ἀνεῖλον· τούτου δὲ αἴτιον ἡ τοῦ ἔθους ἔκλειψις· ἀνήρηται γὰρ μετὰ τῶν διαιτητῶν ἡ ἀντίληξις· ἐξῆν δὲ ἀντιλαγχάνειν ἐντὸς ἡμερῶν δέκα.

Ναύκληρον: Τπερείδης· οὐ μόνον ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, τοῦ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Νυμφαγωγούς: οὐκ ἦν ἔθος τὸν ἅπαξ συμβιώσει καὶ γάμῳ σταίσαντα δεύτερον ἢ πλεονάκις γαμοῦντα παραλαμβάνειν αὐτὸν τὴν νύμφην, ἀλλὰ πέμπειν ἕτερον τινὰ ἀντ' αὐτοῦ.

· ομοφύλακες: ἕτεροι εἰσὶ τῶν θεσμοθετῶν, ὡς Φιλόχορος ἐν ζ'· οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντες ἀνέβαινον εἰς Ἄρειον πάγον ἐστεφανωμένοι· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφία χαλκᾶ ἄγοντες· καὶ ταῖς

t t
· -ηνη vel - ειση.

θειαῖς ἐναντίον ἀρχόντων ἐκαθέζοντο· καὶ τὴν πομπὴν ἔπεμπον τῇ Παλλάδι· τὰς δὲ ἀρχὰς ἠνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ βουλῇ μετὰ τῶν προέδρων ἐκάθηντο, καλύοντες τὰ ἀσύμφορα τῇ πόλει πράττειν· ὑπτιὰ δὲ ἦσαν· καὶ κατέστησαν, ὡς Φιλόχωρος, ὅτε Ἐφιάλτης μόνη κατέλιπε τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ τὰ ὑπὲρ τοῦ σώματος.

Ξενίας γραφή· καὶ δωροξενίας: διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ, περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος· εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ περὶ αὐτοὺς, ὧν περιστάσεις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν ἐάν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι· δωροξενίας δὲ ἐάν τις δῶρα διδοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.

Ὅρος ὁρισμοῦ διαφέρει: ὁ μὲν ὅρος καθολικώτερος ἐστί· λέγεται γὰρ κατὰ τῶν χαρακωμάτων καὶ ὁροθεσίων, καὶ κατὰ τῶν ὁρισμῶν· ὁ δὲ ὁρισμὸς καθ' ἑνὸς μόνου· εἴ τι γὰρ ὁρισμὸς, τοῦτο ὁ ὅρος· οὐκ εἴ τι δὲ ὅρος, τοῦτο καὶ ὁρισμός· διαφέρει δὲ ὁρισμὸς ὑπογραφικοῦ ὁρισμοῦ· ὁ μὲν γὰρ ὁρισμὸς ἐξουσιωδῶν μόνων φωνῶν συγκεῖται· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς μικτὸς, οἷον· ὁ ἄνθρωπος, ζῷον λογικὸν, θνητὸν, πλατυώνυχον.[1]

Ὀροσάγγης· καὶ σαγγάδης· καὶ παρασάγγης· καὶ ἄγγαρος: διαφέρει· ὀροσάγγαι μὲν οἱ σωματοφύλακες· ὡς Ἑλένη γάμῳ καὶ Τρωΐλῳ· Ἡρόδοτος δέ· οἱ εὐεργέται βασιλέως ὀροσάγγαι καλέονται Περσιστί· Νύμφις δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας λέγει παρὰ Πέρσας τὴν μεγίστην ἔχειν προεδρίαν, καλεῖσθαι δὲ κατὰ γλῶτταν ξένους βασιλείους· σαγγάνδαι δὲ οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦντες· Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν· ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας· ὁ γὰρ παρασάγγης μέτρον ἐστὶ, ὡς Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ, οὕτω· δύναται μὲν οὖν οἱ παρασάγγεις τριάκοντα σταδίους, ὁ δὲ

[1] Sequitur Τπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀθηνογένους—στρέφεσθαι καὶ μὴ φεύγειν ὁμοῦ. Fere ut in Harpocr. v. Ὁμόσε ed. ms.

σχοῖνος ἑκατὸν [1] μέτρον Αἰγύπτιον ἑξήκοντα σταδίους· ἄγγαροι δὲ οἱ πρεσβευταί· Θεόπομπος ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ οὕτως· κατέπεμψε πρέσβεις, οὓς ἐκεῖνοι ἀγγάρους καλοῦσιν· Εἰρηναῖος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τὸ εἰς Ἡρόδοτον φησὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματηφόρους, ἀγγάρους· ὅθεν καὶ τὸ εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τι χρείας ἀγγαρεύειν λέγομεν· καὶ τὸν ἀγγελιαφόρον, ἄγγαρον· καὶ ἀγγάριον ἐντεῦθεν· καὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἀναγκάζειν, ἀγγαρεύειν.

• Ἄρχμούς: λοχμαῖόδες καὶ ὄρειον χωρίον, οὐκ ἐπεργαζόμενον· λέγεται δὲ οὕτω παρὰ τὸ ὄργαν εἰς βλάστησιν τὰς ὕλας· καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς ἄλσεως.

• Ὀστρακισμοῦ τρόπος: Φιλόχορος ἐκτίθεται τὸν ὀστρακισμὸν ἐν τῇ γ' γράφαν οὕτω· προχειροτονεῖ μὲν ὁ δῆμος πρὸ τῆς ἡ πρυτανείας εἰ δοκεῖ τὸ ὄστρακον εἰσφέρειν· ὅτε δὲ δοκεῖ, ἐφράσσετο σανίσιν ἡ ἀγορὰ, καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς, ἐτίθεσαν τὰ ὄστρακα, στρέφοντες τὴν ἐπιγραφήν· ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε ἐννέα ἄρχοντες καὶ ἡ βουλή· διαριθμηθέντων δὲ, ὅτε πλεῖστα γένοιτο, καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει, τὰ δίκαια δόντα καὶ λαβόντα ὑπὲρ τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων, ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως ἔτη δέκα· ὕστερον δὲ ἐγένοντο πέντε· καρπούμενον τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐπιβαίνοντα ἐντὸς Πέρα τοῦ Εὐβοίας ἀκρωτηρίου· μόνος δὲ Ὑπέρβολος ἐκ τῶν ἀδόξων διὰ ἐξοστρακισθῆναι διὰ μοχθηρίαν τρόπων, οὐ δι' ὑποψίαν τυραννίδος· μετὰ τούτων δὲ κατελύθη τὸ ἔθο., ἀρξάμενον νομοθετήσαντος Κλεισθένους, ὅτε τοὺς τυράννους κατέλυσεν, ὅπως συνεκβάλῃ καὶ τοὺς φίλους αὐτ. . .

• Ἅραλος καὶ Σαλαμινία: ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντὸς

[1] σχ tum ἑκατὸν an ἑκαστὸν n. l.

πρὸς τὰς ἐπιγούσας ὑπηρεσίας ἐφ' αἷς καὶ ταμίαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς, εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην· ἡ δὲ Πάραλος καὶ ἀπό τινος ἥρωος ἐπιχωρίου ἐκλήθη· τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν τρίτῃ μνημονεύει Θουκυδίδης· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν· Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον οἶδε· καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Στησίχορος δὲ ἐν τῇ τ' τέτταρας αὐτὰς οἶδε, πρώτας μὲν δύο, Ἀμοριάδα καὶ Πάραλον, προσγενομένας δὲ Δημητριάδα καὶ Ἀντιδονίδα· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ἐμπλέοντες τῇ Παράλῳ, Πάραλοι· ὡς καὶ παρ' Αἰσχίνῃ· οἷον τῇ Σαλαμινίᾳ, Σαλαμίνιοι.[1]

Παρεγράψαντο: οἱ ψήφισμα ἢ νόμον παρὰ νόμον κρίνοντες εἰς σανίδα ἀπογράφονται τοὺς νόμους οἷς φασὶν ἐναντία εἶναι τὰ κατηγορούμενα· καὶ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσκομίζονται, ἀπὸ τῆς σανίδος ἀναγινώσκουσι· περιγεγραμμένοι οὖν εἰσὶν οἱ νόμοι παρὰ τὰ κατηγουρούμενα γεγραμμένοι.

· ἀρηγορεῖμαι: τὸ παραγγέλλω καὶ τὸ ἀγορεύω.

· ἐνέσται: οἵοιπερ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ Εἵλωτες, τοιοῦτοι παρὰ Θετταλοῖς οἱ Πενέσται· εἰσὶ δὲ οἱ ἐν τοῖς ὅπλοις ἐπαλωκότες, καὶ διὰ τοῦτο δουλεύειν βεβιασμένοι ταῖς κεκρατηκυίαις πρυτανείαις.

Κακὸν[2] λέγεται καὶ σύμβολον δικαστικόν.

· ῥοβολή: φανεροῦ μέν τινος· λανθάνοντος δὲ μήνυσις· Κεκήλιος δέ φησιν εἶναι ἣν κατὰ τῶν δημόσια μέταλλα ὑπορυττόντων· ἀποφέρουσι δὲ καὶ καθόλου τῶν τὰ κοινὰ κλεπτόντων· καλεῖσθαι δὲ οὕτως καὶ τὰς ἐμπορικὰς μηνύσεις.

[1] Sequitur, Παράστασις: τὸ ὄνομα—ut Photius, nisi quod δραχμὴ παραδικαζομένη (vel -νους) ὑπὸ—Μισγύνη—γράμματι δι (ni fallor) ἀποφύγη—ψευδογραφὰς καὶ ψευδοκτησίας καὶ δουλείσεως καὶ βίου καὶ μ.—λέξεως.

[2] ; κα fere. Quo spectent puncta, n. l.

Πρόσοδος τις εἶναι φαίνεται ἣν οἱ δικαζόμενοι κατέβαλον κατὰ τὸ μίμημα τῆς δίκης.

· ροσκαλεῖται· καὶ προκαλεῖται: διαφέρει· καθὸ προκαλεῖται μὲν οἰκέτην εἰς βάσανον· προσκαλεῖται δὲ τὸν ἀντίδικον εἰς δίκην· ὅθεν ἀπὸ τῆς προκλήσεως κλητῆρες λέγονται οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρέται.

· ρόστιμον ἔκειτο τῷ μὴ μεταβαλόντι τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ὡς Θεόφραστος ἐν πέμπτῳ περὶ νόμων· ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, ἐζημιοῦντο πρῶτον πρὸς ἀτιμίαν, ἄστε μὴ ἐξεῖναι μετεγγράψασθαι παρὰ νόμων, μήτε φαίνειν, μήτε ὑφηγεῖσθαι· ἐὰν γραψάμενος μὴ ἐκξέλθῃ, ὁμοίως· περὶ δὲ τῆς εἰσαγγελίας, ἐὰν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, οἱ δικασταὶ τιμῶσι.

· ητορική: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην περὶ χωρίου· τὰς γνώμας ἃς εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον μεταψηφίσματος· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Λύτοκλέους προδοσίας· [1] ῥητορικῆς ἐκ δήμου· ἔστι γὰρ καὶ ἐκβολή· οἷον εἰ τοιαῦτα ἔδοξε τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ.

Σφήττιοι: δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος· καλοῦνται δὲ καὶ Σφηττοί· κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς ἀγράφους νόμους.

[1] Ita voluit, quamvis videatur fere προδόται.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

IN TEXTU.

(Stellula præfixa indicat, Porsoni apographum in vitio consentire.)

pag.	lin.	
2,	6 et 3, 11	Ἀττικίζουσι et Ἀττικώτερον
5,	4	Ἄ ἄ:
* 5,	5	ἀναφώνημα· Vide p. 492, 14
10,	5	Ἀδίαντον:
12,	2	Πρώην
14,	6	Ἐριούνιον
* 20,	3	Κόρακας·
* —	15	κρημνώδεσι
22,	23	ὅτι
30,	16	Εἰημερία: et συνηθείαι·
33,	17	ἑτοιμολόγος.
36,	2	Ἀπόλλωνος
* 46,	22	δίαιτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδων.
* 47,	10	Αἰσχύλος ἐν Τροφοῖς·
* 47,	24	Ἑωλοκρασίαν:

pag. lin.

48, 13 $\overline{\theta}$

* 50, 8 Λευκαδίαι·

50, 23 ἐπανελθὼν

* 51, 2 βαρβαρικοῖς Νομίμοις ut p. 641, 23. vel potius B. ν.

54, 27 ζώοις

* 58, 23 συκοφαντίας

61, 22 Ἡ ᵃ δ' ὅς: οἱ et similiter transpone 62, 3. et 10

64, 13 καλὸν

64, 26 Ἡκονήσατο: et ἠκόνησεν.

65, 13 κύων

66, 16 Στησίχορος

67, 23 ἐφανερώθη·

* 68, 26 μιᾶ

71, 5 ἐγώ:

72, 24 πολλωῖ

75, 2 ἔωθεν·

75, 12 οὐχ'

76, 8 ἔδοξας.

77, 8 παιδιάν·

78, 5 Ἠχαρίστηκα:

80, 9 τὸ

* 81, 4 ὅς τε et 85, 22

85, 14 $\overline{\zeta\omega}$

* 90, 4 ἔνδειαν (Acc. et sp. om. G.)

92, 2 πολιτείας,

* 93, 3 πρυτανεῖον

93, 11 προϊών.

93, 22 ἐπίστανται:

93, 23 τῇ π.

95, 20 ὁμιλία

* 97, 22 οὐκ ἔτ' et 98, 1

pag. lin.
99, 16 $\overline{\theta}$
101, 15 ἀστῶν,
* 102, 1 ἑδραῖα (sic G.)
104, 2 οἳ
* 111, 15 ἀπὸ
112, 3 φάρ-
114, 7 ἐπίφθεγμα
* 125, 6 ὅπλα,
130, 25 μηδὲν et 198, 20. 596, 11
132, 12 ὅτάν
140, 21 παρὰ
141, 17 ρεῦμα Et ρ pro ῥ legendum 192, 20. 324, 8-9. 325, 10. 438, 12. 484, 6. 494. 9. 560, 19 Contra ῥ lege p. 1, 3 et 9. 24, 2
142, 4 ὅτὰν et 201, 16. 269, 26. 304, 19. 330, 3. 542, 2 ὅτὰν 235, 13.
148, 21 πότερον
150, 14 ἐοφώδη,
150, 24 Κάττυμα:
152, 19 Κεκιβδήλευται:
* 153, 21 κυρίως μὲν κελ.
155, 26 ἡ
157, 1 ποικίλος·
157, 15 πανοῦργοι·
159 male notatur 591
159, 9 διὅπερ
167, 17 ἰμάτια τινά·
* 169, 1 Distingue, λαχμός· λέγεται κλῆρος καὶ —πρεσβυτέρων· vel saltem πρεσβυτέρων, κλῆρος· καὶ ἡ κληρονομία, κλῆρος· Vide 221, 21. 304, 22. 574, 23
174, 13 ταύτην 175, 9. ἡ

pag. lin.

177, 21 κομπάζειν·
180, 24 Transfer[7] post ἀπὸ
* 180, 24 Dele τὰ
182, 5 ωἳ
183, 7 τυρόκνηστις.
* 187, 21 Ἀθήνησιν
195, 1 αὐτὴν
199, 5 Διώξιππος
* 199, 9 σύμμικτοι (Accent. om. G.)
201, 8 Λαγαριζόμενοι:
* 201, 17 Κράτητα
208, 16 λαμίνους·
210, 1 τυχὼν
212, 24 λειτὰ[3]
* 213, 17 εὑρεῖα.
* 216, 17 et 19 Ἠπείρου
219, 14 καθηίρει
221, 2 -ησάμενοι
223, 13 οἳ
224, 9 λιμωῖ,
228, 5 ηἶδον.
* 230, 22 δέρμα
234, 4, 5 Transfer[2] post ἀρχή.
235, 11 -αζούσαις
236, 17 τὴν
236, 18 δυσχέρειαν
240, 13 λέγουσι.
241, 4 μελετην (Ita G.)
* 245, 4 Dist. ἡ παροιμία ἐνθένδε·
* 247, 2 Dist. Κτησιφῶντος· Locus est p. 76, 24. H.St.
252, 14 γ'οὖν vel γοῦν et 284, 16

pag. lin.

253, 15 ἐπειδ' ἂν 581, 11. ἐπειδὰν

* 258, 24 αὐτοῖς

260, 11 Κάϊται

263, 25 μετοίκιον

272, 1 μαίνεσθαι·

* 276, 16 ἕ. τοῦ Π.

279, 11 ἢ

* 286, 19 φασὶ (Post ἑταίρων l. 18. distinguunt ut hic G. P.)

* 287, 23, 24. Ter Ναυκρ.

291, 7 κομπάσματα·

295, 20 ἄρτι

300, 10 Νίκαια:

306, 1 ξίνει·

311, 6 Θουκυδίδης

315, 17 -αξάν-

* 328, 26 τρόπιδος (Acc. om. G.)

331, 12 -ονίων

* 335, 27 Ὀνειρ-

336, 4 ὠφέλειαν

337, 7 παροιμία

* 338, 20 φ. τοῦτο Δ.

344, 19 ὀργεών·

345, 7 γεννητῶν

347, 14 αἱμασιὰ,

351, 1 τοῦτόν

356, 15 ὀψωνεῖ

359, 11 μηδὲνὸς

* 365, 21 σωλήν·

378, 1 φαντασιῶν

* 383, 6 ἀναισθήτων·

385, 17 ἱστάνται

pag. lin.

386, 3 -εχούσας

387, 7 -ακῶς·

387, 15 ἥρῶος (Vide Addenda ad Collationem.)

387, 16 αὐταῖς· οἳ

389, 11 μάτων,

• Ibid. παράσημα·

• 390, 9 τίθεται,

393, 26 ἱεροί·

398, 13 ἐξῆς.

399, 23 Παροψίς:

405, 1 πεζὰς

410, 4 Dist. *Πενθερά*: *τωῖ νυμφίωι ἡ* Diverse peccant G. P.

418, 2 τωῖ ὑπὲρ

420, 19 Περιποίησιν:

431, 2 Πισύγγιον:

• 431, 3 Πίσσινος:

432, 26 ξτ'

447, 3 ὑπὸ

448, 1 πάνυ

461, 7 εἴσοδος·

466, 20 σταμνίσκιον·

469, 7 θεοῖς

470, 23 *Πτυκτίον*:

• 473, 17 Πυθῶδε (Acc. om. G.)

480, 24 Πρυτάνεσι

484, 15 λέγουσι.

500, 17 τοῦτέστιν

500, 24 ὁλ. τῶ (Primo τὸ G.)

503, 19 ὅτ'

506, 19 *Πῶς οὖν σὺ*

pag. lin.

510, 22 καρτερός.

516, 20 Μένανδρος.[6]

• 520, 12 Distingue, χωλεύειν· καὶ ἀσκωλίζειν, Vide 531, 15 539, 17

520, 22 διὅτι 595, 10 διὸ

522, 5 ἀλλὰ

• 523, 17 Dist. ὀξύ·

• 525, 20 βακτηρία

• 531, 6 πέτραι,

531, 21 Σπονδοφόροι:

533, 22 et 23 δ' (Ita Gal. μὴ δὲ φ' et δέν σ.)

534, 3 Σταθερὰ

534, 12 σιαγόνας·

546, 7 Pone [5] post Κεκ.

549, 20 ἑκάστην

550, 9 et 18 τῆς et συναρμόττει·

555, 1 πολέμωι,

• 559, 11 ζινίχιον· οἷον τὸ

• 560, 21 et 25 αὐτοῖς

561, 9 ρίας.

• 561, 13 αὐτῶν

• 569, 7 Αἰγινῆται·

573, 11 δ'

576, 6 -ωσεν·[2]

579, 26 ἐχρῶντο

586, 10 Χείλωνα

• 586, 16 τωῖ Ἡρ.

588, 11 ἀπορρήτω

592, 6 ἤτοι τῶν

602, 21 κατὰ

614, 19 τὰ

pag.	lin.	
629,	2	ἢ
645,	15	*μάγγανον*
652,	11	*-ήϊα*
657,	10	Ἐναγ.
658,	7	παλαιά·

IN COLLATIONE.

pag.	lin.		
1,	7	n. 2	Nunc mihi satis liquet esse ΑΥΚΟCΤΟΜΟΥ, (C et T inter se nexis) quomodo exhibet Galeus in specimine ad Marquardum Gudium missо, Etymol. Gudian. &c. Lips. 1818. p. 592.
1,	12		ποιητικὸν] Ita clare G. quomodo legendum viderat Ruhnkenius, Præf. ad Hesych. p. κ.
3,	11		ὀ„τικώτερον (i. e. ἀττ. ut Pors.)
7,	1	n. 1	*Adde*, et sine punctis quæ articulum claudant.
10,		n. 1	Ἐπώνυμοι
11,	15		Ἐρανεμπόλοι
14,	7		Ἐρίπναι] Acc. om.
14,	11	n. 2	*Adde*, sed ter ex emend. Per lenem p. 16, 17. Per asp. p. 347, ter
14,	16	n. 3	ῥ ἔρειν (ρ statim supr.)
16,	2		Ἔρμιοι] Acc. om.

pag. lin.

16, 1 n. 1 plerumque tacebo.] *Sed plerumque, ni fallor, memoravi. Ergo lege*, non anxie persequar.
17, 6 n. 1 ἐρρήσεται:
17, 7 Τυροῖ] Acc. om.
20, 11 ἶσον hic et alibi
21, 17 Desunt puncta in fine
22, 1 τί ἐστι π.
23, 17 γειτνιᾶι potius
27, 11 Εὐάνθης] Acc. vel om. vel supra α evanidus
29, 3 Εἶδον
ἀβρόνεσθαι 502, 17. sic 557, 6 αἱμασιὰ 607, 26. αἰμ. p. 347. bis. ἀμάξῃ 538, 12. ut p. 586. 565 bis. non 405, 24 εἴργεσθαι 59, 15 ἑλισσόμενα 124, 3 ἕλκος 161, 9. sic et 543, 2 ἐξῆς 523, 14 ἔπονται 141, 5 ἑστίαν 145, 4. sic 121, 13 ἐψόμενα 442, 9. et lenis, 471, 22 et 24. 472, 1, 2. 475 bis ἠλίσκετο 436, 17. 450, 22 ἡλιωμένος 67, 8 ἠνιῶντο 533, 5 ἠρέμα 271, 12. 694, 26 ἠχοῦσιν 153, 20. sic 172, 9. 581, 1 ἱμὰς 54, 20. 55, 5 ἱστοῦ 134, 11. ἱστὸς 418, 17 ὅρκος (sic) 545, 10 ὀστρακισμὸς 155, 24 Sic habet ἑάλω, ἕκαστος, ἑκάτερος, ἑλεῖν, ἑλέσθαι, ἕνα, ἕξ, ἑπτὰ, ἑαυτοῦ, ὧδε, οἴεσθαι, οἰκεῖν, ὃς 601, 22. ἦθος, ἑορτάζειν, Ἕλληνες, ἑταῖρος, ἁπλοῦς, ἀγνὸς, ἁλώπηξ, ἡσθῆναι, ἵππος
29, 14 Εὐεπής] Acc. om.
31, 3 et 20 Εὔηνος et Εὔθυνος] Acc. om.
32, 15 et 21 εὔθυνοι et Εὐθύνα] Acc. om.
33, 14 ἀπαρεγκλήτως primo ut puto, certe ή.
36, 12 Δόλοψιν] λ ex ει. statim facta
38, 18 — 21 Εὐ
43, 15 ἀγξίν (α et γ nexis)

pag.	lin.	
47,	10	In ἐψη(τὰ αἰ)σχύλος, inclusa ex em. ej. m. quæ et ἐ mut. in ἑ
53,	13 n. 1	Γρ (*sine puncto*) *et sic p.* 120
54,	6	Ζήτρειον
60,	10	Ἠγ.
61,	6 n. 3, 4	ἥραι κρέα θυόντων· ην λεγεται ἱδρύσθαι· ἠιδειαν οἱ
61,	12	ηἴδειν] Pro accentu est ille quasi hamus, quo designari solet syllaba ην, sed nescio an sit ab alia manu
62,	4 n. 4	*Adde*, Est circumflexus; sed ῆ, opinor, in archetypo erat
63,	1	γάλατι] Ita G. Hesychius; Κάνδυλος: διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον. Ad διὰ ἐλαίου Porsonus, "διαλαγαῶν MS. L. διὰ λαγώων." Postea addidit, "Sed rectius Schowius delendum putat. Scriptum erat διαΓαλα, pro quo corrector apposuit διὰ γάλακτος. Deinde alterum in λαΓα corruptum. Lege vero γάλατος, ut habet MS. Dorvill. Etym. M. p. 488, 53."
67,	15	Αἴγυπτον] γυ evanida
67,	18	*Pro n.* 4 *lege*, ἐνηλίσια
68,	13	ἐξ*π. tum in ἄλλας, ς evanidum
69,	25	ἡμισέας (sic) An recentioris est Græcismi pro ἡμισείας?
70,	22	συναλιφὴν] Vide infra p. 128, 12. 375, 10. Dum hæc corrigo, video ita scribi et in codice Apollonii Lex. Hom. vv. Πόποι, Ὦπος. In Phrynicho p. 14, 17. οι Bekkerus; et sic in Apollonio v. Σφαραγεῦντο, si Villoisono fides.

pag.	lin.	
70,	27	ἤρεσκεν] Prius ε evanuit
71,	4 n. 1	*Adde*, et spiritu
72,	18	Ἤκτιος (sic)
75,	15	εἰσήρρησεν] σ alterum evanidum
75,	17	ἐκρεμμ. sed μ semel damn.
76,	18 n. 3	ἐκαθίσαντο (ita potius quam θέ)
77,	18	ἄλλος primo
78,	21	Debebat Porsonus, Θαλάμαι, vel potius Θαλαμαί. Vide Eustath. Il. M. p. 906, 49. Sic et 93, 21. Καθάριοι
79,	4	ἦ] Primo οι ut puto, sed statim em.
82,	7 n. 2	Citat in schedis Porsonus Clem. Alex. Protrept. p. 3.
82,	24 n. 5	*Lege*, Θ evanidum
86,	8 n. 2	συλλαβῆι
86,	22	*Pro* n. 5. *lege*, παιδεραστείαν (vel sine accentu)
90,	17	ἄρην] ᾰ primo, sed ᾱ statim
93,	18 n. 6	*Lege*, litura, et accentus ab antep. in penult. statim translatus; primo scil. -όμαντις. Tum
96,	12	Θυηχόοι] Ita codex per χ. ΘΥΕΧΟ i. e. θυηχοῦ Inscr. Attica apud alios et Wilkinsium, *Topography, &c. of Athens*, p. 210
98,	26	Θώη m. pr.
101,	24	Ἴδρις
104,	22	Imo in Ἰξεί sp. incertus, sed potius lenis
105,	11	ἃ] τὰ
107,	17	ἰμαλιὰ an ἰ. non liquet
109,	17	Ἴκαρος] Ita potius quam Ἰ.
109,	27	*Pro* n. 2. *lege*, ἀφ' potius G. tum τῶ.....ῶν, evanidis fere mediis
112,	20—23	Ῑ ter, tum 24 Ἰ.
113,	5	In seqq. semper fere om. accentus in ἴσος. ἴσα habet, l. 22

pag. lin.

115, 3 ᾿Ϊσοσθένης (sic) Ista autem nota non est spiritus, sed novi articuli initium indicat, etsi modo adest, modo deest. Interdum in citatione ad lineæ initium ponitur, ut p. 4. lin. 8—11.

▸ τὰ ἃ ——————— τάσ
σεται δὲ ——————— πα
δ
▸ ρ' εὐριπί ——— πράξασα
▸ μέλλω καὶ———

In apostrophi formam rotundatur, p. 278, 6

, καὶ ἐπιλόγοις· ——— μοχθη
, ρος ὅν τινα ——— τεθνηκέ
, ναι. ζῶ ——— κατάγελως :—

Ejus loco est ς ad Simonidis locum p. 414. Sed nullibi in codice est altera nota, priori respondens in fine lineæ aut citationis. Vide Bast. Comment. Palæog. pp. 859, 860

115, 9 ἐδίδετο primo; nunc ε scalpello factum ο

115, 23 Ϊστεα

115, 24 n. 2 Ϊστη·

115, 25 *Pro n.* 3. *lege*, Ϊστιατορία : δειπνητορία

116, 1 n. 1 *Lege*, Ϊστιατορία et ϊστιῶντο

116, 3, 4 Ϊ bis

116, 20 γλούτου m. pr.

116, 22 Ἰσχιάζειν] ι alterum in litura

116, 25 τεῖχος] ει correctoris

117, 17 παρὰ] ρ ejusd. in litura, pro τ ut puto

118, 11 ϊερανίκης, sed pro ἱερὰ ν. solita negligentia

118, 14 κιναιδίον m. pr.

119, 20 κάβος] Acc. om.

123, 11 n. 3 Accentus correctoris

pag. lin.

125, 22 In *ψευδομ.* acc. om.

126, 11 *παράγους* primo. Ab alio, et illo recentiore, ut puto, factum *παραγεῖς*. Plato Euthydemo p. 293. D. HSt. 277, 26. Bas. *εἶεν, ἦν δ' ἐγὼ, Εὐθύδημε· τὸ γὰρ λεγόμενον, καλὰ δὴ πάντα λέγεις.* Sic edd. et mss. quantum constat. Porsonus, "*καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις.*" [Ita ueil. schol. Ruhnk. p. 97.] " Lege cum Abreschio, Hesychio, Photio, Suida, *καλὰ δὴ παραγεῖς.*"

127, 9 *δήμητρος*. Ambo accentus recentiores puto

127, 13 *τιμαῖος* primo; *τίμαιος* corr.

127, 26 *δεύτερα* m. pr.

128, 5 *ἱαρεία*] Ita Porsonus hic et 24, 17. 465, 3 521, 18. 648, 8. MS. modo *ἱαρεία*, modo *ἱέρεια*. Vide ad Moerin p. 191

129, 3 *Ἑλληνικὸν τὸ*] *ντ* in litura. Primo *κῶ*

129, 7 n. 2 *Pro* accentum habeat *lege*, accentus habeant *Κάμπιος* et *κάμπιοι*

129, 9 n. 3 *τρν*,

130, 12 *λιναι*] Sic, circumflexo deleto supra *ι*.

131, 8 Ter acc. om.

131, 7 *Καρβαντινη*

131, 14 *Καρδαλγίαι*] *λ* ex em. (forsan pro *γ*)

132, 19 *ψευδηραικλεια*

132, 1 n. 1 *Adde*, *ω* ex em. statim facta pro *ο*

133, 4 *θρηνωδοί*] *ρ* ex em.

133, 6 *ἀσαφεῖ*] *α* alterum ex em.

133, 22 *Κάρτα*] *ρ* ex em.

134, 9 *ἔχον* primo; certe *ο*

135, 7 KATAΓ primo. Γ in Π mut. nescio an m. pr.

135, 9 *Καταγλωττίζειν*] *ί* ex em.

136, 1 n. 1 Imo *-ταις·* primo

pag.	lin.	
136,	8	Artic. primo cum superiore confusus: nunc punctis diremtus a correctore. Nota marginalis, ⁀ Vide infra ad p. 369, 11
136,	25	Καταιγίσας] σ insertum ex em. forsan ej. m.
137,	8	Κατακᾶ] Acc. correctoris
137,	16 n. 5	*Adde*, Sed εῖ corrector.
138,	26	ἡ primo omissum
140,	1	συντρίψαι] αι in litura
140,	3	Κατάξεται] -τε primo
140,	11	περιπτεπτον, sed τ priore loco nunc erasum
140,	17	Καταπρέσβην] Acc. om.
140,	18, 19	Καταπροιξεται m. pr. οἱ corr. tum in ἐκφύγοι, κ in litura
140,	20	ἢ] ἡ et alibi sæpe, ubi non notavi, ut 147, 7. (ἡ —ἡ 126, 7) 167, 1. 559, 9 et 25. Sic ἦν 144, 22. ἡγοῦν 167, 17. et alibi sæpe
141,	6	γενικὴ] ι in litura
142,	8	τούτου] Ita primo; nunc scalp. τούτο (sic)
142,	25	τ in ὅτε, ἀ in ἀντ', ex ejusd. em.
143,	10 n. 1	Imo ε in α ab alio, sed antiquo, mutatum
146,	18	In Κατειλλ. semel λ damnavit m. recentiss. forsan Galei
147,	2	κατεντυγχάνουσαν] ε ex ejusd. em. Primo Κατυγ ut puto
147,	11	-μένοι (ι statim)
148,	12	καταχειροτονία] -αν primo, ut puto, nunc erasa lit.
149,	7	Κατηλις primo; et μη in μεσ. ex em.
149,	10	τύπτον
149,	11	In marg. λ/ In ὅλος, ο alterum ex em.
149,	27 n. 1	*adde*, vel certe antiqua

pag. lin.

150, 9 Σοφοκλῆς] Primo φω, sed φοκ. ex ejusd. em.

150, 11 ἐξείρξεως] ω ex em. pro ν, ut puto

151, 1 Καττυν in litura, sed ab eodem et eodem temp.

151, 3 Inc. f. 35. c. 4.

151, 12 Κανὸς (ν statim, ut puto ; accentus a recentiore)

151, 27 n. 2 *Dele accentum*

152, 4 μετάλων primo

152, 9 ὄσπρια] Per asp. hic et 161, 17. et 303, 1 potius. Lenis, 156, 8 et 10. 255, 24. 256, 5 (ubi ὀσπρέον) 270, 5.

152, 19 ἀπο-] ἀ ex ν statim factum

153, 2 βραχέως primo

154, 1 δημήτραν ἐνελευσῖνηι sic, sed δήμητραν proparox. fecit m. antiqua

154, 10 πλοῖον] ποι primo.

154, 16 Κένανδρὸν (sic)

155, 18 Κέραον m. pr. In τέλειον, έ ex em. statim facta, forsan pro λ

156, 2 θύειν] ν ex em. statim facta

156, 18 παραπλησίαι] Ita m. pr. α et ι disjunctis ; quod, cum plerumque, si non semper, in codice per nexum scribatur diphthongus propria, quam vocant, αι, valet ᾳ̈ι vel ᾳ. Corrector antiquus ι delevit, et τοῦ ἄλφα caudam in ι mutavit, ut scilicet diphthongum propriam reduceret, et e dativo nominativum pluralem faceret. Notandum, ubi hæsitantes scribæ vocem sine accentibus scribunt, ut δεισαια p. 215, 21 (ἀπαι p. 317, 5.) literas solutas plerumque ponere: nexas tamen reperi p. 399, 25. Vide infra ad 584, 21

Ibid. κατακκευῆι m. pr.

156, 23 κιμμέριοι sic

pag. lin.	
158, 22 n. 6	*Lege*, Κεστρεῖς: νήσας (In K. accentus correctoris)
159, 9	*Pro n.* 6. *lege*, Inepte Galeus in margine, "Rectius Ἄνους ut Suidas et Phavorinus."
160, 1 n. 1	*Lege*, -σαν vel potius -σαι primo
160, 5	In καταπεπ. ε statim, pro ρ ut puto
160, 6 n. 2	*Lege*, nunc ὡς τὸ ἤδηα ἤδειν corrector
160, 24	Κήθια] ή in litura
162, 15	τὸν ejusd. in lit. tum 16. ὅ in ὄρνεον ex ejusd. em. pro ν ut puto; et in ὁμοίως, ὁ in lit. et primo -οιος.
163, 1	*In nota* 1 *dele acc. in* κουθουροισι
163, 5	ὑποφαιὸν m. pr.
163, 10	νόθον] θ in lit.
164, 8	Κιγκιόπραγοι] ρ ex em. statim (forsan pro α). Accentus potius correctoris
164, 10, 11	κιδαφη bis sine acc. m. pr. priore loco ά corrector
164, 15	Κιθαίρων m. pr.
165, 16	*Notæ* 8 *adde*, Accent. potius correctoris
165, 19	σφη- fecit recentiss. manus, Galei, ut puto. Ita 160, 1. συντόμησον factum. Sed istiusmodi quisquilias consulto omisi
166, n. 4 et 5	Tres em. correctoris
167, 1	ἡ pro ἢ
167, 2	*In n.* 2. *lege*, Porson. B. Imo fuit κην primo
167, 8	τὰ, tum in alius versus initio ͵κίστας, sed τὰ in τὰσ mutavit corrector. Nempe τὰ σκίστασ fuerat
168, 22	Κλέπτος] Acc. om.
172, 9	τὴ͵ i. e. primo τὴν
172, 14	Κλώϊος] Puncta potius correctoris, sed accentus m. pr.
173, 14 n. 3	*Lege*, Κνιστα
173, 20 n. 7	*Lege*, Κνισης
173, 23	*Pro n.* 9. *lege*, Κνιψ: ζωύφιον τὸ τοῦ κνιπός

pag. lin.

ή γ. Porsonus prorsus ut dedi. E Suida interpolat Galeus. Tantum dele τοῦ

175, 8 *Pro n.* 2. *lege*, ἠλίθιοσφλύαροσ (sic) omnia m. pr. Primo scil. ἠλιθιοφ.

175, 10 et 13. κοβαλεια bis sine acc.

175, 14 παιδία m. pr.

176, 2 ἴπνωι. In hujus vocis accentu ludunt scribae. Vide p. 110, 111. 209, 10. Accent. om. p. 626, 10. sed ῶ corrector

177, 14 γεγονέναι] γε statim pro λε

177, 26 Κρησέρα] Acc. om.

178, 15 Κρητίδαι] Acc. om.

179, 6 *In n.* 3. *lege*, ἐπι τὰς φ.

179, 10 *In n.* 6. *dist.* κηρύττει.

179, 15 παγγενεῖ

179, 19 Κροαίνων] ν prius ex em. (correctoris potius)

180, 13 n. 3 *Lege*, ὑψη.

180, 21 Κρουπέζαι] αι ex emend. ut videtur; sed ejusdem, et statim facta

181, 21 Κτιλός m. pr. Κτῖλος corr.

181, 24 πρεσβυων primo; ab eodem, ut puto, em.

182, 9 κνάμων] ά ex ejusd. em.

182, 12 ἄρχοντας] ν ex em.

182, 16 Κύβεθρον] ε ex em. m. pr.

182, 21 -φόρητοι primo

183, 4 πέλεκυς] πέλυσ primo, i. e. πέλυξ, sed statim em.

183, 6 Κύβηλις] Acc. om.

184, 13 Κύθνιοι] ι prius nunc deletum

186, 14 n. 4 *Adde*, In κύμονα accentus correctoris potius

186, 15 Κύμινον] Acc. om.

186, 19 n. 7 *Lege*, πρω fere ms. ubi istud quasi ι, τὸ ταῦ contingens, non est accentus ut putaram, sed

pag. lin.	
	merus ductus, compendii index. Vox igitur legi potest πρώτου vel πρῶτον. Similiter 145, 10. et 166, 7. θεόπομπϱ et κτησιφῶντϱ fere codex; i. e. π/ et τ/ In θουκ p. 181, 10. et κ et υ caudam habent; ut videatur θουκ/
187, 6	συμπλακέντες
187, 7	Κυνείος (sic)
188, 9	ἀκροποσθίας
190, 18	ἑρμαῖον m. pr. ἕρμαιον corr.
191, 22	*Pro n.* 3. *lege*, ἐρρωμένος primo
192, 3	Κυρριβάζεσθαι] ά ex ejusd. em. pro ι, ut puto
192, 5 n. 2	*Adde*, Quin statim damnavisse videtur, quicunque suprascripsit
192, 17	Κύστιν] ι ex em.
193, 1	Κυταροι (τ ejusdem)
193,	ἔοικεν δὲν primo. Tum ἀγγειωδων sine acc. Debebat Porsonus ἀγγειωδῶν
193, 8	πιτύος] sic, sed accentus potius correctoris. Vide 543, 24. 646, 6
193, 13, 14, 18	Κυφ. sine acc. ter
194, 2	ἀνήθημα
194, 5	Dist. φησίν· οὕτως ν.
194, 8	Κυψέλου] υ prius ex em. forsan pro η.
194, 17	καταδαπ.] δ in litura
195, 2	ἐγὼ] Acc. deletus, sed nescio an casu. Mox l. 5. accentus potius correctoris
195, 14 n. 2	*Adde*, in βή
195, 23	Λακωνικὸν] ὸ ex em. pro ω
196, 3	Κωλακρέται] ρέ ex em.
196, 5	Artic. cum superiore confusus, sed punctis a

pag.	lin.	
		corr. diremptus
196,	15	Κωλίας m. pr.
196,	19	Κωλύμη] Acc. om.
197,	25	περιάγωγῆς. Sic παρέσ. 318, 17. κατάντικρυ 321, 12. ἐξάπ. 380, 5. Πλήν 417, 8. Πίπτ. ibid. 23. εἰσέ. 450, 19. ἀνέλειν (sic) 473, 5. ἐπάνω (sic) 544, 18. ἐφάρμόσει 566, 20. πολυάναλωτον (sic) 574, 25. ὑπεράναγ. et ὑπεράγ. 624, 7 et 16. Vide p. 124. 140. 141. 571. 578. 622. ὑπ' ἀλλ. 198, 22. κατὰ στήσομεν 391, 8. ἀπὸ τίμημα 589, 23. πρὸσφατον (sic) 627, 1. κατὰ πράξηται 649, 1.
199,	3 n. 1	quasi ἕ] Imo est ipsum Z unciale; quod characterum genus quum hic ibi ad numeros signandos adhibeat codex, (e. g. Ã p. 273, 18. ΦÑ p. 468, 7. quod facete φυλῶν lectum) crediderim valere ἕ. Nota autem pro πρὸς occurrit p. 337, 4. 350, 17. 423, 16.
199,	11 n. 5	*Adde*, sed ibi ex em. forsan
199,	16	Κωσος: ἀστράγαλως (sic)
201,	5	*Pro* n. 2. *lege*, In Λάγανα, γ corrector in litura. Prius fuisse Λάγγανα notat Porson. B. Deinde τὰ λ. suprasc. a correctore
202,	5	-ζομένην, sed statim factum -νων
204,	15 n. 3	κατάρατος.
206,	21	Λάμιος] Acc. om.
206,	24	Λαμπροΐμων: λαμπροφόρων m. pr.
207,	16	λαοξοὸς, et l. 18. acc. omittit m. pr.
207,	23 n. 5	*Lege*, Porsonus, forsan consulto, ut variare accentum notaret; vide Apollonii Lex. Hom. in Νεῶν p. 474. Sed quum gravis pro circumflexo passim in codice occurrat, edidisse velim νεῶν.

pag. lin.

208, 12 et 18 *Pro* n. 2. *lege*, Λαρ$_{\text{ε}}$ινοι (i. e. ρει) bis. Corrector semel accentum posuit in οι.

208, 19 et 22 Λαρκος sine acc.

209, 12 ἀπεπτάτουν (sic)

210, 4 Λατρίς primo

211, 6 Λαχός: μ.

211, 15, 16 Λεβερίς] Acc. forsan correctoris. Λεβηρις sine acc.

212, 17 n. 2 *Lege*, Λιμῶι G. Hæc

215, 17 n. 4 *Adde*, Nempe κρα in archetypo legit scriba κρατεῖ, non Κρατῖνος ut debebat. Infra p. 635, 17. κρατεῖν ita scribitur, κρα. Vide p. 632, 5. Alibi semper Cratini nomen perscribitur in codice, vel omnibus literis, vel ultima syllaba per compendium expressa

215, 21 Post δεισαια in versus fine duarum fere litt. spatium, et nota / in marg.

216, 25 βαχικὰ (κ statim)

217, 16 Λευκόπνγος: δήλους (sic)

219, 12, 13 ρ̄] ρ̃ quod valet vel ρ̄ vel ρω̃

220, 4 Λημαι sine acc.

221, 10, 11 Ληνος: τὸ ἐρίον tum Ληναιον:

225, 1 Λινον: mox l. 3. λινὸν, sed utrum ab initio accentus, n. l. Deinde 4. λινοι.

230, 22 φλνος ut puto primo; statim em.

231, 3 Λουσια sine acc.

231, 12 πλνντηρίδες

232, 9 Λούτριον] Acc. om.

233, 12 Λυγός: Hæc vox semper sine accentu, a manu quidem prima, p. 232, 24. 233, 1—7.

233, 25 *Notæ* 3 *adde*, et nota / in marg.

pag.	lin.	
236,	9	*συκῶν*
238,	12	*ἐκτείνον* τες (*τες* statim)
239,	7	*Pro n.* 1. *lege*, Disjungit, *οὔ*. Μα: *τοῦτο*— Debebat ergo potius Porsonus, Μά: *ἀντὶ τοῦ οὐ μά*. Μα: *τοῦτο*—Vide Apollonii Lex. Hom.
239,	19	Μάγαρον] Acc. om.
240,	10	Μάγνον] Acc. om.
240,	24	*Notæ* 4. *adde*, nota / in marg.
245,	8	E regione horum, *σόλων δὲ—τελ.* nota /
246,	16	Μαραγμα: *μ. γ.*
248,	3	*ὁ*] *οὐ*
249,	3—9	In his urbium nominibus, acc. om. nisi quod *ἐπιμαστὸν* et *μάστειραν*.
250,	6 n. 2	*Lege*, Sic, et nota / in marg.
250,	23	Μαύσωλος] Acc. om.
251,	24	*In n.* 5. *lege φυτευεται sine acc.*
252,	5	Μαίας ut nomen proprium Porsonus, et in Suida Kusterus. Verterim potius *a lena quadam*
252,	21 n. 2	*Adde*, post *αἱστι* in versus fine syllabæ spatium; in marg. nota /
252,	26	*προδίδοντας*] Sic. Censor Evangeliorum Kiplingianorum, (*Brit. Crit.* Apr. 1794. p. 363.) i. e. Porsonus, ut me docuit Th. Kidd; "When he says that I is put for E, and O for E in ΑΦΙΟΝΤΑΙ and ΑΦΙΟΜΕΝ," [*αφιοντε* et *αφιομεν* pro *αφεωνται* et *αφιεμεν*, Kipl. p. xiii.] "he is mistaken if he means this for an absolute error, since it is a various reading, and possibly may be right. The barbarous Greeks coined a new theme, *ἀφιω*," [sic] "instead of *ἀφίημι*. Hence comes the preterite *ἤφιε*, which occurs twice, Mark i. 34. xi. 16 Paulo igitur ante, v. Μεθεὶς, restitue *ἀφίων*.

pag. lin.

253, 13 ἡ μ. (ἡ statim)
255, 10 Μελεδωνοί] Acc. om.
256, 5 ὀσπρέου
256, 25 Μελληδρυον sine acc.
257, 26, 27 Μεμφειραν et Μεμφθη sine acc.
258, 3 n. 1 *Lege*, Potius videtur
258, 19 γε sine nota
258, 20 Μέντοι] ι calami lapsu ita deformatum, ut pro μ vel etiam pro C, nisi caute inspexeris, accipere possis
260, 4 In Μεσομ. et μεσοπ. acc. om.
260, 16 Μετάβολοι] Acc. om.
261, 3 Μετακέρας] Acc. recentioris.
261, 13 *Pro n. 5. lege*, δὲ ξαντισσης τέρπαρδρον, et nota / in marg.
264, 15 n. 2 *Lege*, ἀργιασμένως
265, 24 Μήκων] Acc. om.
266, 1 Μηλοβοτέα] Acc. om.
266, 22 Μήν] Acc. om.
267, 1 Μήνιγξ] Acc. om.
269, 11 Μία λόγχμη, sed mox sine γ
273, 20 Μοισᾶν] Acc. om.
274, 16 Μονοπείρας] Acc. om.
275, 17 Μορμουρίων (ϖ compend. ita fere scriptum, ν)
276, 10 n. 1 T scil. ita suprasc. ut ejus pes per N ducatur
276, 13 ἀπὸ μουννχείας primo, ut videtur
277, 9 n. 3 ὅπερ ἔνεστιν
278, 7 Retinenda erat codicis lectio καταγελως, ut 144, 26. Vide p, 346, 5
279, 3 Μναχαλκή: sed ι ab eodem post ν statim insertum
279, 20 ἀετρίδες] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro ἀστρίδες.
281, 22 μεμυκότος

pag.	lin.	
282,	2	λείψωμοι] Acc. om.
285,	2	πεντηκοστύας] κον primo ut videtur, sed στ m. pr.
286,	8	Ναρᾶς] Acc. om.
287,	15	*Pro n.* 1. *lege*, λαμβάννειν
288,	24	θουκιδίδης
290,	16 et 18	Νεαλῆς—Νεαλης
291,	15	τρισνεάτον (sic)
293,	1	ἐανοῦ potius
296,	22 n. 8	*Lege*, Νεολέα: νέων idem interpolator, pro Νεολία (et forsan νεῶν) manûs primæ
297,	20	Lege ἀντάρτης· τύραννος· Vide Cangium, v. ἀντάρτης, unde discimus hunc articulum Cyrillo deberi
297,	22	ἐνυφές
299.	16 n. 1	*Lege*, ματόν: κ. tum οὐ μα τὸν
299,	25	Νίβα] Acc. om.
301,	20	στοιχὸν] Vide p. 315, 4. 348, 3. 351, 11. et 20. ubi ῑ in ῐ statim mut. 422, 20. 423 sæpe. 540. 604
302,	19	νοῦμμον] νούμμον paroxyt. forsan recte
302,	21	ἔγραφον
303,	2	νορυῆ
304,	4	ἱερόν] ὁ m. pr. in lit.
304,	12	θεὰ ἐπὶ (ἡ statim)
304,	16	Κρατερὸς] Acc. om.
305,	5	Νυμφόβας] Acc. om.
305,	12 n. 3	*Lege*, νῦν δη μεν δροισ βασ ἐπι θύρας τοθεν
306,	22	Nunc video, ἀραὼς esse, i. e. ὁ in ὼ mut. Mox 25 νωταλαιν sine acc.
310,	2	ἥτρου
310,	17—20	Ξυλουχος, βαραθρον, Ξυλοχον, sine acc.
311,	6	Ξῦν (sic)
312,	23	Ξυνῶνα] Acc. om.

pag.	lin.	
314,	7	ἔξεστι. Vide supra p. 688. Talia animadvertenda sunt, ut constet, liberum esse editori Sophoclis ἐκμήνους, Euripidis ἔκπλεθρον, prout res ferat, restituere
315,	7	Semel monendum, spiritus ab hoc scriba in mera puncta contrahi, vix ut distinguantur. Hic Ὀδαξ et ὀδοῦσιν. Mox Ὀδαξησμός potius; certe ὀδόντων. Infra 316, 5. Ὀδ.
315,	15	Ὀδιός
316,	26 n. 3	*Adde*, sed sp. ab alio potius
317,	1 n. 1	*Adde*, vel Οἴδια potius
317,	4.	In textu repone Συμπόσιον, quomodo citat Porson. ad Med. 734. et vide p. 61, 12. 433, 25. Porson. Opusc. p. 287. sive Suid. v. Ὡς
317,	7 n. 5	*Adde*, vel Οἴηρας
318,	17	Οἰκίαν primo, ut videtur, certe ε ex ει. sed ejusd. ut puto
319,	3	-φάνης] ους statim mut. in ης
319,	20	In Οἶκος. acc. om.
320,	24—27	Οἰ. an Οἴ. ter incertum: sed 25 Οἰνέως
321,	19	Οἰνοπάζων (sic)
322,	25	Οἶος potius
323,	1	χωρὸς (sic)
323,	3	Οἶος (sic), et p. 313, 15
324,	1 n. 1	*Lege*, Sic, vel Οἰστός potius; supra Οἰστεύσας clare; mox Οἰστροπλῆγα
324,	23	γεγραμμένοις
325,	16	Dist. G. Ὀκλαδίας: δίφρος δν—quod mutandum non erat
326,	1 n. 1	*Lege*, 194. B. HSt. 184, 16. Bas.
326,	4	βέλτιον] inter λ et τ nescio quid statim deletum
326,	10	ἀττελέσβους
327,	10 n. 3	*Pro* Tum *lege* Sed

pag. lin.

327, 10 n. 3 *Lege* scribam quatuor litteras damnaturum (κραν ι ο ν) puncta

327, 19 Ὀλιγγοι] Ὁ an Ὁ n. l.

329, 19, 20, 21, 26 Ὀλόλυσ plane per asp. In reliquis, sp. incertus

329, 26 τρέχωνι (sic)

330, 10 Ὁλοφυρμός

331, 2 Ὁμαμαιτα] an Ὁ, n. l.

331, 6 Ὀβρήσαντος (μ statim)

331, 8, 9 Ομ. bis sine sp.

331, 25 Ὁμηρίται] αι statim ex em. sed pro quo, n. l.

332, 13 Ὁμνῦναι, sed ὀμνύειν potius quam ὀ.

333, 16 Ὁμ. et 17 potius

335, 1 *Pro n.* 1. *lege*, τὸν ι. (νεὼν statim)

335, 6 *Pro n.* 2. *lege*, ὄπνια (μ statim)

336, 3 Ὀνήσασθαι] ή statim pro εί

336 *Notæ* 6 *et* 5 *transponendæ.*

337, 11 In artic. fine desunt puncta

338, 20 Nescio an operæ pretium sit monere, δημοσθ habere G. i. e. -νη vel -νην

341, 19 *Pro n.* 2. *lege*, Pro ἀποτιλῶσαν, ἀ tantum, sine punctis quæ articulum claudant. Versus fere vacuus, et nota / in marg.

342, 22 n. 1 *Lege*, Parva lacuna, et nota / in marg.

344, 12 *Pro n.* 1. *lege*, Ante σόλωνος, ὀρ statim deleta

344, 20 *Pro n.* 4. *lege*, δεσπότ, i. e. δεσπότης.

344, 22 ὁμογαλάκτας (sic)

347, 5 ἐπὶ τ i. e. τὸν; sed statim τῶν (compend.)

349, 11 βασιλέων

pag.	lin.	
351,	1 n. 1	*Adde*, pro -ρα ut videtur
351,	19	ωἰκειτ'] Sic. Lege ωἰκεῖτ'
352,	4	Ὀσήμερα
353,	8	Ὀσταφ.—Ζεύς] In marg. nota / quæ pertinere videtur ad lin. 6. κάρ' ὃ χάρων
355,	12	κρεθῶν] θ statim pro τ
358,	11	*Pro n.* 2. *lege*, Οὐδ' ὑφ' ἓν ὧν et οὐδὲν ὢν primo, sed ab eodem factum Οὐδ' ὑφ' ἑνων et οὐδένων ἀΰ οὐ
358,	18	*pro n.* 3. *lege*, ποτεῖται: μάτην (ista statim supr.)
359,	25	ἐπὶ] Acc. om.
360,	5	*Pro n.* 1. *lege*, Desunt puncta in artic. fine. Semiversus vacuus. Nota / in marg.
360,	14	Οὔ μὴ δ'
362,	10	δέον] δε sic, quomodo pro δὲ aliquoties; sic et μεν sæpe, ut p. 383, 22. De δὲ et δέ (δέον) vide Valck. ad Phœn. 1628. Ejus erroris exempla infinita. Phot. p. 329, 18. κατὰ θὲ (sic) ed. Herman. MS. scil. καταθε i. e. καταθεον. p. 470, 1. πτερ ms. πτέραον ed. Herm. Vide 450, 10. 499, 21. et infra ad 545, 19
363,	6, 13, 15	ἱπποκλεί ter
364,	1	ἐπηρμένους, sed αs statim
365,	14	ἀντ tantum
366,	15 n. 3	*Adde*, Vide p. 365, 1.
369,	11	In margine istorum νῦν—εὐπολις, signum ⁓ nr. pr. quo subinde indicatur novum articulum in medio versu ordiri. Vult igitur novum paragraphum fieri ab ὅτι δέ. Vide p. 591, 24. Addenda ad 136, 8
370,	11	τὸ (ν statim)

pag. lin.

370, 22 Παιωνεῖον] Forsan in ω, certe in ει, circumflexus deletur; nunc ab eodem ώ, ni fallor

371, 8 Nota / in marg. Sed in Galeani archetypo ad l. 7. pertinuisse suspicor

372, 24 n. 1 *Lege*, παλαιά· Πλάτων] Ita ms. παλ$^{\dot{\alpha}\cdot\lambda\tau}_{\zeta}$πά ex ejusdem, ut videtur, emendatione. E prima scriptura restat, παλι$^{\alpha}_{\bullet}$α$^{\tau}_{\nu}$ i. e. πάλινάν ut puto. Etiam

Ibid. *Adde*, Ceterum facile conjecerunt, delendum esse αὐτῇ. Sed quum πρὸς αὐτῇ habeat Timæus, unde sumsit Photius, legendum videtur, proxime ad Toupii mentem, ἔκκλιτα· προσάντη· τὸ ἐναντίον τῇ αἱρέσει πάθος ἐμποιοῦντα. Hoc monendum putavi, quia ipsam Toupii lectionem, τὸ πρόσαντες τῇ αἱρέσει, sine ἐναντίον, probavit Porsonus teste Kiddio in Pors. Opusc. p. 376.

373, 2 ἐκφυλο- ($^{\lambda}$ statim)

373, 22 -ωδια et ωδος ut puto initio, sed ο statim bis.

377, 11 *Pro n.* 1. *lege*, -ομεῖον m. pr. Nunc όμ et supra nexum ει puncta ·· indicantia accipiendum esse pro ι. Vide Porson. ad Odyss. I. 199. et hanc collationem p. 534. et addend. 604. 606. 634.

377, 24 Dist. G. Πανός: σκῶλος· ut mox Πανός: σκοπ$^{\chi}_{\pi}$ός·

378, 1 *Pro n.* 1. *lege*, σκοπ$^{\chi}_{\pi}$ός G. et P. Nempe ό in ὸ statim mutatum est. Voluit ergo σκοπὸς μ. Mox ὁ πᾶν

379, 21 Πανώλης] λ ex emend. ejusd. forsan pro N

379, 27 Πάποι

381, 10 τρόπον τινὰ ex em. sed ejusd. ut videtur

pag. lin.

381, 14 In τινὰς, τι ex ejusd. em.

385, 20 παράχορδον] Accent. om. (παρα per compend.)

386, 21 Παραλόγος hic, sed ρά in vicinis

387, 12 χρῆσθαι (α statim)

387, 15 n. 1 *Lege*, ἥρῶος] Sic, a m. pr. ut videtur. Etiam alibi, ni fallor, in accentu variat ms. Notavi 177, 8. ubi ηρῶες (sic). Vide 182, 8. 276, 24

387, 16 πάλοι—οἳ καὶ primo; sed statim πάλοι et οἳ καὶ

390, 4 δραχμὴ] χ ex ejusd. em.

390, 6 Ἐκεῖσε] Acc. om. Porsonus, si tanti est monere; et junctim scribit, non ἐκεῖ σε ut Bentleius in Menand. §. 99. deceptus a Clerico Latinam versionem Suidæ clam secuto. Jungatne an dividat G. non liquet.

390, 11 ψευδεγγραφεῖς

390, 12 n. 2 *Lege*, spatium, et nota / in marg.

393, 22 μὲν primo om. sed statim supr.

396, 22 *Pro* n. 1. *lege*, ὑπερέλασεν (η statim)

398, 11 n. 5 *Adde*, (ἐστιν per compend. Vide Porson. ad Arist. Ran. 1088)

399, 25 n. 4 *Adde*, et ante ποιαι quinque fere litt. spatium.

400, 2 n. * *Dele dist. post* δς

400, 13 n. 2 *Præfige*, Παφόφως] Sic sine punctis.

400, 19 ὑπεροψίαι] ὑψ primo, sed statim ὑπ

401, 3 n. 1 *Lege*, λ. οὐδ'

401, 23 n. 6 *Lege*, ἀναπεπταμένα

403, 11 Πάχεις

404, 4 σὺν, quod compendii genus non alibi in codice occurrit.

pag. lin.

405, 5 δέρμ, quod valere posset δέρματα, (Bast. Comm. Pal. p. 799) sed nunquam ita, quod sciam, Galeanus. Scribit μα, μτα, μα, &c. ὑποδη p. 404, 3. Præterea δέρμα servat Suidas. Alioqui proclivis lapsus, ut mox p. 406, 26. Infra p. 513, 12. lege ὀρύγμασιν e Suida et Hesychio. Habuerit codex archetypus, ὀρύγμ

406, 14 ἱππάρχων

407, 2 θράξ] Ita ms. non θραξί

407, 23 ἀντι sine acc. ut passim in præpositionibus quas pro libitu conjungunt vel disjungunt librarii; e. g. 409, 6 ἐφάρματος

408, 6 *Pro n. 2. lege*, Πελι οι sic, literæ spatio post λι relicto, et οι in rasura, ut videtur, sed ejusdem.

409, 10 n. 2 *Dele accentum*

410, 12 Ἰφιγενείαι] ι ex ejusd. em. forsan pro ε

410, 25 *Pro n. 5. lege* τρίματα. Inter illa præcedentis columnæ, λοι—αἰγίνῃι (p. 409, 19) et hæc, ἔχον —ἀριστοφάνης, est nota / posterioribus quidem apposita, sed, ut suspicor, scribæ errore, quum in prioribus corruptum Αἰγίνῃι notare vellet, Lege Ἄρνῃι e Suida et Archemacho Athenæi VI. p. 264. B. Hæc scripseram: nunc, ut in re incerta, non negarim illud signum ad τρίματα pertinere. Vide addenda ad pp. 245, 8. 353, 8. Priore loco signum refer ad ὑπερέχειν l. 11.

411, 15 -φήν· δημοσθ/ καὶ ὑπερίδ

412, 18 n. 2 *Dele* forsan G.

413, 10 Περγασέα] π ex ejusd. em.

413, 18 Πέρι (sic)

pag. lin.

414, 7 n. 2 τόσαδε

414, 17 n. 4 *Lege*, Tum τόνωι, quamvis τ male formatum, ut passim in hac parte codicis, vix a Γ differat. Lege igitur ὡς pro ὃς, et verte, *eodem accentu atque πενήρης*. Quid autem sub isto πενήρης lateat, doceri velim. An πεντήρης?

415, 13 n. 1 *Lege*, i. e. γνναι quod pro re nata legi potest γυναικὸς, γυναικῶν, γυναικεῖα, &c. Postremum prætulerim. Vide 56, 21. 65, 17. 69, 5. 189, 1. 205, 4. 222, 8. 312, 10 et 16. 313, 3. 327, 8. 412, 13. 537, 21. 655, 10. quibus in locis perscribitur vox

415, 26 πτδὲ τῶι (sic) Nempe π τ scripturus erat

418, 4 *In n. e lege*, Πκάτω τρ. i. e. Περὶ κάτω (vel Περι κάτω, quomodo in tmesi solet Codex Homeri Venetus, Villoison. Proleg. p. 11.) quod

418, 9 Περικονῆσαι] μ ex ejusdem em. pro ρ. Imo nunc video, quod pro summa τοῦ ῥῶ parte erasa acceperam, merum esse defectum membranæ scalpendo perforatæ, quum deleretur macula in proxima pagina. Non tamen prorsus liquet utrum initio ν an ρ

420, 15 ἔστι μοι ex ejusd. em.

421, 6 συμφορᾶς, solenni accentuum permutatione; quod moneo ne quis emendet, Περιπτώσει: συμφορᾶι.

421, 14 δυσχερές] Vox ex ejusd. em.

422, 8 γρ/

423, 17 n. 3 *Adde*, i. e. περίστοιχον, ut mox Πστωιον: πστυλον, et alia in vicinis

pag. lin.

425, 27 Πέσκεων

426, 21 λ/ quod valet λέγει, λέγουσι, λέγεται, λέξις, &c. Hinc error p. 503, 9. Articulus e Timæo sumtus, ubi teste Ruhnkenio, i. e. Capperonierio, ms. habet λέγειν. Supra p. 368, 23. λ/ sed plene λέγεται 25. et 527, 11. Hic malim λέγει cum Ruhnkenio, ut p. 223, 13. ubi plene ms.

428, 6 λαμβ/

431, 13 Vide Ruhnken. not. in schol. Plat. init. ubi Porsonus, "Pro Πιτθὶς et Πιτθεὺς lege Πιτθεῖς." Hic igitur legebat οἱ Πιτθεῖς

431, 15 Nescio an nota / in marg.

431, 26 n. 1 *Lege*, forsan mero errore, ουκ pro ουκ

433, 17 Ita dist. G. P.

435, 9 Πλυντηρία

436, 2 Ποδέων

436, 7 βυσσου

439, 3 Πολιούχοις] ιού ex em.

440, n. 3 l. 3 τῶν ὀπισθίων ποδῶν εἰ in fine, ὀλυμπία—γὰρ εἰς στήλαιον

442, 6 λ/ quod valet et λόγοις. Infra 506, 14. λόγ

442, 14 κτησιφωντα

443, 16 σφόδραι, α et ι diajunctis, i. e. ᾳ.

445, 17 ποτὲ sed bis πότε 14, 16.

445, 19 n. 4 lege πρόσθεν sine acc. et pro

446, 1 Ita dist. G. et P. Forsan cum Schleusnero fere e Bacch. 663. legendum, Ποντιάδας Βάκχας: Εὐριπίδης· . . . ut exciderit explicatio, ex Hesychio petenda. Non obstat vocum positio; vide p. 368, 4. (Eurip. Androm. 1012. quem locum

pag. lin.

in Hesychio v. Εὐπειχήπαγος detexit Porsonus.) Ἠχὼ πετραία et Ῥέας πόντος referenda suspicor ad Æschyl. Pers. 390. Prom. 836.

447, 8 n. 2 *Lege*, Supra ἑ in πρᾱέως, nota

448, 11 Πριμιγγιλιων sine acc. (ων compend.)

448, 25 διαφ/ (ἑ)

450, 13 et 454, 2 οὕτω (ita ὗ) Illo modo scripsisset οὕτως, ὗ. Sed passim οὗ tantum ponit, interdum ου (τ)

450, 19 n. 4 ἔπ.εἶτα

451, 15 n. 2 *Dele* τῶν an τῷ &c. *et lege*, In τῶν ante φίλων accentus ita notæ ⌒ adhæsit, ut videatur τ̄ i.e. τω

454, 3 οἱ] ι ex em. insertum

457, 6 Προπεπτωκότες primo; scalpello emendatum

459, 2 Προσέκοψεν] κ ex ejusd. em.

460, 5 καὶ ex ejusdem em.

462, 13 περὶ τοῦ ex ejusd. em. suprasc.

462, 16 οἳ δ'

463, 15 Προσφερεῖς] εῖ ex ejusd. em. pro quo, n. l.

467, 4 ὀλίγον statim pro -ων

468, 19 n. 3 *Lege*, ἥλιον hic et p. 513, 10. G. et P. per signum, de quo vide Porsonum apud Kidd. p. 288. Gaisfordium ad Hesiod. Theog. 709. Burgesium ad Eumen. 2. Supra p. 132, 20. pro ἡλίου (ἰλίου Suid.) lege Ἀπόλλωνος. Nescio an operæ pretium sit monere ἥλιος et σελήνη per signa exprimi in Lexico Cant. supra p. 668. Ἑρμῆς in Cantab. Nn. 3. 15. (1) in marg. Aristoph. Plut. 1131. In Harpocr. v. Θεμιστεύειν, ἡλίου tot literis servant mss. Cant. Gal.

468, 20 n. 4 βαθέ⁹,

pag. lin.

470, 23 Πυκτίον] Ita G. Sed Πυκτίον ex Hesychio et literarum serie Porsonus, quod reponendum monui

470, 19 n. 1 *Adde*, i. e. ἐκφυσᾷ scripturus, statim se corripuit, ἐκφύσεις

471, 7 ἀποπτωκότα (πε statim)

472, 4 et 12 Πυγαργος et Πυγων sine acc.

473, 12, 17, 24 Πύθου—Πυθῶδε—Πυθῶνος] Ita Pors. Acc. om. G. ter

473, 19 ἔνθεν bis scriptum, semel punctis damnatum

474, 10 n. 3 *adde*, E Suida emendavit Porsonus. Sed recte Beckius ad Aristoph. Nub. 626. ἐκ τῶν πόλεων. ἀπὸ τῶν πόλεων Bekkeri Lex. Rhet. p. 292. Etymol. p. 695, 45.

476, 4 n. 1 *Adde*, (as compend.)

479, 4 *Pro* n. 2 *lege*, ἀλκαῖος ἐνιθρω et similes apices in marg. ubi scil. additurus erat variam lectionem

480, 3 ἄναιμος

482, 20 n. 6 ἀρτάρχης·

486, 16 οἳ τόνδ' (sic) An initio οἷόν τ' volebat?

486, 19 n. 4 *lege*, εἴρη fere, i. e. εἴρηκεν ut Hesychius et Suidas; quod consulto mutavisse non videtur Porsonus

487, 8 Ῥητορηκὴ primo, sed ικὴ ut videtur statim factum. Tum 9 τὰς δικαστῶν, ut et 492, 9. πολιστῶν

488, 11 ἰδιαν sine acc. αν per compendium. Tum ἡγούμενος, et supra l. 3. ἡγεμὼν, infra 509, 12 ἡγεμόνες

491, 4 ἀπειλητικόν.] Ita plene ms. Nempe in archetypo compendium de quo modo dixi male interpretatus est scriba

pag.	lin.	
493,	5	παρ' ἦβην
495,	21	τροφὴν
496,	16	κάθαμα (ρ statim)
497,	n. 1	Σακοδερμίτης: σοφλ (i. e. ιτής statim mut. in ίτης)
498,	1	σαλα sine acc.
498,	5 n. 1	Imo nil hic mutavit, sed maculam in praecedente pagina tollens, membranam corrupit, et liturae speciem hic effecit
498,	15	Schol. Townleianus ad Iliad. H. 185. a Porsono excerptus; Οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες: Οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι [ita et Venetus apud Villoison. et Leid. apud Valckenær.] τοῖς Ἕλλησι χαρακτῆρες· διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὀνόματα· ὡς τὸ ε͞αν· (sic) Καλλίστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν μετήνεγκε [sic sine ταύτην] τὴν γραμματικὴν, καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλήτου, ὥς φησιν Ἔφορος.
499,	10	Σαμφορας sine acc. tum σίγμα, ut Pors. Vide p. 351, 21.
500,	15 n. 3	ἀγχιάλλην
500,	25	μενδοθῆναι (ista statim)
502,	6 n. 2	τρυζῆνι (ῆ ex ejusd. em.)
503,	1	ἀθείας (sic)
506,	13	Σεμαὶ (ν statim)
506,	19 n 4	*Lege*, tum πῶς οὖν οὐ σεμνὴν
509,	21	σφραγδα (ί statim)
516,	8	ἐκτετρημένης] η prius in litura a m. pr.
516,	15	οὕτως (sic)

pag. lin.

516, 21, 22 Σκαφειον, Σκαφιον, et καταχ. sine accentibus

517, 2 n. 1 *In σκ. dele accentum*

517, 12 Σκαφίδας] Acc. om.

520, 8 n. 3 *Lege*, σκιάδιον, sed δει statim

521, 3 n. 2 *Dist.* ὁ,

521, 13 ἱερεῖα m. pr. Nunc ἱέρεια potius quam ἱερεία

522, 13 Σκιροφορίων. In his passim variat, ίων, ιὼν, ιῶν

523, 21 n. 6 *Adde*, ῖ in ί mut. corr.

525, 5 n. 3 *Lege*, Vox ἀτιμ. a correctore addita

527, 10 Σμήρινθοι] Acc. om.

530, 15 et 18 In μικ. et εὐκατ. μι et ευ primo om. sed statim supr.

533, 20 τὸ μ.

534, 3 Προαγωνι sine acc. m. pr. ά corr.

534, 11, 12 *In n.* 3. *lege*, δράμασιν, *et adde*, Primo ut videtur, CTAΘMOC· ἐξέβαλε, et I statim inserto factum CTAΘMOK (sic, IC in K plane coalescentibus.) Supra p. 337, 17. ΄ONOCIC΄OCΠPIOC, quod κοσπριος legerunt exscriptores. In Σταθμοῖς, Σταθμοὺς, Σταθμῶν, accentus correctoris, qui et φλείοις mutavit in φλειοῖς

534, 22 n. 5 *Lege*, corrector, qui scil. pro -νες accipiendum monet

535, 2 In Στάς accentus correctoris potius

535, n. 2 *Lege*, parte codicis peccatur

536, 5 n. 1 *Lege*, Στεγανότερων, sed ω in ὰ fere mut. (i. e. in ὸ) Omnia m. pr. Tum στερεότ.

537, 3 Στερκτικόν: &c. cum præcedentibus conjuncta, sed postea punctis diremta

537, 11 Στερόπη primo

538, 2 ἑλλάνικος, et 21. ἔρμιππος

538, 9 n. 2 *adde*, sed accentus correctoris potius

pag.	lin.	
538,	19	In ὦσ, σ ex em.
538,	23	σφιγξὶν primo ; a correctore potius mutatum
540,	22	Ita G. sed primo στεναγμὸς, et nescio an CTONAXAI
542,	12 n. 3	*Adde*, sed accentus correctoris potius
542,	24, 5 n. 5	λιτον sine acc. tum pro παῖδα, πέλα, ubi accentus correctoris potius
543,	6	In βύρσα, β ex em.
544,	18 n. 8	*Lege*, in δωροδοκῶν mut. corr.
545,	3	Primo εἰστροφὰς, sed nexum στ, cauda erasa, fecit σ, deinde ο in nexum στ mutavit, ut nunc sit εἰσστροφὰς
545,	19	Στωϊδε\ et στοιδε\ i. e. — ιον, sine accentibus ; non δὶ, ut legerunt exscriptores, quomodo Ῥακὶς pro Ῥάκι\
546,	1 n. 1	*Lege*, Σοι in Συ
546,	22	In δὲ, δ ex em.
547,	8	φυκοῦς primo
547,	17	hρο codex planissime; unde, quum ἡ i. e. η pro κ cepissent, geographiam auxerunt, οἱ δὲ Πάρνοπες Κρόνῳ. An Thracas (Arist. Ach. 150) somniabant? Contrario errore Λιβύηι in λίμνῃ mutarunt p. 652, 20. Ceterum lege παριόντες. Vide Ἔρμαιον
548,	24 n. 2	*Lege*, Primo τὸν, nunc eraso ν, τοῦ factum, a corr. ut videtur
549,	4	συναλάγ. primo.
549,	10	Συμβουλυνς sine acc.
550,	9	συμμωρίται
551,	1	Συμφέρεται
551,	4	Συμψισθείς] ψ in litura
551,	7 n. *.	*adde*, ν correctoris videtur

pag. lin.

551, 14 Συναυλισθείσης

551, 22 ἠθισμένον

552, 27 Συνέφηβος] φ ex em.

553, 3 n. •. ἐξηοδεκα sic, totidem literis.

555, 9, 10 συστροφή: σύγκλητος ita, punctis istis statim additis ad articulos dirimendos; quod patet e sequenti versu, in marginem prominente

555, 12 ἐκκλησία αὐτη primo.

557, 13 -μένου. i. e. συσ proculdubio fuit, ut 559, 1

557, 14, 20 Σύργαστρος et Σύρφα] Acc. om. Mox 17. βλεπῶν m. pr.

558, 11 et 13 δημο.τ. i. e. ο fact. ex ω, et ante διὰ δὲ, litera erasa

560, 15 Σφῆλαι] φ ex em. statim facta, pro τ

560, 21, 25 Monui reponendum αὐτοῖς. Præterea nota, Σφισιν in ms. accentu carere, idque consulto ut opinor factum. Notissima brachylogia dicit grammaticus, vocem, quam recentiores isti σφισιν pronunciabant, interdum esse pro σφίσιν, i. e. αὐτοῖς, interdum pro σφοῖσιν, i. e. τοῖς ἑαυτῶν. Eadem dicta puta p. 559, 25. ubi tamen acc. servat ms. 134, 24. κατὰ et κᾶτα, 322, 13 et 25. οἷος et οἵος, 612, 20, τῶ et τώ. Compara vv. Ημαρα et Ιων cum Suida, Κηρ et Τη cum Apollonio. Affine est Μελλήσας, diversum Ἥρυγεν, de quo Porson. ad Phœn. 463.

560, 24 Σφιγανόν] Acc. om.

561, 1 n. 1 *Lege*, ὑφ' ἓν, sic, νχα·αργο

561, 18 Σχαστηρία] χ in litura a m. pr.

561, 20 Σχεδιάζει] Inter α et ζ litera erasa, i. e. ι ut puto.

562, 17 n. 3 διαμάσσονται

562, 19 n. 4 *Lege*, καὶ ἡ σχ. quod forsan defendi possit; vide Ind. Auctorum in Παροιμίαι

pag. lin.

563, 5 παιδιαν primo

563, 9 Primo εὐκαιρὶ sic, et præterea litera, forsan σ, pro qua nunc α, ex ejusd. ut puto emend.

563, 11 καὶ ἀντὶ οὐδαμῶς tantum. Corrige igitur notam

566, 5 n. 1 *Pro* postea *lege*, ex emendatione

566, 10, 11 n. 3 *Lege*, In κεῖτο, ο scalpello factum, ex αι scilicet. Deinde μέσοισι δύο χρυσοταλάντοις (i e. -άντοιν) primo, nunc ultima χρυσοῖτάλαντα facta, a m. pr. ut puto

566, 22 τοῦ ἥμισυ] το ἡ. primo

567, 20 Ante ἀκρ. alterum ν, sed lineolis damnatum

568, 20 *Pro* n. 2 et 3. *lege*, TANYHHKEC vel potius TANYNHKEC, sed istud sive H sive N ita lineis trajectis damnatum, ut M videatur. Deinde, τὴν ακην (sic). Quare ex Apollonio lege Ταν̣ύηκες et ἀκήν.

568, 25 Ταξιάρχος] ξ in litura

569, 12 n. 3 ἀχαιῶν

570, 11 ἔκτασις] τ e nexu στ scalpello factum

571, 9 ἀτρίδες

573, 16 Τεθῶται: τεθοίμηται.

575, 1 n. * καρεῖαι, et inc.

575, 2 ἀλικαρνασσου, et 580, 2. Tum primo πολεμῶν τελμισος—τελμίσσου

575, 5 *Pro* n. 2. *lege*, κύλακα (σ forsan m. pr.)

575, 5 n. 3 *Lege*, τ in litura, pro π ut puto;

575, 16 *Pro* n. 7. *lege*, ὅ scalpello factum ex ἁ vel ἅ potius

576, 16 τιμωστι primo

577, 15 Τεράστεια

pag. lin.

577, 17, 19 Τεραμνον, Τεραμων et ἀτεραμων sine acc.

577, 22 n. A *Lege*, Τερμέρειᾳ

579, 6 n. 2 *Adde*, i. e. κακοῖς.

579, 8 Τερποτράμις] Acc. correctoris

580, 4 κιόνα

580, 13 ἠγοῦν (sic) bis scriptum, semel damn. a corr.

581, 8 ψῆφοι εἰσὶν] Nescio an primo ψῆφος, certe εἰ in litura

581, 22 αὐτοτελεῖς] εῖς in litura

581, 26 σύμβολον] μ in litura; tum γηγεν, et κρωβύλον ex em, correctoris, pro κροβυλον

582, 1 n. 1 *Lege*, ᾱ ut videtur initio, nunc scalpello factum ω fere

583, 11 n. 5 *Pro* γ *lege* Γ

584, 21 n. 3 *Lege*, Ita manus prima, ΤΗΘΕΑΙ: ὕστρεαι (sic; α et ι divisim scriptis, non per nexum: valent igitur ὕστρεᾳ; vide supra Addend. ad 156, 18) Acc. transtulit in Τῇ corrector.

584, 24 n. 6 Τηθίς: θεία πρᾶσ καὶ ἡ μρᾶσ ἡ ἀδελφή. Ista nota eadem prorsus, atque ea qua designatur ω. Supra v. Πατρώων, pro π προσ π lectum παρὰ πατρὸς περι. Ita alicubi in Scholiis Venetis aut Townleianis Homeri esse πατρός που pro προσώπου, narrabat olim Porsonus; qui et in Platone Rep. VIII. p. 566. E. HSt. πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾶιος εἶναι προσποιεῖται legendum monet (e mss. et Bas. 2. p. 453, 44.) pro πατρῶιος.

585, 8 ἀλεκτρυῶγες primo

585, 19 n. 2 *Lege*, νείλεωι (acc. correctoris) tum κυβερνίτης primo

pag. lin.

585, 23 n. 4 *Legi possunt* ὁ παῖς. *Ergo corrige*, δ' aut omissum aut evanidum. Tum

587, 13 In ἠιτήσαρο, ἠι in litura. Tum σαρδεῖς

589, 9 στρωτὰς] Ita, sed acc. correctoris. Vide Valck. Oratt. p. 272.

589, 21 πλήστην

591, 4 τῶν] τὸν primo

592, 2 πριαποδων primo

592, 7 *Pro* n. 1. *lege*, In ΤΙΓΑΒΑΡΙ, ΙΤ a manu prima, ut videtur, sed post lituram. Initio TT vel NN, sed illud credo

593, 5 τὸ πεπυρωμένων (sic)

593, n. 2 *Lege*, semel mut. in χω.

594, 24 n. 6 *Adde*, ροαῖα fecit corr.

596, 2 ὑσπλήξ m. pr.

597, 1 *Pro* n. 1. *lege*, Primo ἐν. Corrector ν eraso fecit ε (sic fere) ubi asteriscus linea trajectus numeralem designat

597, 4 *Pro* n. 3. *lege*, οὖν m. pr. deinde a corr. ω factum, ex αι potius quam ex οσ, et ν additum in litura

597, 5 διδνμοι primo; sed statim οσ

598, 13 Τράσια m. pr.

602, 7 Τριποδα λέβητ: ἐν

602, 9 κύβοι hic ab initio, sed in seqq. υ ter ex εμ. at pro quo, n. l.

602, 12 γὰρ ex εμ.

602, 14 n. 4 *Lege*, ὁ κ. εἶτε

602, 18 *Pro* n. 7. *lege*, Τρὶς ἓξ βαλουσα (sic; primo Τρίσεξ) &c. ut nov. artic.

603, 1 τριτημόριον] Ante η litera erasa, forsan τ

603, 15 ἐπὶ, sed ἐπεὶ statim

pag. lin.

603, 17—19 ἡ τοῦ et ἡ γενν. tum m. pr. τοταμ̂ (i. e. ων)

604, 4 ἀττίδι

604, 9 τριτονὸς sic

604, 16 αὐτὸν εἶναι

605, 25 *Pro* n. 5. *lege*, ἀντιφά° ubi lineola per imum φ ducta, et accentus sunt correctoris, et α post lituram pro ω. Atramenti color medicamine mutatus induxerat me ut crederem hic esse versatum recentem interpolatorem, qui scilicet ἀντιφάνης ab ἀντιφῶν expulsum reduxisset. Sed, saepius inspecto loco, plane video initio fuisse ἀντιφω (ut p. 402, 26. habet ms.) et ἀντιφά esse correctoris antiqui

607, 1 οἱ ἱμάντες bis scr. semel damn. Deinde περιονται (δέ statim)

607, 18, 20 ι in Τρόφι, ο in Τροχάζειν, ex em. ejusd.

608, 1 Τροχίς m. pr. Τρόχις corr.

608, 2 n. 1 *Lege*, hic forsan corr.

608, 12 ψηθυρίζει. Deinde in λαλει et παρὸ, ει et ο ex em.

610, 25 θόρυβος] ό ex em. forsan pro έ

611, 13 ὕψει] ι primo, sed statim ει

611, 21 in Τυφ. ε statim factum ex η

611, 22, 3 λεβήριδος—λεβηριδος—λέβηρις—λεπηρις m. pr.

612, 17 Τύχην] Artic. cum superiore confusus, sed postea punctis diremtus

613, 1 Τῶν δυνατῶν τι: κελεύου γὰρ, sed κελεύοὺ fecisse videtur corr.

613, 15 Τωρα m. pr.

614, 6 Nescio an primo Ὑάδαι, sed β certissime est m. primæ

614, 7 Ὑβός] Acc. om.

pag.	lin.	
616,	3 n. 3.	*Lege*, *νϊδια* vel *νΐδια* fecit corr.
616,	4 n. 4	*Lege*, mox *ὑήνων*, ubi sp. correctoris, accentus manus primæ, ni fallor. Mox 17. Ὑηνῶν ex Ὑηνων fecit corrector.)
616,	6 n. 5	*Lege*, *ϋήνοις*
616,	11, 19	Ὑης] Acc. om. Mox *ἐπιτελοῦμὲν* (sic, *εν* compend.)
616,	16	*ξ̃δες* i. e. *ζωδες* m. pr.
617,	5	*τοῦ* λ. m. pr. *τὸὺ* corr.
617,	18	Ὑλάστριαι] Acc. corr.
620,	12	*ἐννοεῖν* primo, nunc *μ* scalp. mut. in *υ*
620,	13	Ὑπασπιταί primo ut videtur, sed *τ* statim mut. in *στ* nexum
621,	7 n. 2	*Lege*, Litera, *ρ*, ut videtur,
621,	11	*διατείνεται*] *αι* ex ejusd. em.
622,	20	Ὑπερθορών] Acc. correctoris
623,	23	*φαυλου* et mox *φαυλος* m. pr. *φαΰλου* corrector, sed *φαυλος* reliquit
624,	3	*ἀπολ.*] Ita m. pr. sed forsan ex em. pro *υπ*.
624,	21	Ὑπετέθυπτο] *θ* statim factum e *τ*
625,	21	*ὑπόβαθρος*, i. e. primo *αρ*, ut puto
627,	5 n. 2	Ita ms. ΥΠΟΔΕΞΗΙ vel ΥΠΟΔΕΞΗC, ita ut I in C mutavisse videatur m. pr. Nam passim in mss. (ubique fere in hac parte Photii) I et C majusculæ mero puncto differunt; vide p. 538, 16. Punctum supra H notat partem literæ pro non scripta habendam; (vide addend. ad p. 536, 5.) quocirca voluit scriba legendum Ὑπόδεξις vel Ὑποδέξεις. Collatis Apollonio et Hesychio liquebit legendum vel Ὑποδεξίη: *ὑποδοχὴ*, vel Ὑπόδεξις: *ὑποδοχή*.
627,	6—9	In Ὑποδέξιος, Ὑποδέραια, Ὑποδερίδα et Ὑποδέρις (sic) accentus correctoris

pag. lin.

628, 24 Etsi non multum refert, mallem distinxisse, Ἴωνες· οὕτως Ἡρόδοτος. Vide 516, 15.

629, 2 ἀντιπόν primo

629, 5—6 Ὑπολόγον — ὕπολόγον — ὑπολογος m. pr. Ὑπὸ-λόγον — ὑπολόγον — ὑπόλογος corr. Deinde 7. συγγνώμη μὴ ο.

629, 16 n. 1 *Lege*, ⋖έγοντες

632, 2—7 Modo ὑποῦλος, modo ὑπουλος m. pr.

633, 1 τρυβλία m. pr.

634, 1 Ὕσπλήξ m. pr.

634, 3 et 7 Ὑρχαι—Ὑσσάκους] Acc. om.

634, 13 n. 4 *Lege*, ὑιῳ m. pr. ὑἱῶν (sic) corrector (nisi duo fuerunt) nunc ι mut. in nexum ει a recentiore, ut puto

634, 22 n. 5 *Lege*, Ὕφαλοσφατής m. pr.

635, 6 Ὑφόλμιον] Acc. om.

635, 7 Ὑφορμία] Acc. corr.

636, 17 χάριεν (ambo acc. corr.)

638, 12 Φάλλοι m. pr.

638, 21 Φάναις] Acc. corr.

638, 23 n. 4 κυριων primo ut videtur, deinde ἐστρατηγικότων, ubi κότων statim factum e κων.

639, 4 ἡ potius est correctoris

639, 13 et 16 In Φάρκτεσθαι et Φαρμακᾶς, acc. corr.

640, 5 In φαρμακῶν, acc. corr.

640, 9 ἐκτίνοντες, sed statim εἱ

643, 25 In φασὶ, α tantum m. pr.

644, 4 Φέλλεα sic; acc. correctoris, qui primo fecerat Φελλέα. Mox ποσώς (acc. m. pr.)

644, 20 ἐπεμψεθ (sic) m. pr. Primo ἔπεμψεθ', deinde ἐπέμψεθ' fecit corrector

pag. lin.

645, 16 οἰμώγῃ (sic) m. pr. α addidit corrector, οἰμώγῃ

645, 23 ἀπαστᾶν i. e. primo ἀπαντᾶν

646, 4 γίνεται] ΓΙΝ m. pr. Istud ε, i. e. αι, in ε mut. corr.

646, 7, 8 In Φθεῖσθαι et Φθεῖναι acc. om.

646, 23 n. 4 *Lege*, mox καὶ ante τὰ. Tum in φιβαλέα, β ex ejusd. em. pro λ ut puto

647, 12 n. 2 *Adde*, sed in Φιλοπ. accentus est correctoris.

647, 13 Φιλερισται] ε statim ex ο

648, 9 n. 1 *Lege*, μόσταις ἐνευσῖνι (ἐλ. corr.)

648, 13 φιλοθεωρηται] ω correctoris, pro ο.

648, 12 n. 2 *Lege*, πεφιπιπθαι, i. e. emendatum πεφιλιπτῶσθαι pro πεφιπιπθαι.

Ibid. *Adde*, Illud ω, ita scriptum, ˜, ut passim fit, nunc mihi videtur esse ex emend. pro ′ i. e. ην. An librarii oculos irretivit proximum ἐλεπτόνθαι?

650, 3—6 Φιμοῖ (Acc. corr.) deinde m. pr. Φίμους—φιμος—φίμὸν (sic)

650, 17 In ἀναμαλάττειν, μ correctoris in litura

651, 10 n. 3 *Lege*, τ corrector, pro τ

651, 14 n. 4 *Lege*, μ in litura, ex em. forsan m. pr. cujus certe est λοχ ex λογ statim factum

653, 13 n. 3 Puncta diæreseos correctoris forsan

653, 16 ἕτοιμος

654, 18 Ψιλοδάπιδας—δάπιδας

655, 5 δρυπεπεῖς m. pr.

655, 17 ἀττικ῀ i. e. κω

657, 7 μυρρινον sine acc. tum παροιμίαι (sic)

pag.	lin.	
657,	19	Ψόχοντες (sic)
658,	4 n. 3	*lege* (ι correctoris potius, certe ex em.)
658,	5 n. 4	*Dele* ni fallor
658,	10 n. 6	τῶν θηλυκων
658,	15	στασιάζοντὰς (ας compend.)
659,	8	τοκετοῦ i. e. τκ (τωκ) scripturus, se corripuit.

INDEX

AUCTORUM.

N. B. Hunc Indicem confecit Joannes Alberti, correxit et auxit Porsonus. Albertina sæpe delevi aut contraxi; quæ vero ipse addidi, aut ab Hermanno et aliis sumsi, uncinis quadratis [ ] includuntur.

ΑΓΑΚΛΥΤΟΣ ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας: 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα.

[Ἄδηλοι: 19 Ἐσάλευε 45 Ἔχει αὐτὸν 54 Ζητεῖν, ubi forsan delendum τι, ut μηδὲ σὺ sit finis senarii vel initium tetrametri. Vide Eur. Hel. 155. 323, 9 Οἷος: ἀντὶ τοῦ 424 Περιττότης 494 Σᾶ: περισπ.]

[Hexametri: 503 Σειφήν 591 Τίς πατέρ']

[Senarii proverbiales, e comicis plerique sumti: 356 Οὐδεὶς δυσώνης Οὐδεὶς κομήτης 358 Οὐδὲν φρονεῖ Οὐδὲ τἀρχαῖον Οὐκ ἂν δύναιο Οὐκ ἂν φθανοίμην 360 Οὐ παντὸς 439 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ. Ioni Chio dat Porsonus. Vide Ionis versus apud Valck. Phœn. 1185. Porson. Opusc. p. 204 511 Σικελὸς ὀμφακί-

ζεται 586 Τὴν γλαῦκα Τὴν ἐμὴν Τὴν χεῖρα 612 Τῶν γὰρ ὑστάτων Τῶν ὄνων Vide in Παροιμίαι.]

[Scriptor ecclesiasticus, forsan Origenes, ad Genes. III. 21.respiciens: 548 Σύμβολα: σημεῖα. Benigne indicavit apud Grabium ad Irenæum I. p. 28. V. S. R. Episcopus Bristoliensis.]

[Ἀθαμᾶνες: 603 Τριτογενής.]

[Ἀθηναῖοι: 14 Ἐρκείου Διός 67 Ἠλύσιον 71 Ἡνίοχοι 79 Θαλλοφόροι 92 Θητεύς 103 Ἱερὸν γάμον 119 Ἴωνες, ut quidem distinguit Hermannus. 121 Καθάρσιον: ἔ. 203 Λάκκος: Α. 225 Λινόπται 276 Μουνυχιών: καὶ 304 Νυμφεύτρια: ἡ σ. 335 Ὄμπην 340 Ὀξυθύμια: ὅσα 397 Παρθένοι: οἱ 403 Πεδία Πεδίον Πεδικά 485 Ῥέξαι 506 Σεμναὶ θεαί 520 Σκιάς: ἀναδ. 547 Συκοφαντεῖν 554 Συνήγοροι: οὐ Συνήγοροι: ἐοίκ. 595 Τοξόται. Vide 594 Τολοται Vide infra Ἀττικοί.]

[Οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι: 288, 1 Ναυκραρία 288, 3 Ναύκραροι 288, 5 Ναυκραρία 318 Οἰκέα.]

[Οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν καὶ ἑορτῶν γράψαντες: 521 Σκιρόν: Σκιρά.]

[Οἱ ἀθληταί: 233 Λυγιζόμενος Vide in Παλαιστρ.]

[Αἰγύπτιοι: 126 Καλάσειρις 186 Κυλλήστεις 302 Νόμος: ὁ κ. 375 Παμύλης.]

ΑἸΛΙΑΝΌΣ: 617 Υἱῶσαι.

[Αἰολεῖς: 94 Θρᾶκες ὅρκια 333 Ὁμολώϊος 408 Πέμπτα.]

ΑἸΣΧΊΝΗΣ: 10 Ἀδιάφθορον 48, 9 Ἐωλοκρασία [sed ibi non citatur.] 53 Ζηλοτυποῦν 82 Θέμενος 167 Κιρραῖον 230 Λοιδίας 319 Οἴκημα 346

Ὀρθῆς δὲ τῆς π. 421 Περίπολος: Ἀρ. 450 Προβολάς 463 Προστρόπαιον 568 Ταμύναι [Ejus mentio 190 Κυρηβίων 597 Τραγικὸς πίθηκος.]

—— ὁ ῥήτωρ: 645 Φέρνην.

—— Ἀπολογίᾳ: 105 Ἱκετηρία.

—— Κατὰ Κτησιφῶντος: 58 Ἡγεμονία δικαστηρίου 87, 14 Θεσμοθέται 90 Θεωρικά: χρήματα 113, 15 Ἴσαι ψῆφοι 159 Κεφάλαιον [182 Κτησιφῶν] 247 Μαργίτης: Al. 331 Ὀμηρεῦνται 380 Παραβάλλοιτο 381 Παραγγελία 403 Πατρῴων 463 Προστρόπαιον 468 Πρυτάνεις.

—— Περὶ τῆς παραπρεσβείας: 300 Νίκαια 329 Ὀλοσχοίνων 354 Ὅτι ξένους 374 Παλίμβολον 462 Προστασία 541 Στρατιὰ ἐν τοῖς.

[Æschin. F. L. p. 50, 39 HSt. Vide Etymol. M. p. 752. Bekkeri Lex. Rhet. p. 308.] 578, 16 Τερθρεία.

—— Κατὰ Τιμάρχου: 309 Ξηραλοιφεῖν: Al. 466 Προφερεῖς 650 Φιμοί.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ: 8 Ἄδασμοι 52 Ζεῦγος 118 Ἴτηλον 188 Κυντερώτατα 206 Λαμπουρίς 228 Λογγάσω 246 Μαραθώνιον [ubi memoratur, non citatur.] 247 Μαριανδυνὸν 275 Μόρον 286, 8 et 17 Ναρὰς τὲ Δίρκης 331 Ὀμάμαιτα 349 Ὄρον 353 Ὀστράκων 361 Οὐρανιξέτω 427 Πεφρασμένος 447 Πρέψαι 492 Ῥύπες 497 Σάλα 527 Σκώπευμα.

—— Ἀγαμέμνονι: 602 Τρὶς ἕξ.

—— Δικτυουλκοῖς: 314 Ὄβρια καὶ ὀβρίκαλα.

—— Εὐμενίσιν: 35 Εὐμενίδες.

—— Θεωροῖς: 655 Ψο. [Vide in Ἀριστοφάνης.]

—— Κάρυξι, σατύροις: 477 Πυρσοκόρσον. (Vide Bentl. Ep. ad Mill. p. 15.)

—— Κρήσσαις: 430 Πισσοκωνήτωι (Vide Hesych. in Κωνῆσαι.)

—— *Μυσοῖς*: 344 *Ὀργεῶνες.*

—— *Νεανίσκους*: 326 *Ὀκτώπαν.*

—— "*Νιόβῃ*: 301 *Νοβακκίζειν*, ex em. **Ruhnk.**" ***Porson.*** *σεισμὸς* ms. Ubi emendarit **Ruhnkenius, non inveni; forsan in epistola ad Porsonum, de qua Kiddius Pors. Opusc. p. xxxvii.**

—— *Ξαντρίαις*: 326 *Ὀκτώπουν* 409 *Πέμφιξ.*

—— *Ὀστολόγοι* **memorantur**: 353 *Ὀστολόγος.*

—— *Πέρσαις*: 258 *Μέμφιδος.*

[Pers. 390. ut videtur] 78. *Ἠχὼ π.*

—— *Τροφοῖς*: 47 *Ἐψιοῦσα.*

—— *Φιλακτήτῃ*: 326 *Ὀκόρνους.*

—— *Ψυχαγωγοῖς*: 534 *Σταθερόν.*

ΑΪΣΩΠΟΣ: 20 *Ἐς κόρακας* [355 *Ὁ τὸν κῦσον.* **Sed ibi legendum,—*ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς Ἴδεις ὅπου μάλιστα τοῦ κρύνους χρεία.* Galea scilicet, præpostero loco inducta, nebulonem istum in fuga texerat. Quo spectet *τρωθεὶς* patebit conferenti Eubulum Athenæi x. p. 449. F. Diogenem Cynicum apud Laert. vi. 53.**]

[De eo: 490 *Ῥοδώπιδος ἀ.* 546 *Συβαριτικοὶ λ.*]

[*Ὁ λογοποιὸς* **(***Αἴσωπος* **addunt Suidas, Zenobius, Apostolius)** 245 *Μᾶλλον Φρύξ.*]

[*Αἱ ἀκέστριαι*: 493 *Ῥυτίσματα.*]

[ΑΚΕΣΤΩΡ *ὁ τραγῳδοποιὸς* **memoratur**: 496 *Σάκας.*]

[*Οἱ ἀλεῖπται*: 309 *Ξηραλοιφεῖν*: **Ai.**]

ΑΛΕΞΙΣ: 30 *Εὐημερία* 117 *Ἰσχυρίσκος* 287 *Ναυκληρεῖν* 299 *Νήστης* 360 *Οὐλοκόμος* 364 *Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν* 388 *Παναρμόνιον* 430 *Πίσον* 459 *Προσέκοψεν*: ἀ. 513 *Συνωπῆσαι* 525 *Σκυθαίνας* 532 *Σπουδάζω* 540 *Στόλον* 648 *Φιλιππίδης* 649 *Φιλοτησία*: Δ. 656 *Ψυχικός.*

—— *Ἀνθίδι*: 244, 23 *Μᾶλλον μᾶλλον.*

—— Γαλατείᾳ : 302 Νομικόν.
—— Ὀλυνθίᾳ : Εἰσημερία.
—— Παλλακῇ : 594 Τοναίαν.
—— Πεζονίκῃ : 245 Μᾶλλον μᾶλλον.
[*Οἱ ἁλιεῖς* : 178 Κρησέρα.]

ἈΛΚΑΪΟΣ : 85 Θεράπναι 264 Μετρῆσαι 431 Πιτάνη εἰμί 582 Τετύφωμαι.
—— [ὁ κωμικός : 9, 25 Ἀδηφάγοι.]
—— Ἱερᾷ γάμῳ : 479 Πῶλοι.
—— ἐν τῇ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ 9, 17 Ἀδηφάγοι τραῖρεις.
—— ὁ λυρικός : 7 Ἄγωνος.
—— ἐν η′ : 525 Σκυθικαί.

ἈΛΚΜΆΝ : 348 Ὄρνις 654 Ψιλενύς.

ἈΜΕΙΨΊΑΣ : 270 Μιλτωρυχία 525 Σκότος.

ἈΜΜΏΝΙΟΣ 23 Ἐσχάρα : ἐσχ.

ἌΜΦΙΣ Ἐρίθοις : 291 Νεανισκεύεται.

ἈΝΑΚΡΈΩΝ : 15 Ἑρμᾶν.
—— ἐν γ′ : 570 Ταντάλου τάλαντα.

ἈΝΑΞΑΝΔΡΊΔΗΣ : 293 Νεκταρεον, bis. 572 Τάχα : ἀ.

ἈΝΑΞΊΛΑΣ : 648 Φιλοδεσποτεύομαι.
—— Ὧραις : 245 Μᾶλλον μᾶλλον.

ἈΝΑΞΙΜΈΝΗΣ Φιλιππικῷ : 325 Ὁ κάτωθεν νόμος.
—— Φιλιππικῶν α′ : 405 Πεζέταιροι.
—— τῶν περὶ Φίλιππον ε′ : 249 Μάστηρα.

ἈΝΔΟΚΊΔΗΣ : 25 Ἑταιρία 229 Λογισταὶ καὶ 297 Νεώρια.
—— Συμβουλευτικῷ : 288 Ναυκρατίαν.

ἈΝΔΡΟΤΊΩΝ : 552 Συγγραφεῖς.

—— ϛ' Ἀθίδος: 297 Νέωσι.
Ἀνδρῶν Τρίποδι: 498 Σαμίων ὁ δ.

ΑΝΤΑΓΌΡΑΣ: 204 Λακκόπεδον.

ΑΝΤΊΜΑΧΟΣ: 477 Πυρσολόφους 533, 24 Σταθερόν.
—— Θηβαΐδι: 354 Ὄστριμα.
—— Λυδῇ: 344 Ὀργεῶνες.

ΑΝΤΙΣΘΈΝΗΣ: 361 Οἰνοδόκην.

ΑΝΤΙΦΆΝΗΣ: 183 Κύδαροι 552 Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς 624 Ὑπέρχολος γενόμενος.
—— Ἀγροίκοις: 480 Ῥαγδαίου.
—— Ἁλιενομένῃ: 348 Ὁρμιάν.
—— Βουσίριδι: 306 Ναυταλεύματα. [Vide Porson. Adv. p. 51. ad Athen. I. p. 29. D.]
—— Εὐθυδίκῳ: 308 Ξενιτευομένους, ubi ms. ἀριστοφάνης εὐδίκωι. Vide Harpocrat.
—— Εὐπλοίᾳ: 312 Ξυστίς: γ.
—— Παροιμιαζομένῳ sive Παροιμιαζομένοις: 539 Στίμην.
—— ὁ νέωτερος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑταιρῶν: 286 Ναννίον. Vide Jonsium Script. Hist. Phil. I. 6. p. 34.

ΑΝΤΙΦΩΝ: 8 Ἀδέητος 15 Ἑρμᾶν 33 Εὐθύωρον 37 Εὐοφθάλμως 69 Ἡμιολιασμός 402 Πατρώων 463 Προσφορά 517 Σκάφιον: ἔστιν 554 Συνήγοροι: ἐοικ. 574 Τελεσθῆναι 590 Τίμιον 605 Τρίτωι καὶ τετάρτωι ἔτει, ubi Ἀντιφάνης Suidas. [Sine auctore, Antiatt. Bekkeri p. 114.] 645 Φηλώματα.
—— ἐν τῇ Πρὸς Δημοσθένην γραφῇ: 153 Κελέοντες: κ.
—— ἐν τῇ Πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ: 275 Μοιροδοκῆσαι.
—— Περὶ τῆς μετασάσεως: 535 Στασιώτης, [bis,] "ubi ὡς pro ὁ ms. Harpocrat. Trin. Coll." *Porson.*
—— Πρὸς Νικοκλέα: 537 Στεφανηφόρος.

—— Περὶ τῆς ὁμονοίας: 81 Θεαιδέστατον 108 Ἵνα 519 Σκίαποδες.
—— ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων ἐν Προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις: 278 Μοχθηρός.

ΑΠΕΛΛΑΣ ὁ Ποντικός: 195 Κνψελιδῶν ἀνάθημα 490 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.

ΑΠΙΩΝ: 5 Ἀάπτους 531 Σπιλάδες 559 Σφάραγον 601 Τρίγληνα.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ: 127 Καλλιγένειαν 189 Κύρβεις: τοὺς 190 Κύρβεις: τ. ἀ. 208 Λαρινοὶ βόες 255 Μέλασμα 408 Πέλικαν 483 Ῥάξαι [556 Συντύχημα, ubi ἀπόλλων ms. Ἀπολλώνιος conjicit Albertus.] 571 Ταυροπόλον.
—— ἐν τ' περὶ Ἐπιχάρμου: 131. Καρδιώττειν.
—— Περὶ τῶν ἑταιρῶν: 286 Ναννίον.
—— Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν: 639. Φανοστράτη.
—— ἐν τοῖς Περὶ θεῶν: 253 Μειαγωγός.
—— (Pictor: Vide Albert. ad. Hesych. v. Σκιαγρ. *Personus.*) 519. Σκιαγράφος.
—— Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσι: 532 Σπουδάζω.

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ: 624 Ὑπετέθυπτο 646 Φιβαλέως.
—— Κρησί: 281 Μυσικάρφης.

[ΑΠΟΛΛΩΝ: Vide Ἀπολλόδωρος.]

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ: 615 Ὑδροφορία.
(Apollonius) ὁ τοῦ Ἀρχιβίου: 260 Μετα.

ΑΡΑΡΙΣ: 47 Ἐωθώς.
——Καμπυλίωνι (apud Athen. I. p. 47. D. II. 86. D. III. 105. E.): 306 Νωταλεύματα.

[*Ἀργεῖοι*: 10 Ἀδηφάγοι 245 Μαμμᾶν.]
[*Ἡ ἀριθμητική*: 421 Περισσά.]

'ΑΡΙΣΤΑΓΌΡΑΣ: 107 Ἰμάντας.

'ΑΡΊΣΤΑΡΧΟΣ: 62 Ἡ δ' ὅς 281 Μυσικάρφης 338 Ὄνον πόκαι 340 Ὀξυθύμια: Ὑ. 446 Πράμνειος οἶνος 510 Σησαμῆν 572 Ταχυβάμονας. Vide in 'Αριστοτέλης.

Οἱ περὶ 'Αρίσταρχον: 200 Λαβέ.

'ΑΡΙΣΤΕΊΔΗΣ: 20 Ἐς κόρακας.

—— ὁ ῥήτωρ (III. p. 238,=II. 143, 11. Aristot. Φυσ. Ἀκροασ. III. 9. [=6. p. 57, 10. Sylb.] Simplic. in Phys. IV. p. 165. b. 7 a f. *Person.*): 224. Λίνον λίνῳ συνάπτεις. [Simplicii verba sunt, ὁ δὲ 'Αλέξανδρος φιλονεικῶν δεῖξαι τοῦ Πλάτωνος δόξαν εἶναι, τὴν λέγουσαν χρόνον εἶναι τὴν τοῦ οὐρανοῦ φοράν, πρῶτον μὲν τὸν Εὔδημον μαρτύρεται λέγοντα, ἠκολούθησε δὲ καὶ Πλάτων τῇ λέξει ταύτῃ καὶ μάλα ἀτόπως· πρὶν γὰρ οὐρανὸν γενέσθαι φησὶν εἶναι κινήσεις εἶναι ἄπειρον· οὐ λίνον δὴ λίνῳ συνάπτει, εἴπερ πᾶσα κίνησις ἐν χρόνῳ.]

(Aristides): 351 Ὅσα μὴ ἀσθ.

'ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ [in τοῖς τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφηκόσιν memoratur]: 582 Τενμησία. [Vide in 'Αριστοφάνης *grammaticus.*]

'ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ἐν τῷ Περὶ γιγάντων: 271 Μίνθα.

'ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ: 523 Σκολιόν.

—— ἐν α' Περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως: 508 Σηκιννίς 511 Σίκιννις.

'ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ: 20 Ἐς κόρακας 20 Ἔσμα 46 Ἐχῖνος: ἄ. 53. Ζεῦξις. "Suspect." *Person.* ἄριστος ex Harpocrat. ms. legendum docet Bastius Ep. Crit. p. 134. 177 Κραῦρον 191. Κυσολάκων [ubi 'Αρίσταρχος Ruhnken. ad Hesych.] 193 Κύπαρος [sed vide infra, *Aristoph. Pac.*] 223 Λίθος 232

Λόχοι 248 Μασσαλία 284 Μυρῶν 286 Νανός 288 Ναυκραρία 336 Ὄνος: τὸ 407 Πελάται: οἱ μ. 420 Περίπολος: Ἀρ. 568 Ταμίαι, bis 576 Τενέδιος ξυν. 594 Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον 605 Τριττύς: τὸ 653 Φόξινος.

De eo: 15 Ἑρμείας [644 Φέρειν. *Hermann.* Sed is alius a philosopho esse videtur; forsan classis præfectus de quo Diodor. xix. 68.]

—— ἐν Διδασκαλίαις: 338 Ὄνον σκιά.

—— ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολῶν: 354 Ὅτι ξένους.

—— ἐν τοῖς Περὶ Ζώων: 159 Κεστρεῖς [IV. 1.] 283 Μύστις (apud Athen. VII. p. 323. D. *Pors.*)

—— ἐν Ζ' Ζώων ἱστορίας: 175 Κοβαλεία.

[Arist. H. A. VI. 24. p. 194. Sylb. ut videtur] 108 Ἵννος.

—— ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς: [I. 7. p. 10, 5. Sylb.] 269 Μία χελιδών.

—— ἐν τῇ Πολιτείᾳ: 393 Πάρεδρος 404 Πεζάς.

ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας: 288 Ναυκραρία.

—— ἐν τῷ η' Περὶ τῆς πολιτείας: 23 Ἐσχατίαν.

—— ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ: 110 Ἱππάς: Ἀ. 189 Κύρβεις: τούς 390 Παράστασις: τούνομα 420 Περίπολὸς: Ἀρ. 452 Πρόεδροι: ἐκλ. 514 Σῖτος: καλ. 541 Στρατιά [bis] 623 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.

—— ἐν τῇ Κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ: 580 Τετραρχία.

—— ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ: 526 Σκυτάλη.

—— ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ: 498 Σαμίων ὁ δ.

—— ἐν Συρακοσσίων πολιτείᾳ: 127 Καλλικύριοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: 7 Ἀγῶνα 9 Ἀδηφάγοι 15 Ἑρμᾶν 16 Ἑρμοκοπίδαι: οὕτως 30 Εὐελπὶς 46 Ἐχῖνος: ἄ. [Av. 1298] 64 Ἥκειν 67 Ἡλίσκον 68 Ἡμερίδα 72 Ἥποθεν 117 Ἰσχνός 118

Ἴτης 128 Καλύμματα 129 Κάνδυος [Vide infra.] 143 Κατὰ σχολήν 164 Κακκαβίζειν 165 Κιμμερικόν 167 Κιχόρεια 168 Κλέος 173 Κνημία 188 Κυνοκέφαλον 196 Κωλὴν λ. 197 Κώμην 198 Κωκαῖοι 201 Λαγῶα 202 Λακεδαιμῶν 208 Λάρκος: φ. 210 Λαφύττειν 211 Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος [et mox p. 213, 18. Vide 611 Τυρόκνηστις] Λεγωνῆσαι 213 Λεκάνη 214 Λέκος 227 Λίτρον 231 Λαῦσθαι Λουτρίδες 232 Λοφαῖν Λόχοι 236 Λυσανίας 238 Λυχνοῦχον 240 Μάγιδες 241 Μάθος 243 Μάκτρα 244 Μαλάχιον Μαλθακόν 246 Μάννην 255 Μελαναίων 266 Μηλῶσαι 269 Μίαν μάχαιραν 280 Μόξαν 285 Ναΐς [Eccl. 426] 289 Ναυσιφόου 299 Νήστιν 301 Νοθεῖα 308 Ξενικὸν ἐν Κ. 308 Ξέφης [318 Οἰκείαν addit Porson. Sed vide infra in Grammatico.] 330 Ὀλύμπια 339 Ὀννχίζεται [349 Ὀργυίας addit Porson. Vide infra.] [Damaid. fr. 4] 352 Ὀσμύλια 356 Οὐδαμαῖ [377 Πανός addit Porson. Vide infra.] 396 Παρεξηνλημένον 407 Πελαργικοὶ Πελάται [imo Aristoteles.] 410 Περτεσύριγγον ξύλον 415 Περιγίνεται 416 Περικόκκασα 417 Περίθετος 426 Πέτευρον 428 Πηλέως μάχαιραν [Grammaticus, ut videtur.] 434 Πλοιάριον 445 Ποτήριον 460 Προσίσχε 463 Προσχίσματα 464 Προτιμᾶν 472 Πυελίδα 478 Πυτίνη 486 Ῥῆσις: δημ. Ῥήτορα 492 Ῥύπον 496 Σακονῆσαι 503 Σέες Σεῖν 512 Σλφιον Σιμόν 513 Σιπύα Σισύρα: β. 515 Σκαλαθύρματα. Forsan, Σκαλαθυρμάτια. *Alb.* 517 Σκαφίδας μ. [Vide infr. in Ὀλκάσιν.] Σκάφιον: ἑ. Σκάφων: κ. 518 Σκελετεύεσθαι 520 Σκιμβαίζειν

524 Σκοπήν 526 Σκύτη 527 Σκῶρ 528 Σορέλλη 529 Σπαθίδα 531 Σποδοῦν 532 Σπυρθίζειν 535 Στάσις 542 Στρατιάν 557 Σύρφαξ 560 Σφενδαμνίνους 567 Τάλιδος 568 Τάπητες 570 Τάρρωμα 571 Ταυροφάψον 572 Τάχας 580 Τετραχίζειν 588 Τίζειν Τιθωνόν 589 Τικτικόν 590 Τιμητικὸν πινάκιον 597 Τουπίπεμπτον Τραγήματα 598 Τραγωδεῖν 600 Τριακοντούτης 607 Τροχίμαλλον 608 Τρύγοιπος Τρύμη Τρύξ 609 Τρώγειν Τύλη 610 Τυντλάζειν: εἰς Τυπτήσοις 616 Ὕης 617 Ὕλην 626 Ὑπογεγραμμένη 627 Ὑποδιδάσκαλος Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος [Ach. 823] 639 Φαντάζομαι 643 Φαύστιγγες [Amphiar. fr. 6] 650 Φλᾶν 651 Φλεήσιον [Sed, quum Ἀριστοφάνης omittat Etym. M. p. 796, 5. forsan transponendum et legendum ex Nub. 1477. Φληνάφα: φλυάρει· Ἀριστοφάνης.] Φλιει 655 Ψο. [ubi lege, Πλέω γράσον τε καὶ ψόθου· οἶον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. (vel οὕτως Αἰσχ.) et intellige, quasi statim post Ψο sequeretur Αἰσχύλος.]

[Vide in Ἀντιφάνης.]

—— Grammatico tribuit Albertus, tacente Porsono, 8 Ἄδδιξ 129 Κάνδυτος [237 Λύσιοι τελεταί addit Porson.] 349 Ὀρογυίας 377 Πανὸς 529 Σπατάγγαι 557 Συρβάβυττα. Sed Ἄδδιξ Comico reddendum; Porson. Aristoph. p. 246. Superioribus inseruit Porsonus Κάνδυτος, Ὀρογυίας, Πανὸς, sed hic reliquit, casu, ut opinor. Nam in Av. 1131. ἑκατοντορόγυιον e Photio v. Ὀρογυίας legebat Burneii amicus (vide Censur. Hecub. ad v. 606.) i. e. proculdubio Porsonus. Σπατάγγαι forsan referendum ad fragm. Ὀλκάδων apud Athen. III. p. 91. C. de quo Porsonus apud Gaisf. ad Heph. p. 265. Ceterum ad comicum refer 25.

Μεσαύχενες. Lege in Photio, Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοί· ἢ δεσαύχενες, in Hesychio, Μἔσαύχενες: Ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας· τοὺς ἀσκούς· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον, μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτῶν περιεβάλλοντο σχοινίον. παρρδεῖ δὲ &c. Contra ad grammaticum recte retulisse Albertum 557 Συρβάβυττα, docet Etymol. M. p. 736, 23. Collato Zenob. VI. 1. lege, Συρβηναύς: ὁ ταραχώδης—ἐπιφωνουμένου, συρβάβυττα· καὶ τὸν τάραχον τύρβην, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός. Totam glossam p. 559, 1 dele.

—— ὁ κωμικός: 127 Καλλιγένειαν.

(Aristophanes) ὁ κωμικός: 351 Ὀρχήστρα: πρῶτον 392 Παρατεῖναι 404 Πεζῇ 570 Ταντάλου τάλαντα. Sed infra Comico anonymo dat Porson. [609 Τρύχνον Uncinis circumdedit Porsonus. Vide *Comicus anonymus.*]

—— Ἀμφιαράῳ: 596 Τοῦ: καί.

—— Ἀναγύρῳ: 311 Ξυννένοφε 315 Ὁδοῦ παρούσης 346 Ὀρθόπληξ 387 Παραλοῦμαι.

—— Ἀχαρνεῦσιν: 26 Ἐννήρυσιν 206 Λαμπάδιον 353 Ὄστινον 524 Σκορδινᾶσθαι 534 Σταλαγμόν 614 Ὕαλος 644 Φέρειν.

(Aristophanes) Ἀχαρνεῦσιν: 135 Καταγλωττίζειν 534 Σταθεῦσαι.

(Aristoph. Ach.) [v. 95. Vide 639 Φάρκτεσθαι.] 290 Ναύφαρκτον βλέπειν.

—— Βαβυλωνίοις: 289 Ναυλόχιον ἐν [qui articulus cum praecedenti Ναυλοχεῖν conjungendus] 347 Ὀρκωμοτεῖν 490 Ῥόθιον: τὸ μετὰ bis 498 Σαμίων ὁ δ. 540 Στοῖχος.

(Aristophanes) Βαβυλωνίοις: 295 Νεολαίαν 538 Στιγών.

—— Βατράχοις: 532 Σπουδὴν ποιεῖσθαι.

[Aristoph. Ran. 193. Vide Schol. ad 423.] 177

Κρέας [809] 566 Τάλαντον [1209 ut videtur] 539 Στοιβήν.

[Vide Εὐριπίδης ὁ κωμικός.]

—— Γεωργοῖς: 543 Στρεψαίους.

—— Γήρᾳ: 256 Μελιτέα κάπρον 537 Στλεγγίς.

—— Δαιδάλῳ: 338 Ὄνον σειά 624 Ὑπηνέμια [Vide 615 Ὑπηνέμια τίκτουσι.]

—— Δαιταλεῦσιν: 291 Νεβλάρετοι 313 Ὠαί 350 Ὄρτυγας 480 Ῥαγδαίους 505 Σεῖσαι 537 Στλεγγίς 606 Τροπίας οἶνος.

—— Δαναΐσι: 596 Τοῦ: καί.

—— Δράμασι: 534 Σταθμούς.

—— [Pac. 198] 193 Κίτταρος [ubi Ἀριστοτέλης. Vide Schol. Vesp. 1106.]

—— Ἐκκλησιαζούσαις: 342 Ὀπλίττομαι.

[Arist. Eccl. 746] 357 Οὐδὲν πρὸς ἔπος [38] 497 Σαλαμίνιος [Vide infra Μνησίθεος.]

—— Θεσμοφοριαζούσαις: 280 Μύρμηκος ἁπαλοῦ 546 Συβήνη

(Aristophanes) Θεσμοφοριαζούσαις: 499 Σανίς.

[Arist. Thesm. 513] 162 Κηρίῳ βῦσαι [500] 219 Ληκυθόμεσθ' [ubi e superioribus male repetita videntur verba οὕτως Φερεκράτης] [640] 516 Σκάφιον: τάχα [845] 517 Σκάφιον: κουρὰ περιτρόχαλος, ὡς Ἀριστοφάνης·— σκάφιον ἀποκεκαρμένην· καὶ σκαφιόκουρον, τ. κ. [Ita legendum.

—— Θεσμοφοριαζούσαις β': 204 Λακωνίζειν 235 Λύκος ἔχανεν.

—— Ἱππεῦσιν: 225 Λιξαι [Λεῖξαι Lobeck. Refer ad 103] 599 Τρία καὶ δύο 655 Ψολοκομπία 657 Ψωλὸν γενέσθαι.

(Aristophanes) Ἱππεῦσιν: [v. 622. ut videtur] 341 Ὄπισθεν.

[Arist. Eq. 301] 8 Ἀδεκατεύτους [624] 74 Ἥρειδε

[827] 79 Θαλαττοκοπεῖς [330 forsan] 394,19 Πάρεισι.

—— Κενταύρῳ: 451 Πρόδικον.

—— Κωκάλῳ: 668 Ἴδε.

—— Λημνίαις: 251 Μεγάλην Θεόν 290 Νεαλῆς: ἐκτ.

—— Λυσιστράτῃ: 153 Κεκωδωνισμένος 235 Λυκάονδας 323 Οἰσπώτη 352 Ὅσιον χωρίον 491 Πάσῃ τέχνῃ 634 Ὑσσάκους.

(Lysist.) [930] 544 Στρέφιον.

[Arist. Lys. 275 et 37] 359 Οὐκ ἀποψάλακτος Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.

—— Νεφέλαις: 95 Θρυαλλίς: ἐ. 312 Ξυστίς: γ. ubi ms. φυλαῖς 398 Πάρνης 428 Πηνίον.

[Aristoph. Nub. 810] 647 Φιλεῖ γάρ πως. [426] 359 Οὐκ ἀποτευκτήσεως.

Vide in Ἡρόδοτος.

—— Νήσοις: 311 Ξυννέναφε.

—— Ὀλκάσιν: 8 Ἀδαξῆσαι 12 Ἐρανιστάς 57 Ἴλλα.

[Ὀλκάσιν fr. 12 et 13] 517 Σκαφίδας: οὐ σκάφας· τὰ σκεύη·—σκαφίδας, μάκτρας, M. μ. A. [Ita lege, collato Alb. ad Hesych.]

—— Ὄρνισιν: 466 Προφορούμενοι.

[Arist. Av. 1733 ut videtur] 553 Συνεκόμισαν.

—— Πελαργοῖς: 319 Οἰκίσκος.

—— Πλούτῳ: 70 Ἡμιτύβιον 362 Οὐσίαν [ubi vide an leg. Πλούτων β'· οὐσίαν τ'] 470 Πτερυγίζειν.

[Arist. Pl. 718] 586 Τηνια.

—— Πολυΐδῳ: 13 Ἔρημον ἐμβλέπειν.

—— Προάγωνι: 534 Σταθερόν.

—— Σκηνὰς καταλαμβανούσαις: 340 Ὀξυρεγμεῖν, ubi ms. σκηναῖς κ. 404 Πεζίδα.

—— Σφηξίν: 193 Κίτταρος 538 Στίλην.

(Aristophanes) Σφηξίν: 499 Σανίς.

[Arist. Vesp. 1116] 269 Μὴ φέρειν.

—— Ταγηνισταῖς: 383 Παραιξαρευσον [Huc trahunt, ab Apostolio mire decepti, Toupius et Brunckius 378 Πάντα θεῖ] 531 Σπινός.

(Aristophanes) Ταγηνισταῖς: 13 Ἐρείδειν.

—— Τριφάλητι: 613 Τῶν τριῶν κακῶν ἓν.

—— ὁ γραμματικός: 455 Προκώνια: Ανκ.

—— (grammaticus) 249 Μασχαλίσματα.

(grammaticus) ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν: 333 Ὁμολώϊος Ζεύς. [Sed ibi e Phavorino restituunt Ἀριστόδημος. Vide Valck. ad Schol. Phœn. 1120 et 1126.]

[grammaticus] Περὶ συγγενῶν: 318 Οἰκείαν. [Vide Eustath. Il. Z. p. 648, 53=511,12. apud Kust. ad Suid. T. I. p. 328. Adde, ad Iliad. B. p. 316,10=239,18. ubi sine Aristophanis nomine.]

[Ἀρκάδες: 522 Σκιωρῖται.]

ΑΡΜΕΝΔΑΣ: 242 Μακάρων νῆσος. Athen. I. p. 31. A. *Porson.* quem vide, Opusc. p. 287. Adde Steph. Byz. v. Ἀλίαρτος.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ: 391 Παρὰ τοῦτον.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ: 583 Τεντάζειν.

[Οἱ ἀρχαῖοι: 42 Ἐφθάραται 62,4 Ἡ δ' ὅς 90 Θηλάζειν 168 Κληῖσαι 221 Λῆνος 322 Οἶον: δῆμοι 566, 13 et 22 Τάλαντον.]

[Ὁ τοῦ Ἀρχιβίου: Vide in Ἀπολλώνιος.]

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ: 193 Κύψαι 218 Λευκόρητος 234 Λύκαμβις ἁ. [unde Archilochum ἐν Λυκάμβει Albertus, tacente Porsono.] 278 Μυδαλέον 355 Ὀτρυγηφάγον 374 Παλίνσκιον.

[Archilocho tribuit versum Παρὰ σφυρὸν, p. 272,4. Fr. Jacobs apud Gaisford. Poet. Min. T. I. p. 302.]

[ΑΡΧΙΝΟΣ orator: 498 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi duabus vocibus

in suam locum repositis lege, Ἀρχῖνος ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου—Σάμιοι δ' Ἀθηναίοις τῇ Σαμαίνῃ.]

ΑΡΧΙΠΠΟΣ: 47 Ἑωθώς 512 Σιλλοῦν 520 Σκιάποδες: Λιβ.

—— Ὄνῳ: 335 Ὁμώμοκα.

—— [Archippi, teste Zenob. vi. 28.] Ὄνου σκιά: 338 Ὄνου σκιά.

[Οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν: 131 Κάρδακες 518 Σκηνή.]

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ: 615 Ὕδωρ δὲ πίνων.

—— ϛ' Τραγῳδουμένων: 486 Ῥησίαρχος.

[Οἱ ἀστρονόμοι: 388 Παράπηγμα.]

ΑΣΤΥΔΑΜΑΣ: Ejus tragœdia Παρθενοπαῖος, 502 Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Ejusdem epigramma, Ibid.

[Ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς: 287 Ναυκραρία. Hemsterhusius in notis mss. ad Harpocrat. v. Θύστιον: "Pro Ἀττικισμοῖς lege Ἀττικιανοῖς. Vide Ἀργᾶς. Ναυκραρικά. In Ἐκπολεμῶσαι et Ἀνελοῦσα, pro Ἀττικοῖς lege Ἀττικιανοῖς. Vix dubium est quin codices significaverit Harpocration editos ab eo Attico, de quo Lucian. Adv. Indoct. p. 537. C.=T. III. p. 100." In Θύστιον, Ἀττικιανοῦς plane mss. Gal. et Cant. sed in reliquis nihil juvant. In Ἐκπολ. vocem Ἀττικοῖς prorsus om. Cant.]

[Ἀττικοί: (Vide Ἀθηναῖοι) 36 Εἰνοῦχος 48 Ἑώρων 49 Ἑώς 50 Ζάκορος 54 Ζητεῖν 56 Ζωπυρῆσαι 71 Ἠνείχετο 85 Θεριῶ 92 Θητεύς 135 Καταγώγιον 178 Κρίβανον 201 Λάγνης 202 Λακεδαίμονα 218 Λεωργόν Λεώς 219 Λήκυθον 224 Λιμόν 226 Λίριον 227 Λίτρον 236 Λύξ 241 Μαῖαν 242 Μακρὰν οὐσίαν 243 Μαλακίζεται 245 Μαμμίαν 255 Μελάγχρως 258 Μέμφιδος 279 Μῦα 281 Μυρών 285 Ναὶ μὰ Δία 289 Ναῦς 292

Νεήλατα: τὰ Νεισσα 295 Νεολαίαν 297 Νεώς 302 Νόμος: ὁ κ. 310 Ξυήλην, bis Ξόμβαθι 311 Ξυνδύο 316 Ὁδός: ἀρσενικῶς Οἰστόν 318 Οἰκέα 319 Οἰκίσσωι 325 Ὀκλάξ 334 Ὁμοῦ: Δ. ἐν 338 Ὄνου πόκαι 348 Ὄρνις 349 Ὄρος: οὕτως 350 Ὀρτυγας 353 Ὀστοῦν 356 Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου 358 Οὐδ' ὑφ' ἕνων 364 Ὀφλειν 385 Παρακεχόρδικεν 403 Παχεῖς 408 Πέμπτα 427 Πῃῖ 433 Πλειστοβολεῖν 437 Ποιήσειας 438 Πολεμησείειν 443 Πόρδαλιν 447 Πρατήρ 467 Πρυτανεία: ἐστι 470 Πτόρθους 471 Πυανοψία: Λυκ. ubi ἡμεῖς 476 Πυριλαμπὶς 483 Ῥάξας Ῥαχίαν 497 Σάκος: οἱ 509 Σήματα 514 Σῖτος: καλ. 535 Στάς Στατήρ 536 Στέρεσθαι 549 Συμβούλους 552 Συνέδριον 562 Σχολάζειν 584 Τέφραν 614 Ὑγιείαν 634 Ὑστέρα δεκάτη 637 Φάλαγγες 640 Φαρυγίνδην 642 Φαύζειν Φαῦλον: ἡμ. 651 Φλοιῦντα 655 Ψόας 659 Ὠξυροί.]

[Indicantur per οὗτοι: 34 Εὐκρινής. Sed Ἀττικοὶ Etymol. M.]

[παρ' αὐτοῖς: 161 Κῆπος καὶ π. 400 Παρουσία.]

[οἱ δέ: Forsan 413 Πέργαμον, ubi πάντα e Suida corrigunt.]

—— [Οἱ νεώτεροι Ἀττικοί: 377 Πανός: δ. Vide in Νεώτεροι.]

—— [Οἱ παλαιοὶ vel ἀρχαῖοι Ἀττικοί: Vide in Παλ. et Ἀρχ.]

[Ἀχαιοί: 331 Ὁμηρεῦνται. Vide in Ἀχαιός.]

ἈΧΑΙΌΣ: 244 Μάλευρον. [Locus forsan exstat apud Zonaram p. 1334. *Herman.*] 569 Ταραντῖναι βαφαί, ubi ἀχαιῶν ms.

[Οἱ βάρβαροι· βαρβαρικά· βαρβαρισμοί: 492 Παιμώτης 407 Πέλεκυς 480 Ῥωμοί 493 Ῥάξ 501

Σάρητον 502 Σαύνιον 511 Σίκλος 535 Στατήρ 563 Σχολή bis 582 Τετύχηκεν.]

[*Ὁ τοῦ Βασιλέως νόμος*: 389 Παράσιτοι. [Vide Athen. VI. p. 234. F. 235. B. C. Casaubon. Anim. p. 411.]

[*Ὁ βίος*: 374 Παλίμβολον.]

[*Βοιωτοί*: 132 Κάριος Ζεύς 178 Κριάδδεμεν 335 Ὁμοχέτας 341 Ὀπισθοτείλαν 342 Ὀπλίττομαι 408 Πέλικαν.]

[*Γῆται*: 50 Ζάμολξις.]

[*Οἱ γεωμέτραι*: 122 Κάθετος.]

[*Οἱ γλωσσογράφοι*: 504 Σειρῆνα.]

ΓΟΡΓΊΑΣ: 397 Παρθένοι: *οἱ*.

Αἱ ἅγιαι ΓΡΑΦΑΊ: (Psalm. IV. 2.) 3, 20 post prologum. Vide in Ἄδηλοι.

(ΓΡΗΓΌΡΙΟΣ) *ὁ θεολόγος*: 415 Περιδέξιος. ALBERT. Tacet hic Porsonus, qui Adverss. p. 287. locum Etymologi, hinc descriptum, ad Comicum incertum retulerat. Errat Schleusnerus.

[*Οἱ παλαιοὶ γυμνασταί*: 655 Ψόας.]

ΔΕΊΝΑΡΧΟΣ: 27 Εὐανδρία 83 Θεογείτων 170 Κλιμάξει 205 Λαμπάδιον 229 Λογισταὶ καὶ 277 Μοχθηρός 319 Οἴκημα 332 Ὁμοερκές 365 Ὀχεῖον [bis] 374 Παλίμβολον 629 Ὑπόλογον 632 Ὑποφόνια 641 Φάσις: λέγεται,

(Dinarchus) *ὁ ῥήτωρ*: 373 Παλιναίρετος.

ἐν οἰκείῳ λόγῳ: 392 Παραφρυκτωρεῖν.

—— Κατὰ Ἀγησικλέους: 517 Σκαφηφόροι.

—— *ἐν τῇ Ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ*: 170 Κλιμακίζειν: *μ*.

—— Κατὰ Καλλισθένους: 603 Τριτημόριον: Δ.

—— Κατὰ Καλλίστου: 629 Ὑπονομεύοντες.

—— Κατὰ Λυκούργου: 138 Καταλεύσιμον.

—— ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει: 381 Παραγγελία.
—— ἐν τῇ Κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει: 373 Παλιναίρετος.
—— ἐν τῇ Κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ: 135 Καταδεδέσθαι.
—— Κατὰ Στεφάνου: 626 Ὑποκυδεῖς.
—— Τυρρηνικῷ: 422 Περίστασιν.
—— Κατὰ Φορμισίου: 66 Ἠλινδημένον.

ΔΕΙΝΟΛΟΧΟΣ: 634 Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον.

[Δελφοί: 54 Ζώγαστρον.]

(ΔΗΜΑΔΗΣ Demetrii rhetoris § 285): 395 Παρέλαβεν τὴν πόλιν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: [114 Ἰσαῖος] 622 Ὑπέρινος.
—— [Demetrius] ὁ Ἰξίων: 177 Κρέας.
—— ὁ Μάγνης: 253 Μεθώνη. "Et fortasse Κυψελιδῶν ἀνάθημα." *Person.* Imo 187 Κύνειος, ubi in fine legisse videtur, Ἀλῆσι· οὕτω Δημήτριος ὁ Μάγνης.
—— ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς Περὶ νομοθεσίας: 390 Παράστασις: τοὔνομα.
—— (Phalereus) ἐν γ' Νομοθεσίας: 517 Σκαφηφόροι.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ: 4 Ἂ 285 Μῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ: (p. 1484, 2. Reisk.) 11 Ἐρανίσας (1203, 26) 46 Ἐχῖνος: ἄγγος (242, 13) 47, 24 Ἐωλοκρασίαν [vide 48, 5, ubi ὁ ῥήτωρ.] (561, 23) 82 Θέμενος (324, 16) 83 Θεογείτων (403, 19. 431, 5) 92 Θίασος (1353, 15) 110 Ἵππαρχος (637, 3) 122 Καθελών (732, 20) 126 Κακώσεως (640, 25) 171 Κλίσις (193, 4) 189 Κυπρόθεμις [Vide Harpocr.] (1193, 11) 235 Λυκιουργίς (629, 16) 324 Ὁ κάτωθεν νόμος 329 Ὀλόσχοινος (864 seq.) 336 Ὀνήτωρ (268, 13) Ὀνομάζων 338 Ὄνου σκιά (1020, 27) 349 Ὅρος: οὕτως (909, 14) 392 Παραχειμάζοντι (23, 2) 404 Πεζέταιροι 435 Πόα 439 Πολλοστόν (218, 21) 450 Προβολάς (1076, 21) 457 Πρόπεμπτα:

Διδ. (324, 23) 457 Προκίνει (172, 3. 575, 27) 488 Ῥήτωρ: τὸ (1039, 11) 509 Σημεῖα: αὐτως (257, 18) 538 Στεφανῶν (927, 4. 931, 23) 548 Σύλαι (1285, 15) 556 Συντιμηθῆναι [183, 8 et 10 ut videtur] 566 Τάλαντον (117, 26) 580 Τετραρχία (1285, 12) 590 Τίμιον (307, 25) 597 Τραγικὸς πίθηκος 641 Φάσις: λ. 643 Φαῦλον (1481, 22) 646 Φθόην (871, 22) Φιδάκνας (331, 1) 647 Φιλάμμων.

N.B. Voces Ὀλόσχοινος, Ὄνου σκιὰ, Πόα, Πολλοστὸν, Τάλαντον, Φάσις, Φαῦλον lineolis signat Porsonus, scilicet apud Oratorem non inventas.

De eo: 114 Ἰσαῖος 550 Συμμορία.

(Demosthenes) ὁ ῥήτωρ: 48 Ἐωλοκρασία Ὁ κάτωθεν νόμος [Imo 325 Ὅτι ἐξακ.] [423 Περίστοιχον] (63, 25) 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφ. (608, 4) 442 Πομπεία (341, 15) 449 Προβάλλεσθαι (1367, 27) 478 Πωλοῦσι.

Οἱ περὶ Δημοσθένην: (34, 11. 73, 21) 585 Τηνάλλως.

—— Περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου: [C. Macart. ubi πρόσκλησις p. 1054, 21, 25. προσκαλέσασθαι saepe] 600 Πρόσκλησις: ἡ εἰς.

—— Κατ' Αἰσχίνου: [De falsa legatione] 21 Ἐπαθᾶτο 73 Ἡράκλεια 104 Ἱερώνυμος 113 Ἴσα βαίνων 190 Κυρηβίων 280 Μυρίοι 297 Νέωσι 354 Ὅτι ξένους 449 Προβάλλεσθαι [imo Προβαλλομένους] 451 Προβούλευμα 458 Προπύλαια τ. 555 Σύγκλητος 649 Φιλοτησία: Δ. Vide Παραπρ.

—— Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ (Demosthenes) ἐν τοῖς Κατὰ Ἀνδροτίωνος: (608, 4) 442 Πομπεία: λέγ.

—— Πρὸς Ἀπατούριον: 364 Ὀφρύνιον.

—— Κατὰ Ἀριστογείτονος: 90 Θεωρίς 334 Ὁμοῦ: Δ. ἐν Ὁμοῦ: Δ. τῷ 434 Πληρωτής 639 Φαρμακός.

—— Κατὰ Ἀριστοκλέους: Vide, Κατὰ Ἀριστοκράτους.
—— Κατὰ Ἀριστοκράτους: 44 Ἐφορεία: ἡ 63 Ἡ ἐν ἀδῃ 87 Θεσμός 301 Νοθεῖα 315 Ὁδός 324 Ὁ κάτωθεν νόμος 355 Ὅτι οἱ ἀλάντες 409 Πενέσται: Δ. [671, 8] 519 Σκῆψις: πόλις, ubi Ἀριστοκλέους, sed recte Harpocrat. 643 Φαῦλος: Δ.
—— Περὶ ἀτελειῶν: [C. Leptinem] 86 Θέσθαι 237 Λυσίμαχος. Vide Πρὸς Λεπτ.
—— Κατὰ Ἀφόβου: 549 Συμμορία: Δ.
—— Πρὸς Ἄφοβον: 159 Κεφάλαιον 204 Λάκκος: Ἀ.
—— [οἱ Ἐξούλης λόγοι: 336 Ὀνήτωρ: πρός.]
—— Περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος: [C. Polyclem p. 1211, 25. 1212, 14. 1224, 22] 43 Ἐφιερόν, ubi τοῦ τριηρ. Sed ἐπιτρ. Harpocr.
—— ἐν τῇ Πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει: 444 Πάροδος: Δημ.
—— Κατ' Εὐέργου: 462 Πρὸς τῇ συλίδι Ἑρμῆς.
—— Πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης: 540 Στοῖχος.
—— Κατὰ Κόνωνος: 101 Ἰδίαν (1265, δ) 223 Λίθος 256 Μελίτη: Δ. 600 Τριβαλλοί.
—— Κατὰ [Ter Harpocr. Ὑπὲρ] Κτησιφῶντος: 166 Κίναδος 209 Λαρυγγίζειν 229 Λόγαν τυχεῖν.
Περὶ [Ὑπὲρ Harpocr.] Κτησιφῶντος: 319 Οἰσίπωι.
Ὑπὲρ Κτησιφῶντος: (De corona) 37 Εἰοὶ· σαβοί: Δημ. 58 Ἡγεμὼν συμμορίας 60 Ἡγέμων (324, 21) 65 Ἡρωτηριασμένος 83 Θεμίσων 84 Θεοκρίνης 216 Λεύκη "Vide 246 Μαράθω" *Porsonus*. [Est De cor. p. 313, 24] 276 Μαυνυχία: Δ. 281 Μύρτης Μυρτόνιον 291 Νεβρίζειν 292 Νεήλατα: Δη. 297 Νεών (319, 18) 359 Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς 389 Παράσημος ῥήτωρ: Δη. 395 Παρελθεῖν 418 Πέριλλος (229, 3) 442 Πομπεῖαι (248, 15) 444 Παρθμός: Δ. 449 Προβάλλεσθαι [imo Προβαλλομένους] 495 Σαβοί 512 Σμός Σίμυλος 543 Στρεπτούς. Vide Π. στ.

—— Πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν: 411 Πεντηκοστή.
—— [Contra Lacritum: (927, 4 et 931, 23) 548 Σύλας. Vide Harpocr.]
—— Πρὸς Λεπτίνην: [482, 21] 343 Ὅρα δή. Vide in Περὶ τῶν ἀτελειῶν.
—— Κατὰ Μειδίου: 225 Λιπομαρτύριον [529, 11] 323 Οἷον [et 356 Οὐδὲν γὰρ οἷον] 411 Πεντηκοστή 449 Προβάλλεσθαι [imo -ομένους] 493 Ῥυτά: συν. 532 Σπουδάζω 590 Τίμημα.
—— Κατὰ Νεαίρας: 186 Κυνᾶς [1377, 8] Ὁ κάτωθεν νόμος [imo 325 Ὅτι διαμ.] (1367, 27) 478 Πωλοῦσιν.
—— Πρὸς Νικόστρατον: 423 Περίστοιχον.
—— Κατὰ Ὀνήτορος: [336 Ὀνήτωρ: πρός] 461 Προστασία.
—— Περὶ ὀνόματος: [C. Bœot. p. 997, 18. 998, 4] 430 Πινάκια [999,16] 507 Σεσημασμένω.
—— ἐν τῇ Πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ: 152 Κεγχρεών, ubi γραφῆι 248 Μαρώνεια 384 Παρακαταβολὴ κ. π. 519 Σκῆψις: πρόφασις.
—— ἐν τῷ Παραπρεσβείας: 628 Ὑποκοριζόμενοι. Vide Κατ' Αἰσχίνου.
Ὁ αὐτὸς (Demosthenes) ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας: 343 Ὁρᾶτε.
[Demosth. F. leg. init.] 381 Παραγγελία.
—— Κατὰ Σπουδίου: 293 Νεμεσία: Δημ.
Πρὸς Σπουδίαν: 518 Σκηνὴν δέ.
—— Κατὰ Στεφάνου: [1136,10] 87 Θέσθαι 145 Καταψευδομαρτυρησάμενος 388 Παραπεπτωκώς 640 Φαρμακός: ὄν.
—— Περὶ τοῦ στεφάνου (Vide in Κατὰ, Περὶ, Ὑπὲρ, Κτησιφῶντος) · 75 Ἥρως ἰ. 149 Κατηγορίας ἔχω 621 Ὑπερβολήν.
—— Περὶ τοῦ στεφάνου [τῆς τριηραρχίας]: (1232,4) 548 Σύλας, bis. [Vide *C. Lacritum.*]
—— Περὶ τῶν συμμοριῶν: 169 Κληροῦχοι ἐ. 174 Κοινωνι-

κὸν Ὁ κάτωθεν νόμος [Imo 325 Ὅτι ἐξεκ.] 549 Συμμορία: Δ. 590 Τίμημα.

—— Περὶ συντάξεως: 341 Ὀπισθόδομος: Δ. 399 Παρουσία.

—— Πρὸς Τιμόθεον: (1193,11) 234 Λυκιουργεῖς.

—— Κατὰ Τιμοκράτους: 26 Ἑτερόφθαλμος 53 Ζητητής 78 Ἡών 103 Ἱερομηνία 287 Ναυκραρία 352 Ὅσιον: Υ. 436 Ποδοκάκη: Δη. 462 Προστιμήματα 647 Φιλέψιος.

(Demosthenes) ἐν τῷ Κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ: 30 Εἴηθες: ἐπὶ τοῦ ἀγ.

—— ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς: 44 Ἐφ' ὁρμήν: ἐν 66 Ἡλικία τ. π. 253 Μεθώνη 258 Μενέλαος 263 Μετοίκιον 284 Μωρῶν 308 Ξενικὸν ἐν Κ. 328 Ὀλιγωρήσετε 339 Ὄνου σκιά 367 Παγασαί 387 Πάραλος: Δ. 405 Πεζέταιροι 419 Περίοδος (43,1) 423 Περιστοιχίζεται (63,25) 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς [96,28] 430 Πινάκια 439 Πολιτεία 441 Πολύστρατος 449 Προβαλλομένους 451 Πρόβολοι 457 Προκύλαια 464 Προτιμᾶν 467 Πρυτανεύοντα 519 Σκίαθος 542 Στρατηγοί 555 Σύνταξις: ἀντὶ [et ibid. Σύνταξις: β'] 588 Τί ἐστιν τὸ 597 Τοὺς χωρὶς 619 Ὑπάγουσιν.

—— ἐν Φιλιππικῷ: 134 Καταβολή 255 Μελίνη.

—— ἐν ε' Φιλιππικῶν: (120,3. θ' Vales. *Porson.*) 46 Ἐχῖνος: ἄγγος.

—— [Dem. Phil. II. p. 73, 8. ut videtur]: 567 Τάλεσιν.

—— ἐν ζ' Φιλιππικῶν: [De Hal.] 60 Ἡγήσιππος 549 Σύμβολα.

—— ἐν η' Φιλιππικῶν: [De Ch.] 136 Κατάγειν τὰ πλοῖα 249 Μάστηρα.

—— ἐν θ' Φιλιππικῶν: [Ph. III.] 244 Μαλκίομεν. Vide Φιλ. ε'.

—— ἐν ια' Φιλιππικῷ: [Ph. IV.] 122 Καθήκοντα.

—— Ὑπὲρ Φορμίωνος: 453 Προθεσμίας νόμους.

ΔΗΜΩΝ: 28 Εὐγενέστερος Κόδρου, ubi Suidas Εὔδημος · · 60

Ἢ δεῖ χελώνης 77 Ἡ Φανοῦ θύρα 337 Ὄνος ἄγων μυστήρια 500 Σαρδόνιος γέλως 652 Φοινίκων συνθῆκαι.

—— ἐν τῇ Ἀττίδι: 604 Τριτοπάτορες.

—— ἐν τῷ Περὶ θυσιῶν: 455 Προκώνια: Λυκ.

[Οἱ διαλεκτικοί: 475 Πυνθάνεσθαι.]

ΔΙΔΥΜΟΣ: 68 Ἡμεροκαλλές 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα 321 Οἰνόπται: ἐκτιμ. 340 Ὀξυθύμια: Υ. 352 Ὅσιον: Υ. 389 Παρασκήνια: ξ. 406 Πελανός 423 Περίστοιχον 424 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς 436 Ποδοκάκη: Δ. 441 Πολύστρατος 455 Προκώνια: Λ. 456 Πρόπεμπτα: Διδ. 462 Προστασία 478 Πωλοῦσιν 483 Ῥάχετον 507 Σέρφοι 583 Τεντάζειν 597 Τοὺς ἑτέρους 640 Φαρμακός: ὄν.

—— ὁ γραμματικός: 234 Λυκουργεῖα.

ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ ἐν τῷ Περὶ Μουσικῶν ἀγώνων: 523 Σκολιόν.

[Οἱ δικανικοί: 442 Πομπεία: λοιδ. 454 Προκαλεῖσθαι 483 Ῥάξας]

—— Vide in Ῥήτορες.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ: Prolog. p. 2, l. 5 Α ἀ.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ: 368 Παιανιεῖς.

ΔΙΟΚΛΗΣ: 587 Τιαγγάβαρι 589 Τιμαῖος.

—— Βάκχῃ: 124 Κακὰ κακῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ: 16 Ἕρμος.

—— Περὶ τῶν Θεῶν ἱστορία ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βίβλοις: 304 Νύμφαι: σκ. ubi pro Διονύσου e Suida legendum Διονυσίῳ monet Albertus.

—— ἐν Κτίσεσιν: 446 Πραξιδίκη 575 Τελμισεῖς.

—— Θρᾴξ: 407 Πελασγοί.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ ἐν τοῖς Περὶ νομίμων: 526 Σκυτάλη.

ΔΙΦΙΛΟΣ: 227 Λέτρα: ἦν 296 Νεοττός [ubi ὠὸν—διέτρεφε

Apostolius xiii. 68. et schol. ms. Platonis apud Harles. præf. ad Fabric. t. II. p. xvii.] 416 Περιδοῦ 439 Πολιτοκοπεῖν 489 Ῥοδιακόν 650 Φιμοί.

—— *ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι*: 657 Ψωλὸν γενέσθαι.

—— Πολυπράγμονι: 480 Ῥαγδαίους.

—— Χρυσοχόῳ: 341 Ὀπαία.

ΔΙΩΝ: [fr. 92. sive Exc. Vales. p. 626, 27] 71 Ἠνδρώθησαν.

—— *ἐν Ῥωμαϊκοῖς*: 18 Ἐσάλευε.

—— *ἐν ιτ' λόγῳ Ῥωμαϊκῶν*: [fr. 56. sive Exc. Vales. p. 602, 5] 58 Ἠγαλλεν.

—— *ἐν τῇ λη' Ῥωμαϊκῶν*: [c. 39. vel p. 84. D. Leunel.] 483 Ῥαστώνη.

—— *ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν*: (c. 43. vel p. 111. A.) 533 Στάδιον.

—— *ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως*: 356 Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

ΔΙΏΞΙΠΠΟΣ Θησαυρῷ: 199 Κωρυκαῖος, ubi Διόξιππος ms. Δέξιππος Suidas.

ΔΟΥΡΙΣ: 7 Ἀγών 499 Σαμίων ὁ δῆμος.

—— Περὶ ἀγώνων: 506 Σελίνου στέφανος.

—— *ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν*: 205 Λάμια.

ΔΡΆΚΩΝ *ὁ Στρατονικεύς*: 375 Πάμπαν.

[*Δωρισῖς*: 35 Εὐλάχα 208 Λαπήττειν 218 Λεωργόν 220 Λήμματα 242,16 Μακαρίτας 302 Νόμος: ὁ κ. 310 Ξυήλην 348 Ὄρνις 412 Πέποσχα 445 Ποταίνιος 454 Πρόκοτταν 479 Πώμαλα 547 Συκάμινα 634 Ὑσσάκους 658 Ὠαρωθήσομαι.]

[*Οἱ ἑβδομήκοντα*: Vide Γραφαί.]

[*Ἑβραῖοι*: 241 Μαζουρωθ.]

[*Ἐγώ*: Vide Φώτιος.]

ΈΚΑΤΑΙΟΣ: 577 Τενθεύς, ubi ἑκατέρωι ms. Ἑκαταίῳ Toup. *Phot.*

Em. t. III. p. 187. " Vide Schol. Soph. Œd. C. 1316=1320 Br." *Porson.*

'ΕΚΦΑΝΤΙΔΗΣ: 130 *Καπνίας.*

'ΕΛΛΑΝΙΚΟΣ: 431 *Πιτάνη εἰμί.*

—— [Hellanicus in Persicis: Vide *Καλλισθένης.*]

—— *ἐν β' Ἀτθίδος*: 276 *Μοννυχία*: Δ. 538 *Στεφανηφόρος.*

—— *ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις*: 51 *Ζάμολξις.*

[*Ἕλληνες* (" i. e. veteres Græci sive Attici," Pierson. ad Mœr. p. 283): 33 *Εὐθὺς καὶ εὐθ.* 45 *Ἐχθές* 72 *Ἠπήτην* 129 *Καμάριον* 258, 19 *Μέντοι* 350 *Ὄρρος*: τ. 363 *Οὐχί* 402 *Πατριῶται* 433 *Πλείω καὶ π.* 443 *Πόρδαλιν* 447 *Πρέσβεων* 471 *Πυανοψία*: Λυκ. 472 *Πύθια* 495 *Σαβοί* 504 *Σειρῆνας* 556 *Σύνταξις* 648 *Φελλόπαις.*]

'Ο *τὸ* 'ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΝ *ποιήσας*: 604 *Τριτοπάτορες.*

'ΕΠΙΓΕΝΗΣ *ὁ Σικυώνιος, τραγῳδία*: 357 *Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.*

['ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ: 80 *Θάσιος πάϊς.* Vide Chardon La Rochette, Melanges &c. T. II. p. 429 195 *Κυψελιδῶν ἀνάθημα* 462 *Πρὸς τῇ πυλίδι* 500 *Σαρδαναπάλους* 615 *Ὕδωρ δὲ πίνων* 624 *Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.*]

—— Vide in *Ἀστυδάμας.*

'Ο 'ΕΠΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ: Vide in *Κύκλος.*

'ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ *ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν*: 473 *Πύθια καὶ Δήλια.*

'ΕΠΙΛΥΚΟΣ: 63 *Ἠθημένος* 353 *Ὀσταλόγος* 490 *Ῥοιάς* 657 *Ψωμός.*

—— Κοραλίσκω: 592 Τιττιγόνιον.

ΈΠΙΧΑΡΜΟΣ: (Vide Ἀπολλόδωρος) 183 Κύβηττον Κύβοι, pro var. lect. quam ad vicinum Κυδάζεσθαι referendam suspicatur Alb. 227 Λίτρα: ἦν 314 Ὀγκίαν 483 Ῥάφανον 485 Ῥέξαι 486 Ῥησίαρχος 511 Σικελίζειν 547 Συκάμινα 555 Συνθυμεῖν[Imo Σύνθυμοι] 656 Ψύλλα.

—— Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ: 74 Ἥρας δεσμούς Citari drama ab Apollonio de Pronom. p. 356. notat Albertus.

ΈΡΑΤΟΣΘΈΝΗΣ: 32 Εὐθὺ Λυκείου 64 Ἵππια 437 Ποῖ, ubi lege Ποῖ κῆχυς: ποῖ γῆς. *Albert.* 498 Σάμακα.

Οἱ περὶ Ἐρατοσθένην: 61 Η δ' ὅς.

—— ἐν ιβ' περὶ (κωμῳδίας supple; vide Athen. XI. p. 501, D. *Albert.*): 34 Εὐκλεία.

ΈΡΜΙΠΠΟΣ: 9, 23 Ἀδηφάγοι 75 Ἠριστάναι 230 Λολλοῦν 285 Ναικισήρειs 339 Ὀξίνην 508 Σέων 656 Ψῦχος.

—— Ἀθηνᾶς γοναῖς: 61 Ἡ δ' ὅς.

—— Δημόταις: 215 Λεπτολογίαν 363 Οὐ φροντίς 398 Παρίσθι.

—— Εὐρώπῃ: 481 Ῥάζειν.

—— Θεοῖς: 538 Στίλβη.

—— [Hermippus Μοίραις apud Athen. X. p. 418. D.]: 88 Θετταλικὴ ἔνθεσις.

[Εὐβοεῖς: 236 Λυλω.]

Οἱ τὰ ΕΥΒΟΙΑΚΑ γράψαντες: 568 Ταμύναι.

ΕΥΒΟΥΛΟΣ: 34 Εὐκερματεῖν 207 Λάμπων 511 Σικύαν 538 Στήνια 593 Τοκάδα.

Eubuli duo, comicus et orator: 27 Εὔβουλος.

—— Διονυσίῳ: (Lege Διονύσῳ. *Alb.*) 200 Κωφότερος κίχλης.

—— Δούλῳ: 463 Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι. Forsan eadem fabula, quæ Δόλων dicitur Athenæo III. p. 100. A. et XI. p. 471. C. *Albert.*

—— Παρμενίσκῳ: 188 Κυντερώτατα.

[ΕΥΓΑΙΩΝ: 298 Νηΐς, ubi legendum ἐκαλοῦντο δὲ νηΐδες, ὡς Εὐγαίων. Ex Æliano H. A. XVII. 28. Εὐφορίων Kusterus ad Suidam. Sed nil obstat quominus habuerit Euphorion ex Eugæone Samio, de quo vide Dionys. Halic. t. II. p. 138, 32. Sylb. et perelegantem commentarium de priscis historicis in Mus. Crit. Cant. Partt. I. II. V. Forsan in Æliano legendum, καλέεσθαι δέ μιν Νηΐδας vel Νηϊάδας, ut servata sint ipsa Eugæonis verba. Ælianum exscribit Apostolius XI. 21.]

ΕΥ̓ΗΝΟΣ: 31 Εὔηνος.

ΕΥ̓ΝΌΜΙΟΣ ὁ δυσσεβής: 58 Ἤγαλλεν.

ΕΥΠΟΛΙΣ: 29 Εὖ ἔχειν στόμα 54 Ζητρεῖον 177 Κρέξ 178 Κρητικόν 183 Κύβοι 200 Λάμβδα 209 Λάρνγγα 215 Λέπτει 222 Λίβηθρα 250 Μαχαιρίδες 271 Μισθάριον 273 Μνώμενος 369 Παιδικά 460 Προσίσχε 491 Ῥόμβος 499 Σάξας Σαπρόν 505 Σελάχια 511 Σιληνοί 513 Σιπύα 515 Σιωκόμος 520 Σκιὰς καὶ σκ. 524 Σκοπός: σχ. 539 Στοιβήν 543 Στρεβλόν 553 Συνεχῶς 568 Ταμίαι 598 Τρασιά 607 Τροφαλίς 608 Τρυσίπτιον.

(Eupolis) 589 Τοῦψον. *Porson.* [Apud Polluc. IX. 47. Schol. Arist. Ran. 1100. Pac. 1158. Ammonium v. Εὐθύς. Confer Alexin Athenæi VIII. p. 340. B.]

—— Αἰξίν: 43 Ἔφιππον 47 Ἑψητοί 290 Νεᾶν 564 Τάγυρι 599 Τρία καὶ δύο.

—— Αὐτολύκῳ: 650 Φιτῦσαι.
—— Δήμοις: 267 Μὴ παιδὶ μάχαιραν 291 Νεανισκεύεται 300 Νιγλαρεύων 321 Οἰνιαστήρια 340 Ὀξυθύμια: τά.
—— Κόλαξι: 217 Λευκὴ ἡμέρα 404 Πεζάς.
—— Μαρίκᾳ: 270 Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ 657 Ψῶζα. Citatur drama ab Apollonio de pronom. p. 369. notante Alb.
—— Πόλεσιν: 362 Οὐσίαν.
(Eupolis) Πόλεσιν: 654 Ψιλή. *Porsonus*, conferens Demosthenem Leptin. p. 491, 27. Themistium p. 28. C. 298. C. Addo Liban. Parental. in Julian. p. 611. Reisk.
—— Σφιγξίν: 291 Νεανισκεύεται.
—— Ταξιάρχαις: 337 Ὄνος ἀκροᾶται 658 Ὧδε, ubi Ταξιάρχοις.
—— Φίλοις: 329 Ὅλμοι.
(Φίλοις, Harpocrat.): 142 Κατάστασις.
—— Χρυσῷ γένει: 596 Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: 17 Ἔρριον: εἰς 32 Εὐθὺ Λυκείου 53 Ζῇ 54 Ζύγαστρον 72 Ἤπειρος 180 Κράκην νέμειν 223 Λίθων χοαί 364 Ὀφρύην 410 Περθορὰ [bis] 421 Περισσὸ 446 Ποτνιάδας 447 Πρεσβεύειν 482 Ῥακχίζειν 602 Τρὶς ἕξ.
[De eo 516 Σκάνδιξ 651 Φλνεία.]
—— Αἰόλῳ: 169 Κλῆρος Ἑρμοῦ.
—— [Eur. Alcest.]: 91 Θῆσσαν.
—— Ἀλόπῃ: 315 Ὠδῆσαι.
—— Ἀντιόπῃ: 34 Εὔκρας 303 Νόσον ἔχειν.
—— [Eur. Hec. 36. forsan]: 33 Εὐθύνοντας.
—— Ἱππολύτῳ: 305 Νὴν δή. 506 Σεμνόν: ἐπὶ, bis.
[Eur. Hippol. 1058] 622 Ὑπὲρ κάρα.
—— Κύκλωπι: 315 Ὠδῆσαι.

—— *Λικυμνίῳ*: 642 *Φαῦλον*: *τό.*

—— *Μελεάγρῳ*: 305 *Νῦν δή.*

—— *Μηδείᾳ*: 4 *Ἄ* 506 *Σεμνόν*: *ἐπὶ* 608 *Τροχόν.*

—— *Οἰνεῖ*: 73 *Ἡρακλείαν λίθον.*

—— *Ὀρέστῃ*: 406 *Πελανός.*

[Orest. 998] 21 *Ἕσπερον.* Vide Porsoni Opusc. p. 201. [Or. 401. ubi vid. Pors.] 639 *Φαντασμάτων.*

—— *Σθενεβοίᾳ*: 309 *Ξεναπάτας.*

—— [*Ὑψιπύλῃ.* Vide in *Εὐριπίδης ὁ κωμικός.*]

—— *Φρίξῳ*: 478 *Πώγωνα πυρός.*

—— *ὁ κωμικός*: 180 *Κροταλίζειν*: *ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικὸς, περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων.* [Legendum fortasse *ὡς Εὐριπίδην φ.* certe respicitur Aristophanes Ran. 1340. Vide schol. et Phrynichum Bekkeri p. 45.]

ΕΥΦΟΡΙΩΝ: 424 *Περιφοριῶσθαι.*

Vide in *Εὐγαίων.*

—— *ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ*: 324 *Ὁ κάτωθεν νόμος.*

ΕΥΦΡΟΝΙΟΣ: 165 *Κιλλεία* 383 *Παραιξορουσον.*

ΕΦΙΑΛΤΗΣ demagogus memoratur 325 *Ὁ κάτωθεν νόμος.*

ΕΦΟΡΟΣ: 124 *Καινός.*

—— *ἐν γ'*: 199 *Κωρυκαῖος* 417 *Περιθοῖδαι.*

ΖΗΝΟΔΟΤΟΣ: 271 *Μίνθα.*

[*Οἱ ζωγράφοι*: 640 *Φάρμακα.*]

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ: 60 *Ἡγήσιππος.*

[*Ἠλεῖοι*: 553 *Συνέφηβος.*]

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ [de quo Valck. Diss. de Schol. Hom. §. 24]: 531 *Σπιλάδες* 601 *Τρίγληνα.*

—— *Περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως*: 458 *Προπύλαια τ.*

—— *ὁ περιηγητὴς ἐν α' Περὶ Ἀκροπόλεως*: 300 *Νίκη Ἀθηνᾶ.*

Ἡμεῖς : Vide in Φώτιος et *Photii æquales.*

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ὁ Ποντικός: 225 *Λιτόν* 237 *Λύσιοι τελεταί.*

ΗΡΑΚΛΕΩΝ: 583 *Ταυτάζειν.*

ΗΡΟΔΟΤΟΣ: (III. 65) 138 *Καταλελάβηκεν* (IV. 79. VIII. 122) 213 *Λελάβηκεν* 219 *Λήκυθον* 229 *Λογοποιός* 237 *Λύχνα* 255 *Μελίνη* 319 *Οἰκουρὸν ὄ.* 424 *Περιτρόχαλα* 490 *Ῥοδώπιδος ἀνάθημα* 496 *Σακεύουσι* 544 *Στροφιοπανοῦργος* [ubi collato Bekkeri Antiatt. p. 113, 30. lege, *Στρόφις*: *πανοῦργος. Στρόφον*: *τὸν δεσμόν· Ἡρόδοτος*, scil. IV. 60. Prior glossa spectat Aristoph. Nub. 450.] 557 *Συρμαία* 591 *Τιτακίδαι* [IX. init. ut videtur] 628 *Ὑποκρίνεσθαι* [III. 98] 651 *Φλύην* 656 *Ψύλλοι Ψῦχος.*

—— *ἐν τῇ β' τῶν Ἱστοριῶν*: 562 *Σχοῖνος.*

—— *ἐν γ'*: 56, 8 *Ζωπύρου τάλαντα* (78) 460 *Προσθεῖναι τὰς θύρας.*

—— *δ'*: [95] 50 *Ζάμολξις.*
[Herodot. IV. 35. ut videtur] 116 *Ἱστιατόρια.*

—— *ἐν ε' Ἱστοριῶν*: 288 *Ναυκραρία.*

—— *ἐν τῇ η'*: 234 *Λυκιουργεῖς* 297 *Νέωσι* 456 *Πρόνοια*: *ὠνομ.*

—— [Herodot. IX. 44. vid. Pors. ad Toup. p. 493] 225 *Λιταρέετε.*

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ: 8 *Ἀδήν* 99 *Θωρακείοις.*

ΗΣΙΟΔΟΣ: 184 *Κυθέρεια* 256 *Μελίτη*: *Δημοσθ.* 282 *Μύστις* [Delet in indice Porsonus; *ἡ σηπία* pro *ἡσίοδος* Hermannus ex Aristotele.] 599 *Τρία καὶ δύο.*

—— *ἐν γ' Καταλόγου*: 626 *Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.*

ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ: 615 *Ὕδωρ δὲ πίνων.*

—— ἐν τῷ Περὶ παροιμίας : 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

[ΘΈΟΓΝΙΣ. De eo : 83 Θέσγνις 191 Κύρνος.]

ΘΕΌΔΩΡΟΣ ὁ παναγὴς ἐν τῷ α' Περὶ τοῦ Κηρύκων γένους : 68 Ἡμεροκαλλές.

Ὁ θεολόγος : Vide in Γρηγόριος.

ΘΕΌΠΟΜΠΟΣ : (comicus) [Ἡδυχάρει, Harpocr.] 145 Καταχύσματα : τῶν.

—— Παμφίλῃ : 484 Ῥαχίζειν.

—— Τισαμενῷ : 329 Ὀλόλους.

[Τισαμενῷ, Harpocr.] 144 Καταπλήξ.

—— Comico tribuit Albertus, tacente Porsono, 155 Κένταυρον (230 Λοπάδα addit Pors.) 268 Μητρυῖον 582 Τετύχηκεν 595 Τὸ νῦν εἶναι.

—— ὁ ἱστορικός : 165 Κιλικισμόν 499 Σαμίων ὁ δῆμος, ubi, ἱστορεῖ Θ.

Historico tribuit Albertus, tacente Porsono, 200 Λάμβδα 234 Λύκειον : ἓν τῶν 250 Μαύσωλος 281 Μύρτης 331 Ὁμηρεῦντας 521 Σκιράφια.

—— ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου : 532 Σπουδάζω.

—— ὁ αὐτὸς (Theopompus) ἐν τῇ Ἐπιτομῇ : 532 Σπουδάζω.

—— Φιλιππικῶν α' : 229 Λόγον ἔχειν.

—— ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον : 56 Ζωπύρου τάλαντα : Κρ.

—— ἐν λα' : 588 Τί ἐστιν.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ (Vide Ἱππόστρατος) : 20 Ἔσμα 115 Ἰσοτελὴς κ. ἰ. 190 Κύρβεις : τ. ἀ. 193 Κύνταρος 224 Λινόν 286 Νανός 303 Νορύη 329 Ὀλοσχοίνων 610 Τυμβογέροντες 632 Ὑποφόνια 655 Ψινάδες.

—— Διαθήκαις : 343 Ὀργεῶνας.

—— ἐν τῷ Περὶ καιρῶν β' : 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα.

—— ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων : 587 Τιάρα.

—— *ἐν τῷ* Περὶ λίθων: 592 Τιγγάβαρι.
—— *ἐν τοῖς* Περὶ νόμων: 143 Κατὰ τὴν ἀγοράν 558 Συστομώτερον.
—— *ἐν τῷ ιγ' τῶν* Νόμων: 355 Ὅτι οἱ ἀλόντες.
—— *ἐν ιε'* Νόμων: 640 Φαρμακός: ὄν.
—— *εἰς τὸ* Περὶ ὀσμῶν: 251 Μεγάλλιον μ.
—— *ἐν ἑβδόμῳ* Περὶ φυτῶν: 256 Μελίνη: Δ.

ΘΕΣΠΙΣ: Vide Χαμαιλέων.

[*Θεσσαλοί*: 132 Κάριος Ζεύς.]

Αὐτὸς [Latet nomen; Λυσίμαχος Kuster. ad Suid.] ὁ τὰ περὶ

ΘΗΒΩΝ *συντάξας*: 120 Καδμεία νίκη.

Οἱ τὰ **ΘΗΒΑΪΚΑ** *γεγραφηκότες*: 582 Τευμησία.

ΘΟΥΓΕΝΙΔΗΣ: [267 *Μὴ νόμιζον*, ubi Θουκυδίδης.]
—— *Δικασταῖς*: 600 Τριαχθῆναι.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ: [Vide in Θουγενίδης.] (IV. 78) 25 Ἐτέλεσε (III. 83) 30 Εἴηθες (V. 16) 35 Εἰλάχα (VI. 67) 36 Εἰνάς 38 Εἰπραξίαν 39 Εἰωνυμον (III. 13) 42 Ἐφθάραται [Vide IV. 31. p. 258, 27. V. 6. p. 321, 25. VII. 4. p. 449, 23] (IV. 108) 43 Ἑφολκά Ἑωθύς [Vide in η'] (III. 23 et al.) 49 Ἑῴρων (I. 1) 57 Ηἶα 101 Ἰδιώτας [V. 1] 104 Ἱερῶσθαι (III. 13) 121 Καθαιρήσετε (II. 18) 121 Καθέδρα [VI. 11 et 33] 147 Κατεργάσασθαι 168 Κλῆισαι [I. 6] 181 Κρώβυλος: π. Κρώβυλος: κ. (I. 92 et al. [IV. 27]) 196 Κωλύμη (II. 7) 207 Λαμπρῶς [V. 68] 232 Λόχοι (II. 18) 243 Μαλακὸς καὶ μαλθακός 244 Μάλιστα [E schol. ad I. 17. *Schl.*] [IV. 85] 257 Μεμφθῆ [III. 22] 262 Μετακύργιον Μεταχειρίζειν [ubi adde δ' e Suida, scil. c. 18.] (II. 66) 264

Μετρίως [II. 41] 272 Μνῆμα 293 Νέμεσθαι [Vide I. 2 et 10. II. 27. V. 41] [III. 93] 294 Νεοκατασταίοις [VI. 46] 309 Ξενίσεις [III. 3] 310 Ξυμβῇ 311 Ξύν [IV. 19 et al.] 312 Ξυναλλαγῆναι [V. 65. bis] 330 et 331 Ὁμαλές [IV. 97] 335 Ὁμωχέτας (VI. 4) 341 Οἰκείαν [VI. 57] 361 Οὐ ῥαιδίως 376 Πάνακτος [Vide VV. DD. ad V. 3] [II. 5] 378 Πανστρατεία (I. 123) 380 Παραβεβάσθαι [IV. 48] 383 Παραιρημάτων (I. 78) [et forsan II. 85] 386 Παράλογον [Forsan I. 27. ubi ξυμπλεῖν] 392 Παραντίκα [VII. 16] 395 Παρέλυσαν 399 Παροκωχή [Vide Wass. ad VI. 85] [VI. 54] 406 Πειρᾶν (II. 49) 408 Πελιδνὸν et Πελιγνόν 409 Πέμπειν [Vide Duker. ad VI. 56] (I. 10) 418 Περίνεως: τοὺς (IV. 73 et 124) 419 Περιορᾶσθαι, ter. [IV. 86] 425 Περιωπή: καὶ π. ter. [II. 3] 429 Πιθανούς [VI. 35. Vide et IV. 21] 429 Πιθανώταται τοῖς πολλοῖς [I. 20] 431 Πιτάνη: φ. [VII. 27 et 28] 441 Πολυτελές (I. 73) 449 Προβάλλεσθαι [IV. 18] 454 Προκαλεῖσθαι 455 Προκεχωρηκότος [IV. 110] 461 Πρόσοδος [IV. 10] 484 Ῥαχίαν 494 Σᾶ: τὰ [Vide 563 Σᾶ, et Thucyd. III. 34] [I. 6] 507 Σέσωται [IV. 1] 514 Σίτου ἐκβολή 525 Σκῦλα: λέγ. [Vide III. 114. et IV. 44] 532 Στάδια καὶ σταδίους [II. 4] 545 Στύραξ: τὸ [VIII. 67] 552 Συγγραφεῖς (IV. 48) 559 Σφαγάς 563 Σῶ [Vide 494 Σᾶ] [VII. 40] 569 Ταρροί [I. 23] 600 Τριακοντούτης [III. 97] 619 Ὑπαγωγάς [III. 70] Ὑπάγειν εἰς δίκην [II. 3] 651 Φοβερός [Vide 429 Πιθανούς.]

—— ἐν α': (10) 197 Κώμην (4) 219 Ληστικόν (133) 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐξ. (128) 400 Παρουσία

(33) 438 Πολεμησείειν (93) 458 Προσέκειτο (140) 465 Προύχοντο (10) 469 Πρωτόνεως (6) 581 Τεττιγοφόροι 598 Τραυματισθῆναι [Vide IV. 12. 35. 129. Pollucem I. 125. IV. 189]

[Thucyd. I. 46. ubi vide Schol.] 542 Στρατόπεδον ἐπ. [50 ubi vide Schol.] 466 Πρόμναν ἐκρούοντο [79 et 86] 438 Πολεμητέα [120 ubi vide Schol.] 37 Εὖ παρασχόν.

—— ἐν β': (84) 172 Κλυδώνιον: κ. (34) 465 Πρότριτα. ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει: (II. 51) 262 Μεταποιεῖσθαι.

—— ἐν γ': (22) 460 Προσίσχε (15) 546 Συγκομιδή.

—— ἐν δ': [118] 198 Κωπῆρες π. [12] 395 Παρεξερεσίαν [Vide VII. 34. et 40] [130 pro var. lect.] 419 Περιοργῆς [108] 443 Πομπήν [26] 514 Σῖτος: πᾶς [Thucyd. IV. 69] 353 Ὅσον οὐκ ἀπ.

—— ἐν ε': (50) 7, 9 Ἀγῶνα 212 et 224 Λιμῷ Μηλίῳ [15] 360 Οὔπως.

—— ἐν ϛ': (69) 52 Ζεῦγμα [4] 288 Ναυλοχεῖν (28) 419 Περιοίσειν [78] 532 Στάδια [44] 628 Ὑποκρίνεσθαι.

—— ἐν η': (69. 97. IV. 67) 47 Ἐωθώς (42 et 25) 155 Κέρας 215 Λεπτὰ πλοῖα [Vide II. 83. VII. 40] (1) 401 Πασσυδί (67) 551 Συγγραφεῖς [73] 621 Ὑπέρβολος.

[Thucyd. VIII. 48 prop. fin. ut videtur] 444 Παρεσταί.

[Θρᾷκες: 51 Ζειλα 161 Κημός: π. 515 Σκάλμη 516 Σκάρκη.]

[Οἱ θύται: 571 Τάφος.]

[Οἱ ἰατροί: 23 Ἐσχάρα: ἐ. 139 Καταμηλῶν 185 Κυλιχνίδα 419 Περίοδος 511 Σικύαν 640 Φάρμακα.]

ἼΒΥΚΟΣ: 513 Σίριον.

Ἱ ΕΡΟΚΛΗΣ: 575 Τέμνουσι.

—— ἐν α' Φιλοσοφουμένων: 216 Λέσχη.

ἸΞΊΩΝ: Vide in Δημήτριος.

'ΙΌΒΑΣ ἐν β' Φθορᾶς λέξεως: 523 Σκομβρίσαι.

[ΊΠΠΌΣΤΡΑΤΟΣ: 112 'Ιπτομανές. Ubi ex Æliano H. A. III. 17. corrigunt, φίλτρον· Θεόφραστος· φθονερὰ ζῶα.]

'ΙΠΠΩΝΑΞ: 47 'Εφιοῦσα 401 Πασπάλη 493 'Ρυφεῖν 640 Φαρμακός: τό.

'ΙΣΑΊΟΣ: 92 Θίασος 151 Κατωκοδόμησεν 170 Κλητῆρες κ. 301 Νοθεῖα 316 'Οθνεῖος 'Ομοῦ [Vide in Πρὸς Δωρόθεον] 'Οργεῶνας [Vide infrà] 349 "Ορον 374 Παλίνσκιον 393 Παρεγγύησεν, bis 459 Προσεκοιήσαντο 574 Τέλρατα 642 Φασηλίτιον 644 Φελλέα.

De eo: 114 'Ισαῖος.

(Isæus) ὁ ῥήτωρ: 603 Τριπτῆρα.

—— Περὶ τῶν ἀποφάσεων: 643 Φαῦλον. Isocrati tribuit Possonus in Indice.

—— Κατὰ Διοκλέους: 603 Τριπτῆρα.

—— Κατὰ Διοκλέους ὕβρεως: 136 Καταδικασάμενος.

—— Πρὸς Δοκλέα: 402 Πατρῴων.

—— Πρὸς Δωρόθεον: 334 'Ομοῦ: Δ. τῷ.

—— Κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους: 263 Μετοίκιον.

—— Κατ' Ἐλπαγόρου: 552 Σύνδικοι.

—— Περὶ Εὐκλείδου: 601 Τρικέφαλοι.

—— Πρὸς Μενεκράτην: 419 Περιοίκιον: I.

—— [Πρὸς 'Οργεῶνας: 343 'Οργεῶνας.]

—— Ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου: 170 Κλητῆρες κ.

—— Πρὸς Στρατοκλέα: 253 Μεῖον.

'ΙΣΟΚΡΆΤΗΣ: 7 'Αγωνιᾶν, bis 8 'Αδελφίζειν 52 Ζεῦγος 66 'Ηλινδημένον 72 "Ηκειφον 85 Θε-

ράπναι 124 Καινός 229 Λογεποιός 352 Ὅσιον: Ὑ. 381 Παραγραφή: οὐ 447 Πραττομένους 465 Προύργου 551 Συγγραφεῖς 553 Συνέπεσθαι γενέσθαι 649 Φιλοσοφεῖν Φιλουργός

Vide Ἰσαῖος Περὶ τῶν ἀποφάσεων.

De eo: 53 Ζεῦξις 114 Ἰσαῖος.

—— Περὶ τῆς ἀντιδόσεως: 336 Ὀνήτωρ 422 Περίστατοι.

—— Ἀρχιδάμῳ: 248 Μασσαλία.

—— Βουσίριδι: 229 Λογισμόν 400 Παρρησίας.

—— Περὶ εἰρήνης: (Tom. II. p. 190, 11. ed. Auger.) 125 Κακῶς εἰδότες.

—— Πανηγυρικῷ: 169 Κληροῦχοι ἐ. 191 Κυρεῖον 439 Πολιτεία.

—— Παραινέσεσι: 385 Παράκλησις.

—— Κατὰ τῶν σοφιστῶν: (T. III. p. 8, 1. ed. Auger.) 259 Μεσαγγίονται.

—— Τραπεζιτικῷ: 518 Σκηνίτης.

[*Οἱ ἱστορικοί*: 280 Μυρίοι.]

Ἴστρος: 206 Λαμπάδος 603 Τριτομηνίς 639 Φαρμακός.

—— ἐν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις: 605 Τριτύαν [Vide Toup. Em. T. II. p. 615. Fabricium Bib. Gr. T. III. p. 44. ed. Harles.]

—— ἐν γ' Ἀτάκτων: 571 Ταυροπόλον.

—— ἐν τοῖς Ἀττικοῖς: 422 Περιστίαρχος.

—— ἐν α' Ἀττικῶν: 591 Τιτανίδα.

—— ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Συναγωγῆς: 333 Ὁμολώϊος Ζ.

—— ἐν ιδ' (forsan ejusdem Συναγωγῆς. *Albert.*) 85 Θεὸς ἡ Ἀναίδεια.

Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: Vide Χρυσ.

Ἴων: 92 Θίασος 439 (Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ) Ita inclusum addit Porsonus. Vide in Ἄδηλοι. 618 Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.

—— De eo: 119 Ἴων.

[Ion, Φρουροῖς, Hesych.]: 301 Νηφόεσσα σελήνη.

—— Μεγάλῳ δράματι: 339 Ὀνοταζομένη.

—— Ὀμφάλῃ: 34 Ἑκηλον.

["Ιωνες: 13 Ἐρεσχηλεῖν 35 Ἐξμάρειαν 57 Hia, bis 63 Ἠθεῖος 90 Θηλάζειν. Mox in Θηλάστρειαν, Ἰακῶς Pieronus pro ἰδίως. 94 Θρᾶκες ὄρκια 183 Κόβηβον Κόβηττον 217 Λευκόσυροι 218 Λεωργόν 225 Λιπέρνητες 247 Μάσθλης 250 Μάτην: ἄ. 252 Μεθῆκεν 258 Μέμφιδος 267 Μηονία 289 Natis 297 Νεῶνας 310 Ξύμβαθι 326 Ὀκάρνους 348 Ὄρνις 350 Ὄρρος: τ. 352 Ὀυμή 353 Ὀστακός 362 Οὖς 408 Πέμπτα 413 Πέργαμον 427 Πῃῖ 431 Πλάγγων Πλαισός 437 Ποιήσειας 484 Ῥαχίαν [ubi aut scripsit aut scribere debuit Photius, οἱ δὲ Ἴωνες τὴν πλήμην· ἄμπωτιν δὲ τὴν ἀναχώρησιν.] 490 Ῥοιάς 493 Ῥυφεῖν 535 Στάς 564 Τάγηνον 587 Τητινοί 628 Ὑποκρίνεσθαι 640 Φαρμακός: τὸ 652 Φοινικήϊα γράμματα.]

ΚΑΛΛΙΑΣ: 245 Μαμμᾶν 616 Ὑηνῶν.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων: (Καλλίστρατος Harpocr.) 15 Ἑρμαῖ.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ: 4 Ἀ 605 Τριτύαν.

—— ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις: 618 Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς.

—— ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νόμοις: 641 Φασηλιτῶν θῦμα.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ἐν β' Περσικῶν: 500 Σαρδαναπάλους [Pro Callisthene Hellanicum auctorem profert Schol. Arist. Av. 1022.]

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ (vide Καλλικράτης): 100 Ἰδαρναῖοι 165 Κιλλεία 505 Σελάχιον 556 Σύνταξις: ἀντὶ [ubi demagogus, non scriptor.]

[*Καμειρεῖς*: 464 *Προτήνιον*.]

ΚΑΝΘΑΡΟΣ *Συμμαχία*: 404 *Πεζὰς μ*.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: 132 *Καρκίνου π*.

[*Καρύστιοι*: 623 *Ὑπὲρ τὰ Κ*.]

ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΙΤΙΝΟΣ: 507 *Σέρφοι*.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ: 221 *Λήμνιον κακόν*.

[ΚΗΔΙΔΗΣ: 160 in v. Vide Arist. Nub. 981.]

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ *Ἀμαξόπι*: 337 *Ὄνος ὕεται*.

[*Κίλικες*: 54 *Ζυγοῦν* 191 *Κυραννή*.]

[ΚΙΝΗΣΙΑΣ: 166 in v.]

ΚΛΕΑΝΘΗΣ: 216 *Λέσχαι*: *λ*.

ΚΛΕΑΡΧΟΣ: 623 *Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους*.

—— *Περὶ οἴνων*: 296 *Νεοττός*.

ΚΛΕΙΔΗΜΟΣ: 474 *Πυκνή*: *ἡ τῶν* 616 *Ὑης*.

—— *ἐν τῇ τρίτῃ*: 288 *Ναυκραρία*.

ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ: 501 *Σαρδόνιος γέλως*.

ΚΛΗΜΗΣ: 50 *Ζάλη* 74 *Ἥρας δεσμούς* 372 *Παλίμβολος*.

[*Κορίνθιοι*: 61 *Ἡ δὲ αἶξ τὴν μάχαιραν*.]

ΚΡΑΤΕΡΟΣ (Vide Κρατῖνος): 290 *Ναυτοδίκαι*: *ἀρχή*.

—— *ἐν θ' τῶν Ψηφισμάτων*: 304 *Νυμφαῖον*.

ΚΡΑΤΗΣ: 399 *Παρουσία* 455 *Προκώνια*: *Λ*. *Προκώνια*: *ἡ* 486 *Ῥῆσις*: *τὸ ψ*. 502 *Σαρπηδὼν ἀκτὴ* [ubi *κρατίστην*, sed *Κράτης τὴν* Suidas.]

—— *Γείτοσιν*: 633 *Ὑς διὰ ῥόδων*.

—— *Τόλμαις*: 337 *Ὄνος ἐν μελίτταις*.

—— *ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν*: 187 *Κύνειος*.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ: 90 *Θηλάστριαν* 119 *Ἰωνόκυσος* 191 *Κυ-*

ριβάσασθαι 202 Λακεδαίμονα 210 Λαμποστάται 215 Λεπάσται Λέρνη θεατῶν 248 Μάσμα 255 Μελάγγχρως 261 Μετὰ Λέσβιον ὠδόν 262 Μετεκβολή 267 Μηνύτην 272 Μισητή Μναρόν 330 Ὀλόφωνος 338 Ὄρου πόκαι [Παιδικά] Uncinis circumdedit Porsonus; vide in Κρ. Πραεῖς. 448 Πριών 460 Προσίσχε 491 Ῥύγχος 492 Ῥύδην: σφ. 493 Ῥυτά: πηγ. 496 Σάγρα: αἱ 499 Σανναν 516 Σκανδάληθρα 530 Σπερματίαν 531 Σπιθαμή: τὸ [544 Στρωματίτης. Cratero dat Alb. Codicis lectionem annotat Porsonus, κρ/] 560 Σφίγκτας 562 Σχιζίας 632 Ὑπουλα γόνατα 656 Ψύψαρα.

[De eo: 571 Ταυροφάγον.]

—— Ἀρχιλόχοις: 29 Εὔδοντι δ' 498 Σαμιακὸν τρόπον.

—— Δηλιάσιν: 26 Ἐτήσιοι 481 Ῥάζειν [bis.]

—— Δραπέτισιν: 337 Ὄνος ὕεται 658 Ὧδε (Fabula citatur, Ælian. H. A. xii. 10.)

—— Θρᾴτταις: 183 Κύβηβον 326 Ὀκτώπουν.

—— Κλεοβουλίναις: 515 Σκάλωψ.

(Cratinus) Κλεοβουλίναις: 645 Φέροικος.

—— Μαλθακοῖς: 185 Κύλλου πήραν.

—— [Forsan Cratinus Νεμέσει: 209 Λάρος. Sed ἔλεσι Suid.]

—— Νόμοις: 291 Νεάτην 353 Ὀσταφίδα 371 Παλαστή.

—— Πανόπταις: 369 Παιδικά.

—— Πυλαίᾳ: 56 Ζωπύρου τάλαντα: Κρ.

(Πυλαίᾳ): 595 Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν, ubi fabulæ nomen supplet Suidas.

—— Σεριφίοις: 533, 21 Σταθερόν.

(Cratinus) Σεριφίοις: 574 Τελενικίσαι.

—— Χείρωσιν: 361 Οὐρανία αἴξ 481 Ῥαδαμάνθυος ὅρκος, [ubi Χείροσι. Vide Gaisford. ad Hephæst. p. 17.]

—— Ὧραι: 281 Μνσικάρφης 312 Ξυστίς: γ. 369 Παιδικὰ, ubi ms. ὁρᾶις 571 Ταῦτα πρᾶσσων.

[ΚΡΕΟΦΥΛΟΣ. Ejus Οἰχαλίας ἅλωσις: 177 Κρεόφυλος.]

[*Κρῆτες*: 198 Κωραλίσκον 652 Φοινικήϊα γράμματα 656 Ψούδια.]

ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ: 62 Ἡ δ' ὅς: ἀντί.

[*Ἡ κρουματικὴ διάλεκτος*: 300 Νιγλαρεύων.]

ΚΤΗΣΙΑΣ *ἐν Περίπλῳ Ἀσίας*: 519 Σκιάποδες.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ Πανδώρᾳ: 290 Νέακας [Vide in Νεοφῶν.]

Ὁ ἐπικὸς ΚΥΚΛΟΣ: 583 Τενμησία, ubi ms. ἐνικοῦ. De Epico cyclo vide Casaub. ad Athen. VII. 3. [Proclum a Gaisfordio Hephæstioni subjectum.]

[*Οἱ κυνηγοί*: 436 Ποδοστράβη: ποδ. Ποδοστράβη: εἰδ. 451 Προβόλιον.]

Οἱ κυνικοί: 528 Σοβαρός. Vide in Κωμικοί.

[*Κυρηναῖοι*: 248 Μαστηρύζειν.]

Οἱ κωμικοί: 159 Κέσκος 198 Κωρυκαῖος [225 Λιπέρνητες] 263 Μετοίκιον [312 Ξυστίς: γ. 329, 21 Ὀλόλυνς, ubi ἐκάλουν οἱ κωμικοὶ V. D. apud Herm.] 383 Παράδεισος 393 Πάρεδρος 412 Πέπλος 500 Σάραβον [503 Σαυτὴν ἐπαινεῖς] Forsan 528 Σοβαρός. *Porson.* Ita et Albert. ad Hesych.

Οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοί: 14 Ἔρκη 38 Εὐπραξίαν.

Οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί: 647 Φιλέψιος.

Ἡ κωμῳδία: 8 Ἀδελφίζειν 286 Ναννίον 314 Ὀβολοστατοῖ.

Comicus anonymus (Vide in Ἄδηλοι. Ἀριστοφάνης.): 201 Λάγνης 280 Μόραινα 310, 8 Ξυήλην 390 Παράστασις: ἡ διδ. 570 Ταντάλου τάλαντα [573 Te-

θολωμένοι. Sed vide in Φερεκράτης.] 609 Τρύχνον Τρώκτης: ἀπ.

—— Comicus anonymus Μαμακύθῃ: 530 Σπεῖρα. *Pors.* [Vide in Πλάτων, et confer VV. DD. ad Athen. XIII. p. 571. B.]

—— Πόλεσι: Vide in Εὔπολις.

—— [Comœdiæ nomen, Ὄνον σκιά: Vide in Ἀρχίππος. Μεταλλεῖς: Vide in Φερεκράτης.]

[*Λάκωνες* (Vide Σπαρτιᾶται): 140 Καταπρωτείρας 190 et 192 Κυρσάνια 195 Κώθων 202 Λαιψηρόν 226 Λισσάνιε 273 Μοῖρα: σ. 284 Μωρῶν 310 Ξυήλην, bis 437 Ποιθίοι 487 Ῥῆτρα 525 Σκυρθάνια Σκυτάλη 558 Συσσιτίαι.]

[ΛΑΜΎΝΘΙΟΣ: 207 Λαμύνθιος.]

[LEXICON Rhetoricum Bekkeri p. 286 indicatur per ἀλλαχοῦ: 345, 5 Ὀργεῶνες, ubi cum Hermanno conjunge, οὕτως· ὀργεῶνες, σύνταγμα.]

[ἐν ἄλλῳ: 365 Ὄχετλα. Sed potius supple ἀντιγράφῳ.]

ΛΕΎΚΩΝ Φράτερσιν: 587 Τίβιοι. Vide Porson. ad Toup. p. 458.

ΛΙΒΆΝΙΟΣ: 64 Ἥκιστα.

[*Οἱ λιθοποιοί*: 186 Κυμάτια.]

ΛΟΓΓΙ̃ΝΟΣ: Vide Κάσσιος.

Ὁ Λογοποιός: Vide Αἴσωπος.

[*Λυδοί*: 182 Κύβηβος 304 Νύμφαι: σκ. 427 Πηκτίς 652 Φοινικήϊα γράμματα.]

ΛΎΚΟΣ ὁ Νεαπολίτης: 473 Πύθω. Lycus citatur a Plinio Hist. Nat. XX. 20. sive 83. et Erotiano v. Ἀρτίων, p. 15. HSt. 66. Franz. notante Alberto.

—— (ὁ Ῥηγῖνος addit Suid.): 208 Λαρινοὶ βόες.

ΛΥΚΟΥ̃ΡΓΟΣ: 23 Ἐσχάρα: *ἐσχάραν* 181 Κτηματίτην 237 Λυσίμαχος 297 Νεώρια 385 Παράκλησις Παράκλητος 427 Πεφασμένος 538 Στεφανῶν 552 Σύνδικοι.
Vide Λυσίας.
[De eo: 236 Λυκοῦργος.]
—— Κατὰ Ἀριστογείτονος: 268 Μητρῶον.
—— Περὶ διοικήσεως: 365 Ὀχεῖον, ubi Οἰκήσεως. Vide Harpocr. 504 Σειρῆνα.
—— Περὶ τῆς ἱερείας: 300 Νίκη Ἀθηνᾶ 464 Προτέλεια: Λυκ. 598 Τραπεζοφόροι, ubi *ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ*. Vide Harpocr.
—— Κατὰ Λυκόφρονος *β'*: 347 Ὀρκάνη: Λ.
—— Κατὰ Μενεσαίχμου: 455 Προκώνια: Λ. 471 Πανοψία: Λυκ.

ΛΥΚΌΦΡΩΝ: 497 Σακίζειν 507 Σεσέλλισαι. Vide Hesych. vv. Σεελλίσαι, Σεσελίσθαι. *Alb.* 583 Τεντάζειν.

ΛΎΛΛΟΣ [Cognomen, ut videtur]: 236 Λύλλος.

ΛΥΣΙΆΣ: 9 Ἀδηφάγοι 66 Ἡλικία τ. π. 83 Θεμιστεύειν 122 Κάθετος 126 Κακώσεως 132 Καρκίνος: Λ. 142 Κατάστασις 152 Κεκοινωνημένοι 167 Κίος 201 Λαγίσκα 208 Λάρκος: φ. 217 Λευκὴ ἀκτή 225 Λιπομαρτύριον 262 Μεταπύργιον 285 Ναΐς 301 Νοθεῖα 314 Ὀβολοστατοῖ 323 Οἶος εἶ Οἶος: ἀντὶ τοῦ 334 Ὁμοῦ: Δ. *τῷ* 404 Πεδικά 424 Περιφοριῶσθαι [Vide 427 Πεφοριῶσθαι] 427 Πεφασμένος 433 Πλειστηριάσαντες 434 Πλινθιεῖον 435 Πόα 441 Πολύστρατος, bis 472 Πνελίδα 508 Σηκός: *τάττουσι* 513 Σικύα 551 Σύνδειπνα 589 Τίμημα [bis] 629 Ὑπόλογον Ὑπὸ μάλης: *τὸ*

639 Φαρμακός 641 Φάσις: λέγ. [ubi verba, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου, quæ pro orationis titulo habet Hermannus, omittit Etymol. M. p. 789, 1. et Λυκούργῳ dat pro Λυσίᾳ. Sed cum Photio consentit Harpocrationis epitome ms. apud Jungerm. ad Polluc. VIII. 47.] 642 Φασκώλιον.

[Lysias Athenæi XIII. fin. Demetrii Rhetoris §. 128] 483 Ῥᾶον ἄν τις [Orat. I. p. 15. et 21. R. Etym. M. p. 406, 33] 47 Ἐψημνθιῶσθαι.

[De eo: 438 Πολέμαρχος: ἀρχή.]

—— Πρὸς Ἀλκίβιον: 370 Παλαιόν.

—— Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας: 491 Ῥόπτρον.

—— Περὶ τοῦ Βατράχου φόνου: 645 Φηγούσιον, [ubi ms. βατράχων.]

—— Κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς: 133 Καρποῦ δίκη: A.

—— Περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην: 614 Ὕβρις.

—— Πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν: 277 Μουσαῖος.

—— Κατὰ Νικίου: 471 Πτώματα ἐλαιῶν.

—— Πρὸς Ξενοφῶντα: 546 Συγκομιδή. Ita Suidas; ad duas orationes, πρὸς Κτησιφῶντα, et πρὸς Ξενοφῶντα, refert Kusterus in indice. πρὸς Ξενοκράτην Etymol. M. p. 733, 23. *Albert.*

—— [Ὑπὲρ Πολυστράτου: 441 Πολύστρατος.]

ΛΥΣΊΜΑΧΟΣ ἐν β' Νόστων: 499 Σαμίων ὁ δῆμος.

—— [μελοποιός: 237 in v.]

ΛΥΣΙΠΠΟΣ: 498 Σάμακα.

ΜΑΓΝΗΣ ἐν Πυτακίδῃ: 305 Νῦν δή.

—— [Ejus Ἀνδοί: 233 Ἀνδοί.]

[*Μακεδόνες*: 191 Κύρνος 523 Σκοῖδος.]

ΜΑΜΑΚΥΘΟΣ: Vide Κωμικοὶ et Πλάτων.

ΜΕΛΊΤΩΝ: 122 Κάθετος.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ: 10 Ἀδιάφθορον 24 Ἐσχάτως 24 Ἔσχεν 55 Ζῶμα 59 Ἠγρηγόρειν 73 Ἡράκλεις 98 Θυραῖα 113 Ἴσα βαίνων 143 Κατατικόν 146 Κατεγνυπωμένως 173 Κνίσειν 186 Κύμινον 191 Κυρανηί 200 Λαβρώνιον 206 Λαμπήνη 212 Λειτόν 236 Λυκοφιλίως 239 Μάγαρον 242, 11 Μακαρίτας 244, 22 Μᾶλλον μᾶλλον 247 Μαρμάριον 248 Μάρτυς 263 Μετοίκιον 274 Μονοπείρας 290 Νεαλής: ἐκτ. 318 Οἰκείαν 329 Ὅλολυν Ὀλολύττουσιν 334 Ὁμοῦ: Δ. ἐν 349 Ὅρος: οὕτως Ὅρον 360 Οὐ μηκέτι 363 Ὄφελον 367 Ὀψιπέδων 374 Παλίμβολον. Vide infra, Σικυωνίῳ. 376 Πάνακτος. Vide infra Ψοφοδεεῖ. 402 Πατάγημα 405 Πειρᾶν 411 Πεντηκοστολόγοι 412 Πέπλεκται 418 Περινομαί 427 Πέφηνας 434 Πλοκαμῖδα 464 Προτέλεια: ἡ 488 Ῥινᾶν 493 Ῥυπίσματα 495 Σάγη 509 Σημαίνειν καὶ 516 Σκατοφάγος Σκάφας 518 Σκηνή 525 Σκυθρός 529 Σπαρτοπώλιον 535 Στασιασμόν 538 Στιγμήν 541 Στραγγαλᾶν 549 Συμβόλαια 585 Τηλικοῦτος 598 Τραπεζοποιός 610 Τύντλος 613 Τῶν τριῶν κακῶν ἕν 620 Ὑπάρχων 629 Ὑπόξυλος 639 Φανός 645 Φέρνην 649 Φιλοσοφεῖν.

(Menander) 543 Στροβῆσαι.

—— Ἀγροίκῳ: Vide infra in Ὑποβολιμαίῳ.

—— Ἀδελφοῖς: 174 Κοινὰ τὰ φίλων.

—— Ἁλιεῖ: 62 Ἡδυλισμός 645 Φηλοῦν.

—— Ἀνδρίᾳ: 295 Νεοττός.

—— Ἀνδρογύνῳ: 205 Λάμια: τ. 647 Φίλιος.

—— Βοιωτίᾳ: 418 Περίνησα.

—— Δακτυλίῳ: 625 Ὑπηνέμια: λέγ.

—— Δεισιδαίμονι: 329 Ὀλόλυξ.
—— Διὶ ἐξαπατῶντι: 50 Ζάκορος.
—— Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ: 70 Ἡν.
—— Ἐγχειριδίῳ: 199 Κωρυκαῖος.
—— Ἡνιόχῳ: 400 Παρῳ̃μμαι.
—— Θαΐδι: 164 Κίγκλος.
—— Θετταλῇ: 329 Ὀλόκληρος.
—— Θησαυρῷ: 130 Καν θάρου μελάντερος 541 Στράγγα.
—— Καταψευδομένῳ: 594 Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
—— Κιθαριστῇ: 523 Σκοῖδος.
—— Λευκαδίᾳ: 50 Ζάκορος.
—— Μεσσηνίᾳ: 114 Ἴσσα 656 Ψύλλα.
—— Μισογύνῃ: 390 Παράστασις: τούνομα.
—— Μισουμένῳ: 529 Σπαθᾶν: M.
—— Ὀλυνθίᾳ: 644 Φέρειν. Vide in Ἀριστοτέλης.
—— Περινθίᾳ: 442 Πομπείας.
—— Ῥαπιζομένῃ: 282 Μυόχοδον.
—— Σικυωνίῳ: 124 Κακὴ μὲν ὄψις 542 Στρατοφάνη.
(Σικυωνίῳ, Harpocr.): 374 Παλίμβολον.
—— Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ: 409 Πέμπειν. Fragmentum Hypobolimæi in Suida v. Ἀποκρίθητι detexit Wesselingius Probab. p. 251. cui alterum adjice e schol. Aristoph. Lys. 378. *Albert.*
—— Χαλκηδονίῳ: 228 Λιτνέρσης [Citat schol. ms. Platon. apud Harles. præf. Fabric. t. II. p. XVII.]
—— Χαλκίδι: 409 Πέμπτη φθίνοντος.
—— Ψευδηρακλεῖ: 132 Καρκίνου ποιήματα.
—— Ψοφοδεεῖ: 337 Ὄνος λύρας.
(Ψοφοδεεῖ. Vid. Harpocr. ubi Ψηφώδεσιν): 376 Πάνακτος.
—— (Historicus) ἐν τῇ πρώτῃ: 93 Θρᾷκες ὅρκια. Ita Suid. et Zenob. IV. 32. Comico male tribuunt Schottus et

Clericus. *Albert.* tacente hic Porsono, qui Adv. p. 292. ut comici emendat.

ΜΕΝΕΚΛΗΣ ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων : 15 Ἑρμαῖ.

ΜΕΤΑΓΕΝΗΣ : 308 Ξενοκοπεῖν 555 Συγκόψαι.

—— Θουριοπέρσαις : 591 Τίς τρόπος ἵππων.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΣ : Vide Φερεκράτης.

[ΜΙΚΩΝ pictor : 80 Θᾶττον ἢ Βούτης, ubi Νίκων, sed Μήκων Schotti Proverb. Vatic. I. 12. Vide Junium Catalog. Artif. p. 123.]

ΜΝΑΣΕΑΣ : 50 Ζάμολξις 618 Ὑμεῖς δ' Μεγ.

—— ἐν τῷ Περὶ Εὐρώπης : 446 Πραξιδίκη.

—— ὁ Πατρεύς : 495 Σαβοί.

—— ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ : 473 Πύθου χελιδόνος.

ΜΝΗΣΙΘΕΟΣ : 206 Λάμιος. *Porson. Herman.* [Imo apud Hesych. et Phot. varie explicatur Aristoph. Eccles. 77.]

ΜΟΥΣΑΙΟΣ : 256 Μελίτη : Δημοσθ.

[De eo : 277 in v.]

[*Οἱ μουσικοί* : 100 Ἰαμβύκη Ἰαμβύκαι. Vide in Κρουματική.]

[*Μῦθος* : 132 Καρδοπίων.]

—— [Μύθου ἐπίρρημα : 279 Μῦθος ἐσώθη.]

[*Οἱ μυρεψοί* : 529 Σπαθίδα.]

ΜΥΡΣΙΛΟΣ : 221 Λήμνιον κακόν.

—— Λεσβιακοῖς : 224 Λινόν. [Myrsili locum integriorem exhibere Antigonum Carystium Hist. Mirab. c. 130. et Schol. Apollon. Rhod. I. 615. monent Viri docti.]

[*Νέμεοι* : 10 Ἀδηφάγοι.]

ΝΕΟΚΛΕΙΔΗΣ: 286 Νανός.

[*Οἱ νεώτεροι* (Vide *Photii æquales*): 49 Ἐώρων 356 Οὐδείς: *οἱ* 498 Σαμακιν 507 Σέσωται.]

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ: 603 Τριπτῆρα 637 Φαλάγγιον.

—— *ἐν α΄ Αἰτωλικῶν*: 592 Τιτανίδα γῆν.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ: 54 Ζιγγοῦν. MS. Sangerm. [Antiatt. Bekkeri p. 98, 6.] Ζιγοῦν ἀντὶ τοῦ ὑποπίνειν [πίνειν Bekker.] Κίλικες λέγουσιν. *Porson.* 348 Ὄρμενα 538 Στήριγμα 543 Στρῆνον 569 Ταρα ντῖνον.

ΝΙΚΟΦΩΝ: 196 Κωδωνοφορῶν 535 Σταφυλήν 630 Ὑποπίνειν.

—— [Πανδώρᾳ: 290 Νέακας, ubi Νικοφῶν pro Κτησιφῶν Ruhnk. ad Tim. p. 282.]

ΝΙΚΩΝ: Vide Μίκων.

Νόμος: Vide Βασιλέως νόμος, et Σόλων.

Νῦν: Vide *Photii æquales.*

ΞΕΝΑΓΟΡΑΣ: 157 Κέρκωπες.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ: 485 Ῥηγίνους.

[*Ξενικόν*: 369 Παιδισκάριον.]

ΞΕΝΟΦΩΝ: 6 Ἀγώγιον 7 Ἀγωνιᾶι [ad Cyrop. 11. p. 54. B. sive 3, 15. Schn. refert Alb. ad Hesych.] 33 Εὐθύωρον 52 Ζειραί 66 Ἤλεγχον 92 Θίασος 131 Καρδιώτειαν 218 Λειτουργόν 255 Μελίνη 269 Μηχανικόν 290 Νεᾶν 361. Οἰροδόκην [Suspectum nomen.] 409 Πέμπτα 436 Ποδοστράβη: π. 480 Ῥαδιουργός: οὐχ 481 Ῥαδιουργός: πλαστ. [Hellen. IV. 2. 14 et alibi] 511 Σικυῶν 616 Ὑεικόν 622 Ὑπερδέξιον 628 Ὑποκοριζόμενοι 631 Ὑποτεμνόμενος τὸν

πλοῦν 651 Φλιοῦντα (Hellen. VII. 2. 11. Etymol. M. p. 796, 22. *Porson.*)
[De Xenoph. 162 Κηφισόδωρος.]
—— Ἀναβάσει: 133 Καρπαία 255 Μελίνη.
Κύρου Ἀναβάσει: [IV. 7, 16] 310 Ξυήλην.
—— ἐν δ' Ἀναβάσεως: 310 Ξυήλην (p. 338. B. = IV. 8. 25)
—— ἐν τῇ ε' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως: 142 Κατασκεδάζειν. (p. 406. B. = VII. 3. 32)
—— ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς: 30 Εὐημερίαν.
—— ἐν Κύρου παιδείᾳ: 49 Ἑώς: οὐχὶ 429 Πιθανούς.
—— ἐν β' (Κύρου παιδείας, p. 59. fin. *Albert.* Vide Schneider. ad II. 4. 20): 658 Ὤγμενον.
—— ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ: 284 Μωρῶν.
—— Συμποσίῳ: 532 Σπουδάζω.
[*Οἰκοδομικόν*: 619 Ὑπαγωγεύς. Vide Λιθοποιοί.]

ΟΜΗΡΟΣ: 4 Ἄ bis 7 Ἀγῶνα: καὶ Ὅ. 8 Ἀδημονεῖν 22 Ἐσφηκωμένον 62 Ἥ δ' ὅς, bis 82 Θέμενος 150 Κατουλάδα 156 Κερβέριοι 180 Κρόκην νήθειν 207 Λάπαθον 212 Λειτά 216 Λέσχαι: λ. 217 Λεύκη 225 Λινόν Λύγος [Imo Λυγιζ. Vide infra.] 239 Μα, bis 248 Μαρώνεια 284 Μωρότερος Μωρύχου 309 Ξένει 316 Ὁδός: Δ. Ὁδός: ἀρ. 334 Ὁμοῦ: Δ. τῷ 347 Ὀρκάνη: Λ. 353 Ὅσσος 360 Οὕτως 370 Παιπάλημα: οἱ μὲν 380 Παραβάλλεσθαι: τὸ ἐ. 413 Περιαγειρόμενοι 415 Περιδεδόσθαι 425 Περιωπή: καὶ π. (Il. Δ. 528) 433 Πλεύμων 427 Πῆ [imo sine nomine] 438 Πολεμησείειν 443 Πόρδαλιν 448 Πρό 487 Ῥήτορες 491 Ῥοιζος: παρ' 501 Σαρδόνιος γέλως, bis 518 Σκέπαρνον 563 Σῶμα 566 Τάλαντον, bis 607 Τροφή.

—— *ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις*: 334 Ὁμοῦ: Δημοσθένης τῶ.

—— *ἐν Ὀδυσσείᾳ*: 239 Μα.

(Homerus) *ὁ ποιητής*: (Il. N. 103) 64 Ἥια 454 Προικός [486 Ῥήσεις: *καλεῖται.*]

(Homerus) [4, 19 Ἄ 5 Ἄαπτον] (Il. Z. 152) 22 Ἔστι (Od. Θ. 232) 34 Εὐκόμιστος (Od. Θ. 507. Λ. 402. [ubi vide Porsonum]) 63 Ἠέ (Il. Z. 511) Ἤθη (Od. E. 1. Il. Φ. 155. 111) 78 Ἠώς [Il. Λ. 105] 233 Ἀνιζόμενος 249 Μασχάλην 260 Μετα, septies 292 Νεῖκος, quater Νεκταρεον 310 Ξυήλην 327 Ὀλέθρου π. 328 Ὀλιγωρήσετε [404 Πεζίδα] 427 Πῃῖ 599 Τρέφεσθαι, bis [Vide 607 Τρόφι κῦμα.] 608 Τρυγόνα ψ. 611 Τυφλῶν ὀνείρων.

[*Οἱ μεθ' Ὅμηρον*: 62, 9 Ἡ δ' ὅς.]

[*Οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες*: 484 Ῥαψωδοί.]

ΟΡΦΕΥΣ *Φυσικῷ*: (*Φυσικοῖς* Etym. M. p. 768, 6) 604 Τριτοπάτορες.

Τὰ Ὀρφικά: 605 Τριτοπάτωρ.

[*Οἱ παλαιοί* (Vide Ἀρχαῖοι): 70 Ἦν: ἀ. τ. ἥμην Ἦν: *δασέως.* Sed vide an ibi delenda sit var. lect. superiorum *τὸ δὲ παλαιὸν*, et legendum, *λέγηται· ἐν Μενάνδρου Αὐτόν.* 114 Ἴσκειν 207 Λαμπρῶς 213 Λεκάνη 252 Μεθῆκεν 277 Μουσικήν 311 Ξύν 325 Ὀκνεῖν 348 Ὄρμενα 354 Ὀσχοφορεῖν 356 Οὐδείς: *οἱ* Οὐδένες 402 Πατρώων 429 Πιθάκνη 487 Ῥήτωρ, ubi *τὸ παλαίον* 507 Σέσωται 518 Σκέπαρνον 528 Σοφιστής: *ἀπ.* 572 Ταχύ 603 Τρίτον ἡμίδραχμον 611 Τυραννεύσασαν 628 Ὑποκρίνεσθαι 636 Φαινόλης.]

—— [Attici scil. 288 sæpe.]

[*Οἱ παλαιστριτικοί*: 600 Τριαχθῆναι. Vide in Ἀθληταί.]

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ ἐν Ξ τῶν Τρωϊκῶν: 243 Μακροκεφάλους.

[*Παροιμίαι* (Vide Ἄδηλοι): 12 Ἔργα νέων Ἐρεβίνθινος Δ. 22 Ἐς τὸν λιμένα 23-24 Ἔσχατος Μυσῶν 28 Εὕδοντι δ' 60 Ἡ δεῖ χελώνης 61 Ἡ δὲ αἶξ 65 Ἡ κύων 67 Ἡ Λύκου δ. 68 Ἡμένη πελειάς Ἡ μὲν κλέος 76 Ἦσάν ποτ' 88 Θεσσαλὸν νόμισμα 93 Θρᾷκες ὅρκια 97 Θύραζε Κᾶρες 106 Ἰλιὰς κακῶν 120 Καδμεία νίκη 124 Κακὴ μὲν ὕψις 130 Κανθάρου μελ. 139 Καταμηλῶν Κατὰ ναῦν 158 Κεστρεῖς 164 Κίγκλος 174 Κοινὰ τὰ φίλων 179 Κριὸς τροφεῖα Κριοῦ διακονία 184 Κύδος 186 Κύλλου πήραν 195 Κύων ἑ. φ. Κύων π. ἑ. 198 Κωρυκαῖος 201 Λαγωὸς κ. Λαγωὸς π. 209 Λάρος ἐν Νεμέσει 212 et 224 Λιμῷ Μηλίῳ 214 Λέοντα ξ. 215 Λεσβίων ἄ. 217 Λευκὴν μάζαν 220 Λήμνιον κ. β. 223 Λίθον ἔψεις 230 Λοκρῶν ξ. 235 Λύκος ἀετόν Λύκος ἔχανεν Λύκου δεκάς: παρ. 245 Μᾶλλον Φρύξ 251 Μεγαρέων δ. 261 Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρωι ὕδωρ 269 Μία λόχμη Μία χελιδών 272 Μισητή 282 Μὺς λευκός 283 Μυσῶν λείαν 284 Μωρότερος Μωρύχου 303 Νοῦς οὐκ ἔνι 315 Ὁ Διὸς Κ. 321 Οἶνος ἄ. 326 Ὀκτώπουν 336-338 sæpe 353 Ὀστράκου περιστροφὴ 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ. Οὐδ' ἐν σελίνοις 359 Οὐκ ἐπαινεθείης Οὐκ ἐπὶ τῆς 360 Οὐ μάλα κυκκᾶις 363 Οὐ φροντίς 367 Ὤψ' ἦλθες 378 Πάντα θεῖ Πάντα λίθον 383 Παραιξορονσον 385 Παρὰ κωφόν 387 Παραλοῦμαι 419 Περὶ ὄνου 424 Περὶ τῆς ἐν Δ. 428 Πηλέως μάχ. 448 Πρεσβύτερος Κόδρου Πρινὴ πτίσαι, ter. 468 Πρωκτὸς λουτροῦ 473 Πύθον χελιδόνος Πυθῶδε ὁδός 476

Πῦρ ἐπὶ πυρί 489 Ῥοδίων χρησμός 496 Σάγρα: ποταμός 500 Σαρδόνιος γέλως 503 Σαντὴν ἐπαινεῖς 522 Σκνὶψ ἐκ χ. 524 Σκορακίζονται 569 Τὰ πρῶτ' αρ. 570 Ταντάλου Τὰ τῶν φόρων 571 Ταῦτα πράσσων 572 Ταχυβάμονας 576 Τενέδιος ἁ. Τενέδιος ξ. 585 Τὴν Ἀκεσαίου 586 sæpe 591 Τίς τρόπος 593 Τὸ θερμὸν 595 Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν 597 Τοὺς ἑτέρους 598 Τραγικὸς πίθηκος 599 Τρία καὶ δύο 608 Τρυγόνα ψ. 609 Τρύχνον 613 Τῶν τριῶν 614 Ὑγιέστεροι ὄμφακος 617 Ὕλαν κρ. Ὑμεῖς J M. 621 Ὑπέρα 623 Ὑπέρου π. Ὑπὲρ τὰ K. 635 Ὑς ὑπὸ ῥ. 656 Ψύψαρα 657 Ψωλὸν γ.]

—— [Αὕτη (ἡ παροιμία, scil. Vide Schæf. ad Greg. pp. 14. 1066): 279 Μυκώνιος γείτων 570 Τὰ Σαμίων.]

—— [αὐτή: 579 Τετράδι γεγ.]

—— [λεγόμενον: 315 Ὁδοῦ π. 565 Τάδ' οὐ παρά.]

—— [τίθεται ἐπί: 564 Τάδε ἐκ τοῦ.]

—— [ἐπὶ τῶν: 579 Τετράδι γ.]

—— [ἡ: Forsan p. 562, 19. ut in solenni isto ὁμοία τῇ apud Paræmiographos. τὸ pro ἡ Etymol. M. sed ex ipsius aut scribæ conjectura natum putō.]

[Πελληνεῖς: 250 Μαστῆρες.]

[Πέρσαι: 129 Κάνδυς 131 Καρδαμάλη 164 Κίδαρις 270 Μίθρου 383 Παράδεισος 389 Παρασάγγης 500 Σαράβαρα Σάραπις 587 Τιάρα.]

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: 74 Ἥρας δεσμούς 222 Λίβανον. [Pindarus Isthm. VIII. 95] 233 Λίνει δέ [Olymp. I. 4.] 251 Μεγάνορος [Pyth. III. 191] 494 Σμικρὸς ἐν σμικροῖς.

—— ἐν Διθυράμβοις: 373 Παλιναίρετος.

[Οἱ πλάσται: 139 Κάναβος.]

ΠΛΑΤΩΝ (comicus): 420 Περὶ πόδα 482 Ῥακτρίζειν.
—— ὁ κωμικός: 433 Πλειστηριάσαντες.
—— [Plato comicus, Hesych. et Suid.]: 179 Κριὸν ἀσελγόκερων
—— Ἀδώνιδι: 225 Λιπομαρτύριαν 623 Ὑπέρου περιτροπή.
—— Ἑλλάδι: 638 Φάλαγξ.
—— Λάκωσι: 279 Μυλαβρίδες.
—— (Plato; vide Hesych. v. Μαμάκυθος. *Albert.* Imo incertus comicus; vide in Κωμικοί.) Μαμακύθῳ: 530 Σπεῖρα.
—— Μενελάῳ: 590 Τί οὐκ ἀπήγξω.
—— Νήσοις: 568 Τάξαι.
—— Ξάνθαις: 583 Τευτάζειν.
—— Περιαλγεῖ: 414 Περιαλγής.
—— Σκευαῖς: 420 Περὶ πόδα.
—— Συμμαχίᾳ: 383 Παραθήκην. Vide Porsoni Adverss. p. 298.
—— Φάωνι: 400 Παρουσία.
—— (philosophus): [9 Ἄδην] 48 Ἑωράκη [Lyside p. 262, 28. Bas. sec. 207. B. HSt.] 67 Ἠλύγη 81 Θαυμαστότερον [Rep. IX. p. 456, 38. Bas. 575. C. HSt.] 106 Ἴκταρ 124 Κάκη: κακία. Vide in Πλάτωνος Νόμοις 128 Καλλωπίζεσθαι. 148 Κατεύχεσθαι [Πολιτ. α'. *Harpocr.* nempe prop. init. p. 371, 15. Bas.] 205 Λαμπάδιον [Euthyd. p. 279, 20. Bas. 298. C. HSt. Vide Schol. Ruhnk. p. 98.] 224 Λίνον λίνῳ 236 Λυόμενος [Vide Schol. Ruhnkenii p. 204. ad Tim. p. 475, 7. Bas. 22. D. HSt.] [Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 176.] 245 Μανά (Rep. IX. p. 456, 44. Bas. 575. D. HSt. Plutarch. II. p. 792. E.) 268 Μητρίδα 271 Μίσασθαι [Νόμων α' Harpocr.] 316 Ὀθνεῖος 409 Πέμπτα

434 Πλοῖ [Vide Tim. p. 500, 6. Bas. 89. A. HSt.] [Locis apud Ruhnk. ad Tim. p. 222.] 459 Προσέπαισεν [Legg. II. p. 525, 41. Bas. 666. A. HSt.] 476 Πῦρ ἐπὶ πυρί 480 Ῥά 529 Σπάρνον [Rep. II. p. 387, 26. Bas. 372. C. HSt.] 531 Σποδιοῦσιν 536 Στεργέτω 563 Σωμάτια 577 Τεραίζεις Τέραμνον [Tim. p. 489, 31. Bas. 61. E. HSt.] 594 Τομόν (Legg. VII. p. 574, 40. Bas. 803. A. ed. HSt.) 606 Τροπίδια 611 Τυραννεύσασαν 642 Φαῦλον: ἡμ. [Legg. XI. p. 616, 18. et VI. p. 557, 43. Bas. 918. C. et 756. fin. HSt.] 643 Φαῦλον: τὸ 658 Ὧδε.

—— ὁ φιλόσοφος: [Locis apud Pierson. ad Mœrin p. 159] 13 Ἐρεσχηλεῖν 547 Συηνία [Vide 616 Ὑηνῶν θρ.]

—— (Plato) ὁ φιλόσοφος: 30 Εὔηθες: ἐπὶ τοῦ βελτ. [Ad Platonem refert Albertus, tacente Porsono. Vide Bekkeri Anecdot. p. 91.]

—— (Plato) Ἀλκιβιάδῃ: [221, 14. Bas. 119. C. HSt.] 100 Ἰδέας [221, 28. Bas. 120. A. HSt.] 350 Ὀρτυγοκόπος.

—— Γοργίᾳ: [322, 51. Bas. 499. C. HSt.] 595 Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.

(Plato) Γοργίᾳ: (Imo Πολιτείας γ'. p. 405. C. HSt. 398, 43. Bas.) 233 Ἀνγιζόμενος.

—— (Plato) Εὐθυδήμῳ: (269, 2. Bas. 271. C. HSt.) 61, 12 Ἤδη.

[Plato Euthyd. p. 277, 26. Bas. 293. D. HSt. Vide Abresch. ad Hesych.] 126 Καλὰ δὴ π.

—— Θεαιτήτῳ: [85, 10. Bas. 183. D. HSt.] 110 Ἱππέας εἰς πεδίον (81, 3. Bas. 172. E. HSt.) 585 Τηνάλλως [78, 30. Bas. 166. C. HSt.] 616 Ὑηνῶν θρεμμάτων [76, 23. Bas. 161. A. HSt.] 625 Ὑπηνέμια: λέγ.

[Plato Theæt. p. 89, 18. Bas. 194. B. HSt.] 139 Καταντικρὺ καί.

—— [Plato Ion. p. 361, 39. Bas. 533. D. HSt.] 73 Ἡρακλείαν λίθον.

—— ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος: [58, 28. Bas. 413. A. HSt.] 624 Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.

—— Λύσιδι: [263, 32. Bas. 210. A. HSt.] 584 Τέφραν.

—— (Plato) Λύσιδι [prop. fin.]: 433 Πλημμελεῖν.

—— Νόμους: [XII. p. 625, 29. Bas. 944. C. HSt. Vide Porson. Opusc. p. 266. Idem locus respici videtur in Κάκη: δειλία, ubi Νόμων η'.] 125 Κάκη: βαρέως [I. p. 515, 43. Bas. 637. E. HSt.] 142 Κατασκεδάζειν (I. p. 512, 40. Bas. 629. D. HSt.) 305, 17 Νῦν δή.

—— (Plato) Νόμων β' [523, 43. Bas. 661. A. HSt.]: 593 Τολμῆσαι.

—— Νόμων γ': (p. 531. ult. Bas. 683. E. HSt.) 305 Νῦν δή. [Ubi νόμοις η', sed lege, Νόμοις· ἢ νῦν.]

—— Νόμων δ': Vide Νόμων ι'.

—— Νόμων ε': (562, 13. Bas. 768. B. HSt.) 10 Ἀδιάφθορον [Imo ζ'. p. 582, 18. Bas. 822. C. HSt.] 619 Ὑμνούντων.

[Plato Legg. VI. p. 566, 30. Bas. 782. C. HSt. Vide Ruhnken. ad Tim. p. 211.]: 407, 1 Πελανοί: πέμματα.

—— Νόμων ζ': [581, 13. Bas. 819. D. HSt.] 616 Ὑηνῶν θρεμμάτων. [Vide in Νόμων ε'.]

—— Νόμων η': (589, 46. Bas. 649. Læmar. 845. B. HSt.) 353 Ὀσταφίδα.

Vide in Νόμοις et Νόμων γ'.

—— (Plato) Νόμων θ': [in fine] 237 Λύση 434 Πλημμελεῖν [599, 46. Bas. 872. E. HSt.] 593 Τολμῆσαι.

—— (Plato) Νόμων ι'. (prope fin.) 344 Ὀργεῶνες, ubi Νόμων δ'.

—— Νόμων α': (615, 20. Bas. 676. D. Lem. 916. A. HSt.) 223 Λιθῶνται.

(Plato) Νόμων ια': [615. ult. Bas. 917. D. HSt.] 163 Κίβδηλον.

—— (Plato) Νόμων β': (625. 626. Bas. 945. HSt.) 32 Εὐθύναι, bis.

(Plato Legg. XII. p. 626, 40. Bas. 947. D. HSt.) 223 Λίθων τετμημένων.

—— (Plato) Πολιτείᾳ: (VI. p. 680. A. 2. Frf. 82, 26. Ald. 429, 41. Bas. 496. D. HSt. Themist. p. 308. A. 326. B. 104. C.) 50 Ζάλης. (X. p. 617. E. HSt. 472, 28. Bas.) 317 Οἱ: περιστ. (IV. p. 409, 30. Bas. 436. A. HSt.) 607 Τροφή.

—— (Plato) Πολιτείαι α': [371, 39. Bas. 329. B. HSt.] 619 Ὑμνεῖν. 643 Φαῦλον: τὸ [ubi e Suida lege δ'. scil. p. 404, 41. Bas. 423. C. HSt.]

(Plato, Rep. I. init. p. 371, 9. Bas.) 61 Ἡ δ' ὅς. [E Platone l. c. sumtum videtur ibidem ἦν δ' ἐγώ.]

—— (Plato) Πολιτείας β': (389, 43. Bas. 378. D. HSt.) 74 Ἥρας δεσμούς. (378, 16 [imo 382, 16] Bas. 358. D. HSt.) [Vide p. 379, 9. Bas. 348. A. HSt. et Schol. Ruhnk. p. 148.] 143 Καταπείνας ἐρῶ. (384, 28. Bas. 364. D. HSt.) 248 Μαρτύρωνται. (383, 22. Bas. 361. C. HSt.) 672 Τεγχθέντων.

[Plato Rep. II. p. 387, 34. Bas. 372. E. HSt.] 651 Φλεγμαίνουσαν.

—— Πολιτείας γ': (396, 4. Bas. 398. A. HSt.) 14 Ἑρίῳ στέψαντες, ubi Πολ. ι'. [400, 45. Bas. 411. A. HSt.] 271 Μυρίζω (398, 36. Bas. 405. A. HSt.) 532 Σπουδάζω.

(Plato) Πολιτείας γ': (396, 41. Bas. 399. E. HSt.) 120 Καθαίρωμεν 233 Λυγιζόμενος (Vide supra in Γοργίᾳ) . (393, 28. Bas. 434. Læm. 391. C. HSt.) 607 Τροφή.

—— Πολιτείας δ': Vide in Πολ. α'.

—— (Plato) Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει: (Imo x. in fine) 413 Περιαγειρόμενοι.

[Plat. Rep. v. prop. fin. Vid. Schol. p. 167.] 303 Νυκτερίδος αἶνος.

—— (Plato) Πολιτείας ζ': 583 Ταντάζειν [scil. p. 483. C. Læmar. sive 428, 4. Bas. 521. E. HSt. docente Ruhnken. ad Tim. p. 254.]

—— (Plato) Πολιτείας η': [449, 25. Bas. 555. B. HSt.] 391 Παρασησόμεθα.

—— (Plato) Πολιτείας θ': (456, 7. Bas. 573. E. HSt.) 59 Ἡγουμένου.

(Plato Repub. IX. p. 456, 23. Bas. 574. D. HSt.) 103 Ἱερὸν τί et 295 Νεωκορήσει.

—— Πολιτείας ι': [Vide in Πολ. γ' et ε'] 637 Φαινόμενα.

(Plato) Πολιτείας ι': [464, 49. Bas. 600. B. HSt.] 177 Κρεόφυλος.

[Plato Rep. X. p. 471, 46. Bas. 616. B. HSt.] 580 Τεταμένον φῶς [469, 41. Bas. 613. C. HSt.] 572 Τὰ ὄντα ἐπί.

—— Πολιτικῷ: (129, 18. Bas. 289. E. HSt. Themist. p. 306. D. 329. B. Thucyd. II. 51. Plut. II. p. 96. C.) 262 Μεταποιεῖσθαι.

—— ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ: [184, 16. Bas. 194. B. HSt.] 326 Ὀκρίβας: τὸ λ. [et Ὀκρίβας: σκηνή.]

(Plato) Συμποσίῳ (177, 3. Bas. 174. D. HSt. Vide Porson. ad Med. 734.) 317 Οἱ: περισσ.

(Plato Symposio): 569 Ταριχεύειν [scil. p. 183, 1. Bas. 190. D. HSt. Vide Pors. ad Toup. p. 474.]

—— Τιμαίῳ: 145 Καταψήχεται [497, 36. Bas. 82. E. HSt.] 372 Παλιναίρετα: φευκτά.

(Plato) Τιμαίῳ: (482, 31. Bas. 43. C. HSt.) 50 Ζάλη 60 Ἤγεν 214 Λέμμα: κυρίως (499, 43. Bas. 1086. A. Frft. 88. B. HSt.) 241 Μαθηματικόν 264 Μέτρον (482, 16. Bas. 42. D. HSt. Cl. Alex. p. 54, 26.=25, 7. ed. pr.) 343 Ὄργανα χρόνου (486, 6. Bas. 52. E. HSt.) 567 Ταλαντουμένην [551. G. Læm. 500, 28. Bas. 90. B. HSt. Ruhnk. ad Tim. p. 253.] 583 Τεντάζειν.

—— Φαίδρῳ: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 369 Παιδικά (205, 39. Bas. 254. B. HSt.) 508 Σέφθησαν [202, 7. Bas. 242. A. HSt.] 533, 11 et 14 Σταθερόν [196, 33. Bas. 230. A. HSt.] 612 Τυφών [et Τυφῶνος πολυπλ. Vide Ruhnken. ad Tim. pp. 260, 1]

(Plato) Φαίδρῳ: (198, 48. Bas. 236. B. HSt.) 194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα.

[Plato Phædr. p. 212, 16. Bas. 272. c. HSt.] 123 Καὶ τὸ τοῦ λύκου [197, 50. Bas. 233. D. HSt.] 100 Ἰδίαις δαπ.

—— (Plato) ἐν Φαίδωνι (Vide Περὶ ψυχῆς): 350 Ὀρτυγοκόπος [Sed ibi ἐμφαίνων cum Leopardo legendum monet Porsonus ad Suidam.]

—— (Plato) Χαρμίδῃ: (prop. init. p. 243, 4. Bas.) 9 Ἄδηλον.

—— Περὶ ψυχῆς: (42, 51. 43, 1. Bas. 106. D. E. HSt.) 10 Ἀδιάφθορον (38, 27. Bas. 95. fin. HSt.) 642 Φαῦλον: τό.

(Plato) Περὶ ψυχῆς: (23, 41. Bas. 61. B. HSt.) 57 Ἡ: χωρίς (24, 46. Bas. 63. fin. HSt.) 61 Ἥδη: ἀ. τ. ἥδειν. (41, 11. Bas. 102. D. HSt.) 546 Συγγραφικῶς (38, 35. Bas. 96. B. HSt.) 598 Τρέφεσθαι.

Addit Porsonus (Τάραρος) ita inclusum. Scil. p. 570, 4. ubi verba περὶ ψυχῆς forsan e sequentibus retrahenda

putabat, vel articulos conjungendos, ut apud Suidam. Vide Phædon. p. 44. fin. Bas. 112. A. HSt. et seqq.

[*Οἱ ποιηταί*: 49 Ἐώς: *οὐχὶ* Ζαγρεύς 72 Ἥκαφος 305 Νυός 343 Ὀργεῶνας.]

ΠΟΛΕΜΩΝ: 67 Ἠλύσιον 284 Μωρότερος Μωρύχου 575 Τελμισσῆς.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ *Δημοτυνδαρέῳ*: 613 Τῶν τριῶν κακῶν.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ: 193 Κύφωνες 459 Προσέκοψεν τωῖ 598 Τράχηλοι.

—— *Δημόταις*: 291 Νεανισκεύεται.

—— *Συντρόφοις*: 348 Ὄρμενα.

ΠΡΑΞΙΩΝ *ἐν β' Μεγαρικῶν*: 521 Σκίρον: Σκ.

ΠΡΟΞΕΝΟΣ: 208 Λαρινοὶ βόες.

Πυθικὸν ἀπόφθεγμα: Vide Χρησμοί.

Οἱ ῥήτορες: 8 Ἀδελφίζειν [167 Κίος] 370 Παλαιόν [381 Παραγραφή: *οὐ*] 390 Παράστασις: τοὔνομα [393 Πάρεδρος] 404 Παιδικά [412 Πάπλοε] 439 Πολιτεία 447 Πρέσβεων [545 Στρωτῆρ 629 Ὑπὸ μάλης: τὸ]

—— Vide in Δικανικοί.

[*Ῥωμαῖοι*: 302 Νόμος: *ὁ κ.* 401 Πατάνια 418 Περίνησα 436 Ποδοκάκη: ξύλον 460 Προσκεφάλαιον 511 Σικάριοι.]

ΣΑΚΑΣ (Acestor:) Σάκας.

[*Σάμιοι*: 304 Νύμφαι: *σκ.*]

ΣΑΠΦΩ: 81 Θάψος 490 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.
De ea: 216 Λευκάτης [643 Φάων]

ΣΕΙΛΗΝΟΣ *ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσας*: 501 Σαρδόνιος γέλως, ubi *σέλινος* ms. Σιμωνίδης Suid. ed. Med. sed Σιληνὸς Kust. e ms. Tum *δευτέρῳ* Suid.

ΣΕΙΣΜΟΣ *ἐν Νιόβῃ* : Vide Αἰσχύλος.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ : 510 *Σηταμῆν.*

—— *ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων* : 344 *Ὀργεῶνες.*

ΣΗΜΟΣ *ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ* : 446 *Πράμνειος οἶνος.*

ΣΘΕΝΕΛΟΣ : 510 *Σθένελος.*

[*Σικελικαὶ* voces : 201 *Λάγεσις* 299 *Νήστης.*]

—— [*Σικελιῶται* : 131 *Καρδιώττειν* 166 *Κίνδος* 284 *Μωρότερος Μωρύχου.*]

—— [*Σικελοί* : 300 *Νιδες.*]

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ : 183 *Κύβηβον* 414 *Περιαγειρόμενοι* 501 *Σαρδόνιος γέλως.*

ΣΚΑΜΩΝ *ἐν τῇ β' τῶν Εὑρημάτων* : 652 *Φοινικήϊα.*

[*Σκύθαι* : 109 *Ἱππάκη.*]

ΣΚΥΛΑΞ *ἐν Περίπλῳ* : 626 *Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.*

ΣΟΛΩΝ : 102 *Ἰδύους* 164 *Κιγχάνειν* 437 *Ποιναν* 491 *Ῥοῦν.*

[De eo : 110 *Ἱππάς* bis 245 *Μᾶλλόν Φρύξ* 288 *Ναυκραρία* 410 *Πεντακοσιομέδιμνον* 595 *Σεισάχθεια* 586 *Τὴν κ. σ. ἕλα.*]

—— [*Ἄξοσι* memoratur : 344 *Ὀργεῶνες.*]

ἐν πρώτῳ Ἄξονι : 514 *Σῖτος* : *καλεῖται.*

—— [Solonis, ut videtur, *Νόμοι* : 288 *Ναυκραρία.*]

[*Οἱ ἑπτὰ σοφοί* : 245 *Μᾶλλον Φρύξ.*]

ΣΟΦΟΚΛΗΣ : 4 *Ἄ* 6 *Ἀγωγεύς* 7 *Ἀδαγμός* 9 *Ἀδηφάγοι* 19 *Ἐσέφθην* 37 *Εὐορνιθίαν* 53 *Ζημίαν λαβεῖν.* MS. Sangerm. [p. 98. Bekker.] *Ζημίαν*

λαβεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐημιωθῆναι 122 Καθελών 148 Κατεύχεσθαι τ. Ἀ. 151 Καυρός 187 Κύνβη 216 Λενγαλέα 219 Ληκυθιστής 227 Λίτρα: ἦν 239 Μάγαδις 247 Μαρεινη 248 Μάστακας 255 Μελίνη 269 Μιαίνεσθαι 272 Μνείαν 312 Ξννῶνα 326 Ὠκριάζων 329 Ὀλοσπάδες 346 Ὀρθοκέρως 346 Ὀρθόφρων 359 Οὐκ ἐκφρῶσιν 361 Οὐράνιον ἄχος Οὐράν 363 Ὄφελμα 374 Παλίνσκιον 444 Πορσύνεται 461 Προστατήριος 465 Πρωτονόστερος 470 Πτέρυγας 480 Ῥαικούς 484 Ῥάχοισιν Ῥαψωιδὸς κ. 485 Ῥειτά 488 Ῥήτωρ: συνήγορος Ῥικνός 493 Ῥυτῆρι 497 Σαλάβην Σαλάμβη 511 Σίκλος 593 Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ 602 Τρίπαια 637 Φαικω 640 Φαρμακίδα.

—— Αἰθίοψι: 22 Ἐσφηκωμένον 346 Ὀρθότερον.

—— Αἰχμαλωτίαι: 643 Φαῦλον.

—— Ἀνδρομέδᾳ: 317 Οἰηταs.

—— (Sophocles) Ἀχιλλέως ἐρασταῖς: 369 Παιδικά.

—— Δόλοψιν: 36 Εὐναῖος.

—— Ἑλένης γάμῳ: 377 Πανόν.

—— Ἠλέκτρᾳ: 249 Μασχαλίσματα.

—— Ἠριγόνῃ: 595 Τοπάζειν.

—— Θησεῖ: 342 Ὄπνιον νέφος [Vide 335 Ὀμπνίου ν.]

—— Ἰφιγενείᾳ: 410 Πενθερά.

—— Ἰχνευταῖς: 489 Ῥικνοῦσθαι.

—— Κηδαλίωνι: 217 Λευκὴ στάθμη, ubi ms. κιδαλίωνι 338 Ὄνου σκιά.

—— Κωμικοῖς [Vide Athen. IX. p. 388. F.]: 413 Πέρδικος ἱερόν.

—— Ναυπλίῳ: 150 Καρυλλάδα. Vide Kust. ad Suid.

—— Νίπτροις: 400 Παρουσία.
—— Ὀδυσσεῖ: 240 Μάγνον.
—— [Sophocles Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι, Hesych. v. Ἐλαιάεσσα]: 298 Νηδὺς ἐ.
—— [Soph. Œdip. Col. 1248. ut videtur; vide schol.] 485 Ῥειπαι.
—— Ποιμέσιν: 307 Ξανῶ.
—— Ἐπὶ τεράρωι σατύροις: 359 Οὐκ ὤφιξεν [Vide in Brunckii Fragmentis Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ.]
—— Τρωΐλῳ: 497 Σακοδερμίτης. Confer Lex. MS. Bibl. Coislin. p. 475. ubi male Σακοδερμάτης. *Albert.*
—— Τυροῖ: 571 Ταυροφάγον.
—— Τυροῖ β': 17 Ἐρρηνοβοσκός. Vide Bentl. ad Mill. p. 38.
—— Ὑδροφόροις: 366 Ὄχος Ἀκεσσαῖος (Vide p. 365, 1.)
[Σπαρτιᾶται: 553 Συνέφηβος.]

ΣΠΕΎΣΙΠΠΟΣ ἐν β' τῶν Ὁμοιοτήτων: 429 Πηνίον.

ΣΤΗΣΊΜΒΡΟΤΟΣ: 612 Τυφλότερος σπάλακος.

ΣΤΗΣΊΧΟΡΟΣ: 66 Ἠλίβατον 122 Καθελών 412 Πέποσχα 599 Τρία Στησιχόρου.
De eo: 378 Πάντ' ὀκτώ.

ΣΤΡΆΤΤΙΣ: 214 Λελεπασμένον 609 Τρῶγες.
—— Μακεδόσι: 595 Τόπιον.
—— Ποταμοῖς: 224 Λίνον λινωῖ.
[Ἡ συνήθεια: 30 Εὐημερία 287 Ναύκληρος: Ὑπ. 515 Σκαιεμβατεῖν 544 Στρωτήρ.]
—— [Συνήθως: 34 Εὐκρινής 123 Καιρός: κ. 563 Σῶ, ubi συνηθέστερον. Sed Etymol. M. p. 742, 1. ἡ δὲ συνήθης γραφή.]
[Συρακόσιοι: 127 Καλλικύριοι 165 Κιλλικύριοι.]

[Σύροι: 495 Σαβέκ, ubi Σύρας διαλέκτου Lex. Bibl. Coislin. p. 475.]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: De eo, 186 Κύνα [481 Ῥαδαμάνθυος ὅρκοι.]
—— historicus, [de quo vide Valck. ad Schol. Phœniss. 45.] ἐν ιβ': 183 Κύνειος.

ΣΩΤΑΔΗΣ: 564 Σωτάδεια.

ΣΙΦΝΙΩΝ: 132 Κάρκαρον 227 Λίτρα: ἦν 310 Ξυήλην, bis 314 Ὀγκίαν 379 Παμφάλνα.
—— ὁ μιμογράφος (ms. μηνογρ.) memoratur: 485 Ῥηγίνους.
—— Ἀνδρείους: 479 Πωλάς.

[Ἐν τοῖς ταικτικοῖς: 54 Ζυγός.]

[Ταραντῖνοι: 487 Ῥῆτρα.]

[Οἱ τέκτονες: 186 Κυμάτια 233 Λυγώδες 458 Προσαγώγιον.]

[Οἱ τελῶναι: 513 Σιρομάστης.]

ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ: 346 Ὄρθιον νόμον. Vide Ind. Verborum.

[ΤΕΡΨΙΩΝ: 61 Ἡ δεῖ χελώνης.]

ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΗΣ (Vide Τηλεκλῆς): 238 Λυχνοκωσα 257 Μέμφειραν 495 Σαβαρίχιν 496 Σάθων 565 Τάδ' οὐ παρά. Vide 613 Τῶν δυνατῶν. 579 Τερπότραμις 583 Τευτάζειν 613 [Τῶν δυνατῶν] Ita inclusum addit Porsonus.
—— Ἀμφικτύοσιν: [Athen. VI. p. 268. B.] 144 Κατὰ χειρός 504 Σεῖσαι, ubi προσκαλέσασθαι Porsonus Opusc. p. 287. et confert Aristoph. Plut. 507.
—— Ἡσιόδῳ: 356 Οὐδαμῆ.
—— Πρυτάνεσι: 480 Ῥαγδαίους.

ΤΗΛΕΚΛΗΣ: (forsan Τηλεκλείδης, *Alb.*) 100 Ἰβύν.

ΤΙΜΑΙΟΣ: 501 Σαρδόνιος γέλως.

—— ἐν ϛ': 127 Καλλικύριοι.

— ἐν τῷ θ': 174 Κοινὰ τὰ φίλων.

ΤΙΜΑΧΙΔΑΣ: 514 Σῖτος: καλεῖται. De Timachida vide Kuster. ad Suid. v. Ἀργᾶς.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ: 49 Ζάγρα.

Οἱ τραγικοί: 168 Κλῆσαι 222 Λιβρόν 240 Μάγους [241 Μαίμακον] 460 Προσίσχε 508 Σέφθησαν 530 Σπεῖρα 567 Ταλαπείριον 598 Τρανές.

[Ἡ τραγωδία: 274 Μονωιδία 353 Ὅσσος 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.]

(Tragicus anonymus): 620 Ὑπάρχων. Vide Suidam v. Ὡς οὐχ, Valck. ad Phœn. 1576. et quos citat Kiddius ad Porsoni Opusc. p. 369.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ *ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής*: 611 in voce.

ΥΠΕΡΙΔΗΣ: 27 Εὔβουλος 30 Εὐημερία 54 Ζυγομαχεῖ 86 Θέσθαι 95 Θριπηδεστόν 126 Κακώσεως 150 Καττύεσθαι 155 Κεραννύουσι 229 Λόγων χάριν 273 Μοιχίδιον 287 Ναύκληρος: Υ. 301 Νοθεῖα 314 Ὀβολοστατοῖ 346 Ὀρθῆς δὲ τῆς Ὀρθὴν δ' ἐντ. 392 Παραχειμάζοντι 406 Πελαγίζειν 436 Ποδοστράβη: π. 452 Προέπεσον 478 Πωλητήριον 479 Πωλάς 556 Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ 599 Τριακάς 630 Ὑποστήσας 649 Φιλοτησία: Δ.

—— Κατὰ Ἀντιθέου (Lege Μαντιθέου ex Harpocr. *Alb.*): 518 Σκευοποιοῦντα.

—— Πρὸς Ἀριστογείτονα: 352 Ὅσιον: Ὑπ.

—— Κατὰ Αὐτοκλέους: 266 Μηλόβιος.

—— Κατὰ Δημάδου: 227 Λιτή: τῆς 340 Ὀξυθύμια: Υ. 393 Παρεῖαι ὄφεις: ὀνομ.

—— Κατὰ Δημοσθένους: 143 Καταπομή 300 Νικάνωρ 382 Παραγραφή: οὐ μόνον.

—— Ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν: 411 Πεντηκοστή.

—— Κατὰ Πασικλέους: 550 Συμμορία: Δημ.

—— Κατὰ Πατροκλέους: 381 Παράβυστον 654 Φορβαντεῖον, (Κατὰ Πατροκλέους, Harpocr.): 293 Νεμέας αὐλ.

—— Πρὸς Πολύευκτον: 549 Συμμορία: Δημοσθένης. Ubi mox, κατὰ Πολυεύκτου.

[*Οἱ ὕστερον*: 343 Ὀργεῶνας.]

ΦΑΊΔΩΝ Σωκρατικὸς Ζωπύρῳ: 229 Λογάρια.

ΦΑΝΟΔΗΜΟΣ ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι: 397 Παρθένοι: τάς.

—— ἐν ς': 604 Τριτοπάτορες.

ΦΕΡΕΚΡΆΤΗΣ: 9, 22 Ἀδηφάγοι 25 Ἕτερος 26 Ἐττημένα 30 Εὐημερίαν 122 Καθηγεῖσθαι 131 Καπνοι 132 Καρκίνος: Λ. 165 Κιλίκων 209 Λάσανα 219 Ληκῆσαι Ληκούμεσθ' ὅλην [sed vid. in *Arist. Thesm.*] 268 Μητρίδα 285 Ναικισήρεις. V. Albert. ad Hesych. v. Μετάλλειον μύρον. *Porson.* 422 Περιστερόν 432 Πλατιάσαι 492 Ῥυπαίνω 522 Σκίρον: τόπος Σκιρών [" Leg. Σκίρων." *Albert.* quæ verba delet Porsonus. Vide Schol. Arist. Eq. 631. Σκίρων servi nomen, Herodot. III. 130] 524 Σκόννζαν 528 Σόφισμα 541 Στρατηγίς 547 Συηνία 560 Σφῆκες 583 Τευτάζειν 598 Τραπέμπαλιν 598 Τραύξανα 635 Ὑφόλμιον Ὗφος 650 Φῖτυ 651 Φοβερός.

—— Αὐτομόλοις: 401 Πασσυδί 541 Στραγγαλίδες.

—— Ἰπνῷ: 626 Ὑπόβολον.

—— Κοριανοῖ: 596 Τοῦ: καὶ ἐπὶ 619 Ὑοσκυαμᾶν.

—— Κραπατάλοις: 307 Νωτοπλῆγα 647 Φίλιος.

—— Λήροις: 188 Κυντερώτατα 366 Ὀχθοιβος.

—— (Pherecratis, vide Harpocr. in Μεταλλεῖς) Μεταλλεῖς: 32 Εὐθὺ Λυκείου.

—— Μυρμηκανθρώποις: 573 Τεθολωμένος, " bis." *Porson.*

—— Πετάλη: 204 Λακκατεῖν.

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ: 616 Ὗης.

[ΦΙΛΑΡΓΙΔΗΣ: 647 in voce.]

ΦΙΛΑΡΧΟΣ. Vide Φύλαρχος.

ΦΙΛΕΑΣ: 86 Θερμοπύλαι.

ΦΙΛΗΜΩΝ: 98 Θυρσόν 249 Ματτύης [ubi φιλήβων ms.] 326 Ὀκτώπηχυι 503 Σαυτὴν ἐπαινεῖς 602 Τριτημόριον: τοὺς 603 Τριτημόριον: Δ.

—— Ἐφεδρίταις: 371 Παλαστή.

—— Νυκτί: 585 Τηνάλλως.

—— Παγκρατιαστῇ: 448 Πρό.

—— Ὑποβαλλομαίῳ: 539 Στοιχεῖον: ἡ σκ.

ΦΙΛΗΣ: Vide Φύλλις.

ΦΙΛΙΝΟΣ: 89 Θεωρικά: χρήματα.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: 238 Λυχνοῦχον 243 Μαιρὸν ποιῶ 369 Παιδισκάριον 657 Ψωμοκόλακες.

—— Φιλαθηναίῳ: 547 Συκάμινα.

[*Ὁ φιλόσοφος*: Vide Πλάτων.]

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ: 15 Ἑρμῆς ὁ πρὸς 129 Κανηφόροι: Φ. 144 Κατατομή 177 Κρηπίς: τ. 223 Λίθος 234 Λύκειον: ἐν τῶν 317 Οἴηθεν 344 Ὀργεῶνες 423 Περίστοιχον 442 Πομπεία: λέγ. 462 Πρὸς τῇ πυλίδι 505 Σεισάχθεια 550 Συμμορία 552 Συγγραφεῖς 579 Τετράδι γέγονας 602 Τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς 604 Τριτοπάτορες 605 Τριτοπάτωρ.

—— β' Ἀτθίδος: 175 Κοβαλεία 521 Σκιρόν: Σ.

—— ἐν τῇ Πρὸς Ἄλυπον ἐπιστολῇ: 606 Τροπηλίς.

—— ἐν τῷ Περὶ ἡμερῶν: 605 Τρίτος κρατήρ.

—— ἐν Τετραπόλει: 591 Τιτανίδα γῆν.

ΦΑΥΛΛΙΟΣ: 261 *Μετακέρας.*

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ: 339 *Ὀξίνην.*

[*Οἱ φρεωρύχοι*: 596 *Τόρος.*]

[*Φρύγες*: 37 *Βόες· σαβοί*: *μ.* 52 *Ζέτνα* 182 *Κύβηβος* 228 *Λιτέρσαν.*]

ΦΡΥΝΙΧΟΣ: 560 *Σφηκῶσαι* 599 *Τριάκοντα* 639 *Φανόν* 655 *Ψόθος.*

—— *Μονοτρόπῳ*: 397 *Παρθένοι*: *τάς.*

—— *Μούσαις*: 120 *Καδίσκος*: *ἀ.*

—— *Μύσταις*: 583 *Τευτάζειν.*

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: 319 *Οἰκουρὸν ὄφιν.*

—— *ἐν ἰ*: 587 *Τιάρα*, ubi *φιλαρχον ī* ms. "ut alibi scribitur, v. c. in Plutarcho T. II. p. 345. E. 362. B. C." *Herman.*

ΦΥΛΛΙΣ *ὁ μουσικός*: 523 *Σκολιόν* [ubi *φίλης* ms. sed Φύλλις Suid. et Scholiastæ Platonis p. 103. Aristophanis ad Ran. 1337. Vesp. 1231.]

ΦΩΤΙΟΣ, sive potius lexicographi ab eo descripti:

[*ἐγώ*: 48 *Εὐλοκρασία*: *ἔ.* 51 *Ζάμολξις* 478 *Πωλοῦσιν* 602 *Τριτημόριον*: *τούς* 609 *Τρύχνον.*]

[*ἡμεῖς*: 316 *Ὁδός*: *ἀρσ.* 348 *Ὅρμενα* 640 *Φαρμακός*: *ὄν.*]

[*εἴρηται ἐν ἑτέροις*: 100 *Ἰαμβύκη.* Non liquet.]

PHOTII, sive potius lexicographorum ab eo descriptorum, æquales:

[*ἡμεῖς*: 12 *Ἐρανιστάς* 17 *Ἐρυγγάνειν* 42 *Ἔφηλον* 61 *Ἥδη*: *πρὸ* 73 *Ἡρακλεώτης λίθος* 111 *Ἵπνος* 119 *Κάβαισος* 125 *Κακκάβη* 131 *Καρδιώττειν* 168 *Κλαιήσει* 173 *Κνηκίδας* 186 *Κυλοιδιαῖν* 198 *Κωπῆρες πλοῖον* 213 *Λεκάνη* 223 *Λιγαί-*

νειν: τὸ 227 Λιστριον 228 Λογγάσω 229 Λογοποιός 239 Μα Μαγγανεία 241 Μαῖαν 275 Μορμώ 277 Μουνυχιών: καὶ 310 Ξυήλην 318 Οἰκείαν 319 Οἰκίσκωι 325 Ὀκλάξ 349 Ὁρός 354 Ὀσφραίνεσθαι 361 Οἰρητιᾶν 362 Οὐσίαν 367 Ὀψώνιον 385 Παράκλητος 405 Πέζα 419 Περιοίκιον: Ἰσ. 433 Πλειστοβολεῖν 434 Πληρωτής 457 Προπέρυσιν 472 Πνελίδα 481 Ῥαθυμεῖν 483 Ῥάφανος 493 Ῥυτά: συνεστ. 507 Σέρφοι 515 Σκάλος 525 Σκῦλα: λέγ. 529 Σπαρτοπώλιον 530 Σπεύδειν 534 Σταλαγμόν 538 Στιγμήν 539 Στοιβήν 540 Στολήν 549 Συμμορία: Δ. 597 Τραγήματα 607 Τροφή 624 Ὑπηνέμια: λέγ. 634 Ὑστέρα δεκ. 642 Φαῦλον: ἡμ. 657 Ψωμός 658 Ὧδε.]

[κοινῶς: 442 Πομπή: ἀποπ.]

[νῦν: 116 Ἰστιατόρια 132 Καρκίνος: Λ. 156 Κέραμον 183 Κύβηβον 205 Λαμπάδιον 207 Λαμπτήρ 231 Λουτρά Λουτροφόρος 288 Ναύκραροι Ναυκραρία 314 Ὀβολός 351 Ὀρχήστρα: τὸ νῦν 500 Σαρδανατάλους 516 Σκαφεῖον 519 Σκιαγράφος 646 Φθόην 654 Φορεῖόν.]

[οἱ πολλοί: 199 Κῶσος 339 Ὀξίνη δ. 401 Πατάνια 563 Σχολή 584 Τηθαλλαδοῦς: ὄν. Forsan et 131 Καρδιώττειν, ubi πολλοί.]

Vide in Βίος. Νεώτεροι. Συνήθεια. Ὕστερον. Χρήσις.

ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος: 357 Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.

ΧΑΡΗΣ: 62 Ἡ δ' ὅς: ἀντί.

ΧΑΡΩΝ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ: 182 Κύβηβος. [De Cha-

roue vide Mus. Crit. Cant. Part. II. p. 221. Ad ejus Κτίσεις refero 353 Ὀστακὸς, ubi καρ' ὦ delenda, vel saltem legendum καὶ ὁ Χάρων, ut p. 286, 10. 344, 17. 488, 2. Vide addenda ad 410, 25.]

[ΧΕΊΛΩΝ. Ejus dictum: 586 Τὴν κατά.]

ΧΟΙΡΊΛΟΧΟΣ ὁ Σάμιος: 498 Σαμιακὸν τρόπον. "Forsan leg. Χοιρίλος." *Albert.* Nempe in Samiacis, si vera est conjectura G. Burgesii, Σαμιακὰ pro Λαμιακὰ in Suida reponentis. Chœrili versum servasse videtur Hesych. in Σαμ. τρόπος, ubi mirum est neminem e Plutarcho correxisse τοὺς δ' ἐμβόλους σεσίμωνται. (σεσήμονται ms.)

[Ἡ χρῆσις: 510 Σησαμῆν 659 Ὦ Ἥρακλες.]

ΧΡΗΣΜΟΊ: [19 Ἐς κόρακας 23 Ἔσχατος Μυσῶν 28 Εὐγενέστερος Κόδρου 255 Μελάμπυγοι 261 Μετὰ Λέσβιον 265 Μέτρωι ὕδωρ 268 Μητραγύρτης 378 Πάντα λίθον 379 Πάντα ὀκτώ 473 Πύθια καὶ Δήλια 489 Ῥοδίων χρησμός 506 Σέρειφον 586 Τὴν κατὰ σαυτόν, ubi Πυθικὸν ἀπόφθεγμα] 617 Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.

ΧΡΎΣΙΠΠΟΣ: 258, 20 Μέντοι.

——— Περὶ χρησμῶν: 296 Νεοττός.

[Ἰωάννης ὁ ΧΡΥΣΌΣΤΟΜΟΣ: Ex ejus Homil. XVI. ad Matth. v. 25. p. 168. descriptam esse glossam Εὐνομουμένη dicit Schleusnerus. Confer Phavorinum (vel Zonaram p. 920.) apud eundem Schleusner. Lex. N. T. v. Εὐνοῶν, cum Chrysost. T. VII. p. 219. B. ed. Montef.]

ΨΑΛΜΟΊ: Vide in Γραφαί.

[ΩΙΔΑΊ: 99 Ἰάλεμος, ubi θρῆνος 100 Ἴακχος 105 Ἴθυμ-

βος Ἰθύφαλλοι, bis 107 Ἱμαοιδός Ἰμαῖος 109 Ἰοῦλος, bis 227-8 Λιτυέρσαν,-σης 253 Μεθύμνιον 274-5 Μονωιδία 302 Νόμος 311 Ξυναυλία 397 Παρίαμβοι 441 Πολυμνήστει' ἀ.]

ΩΡΙΓΈΝΗΣ: Vide in Ἄδηλοι.

INDEX EORUM

QUÆ EXTRA ORDINEM OCCURRUNT.

N. B. Asteriscus * notat, vocem ita legi ex emendatione. Obelus † corruptam esse, aut suspectam.

ᾱ producitur in Ὀδυσσέα, Περσέα, &c. 316, 14. 425, 22
— in εὐκλεία, &c. 34, 6
Ἄβα 12, 15
Ἄβυδος 513, 3
ἀγαθοῦ δαίμονος 16, 1
Ἀγαμέμνων 472, 8
Ἀγαρίστη 363, 8
Ἀγήνωρ 652, 4
Ἀγησαγόρας 80, 3
Ἀγλαοφῶν 80, 16. 440, 3
Ἄγλαυρος 652, 9
ἀγνώμων 28, 12
ἀγορὰ 377, 5 περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν 420 11 κατ' ἀγ. ἀψευδεῖν 143, 14
Ἀγοράκριτος 482, 18
ἀγοράνομοι 143, 17
ἀγορῶ 86, 8
ἄγος 375, 17
Ἄγραυλος 128, 2
ἀγραφίον γραφὴ 390, 12
Ἀγνιεὺς 230, 14
† ἀγυτήρια 116, 2
Ἀγχίαλος, -άλη 500, 15 et 20
ἀγχιστεῖς 6, 1
ἀδελφὸς 4, 20
Ἀδρίας 485, 2. 108, 26
Ἀδώνιδος ξόανον 356, 26
† ἀετρίδες 279, 20
ἄζυγα 421, 10
οὐκ ἀθεεὶ 358, 16
Ἀθηνᾶ, Παλλὰς, 73, 17. 86, 16. 112, 8. 321, 14. 567. 568, 1. 603 sæpe. 614, 16
Ἀθήναια 376, 18
Ἀθῆναι 44, 2. 65, 1. 177,

25. 179, 1. 221, 11 Vide Ἀκρόπολις, Κεραμεικὸς, στοὰ, &c.
Ἀθηναῖοι 25, 8. 27, 26. 44, 15. 52. sæpe. 66, 22. 71, 20. 85, 22. et alibi passim
ἀθληταὶ 413
ἀθλοθέτης 7, 18
Αἴας 428, 1. 569, 7
Αἰγιεῖς 618, 3, &c.
Αἴγινα, Αἰγινῆται 78, 10. 569, 5. (409, 19 male.)
Αἰγυπτιάδες 215, 20
Αἴγυπτος 67, 15 Vide πυραμίδες
αἰδὼς 265, 14
αἰκία 614, 11
αἱμαρία 55, 18
Αἵμων 409, 19
Αἴξ meretrix 286, 19
αἴξ μάχαιραν 61 αἴξ οὐρανία 361, 5 τῆς μητρὸς ὡς αἴξ καλεῖται 586
* Αἰξωνεῖς 339, 26
Αἰολεῖς 20, 3 Αἰολὶς 23, 24
Αἰόλου νῆσοι 225, 13
αἶσα 137, 4. 377, 16
αἰσθήσομαι 358, 22
Αἰσχίνης 507, 21
Αἴσωπος 490, 4 Αἰσώπειοι λόγοι 54, 61
αἰτεῖν σῦκον 547, 19
Ἀκαδημία 275, 6
ἄκακος 4, 17
ἄκανθαι 356, 5
* ἀκαρὴς 383, 27
Ἀκεσαῖος 585, 18
Ἄκεσσα 366, 13
ἀκέστρια 72, 8
Ἀκέστωρ 496, 18
ἀκίνητος 166, 21
ἀκόρητος 496, 15
Ἀκραία Ἥρα 61, 6
ἀκροκώλιον 196, 12
Ἀκρόπολις Athenarum 275, 6. 324, 28. 341, 16. 407, 10. 413, 11. 458, 4. 464, 19. 567, 20
ἀκρόψωλος 657, 12
Ἀκταίων 652, 7
πρὸς ἀκτῖνα 458
ἀλάβαστος 219, 20
ἀλαζὼν 497, 16
Ἀλαὶ 187
ἀλαὸς 211, 8
† ἄλας 327, 1
ἀλεκτρυόνες 19, 21
Ἀλέξανδρος 247, 3. 331, 12. 405, 7
Ἀλεύας 580, 18 Ἀλευάδαι 512, 9
ἀληθείᾳ σφραγίζεται 584, 22
Ἀλήτης 379, 1
Ἀλικαρνασσὸς 575, 2. 580, 2
ἀλικρὰς 294, 23
Ἀλιρρόθιος 275, 7

'Αλκάθους 410, 9
'Αλκιβιάδης 16, 8. 386, 10
'Αλκιόπη 225, 4
'Αλκμαίων 363, 12. 410, 6
'Αλκομενία 446, 22
οὐκ ἄλλως 358, 18
'Αλόπη 111, 22
ἄλφειν 589, 19
ἀλφησταὶ 141, 5
ἀλώπηξ 439, 17. 655, 18
'Αμαλκείδης 604, 13
ἐξ ἀμαξῶν 442, 17. 565, 9
ἀμβλυώττειν 605, 7
ἀμβροσία 292, 5 et 13
ἄμη 516, 21
ἀμήχανε 4, 21
'Αμμωνιὰς 386, 26 ἡ Ἄμμωνος 567, 24
Ἄμπελος 237, 18
ἄμπωτις 484, 2
'Αμυρταῖος 281, 7
ἀμφίκανστις 134, 19
ἀμφικέφαλος κλίνη 171, 6
'Αμφικτύονες 103, 12. 474
'Αμφίπολις 588, 7
'Αμφιστείδης 256, 21
ἀμφοτερόπλους 26, 5
'Αναίδεια 85, 1
'Ανάκειον 440, 6 et 8
'Ανακυνδαράξης 500, 14
ἄνανδρος 4, 17
* ἀναφλᾷν 650, 17
ἀναφορεῖον 518, 13. 611, 11
Ἄνδουλος 158, 2
Ἄνδρος 571, 8
'Ανδροτίων 442, 23
ἀνέγγυος 45, 4
ἀνεμιαῖος 625, 3
ἀνέμων φύλακες, παῖδες 604, 15. 605, 11
'Ανθεστήρια 97, 22
ἄνθος 638, 1
ἄνθραξ 651, 18
ἀνιδιτὶ 101, 5
Ἄνιος 571, 8
ἀνίσχαδον 561, 16
ἀνοκωχὴ 399, 2
ἀντάρτης 297, 20
ἄντεσθαι 27, 14
ἀντήλια 400, 21
'Αντήνωρ 575, 4
ἀντηρέτης 311, 20
'Αντιγονὶς 386, 14 et 25
ἀντιλαχεῖν 222, 5
'Αντίπατρος 205, 17
ἀντίστροφος 599, 15
'Αντιφῶν 588, 4
ἀντωμοσία 391, 9
ἄξονες 190, 6. 324
ἀξύλῳ ὕλῃ 4, 19
πρὸς ἀπαλέξησιν 458, 14
ἀπελεύθεροι 597, 10
ἀπεσταλμένος 412, 4
ἀπογραφὴ 552, 13
ἄποιναν 437, 20
ἀποκεκαρμένην 517, 15

'Απόληξις 535, 8
'Απολλοφάνης 354, 22
'Απόλλων 36, 2. 79, 23. 83, 3. 187. 216, 8. 225, 5. 256, 17. 472, 1. 568, 14. 575, 3. 603, 15. 604, 7. 605, 14
τὸ θρυλούμενον ἀπόρρητον 588, 1
ἀποσαλεύειν 18, 22
ἀποσκίασμα 606, 18
ἀποστασίου δίκη 234, 6. 438, 1. 478, 10
ἀποτενεκτήσεις 359, 3
ἀποτίμημα 589, 23. 590, 1
ἀποτυμπανίζειν 610, 9
ἀπουσία 400, 8
ἀποχειροτονία 148, 19
† ἀποψάλακτος 359, 5
ἀποψηφισθῆναι 40, 23
ἀπροστασίου δίκαι 438, 1
ἀπύκαστος 412, 26
'Αράτιος 88, 17
'Αργεῖοι 618, 2
'Αργοναῦται 617, 9
"Αργος 185, 14
ἀργυρόπεζα 404, 21
'Αρέθουσα 577, 20. 617, 26
"Αρειος πάγος 177, 3. 321, 10
'Αρείων 185, 1
ἀρεστὴρ 505, 21
'Αρετὴ 446, 21
'Αριστείδης 237, 7
ἀριστερὸς 39, 1. in choris, 604, 19
ἀριστίνδην 6, 7. 640, 23
'Αριστόκλεια 564, 21
'Αρκάδες 280 bis
ἀρκευθίδες 152, 7
ἁρμόζειν 75, 12
*"Αρνη 409, 19
ἀρνφδοὶ 484, 17
"Αρτεμις 72, 19. 79, 23. 109, 7. 502, 6. 603, 15
'Αρτεμισία 101, 23
ἄρτια 421, 11
ἀρχένεως 469, 15
* 'Αρχῖνος 498, 24
ἄρχοντες, ἀρχαὶ, 'Αθήνησι 53. 58. 59. 177, 22. 182, 10, 12. 265. 280, 10. 288. 289. 302. 321 sæpe. 329, 5. 354, 6. 393, 11. 437, 23. 548, 14. 554, 11. 564, 5. 567, 20. 614, 8. 641 bis. 659, 4.
ἀσθενεῖν 243, 23
'Ασιῶται 119, 11
ἀσκηταὶ 614, 23
ἀσκίον 359, 1
'Ασκληπίειον 330, 12
ἀσκὸν τίλλειν 338, 1 et 11
ἀσκωλίζειν 520, 12
'Ασσερῖνα 576, 19
ἀστακὸς, "Αστακος 353, 5
'Αστερόπη 435, 3
ἀστικὺν ἐμπόριον 308, 12

ἄστομος 540, 16
ἀστόξενος 101, 14
ἀστρατεία 212, 9
Ἀστυκόμη 36, 3
Ἄστυλος 414, 7
-άσω, -ῶ, futura 86, 8
- αται, ἐφθάραται &c. 42, 21
ἄτεγκτος 572, 19
ἀτέραμνος 577, 17
ἀτεράμων 577, 19
ἄτερος 80, 19. 445, 19
Ἄτλαντος 158, 2
ἄτραχυς 359, 6
ἄττα 327, 16
Ἀττάλεια 198, 19
ἀττέλεβος 326, 10
Ἀττική 73, 3. 75, 4. 591, 20
Ἀττικὸς ἐς τὸν λιμένα, 22, 9
ἀτυχεῖν 359, 4
ὑπ' αὐγὰς 620
αὖθις, 373, 19
αὐλὴ ῥυπαρὰ 265, 15
Αὐλὶς 446, 24
αὖος 309, 9
αὐτίκα 392, 8
αὖτις 373, 19
αὐτολήκυθος 219, 23
αὐτοπαγὲς ὕδωρ 615, 15
ἄφθορος 397, 6
Ἀφροδίτη 118, 12. 182, 22 Ἀφροδίσιος ὅρκος 572, 12
Ἀχαιοὶ 492, 9
Ἀχαιὸς 164, 22
ἀχανὲς πέλαγος 4, 18
Ἀχαρνεῖς (339, 26 male) 560, 18
ἀχερωΐς 217, 1
Ἀχιλλεὺς 410, 13. 569, 7. 607, 16. 639, 24
* ἀψάλακτος 359, 5

Βαβυλὼν 56 bis
βαδίσω, βαδιῶ 86, 5
Βάκχοι, -χαι, 216, 25. 446, 1. 495, 8. 610, 11
Βάλακρος 300, 12
βάσανος 233, 17
βασιλέως ὀφθαλμὸς 364, 10 οἱ παρὰ χεῖρα 602, 20 βασιλικαὶ πρότομαι 465, 1
βασμὸς 171, 4
Βάστειρα 249, 6
βάτραχος 505, 24
βαῦνος 178, 20
βαφαὶ Ταραντῖναι 569, 12
βίκος 361, 21
βιώσιμον 352, 27
βλαισὸς 431, 26
βλέπειν ναύφρακτον 290, 13 συρμαίαν 557, 17
βλιμάζειν 171, 2
βοὴ 176, 17
Βοιωτοὶ 19, 24. 333, 5. 409, 19. 557, 2 Βοιωτία κυνῆ 186, 187
βόλβιτον 336, 10

Βόσπορος 43, 4. 485, 2
βουκέφαλος 499, 11
βουλεύσεως γραφὴ 390, 11
ἡ βουλὴ, τὸ βουλευτήριον 182, 5. 190, 22. 324, 28. 450
βουλιμιᾷν 131, 17 et 20
βοῦς 505, 21
βουστροφηδὸν 324, 22 et 25
Βούτης 24, 16. 80, 23
βραγχᾶν, βραγχιᾶν, 223, 19. 657, 17
βράκια 500, 5
Βριάρεως 604, 17
βρυτὴρ 492, 25
βωμολόχος 175, 15
βωμὸς 23, 5

γαλεώτης 112, 3
γάλλος 183, 2
γαμβρὸς 410, 5
γαμεῖ pro ἔγημε 211, 17
γαμησείειν 438, 13
γαμητέον 438, 22
γάμοι. Vide 52, 22. 213, 6. 231 bis. 304. 305. 510
γαστρὶ πενθῆσαι 358, 19
γεγράφηκεν 582, 15 (et 21 corrupte, ut videtur)
γεῖσα 356, 10
γέλγη 494, 6
γεννᾶν 650, 11
γεννῆται 332, 27. 344, 23
πυρραῖς γένυσι 476
Γέται 50 et 51
γεώμοροι 127, 11. 165, 14
Γῆ 604 bis. 605, 10. 612, 2 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες 626, 17
γιγγλιμωτὸν 245, 22
γλαμᾶν 220, 7
γλαυξ (στίγμα) 499, 5 γλαῦκα τωθάζουσι 586, 1
γλήνη 601, 1
γλῶττα 2, 24
γνῶμα, γνώμων 226, 1. 493, 22
γόνατα 190, 14
γονύκρουσος 431, 26
Γοργὰς, Γοργόνη, Γοργόνες 435, 2. 502, 5
Γοργόνων 649, 24
γράμμα (δικαστικὸν) 430, 7. τὰ κδ' γράμματα 498
γραμμὴ μακρὰ, βραχεῖα, 242, 22. 243, 1
γραφαὶ, 87. 212, 4. 384, 23. 390 sæpe. 409, 8. 487 sæpe. 552, 12. 641
γράψειας, γράψειαν, 437, 2
Γρύλλος 162, 19
Γύγης 604, 17

δάγυνον 431, 15
Δαίδαλος 413, 12
δαιτυμὼν 21, 23
Δάματερ 72, 26. 659, 16

Δαναὸς 215, 19
δανείσω, δανειῶ 85, 21
δάπεδον 68, 5
Δαρεῖος 56, 8. 489, 18
δεδειπνάναι 75, 9
δείλην ὀψίαν, πρωΐαν 468, 23
δεινοπαθεῖν 368, 5
οἱ δέκα 274, 4
δεκάπηλαι 371, 3
ἐπὶ Δελφινίῳ 41, 21
Δελφοὶ 455, 24. 456. 490, 1. 602, 7 ἡ ἐν Δελφοῖς σκιὰ 424
δέμας 563, 19
δέρμα 356, 23
δέσμα Σαρπηδόνιον 502, 1
Δηϊόπη 36, 3
Δηϊών 583, 1
Δῆλος 386, 27 Δήλια 473, 1
Δημάρατος 587, 10
δήμαρχοι 288
Δημήτηρ 16, 5. 127, 9. 311, 2. 333, 10. 538, 10
Δημητριάς 386, 13 et 26
δημοποίητοι 550, 7
δῆμος 288 κατὰ δήμους δικασταὶ, 135 25. 599, 12
Δημοσθένης 114, 2
οἱ διάδοχοι 85, 24
διάθεσις ὀξίνη 339, 20
διαιτηταὶ 267, 12. 384, 20. 390, 13. 451, 13. 581, 23
διακόλλημα 539, 18
Διάκριοι 386, 7
διακωδωνίσαι 153, 13
διαλαχεῖν 222, 5
διαχειροτονία 148, 13
διδάσκαλος 627, 10
Δίδυμος 187, 25
διεζωμένοι 507, 23
διήκειν 394, 7
διθύραμβος 571, 13
δίκαι 24, 19. 32, 7. 40, 21. 41 sæpe. 42, 9. 44, 20, 21. 46 sæpe. 47, 16. 58 sæpe. 59 sæpe. 125 bis. 126 bis. 133 bis. 150, 11. 169, 25. 212, 12. 234, 6. 267, 12. 289, 25. 290. 355, 9. 361. 362 sæpe. 381. 382. 384 bis. 390. 438. 457, 4. 467. 513. 519, 15. 581, 21. 614, 9. 633 bis. 641 bis. παρὰ δίκην 383 δίκη Σκυρία 525, 17
δικασταὶ 120 bis. 121, 1. 135, 25. 161, 13. 242, 23. 243, 1. 430, 7. 549, 5. 581, 12 et 17. 590, 6. 599, 4—7 δικασταὶ κατὰ πόλιν, δήμους, 135, 25. 599, 11
δικαστήρια 66. 67. 163, 17, 19. 235. 236. 324. 380. 601, 4. 659, 4

δικαστικὸς μισθὸς 467, 23. 581, 17. 623, 19
διοκωχὴ 399, 3
Διονύσια 83, 23. 90, 1. 313, 21. 376, 26 Διονύσιαι θεωρίαι 89, 9 πομπαὶ 442, 15 Διονυσιακοὶ ἀγῶνες 106, 3 ἱμάτιον 437, 16
Διονύσιος 103, 2. 194, 18. 235, 22. 485, 23
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς 93, 20
Διόννσος 83, 24, 26. 100, 3. 224, 11. 357. 495. 520, 8. 616, 11
Διόννσος χθόνιος 50, 1
τὸ ἐν Διονύσου θέατρον 106, 5
Δῖος 256, 17
Διοσκοῦροι 78, 22
Διόφαντος 254, 8
Διοχάρους πύλαι 75, 5
διτάλαντος 566, 11
Δίφιλος 13, 12
δίφρος ὀκλαδίας 325, 16
δίχαλκον 570, 7
δοκιμασία ἀρχόντων 329, 5
ὁ τὴν δοκὸν φέρων 623, 8
σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι 552
δορύξενος 101, 13
δόχμη 531, 5
δράκων 422, 15
δράπετον 245, 23
δραχμὴ 272, 14. 604, 3
δρωπακίστρια 391, 20
τῶν δυνατῶν τι κέλενε 565, 9. 613, 1
δυσερμία 29, 15
δύσκολος 34, 10
δυσώνυμος 356, 15
Δωριεῖς 27, 26
Δωρίχα 490, 6
δωροξενίας γραφὴ 390

ē Atticum in ἑώρων &c. 47, 22. 48, 22. 49, 8
ἐβίω 358, 21
ἐγγονύκρουστος 431, 27
ἐγκαῦσαι, ἔγκαυμα 539, 3. 608, 18
ἔγκλημα 430, 5
ἔγκυκλον 388, 14. 394, 25
ἐγκυσινόχωλος 192, 10
ἐγρηγόρειν 59, 6
ἔθνη 605, 20
-ειας, -ειαν optativi (ποιήσειας) 437, 2
ειειν desiderativa (πολεμησείειν) 438, 11
εἰκάς. Vide μήν.
εἰκότως 243, 20
εἴλλειν 150, 16
Εἵλωτες, Εἱλωτικὸν 127, 17. 165, 15. 168, 7. 409, 15. 410, 1. 426, 5
εἶναι abundat 595, 2

εἰρεσιώνη 471, 21
Εἰρήνη 126, 23
εἴρων 146, 22
εἰσαγγελία 87, 6. 191, 4. 430, 6
εἰσήρρησεν 75, 15
εἴσοδος 389, 26
εἰσφοραὶ 478, 8. 549, 15
Ἑκάτη 240, 5
Ἑκάτομνος 101, 22
ἐκβολὴ σίτου 514, 17
ἔκδυθι 332, 16
ἐκκλησία 121, 8. 190. 191. 302, 5. 321, 16. 452. 456, 23. 555, 10. 562, 20. 599, 12
ἐκκλησιεῦσαι 170, 1 et 10. 212, 5
ἔκκλητος 41, 3 et 6 et 15
ἐκκορηθείης 295, 4
ἐκμαίνεσθαι 269, 8
ἔκπωμα 445, 25
ἐκτήμοροι 407, 18
ἐκτικοὶ 613, 2
ἕκτον 69, 13
Ἐκφαντίδης 130, 25
ἔκφοροι 71, 22
ἐκφρεῖν 359, 8
ἔκχυσις 365, 16
τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα 586
ἐλαία 508, 18 et 27 ἐλαιῶν πτώματα 471, 6
ἔλαφος 112, 4
Ἑλένη 304, 11
Ἐλευσὶς 102 bis. 337, 2. 485, 10. 648, 9
ἕλκος ὄνυχος 339, 16 ὄπουλον 632, 1
ἕλυμος 256, 2
ἐμέθηκεν 252, 13
ἐμμέλεια 309, 16. 508, 8. 511, 12
ἐμνήσατο 273, 1
ἐμποίνιμος 359, 7
ἐνδεῖσθαι 458, 25
οἱ ἔνδεκα 49. 391, 6
Ἐνετίδες ἵπποι 235, 16
ἕνη καὶ νέα. Vide μήν.
ἐνηλύσια 67, 18
ἐνιαυτὸς 631, 24
Ἐννεάκρουνος 231, 7 et 24
ἐνοικίου δίκη 362 ἐνοίκια 287, 18
† ἐντελεῖς 359, 9
ἔντριχον 428, 23
ἐνύπνιον 149, 26
ἐξάγεσθαι 453, 11
ἐξάγιον 534, 20
οἱ ἑξακισχίλιοι 467, 24
ἐξείτης 198, 8. 199, 16. (321, 5)
ἐξοκέλλειν 154, 6
ἐξοστρακισμὸς 110, 16. 353, 24
ἐξούλης δίκη 150, 11. 362
ἐξωμὶς 25, 25

σαυτὴν ἐπαινεῖς 502
ἐπαύλια 213, 6
ἐπεποιήκη 48, 18
ἐπεπόνθη 48, 17. 123, 19
ἐπέτειος 26, 8
ἐπηλυγησάμενος 67, 9
ἐπιάλτης 592, 15
ἐπιβάλλειν ὀφθαλμὸν 364, 8
ἐπίβδαι 252, 21
'Επιγένης 357, 5
ἐπιγλωττᾶσθαι 359, 10
'Επίγονοι 120, 17
ἐπικάλαμοι πυροὶ 476, 20
ἐπικηρυττόμενα χρήματα 355, 7
ἐπικλήρου δίκη 234, 6. 438, 1
'Επικράτης 190, 16
'Επικρατίδες 118, 18
ἐπικρῆσαι 178, 3 et 10
ἐπικωμάσαι 197, 15
'Επιμαστὸς 249, 7
ἐπιμελητὴς μυστηρίων 282, 20
ἐπισελήνιον 505, 21
ἐπισημαίνειν 609, 8
ἐπιστάτης 452, 8. *ὁμονοίας* 333, 14
ἐπιστατικὴ γραφὴ 487, 4 et 14
ἐπιτριηράρχημα 601, 12
ἐπιφάνειαι 'Απόλλωνος 605, 15
ἐπίχειρα 565, 17
ἐποίκιον 419, 11
οὐδὲν πρὸς ἔπος 357, 4
ἐπωβελία 462, 19
ἐπῳδός, ἐπῳδικὴ ποίησις 599, 15
ἐπώνυμοι 541, 20
ἐρανάρχης 434, 8
ἐρανιστὴς 11, 23
'Εργάνη 345, 6. 614, 17
'Εργόφιλος 12, 16
ἐρεύγεσθαι 17, 25
'Ερεχθεὺς 397, 4 et 7. 482, 15. 654, 4
ἐρέψιμος 310, 15
ἐρήμη δίκη 267, 12
ἐρίθακος 269, 13. 363, 4
ἐρινεὸς 14, 2
'Ερινύες 35, 15. 506, 11
'Ερεχθόνιος 375. 376. 377, 9
ἐρίων τρίτην 604, 18
ἔρκος 14, 17 et 21. 332, 19. 347, 12 et 15
'Ερμαῖα 408, 2
'Ερμῆς 169, 8. 579, 22 *κοινὸς* 29, 16 *πρὸς πυλίδι* 462 *τρικέφαλος* 601 *σῦκον ἐφ' 'Ερμῇ* 547 'Ερμαῖ 441, 15
ἐρρύην, non *ἔρρευσα*, 459, 12
"Ερση 652, 10
ἐρύθημα 18, 1
'Ερυθραῖοι 431, 11
ἐρυθρόδανον 18, 2
ἐρωτᾶν, ἐρώτημα 475, 5
ἐρωτίζειν 12, 6
ἔσις 554, 20

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα 623, 22
ἐσκοράκισεν 359, 19
Ἑστία 601, 18
Ἑστιαιῶτις 580, 17
ἑστυκὼς 358, 1
ἑταῖροι 405, 9
Ἑτεοβουτάδαι 521, 14
ἑτεὸς 24, 18
ἑτὸς 359, 22
ἔτος 631, 25 τρίτῳ ἔτει 605, 22
ἑτώσιος 359, 22
Εὐαίνετος 215, 24
Εὐβουλη 218 bis
Εὔβουλος 90, 2
εὐδίας φαλακρότερος 638, 14
εὐημερεῖν 30, 17
Εὐήνωρ 390, 18
εὐθέως 31, 10. 33, 18
εὐθηνεῖν 31, 13
εὐθὺ 31, 10. 33, 18
εὐθυδικία 381, 19
εὔθυνοι 32, 15
εὐθὺς 580, 7
εὐκαιρεῖν, -ία 562, 26. 563, 7
εὐκάρδια 131, 20
Εὐκλέης 499, 3
Εὐκλείδης 499, 1, 2
Εὐκράτης 256, 8
Εὐμενίδες 506, 12
εὐμήκης 117, 5
Εὐπάλαμοι 413, 11
εὐπραγία 38, 8
εὕρεμα 38, 18
Εὐρυκόων 111, 12
Εὐρυσθεὺς 579, 21
εὐτειχὴς 117, 1. 368, 4
ἐφεῖναι 41, 7
ἔφεσις 41, 14
ἐφεστρὶς 636, 22
ἐφηβεύων 42, 1
ἔφηβοι 420. 517, 5. 541, 22. 553, 1. 564, 7. 578, 17
Ἐφιάλτης 325, 1
Ἔφοροι 526, 1
ἐχθεζινὸς 45, 20
ἐχῖνος 72, 1. 439, 17
τί ἔχων στρέφῃ 587, 23
-εως, -εων genitivi (πήχεως) 429, 7

Ζα 242, 18
Ζαμερῖται 242, 16
Ζάπλουτος 50, 13. 242, 19
Ζεὰ 276, 16
Ζενγῖται 52, 7. 110, 6 et 11
Ζενγνύναι, -ειν 332, 14
Ζεύξιππος 280, 25
Ζεὺς 50, 1. 74, 4. 118, 12. 127, 8. 376, 24. 570, 13
Διὸς μήτηρ 304, 12
Ζεφύριον 500, 22
Ζηλοῦν 53, 15
Ζητηταὶ 250, 4
Ζινίχιον 559, 11
πρὸς Ζόφον 459
Ζυγὰ 421, 11 χορεῦ 604, 20

ταυτὸν ἕλκομεν ζυγὸν 586, 5
ζῳδία 241, 1
ζωμήρυσις 26, 16
ἡ augmentum duplex, ἡνείχετο, &c. 71, 13
ἡ in ᾗδη, ἑωράκη, &c. 48, 17 in vocativis (Στρατοφάνη) 542, 23
ἤδη 61, 10
ᾗδη 48, 19. 123, 19. 160, 6
ἡδύοσμον 270, 24
ἡϊὼν 72, 4
ἥκηκόει 71, 12
ἥκιστα 363, 16
τὸ ἧκον 593, 1
ἡλιαία 324, 20
ἡμίδραχμον 603, 25. 604, 2
Ἡμιθέα 576, 1
ἡμιμέδιμνον 69, 11
ἡμίμναιον 566, 24
ἡμιόλιος 70, 1
ἡμίονος 108, 17 Σικελικαὶ 366, 12
τρία ἡμιτάλαντα, τρίτον ἡμιτάλαντον et similia 566. 603. 604
ἠντιβόλει 71, 12
ἠνέχλει 71, 12
Ἥρα 118, 13 Ἀκραία 61, 6
Ἡράκλεια 168, 6
Ἡρακλεῖδαι 73, 1
Ἡρακλειώτις λίθος 233, 19
Ἡρακλῆς 74, 5. 86, 16. 187. 188. 208. 226 bis. 228 bis. 246, 19. 255. 321, 1. 346, 6. 356, 11 et 26. 435, 4. 537, 24. 579, 21. 586, 16. 615, 7. 617, 8 ὦ Ἡράκλεις, Ἡρακλες 659
ἥρως 76, 1 ἥρωες 177, 8 ἡρώων κρατὴρ 605, 1
-ησω fut. Att. (γυμνήσεις) 610, 23
Ἥφαιστος 74, 2. 375, 22. 376, 17. 428
Ἡφαίστεια 205, 25
Ἠχὼ 118, 11 Τελενίκειος ἠχὼ 574, 8
ἠὼς 49, 4. 459, 26. 625, 13

Θαλλὸς, θαλλὸς 286, 20
θανάσιμος 79, 20
θάνατος πηκτὸς 428, 1
Θαργήλια 472, 25. 639, 21
θαργήλιος 80, 9
Θάσιοι 544, 21 Θάσια κεράμια 534, 18
θέατρον 79, 9. 81, 16
θεῖν 436, 25 πάντα θεῖ κἀλαύνεται 378, 13
Θειοδάμας 617, 7
Θελξινία 446, 24
Θέμις 83, 2
Θεογένης 83, 19
Θεόπη 218 bis

θεσπελῆς 84, 8
Θερμοπύλαι 73, 17. 474, 19
θεσμοθέται 302, 12. 321, 8. 384, 22. 390. 552, 12
Θέστιος 537, 25
θετικὰ ἐπιρρήματα 438, 21
Θεσπαλία 28, 18. 333, 5. 417, 15. 580, 14. 617, 25
Θεσπαλιῶτις 580, 16
Θεσπαλοικέται 409, 14
Θῆβαι, Θηβαῖοι 115, 15. 242, 20. 333, 4. 590, 22. 658, 10 Θήβησιν ἥρως 590, 22
Θηραμένης 35, 19. 613, 7
Θησαυρὸς Athenis 440, 6
Θησεὺς 192, 14. 226 bis. 254, 7. 260, 19. 375. 376. 414, 10. 522, 6
θῆσσα 92, 4
θητέρᾳ 80, 20
θῆτες, θητικὸν 52, 9. 110, 6 et 11. 407, 18
θίασος 82, 10
θιασῶται 92, 11
Θόας 221, 3
Θόλος 520, 7
θόρος 111, 20
Θρᾷκες 51. 142, 3
θρὶψ 95, 8
θύρας προσθεῖναι 460, 1
Θυργωνίδαι 591, 14
θυροκρουστεῖν 386, 2
θυρωροὶ 163, 3
Θύτιον 98, 17

ι non additur dativis loco adverbiorum positis (τῷ) 612 bis
Ἰάδμων 490, 5
ἴαμβοι 397, 20
Ἰάσων 36, 17
Ἴβηρία 592, 7
In -ίδιον deminutiva (οἰκίδιον) 319, 1
Ἰδομενεὺς 178, 12
-ιδος, -ιος, genitivi (Μέμφιδος) 258, 2
ἵδρυσις νεώ, 335, 1
ἱερὰ γραμμὴ 594, 20 τριήρης 386. 567, 23 οὐδὲν ἱ. 356, 26 ἱερὸς λόχος 10, 3 ἱερὰ χρήματα, &c. 352
ἵεσθαι 117, 17
ἱκανὸν 588, 23
ἱλάρχαι 106, 16
ἱμαλιὰ 107, 17
-ίνδην adverb. 6, 8. 640, 23
Ἰοκαλλὶς 255, 1
Ἰόλαος 615, 8
ἴουλος 360, 1
Ἵππαρχος, Ἱππαρχειοι Ἑρμαῖ 15, 6. 602, 1
ἱππὰς 52, 8
Ἱππεία Ἀθηνᾶ 614, 17
ἱππεῖς 52, 8. 110, 5 et 10. 142, 21

Ἱππίας 235, 18
Ἱπποκλείδης 363, 6
Ἱπποκράτης 558, 17
Ἱππόλυτος 571, 5
Ἱπτομάνης 398, 1
παρ' ἵππον καὶ κόρην 397 ἵππος πολεμιστὴς 438, 16 σειραφόρος 503, 21 τίς τρόπος ἵππων 591
Ἱππότης 594, 11
† Ἰσθμικοῦ 375, 23
ἰσθμὸς 114, 14. 444, 3
Ἴσις 505, 18
Ἴσμαρος 248, 9
ἴσον ἴσῳ 599, 26
Ἰσοσθενὴς 117, 1
ἰσόσπριος ὄνος 337, 17
ἱστάναι, -ειν 332, 15
-ίστερος comparativa 451, 20
ἱστορικὸς 229, 17
ἴσχειν, ejus composita 460, 3
-ίσω, -ιῶ, futura 85
Ἴυγξ 271, 1
Ἰφικράτης 308, 15
ἰχθυοβολεὺς 119, 3
Ἰὼ 118, 13
Ἴωνες, eorum dialectus 640, 8
Ἰώνων γράμματα 498
ἰωνιὰ 491, 12

κάβος 119, 20
Καδμεῖοι 582, 24
Κάδμος 120, 21. 582, 24. 652, 15. 658, 5
καθαρὰ ἡμέρα 206, 19
† Καθάριοι 93, 21
καθελεῖτε 121, 15
οὐ καθέστηκε 358, 17
κάθετος 137, 9
Κάθοδος 87, 22
καθυποτοπεῖσθαι 631, 14
Κάϊκος 123, 11
* κακαγγελεῖν 27, 5
τῶν τριῶν κακῶν ἓν 613, 4
† Καλαρῶται 410, 1
Καλιὰ 186, 1
κάλλη 68, 27
Καλλίας 203, 9
Καλλιγένεια 87, 23
Καλλικλῆς 308, 18
Καλλικράτης 623, 14
Καλλιόπη 99, 20. 225, 4
Καλλιρόη 231, 25
Καλλισθένης 538, 5
Καλλίστρατος 498, 22. 499, 1. 556, 4
κάλον 127, 1
Καλὸς 413, 13
πάντα κάλων 378, 17
καλῶς 347, 5. 358, 20
καμάρα 129, 2
κάνης 324, 17
Καππάδοκες 217, 17
ὑπὲρ κάρα 622, 23
† κάρδαξ 508, 9. 511, 13
καρδοπὸς 243, 20

Κᾶρες, Καρία 97, 22. 575, 1. 579, 25
καρκίνωμα 132, 16
καρποῦ δίκη 362, 2
Καρύστιοι 623, 15
καρχαλέος 134, 7
κάρχαρος 134, 9
Καρχηδόνιοι 501, 6. 652, 19
κατὰ in compos. 150, 13
† καταγγέλλειν 27, 5
κατακλυσμὸς 615, 13
κατακύλλωμα 593, 17
καταλελάβηκεν 213, 22
καταλογεῖς 546, 10
κατάλογος 624, 12
Κατάνη 378, 24
καταπυγοσύνη 141, 9
καταστεγιμμένος 395, 27
καταχειροτονία 148, 12
κατενεγκεῖν 139, 4
κατενθὺ 139, 23
κατίλλειν 150, 10
κατόπιν 341, 20
κατοργᾶν 343, 6
Κατουδαῖοι 626, 19
ὁ κάτωθεν νόμος 324, 19
κέγχρος 137, 14
κείρεσθαι περιτρόχαλα 424, 5 πρὸς φθεῖρα 463, 13 σκάφιον 517, 15
κεκλειμένος 507, 24
κεκρύφαλος 72, 1
Κελαιναὶ 228 bis
κέλευθα ὑγρὰ 614, 25
κέλλειν 154, 6
κενεμβατεῖν 515, 12
κενὸς κύβος sive βόλος 77, 9. 602, 10
Κένταυροι 303, 11. 565, 8. 613, 1
κεραία 116, 11
Κεραμεικὸς 15, 17
κεραμὶς ὀπαία 341, 5
κερδαλῆ 157, 1
κερκέτης 157, 10
κεστρεὺς 159, 15
κέφαλος 317, 10. 582, 24
κημὸς 650, 5
κήρυκες 543, 19 Κήρυκες 68, 23
Κηφεὺς 435, 3
Κιανοὶ 617, 14
κίκκαβος 165, 21
Κίλικες 165, 3
Κιλλικύριοι 168, 7
Κιμμέριοι, -ρος 156, 24
Κίμων 88, 14
κινάδιον 166, 9
κιναίδιον 118, 14
κιννάβαρι 587, 20. 592, 7
κιρσὸς 108, 20
κίταρις 587, 15. *164, 5
κιχήσιππον 154, 4
κλάδος 470, 19
κλαίει, κλαύσει 168, 5 et 10 et 11
Κλαρῶται 127, 19. *410, 1

Κλειτίας 192, 12
κλεῖσαι, κλεῖδα, κλῆδα 168, 13
Κλεισθένης 288 bis. 363, 8
κλειτορὶς, -ζεσθαι 281, 11
κλεπτίστερος 451, 20
κλῆρου δίκη 438, 1
κληροῦσθαι 429-30
κληροῦχοι 169, 4
κλητὴρ 169, 25. 460, 26
κλίμαξ 170, 18 et 23
κλίνη παράβυστος 380, 27
κλινὶς 52, 23
κλισία 171, 17
Κλυταιμνήστρα 410, 12
κλῶνες 470, 19
κνῆν 310, 7
κνῆστις 310, 5
Κνίδος 224, 6
κνιτὸς 173, 23
κοᾶν, κοεῖν 242, 12. 385, 11
Κόδρος 27, 24. 448, 1
κοεῖν. Vide κοᾶν
κόθορνος 35, 18
κοίτη 167, 16. 324, 17
Κόλαβρος 641, 22
† Κολλοπήρα 186, 2
Κόλχοι 243, 13. 592, 8
κολῶ 86, 8
Κολωνὸς 367, 6
κομήτης 356, 18
κομιδὴ 34, 12
κομιῶ 85, 13
κονᾶν 385, 12
κόνυζα 524, 1
Κόνων 308, 14
κοπρατίας 499, 11
εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν 338, 11
Κόρακες 20, 3 ἐς κόρακας 359, 19. 524, 15 et 19
κοράσιον 369, 26
κόρδαξ. Vide κάρδαξ
κορδύλη 555, 9
κορεῖν 50, 9. 295, 2. 496, 14
κόρηθρον 496, 16
κόρημα 418, 10. 496, 16
Κόρινθος, Κορίνθιοι 16, 9. 61, 5. 194. 308, 13. 360, 18. 379, 1. 441, 19 ὁ Διὸς Κόρινθος 315, 16. 473, 18. 623, 7
Κόροιβος 256, 21
ἐπὶ κόρρης 483, 10
Κορύβαντες 190, 2
κόρυμβος 181, 7
τὰπὶ κοσκίνῳ 569, 4
οὐ κατὰ κόσμον 358, 24
κοσμὼ 598, 8
κοσσοτράπεζος 390, 20
κότος 50, 11
κοττάβια 210, 3
κότταβος 209, 22
κόττης 454, 24
Κόττος 604, 17
Κότυς 158, 8
Κούρητες 654, 4
κοῦσπος 436, 9

κράσεις οἴνου 599, 19
κρατὴρ πρῶτος, δεύτερος, τρίτος 604, 25. 605, 3
Κράτητα 201, 17
κραυγὴ 176, 16
κραύρα 176, 21
Κρέουσα 397, 10
Κρῆτες 178, 6 Κρῆς θάλασσαν 326, 11 Κρητίζειν 515, 4
† κριθείς. Vid. ὀξύς
κριταὶ κωμῳδῶν 411, 1
Κριτίας 91, 7
Κρόβυζοι 51, 14
Κροῖσος 40, 8. 245, 5
Κροκωνίδαι 192, 5
Κρόνος 51, 1. 501, 1 et 7
Κρότιος 225, 5
Κρότων, Κροτωνιᾶται 265, 11. 614, 23
κρούεσθαι πρύμναν 466, 25 κρούειν μέτρον 385, 17 γλουτὸν 493, 13
κρουσιμετρεῖν 386, 2. Vide 385, 17
κρύσταλλος 301, 3. 403, 12
Κρώβυλος 60, 10
Κτήσιος 446, 20
κύβος 77, 7. 602, 14
Κυδαθῆναι 176, 8
Κύδων 591, 4
Κυθήριοι 176, 8
οὐ μάλα κυκκᾷ 360, 9, 10
Κυκλάδες 532, 20
Κύκλωψ 280, 24
Κύκνος 575, 24
κύλα 186, 4
Κύλανθος 218, 13
κύλιξ φασίμη 642, 6
κυλοιδιᾷν 185, 13
κυμάτια 565, 19
κύμβη 186, 13
Κυναίγειρος 246, 23
Κύνης 187, 8
Κυνόσαργες 73, 5
Κύπρος 299, 1 Κύπριαι ἀκρίδες 398, 15
κυρβασία 189, 17
κύρβεις 324
κυρτὸς 230, 24
κυφὸς 230, 24
κύων 484, 19 σὺν κυνὶ ἰμάντα 556
κωλεὸς 196, 12
κώληβος 196, 10
κῶλον 138, 7
κωμῆται 197, 8
κῶνος 197, 24
Κωπαΐς 589, 5
Κωφὸς λιμὴν 200, 4 παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν 385

λαβὰς ὁμοίας 332, 23
λαγγάζω 228, 22
λαγγονεύω 228, 23

λάγνος 201, 14 λαγνίστερος 451, 20
Λάδων 411, 2
λακκατατόγων 203, 5
λακκατάρατος 204, 15
Λακεδαιμόνιοι, Λάκωνες 22, 24. 186, 15. 192, 13. 200, 7. 204, 9. 308, 3. 331, 12. 437, 5. 506, 24. 558, 4. 617, 25 Λακεδαίμων 85, 7
λάκκος 204, 1
Λακωνίζειν 192, 13
† λάλαικος 213, 11
λάλαξ 213, 11
λαμπὰς 205, 22
λαμπίζειν, -στὴς 208, 4
λαμπυρὶς 476, 12 et 14
Λάμπων 93, 18
λανθάνειν. οὐ λελήθασι 360, 3
λαοξόος 207, 16
λαπάξαι 207, 22
λαπηκτὴς 208, 3
Λάρεινος 208, 12
λαρινεύειν 208, 16
ἄχρι τοῦ λάρυγγος 657, 10
λαφυγμὸς 210, 16
λαχανοπωλήτρια 516, 4
λέβερνοι 601, 22
λεβηρὶς 611, 22
λεβίαι 215, 4
λέγειν 638, 18
λεῖα 211, 24
λειπόνεως 418, 20
λειποταξίας γραφὴ 212, 10 λειποτάξιον 225, 26
λείριον 212, 22
Λειψύδριον 235, 18
λεκάνη 214, 1. 435, 26
λεκάνιον 213, 13
λεκανὶς 156, 17. 213, 14. 214, 1
λεκίσκιον 214, 1
λέμβαρχοι 214, 8
λέμμα 230, 20
τὴν λεοντῆν ἐνδύου 586
λέοντος πυρσοκάρσου 477
λειτουργὸς 218, 5 et 20
λεπάδες 207, 20
λεπίζειν 230, 19
λεπτὸν 314, 7
Λέρνη 255, 1. 615, 5
Λέσβος 67, 16 Λεσβιάζειν 515, 3 Λέσβιος ᾠδὸς 261
* λεσχηνόριος 216, 10
Λευκὰς 643, 27
λεύκη 246, 17
λευκοὶ ἄνδρες 357, 3
Λευκόφρυς 576, 7
Λεὼς 214, 22. 218 ter.
λέως 218, 3
Λῆμνος 78, 1. 120, 1
Λήναια 565, 15
ληξιαρχικὸν 174, 18
ληξίαρχος 599, 13

λῆξις 221, 20, 21. 390, 15
Λητὼ 187, 9
† λήψομαι 220, 13
λίαν 238, 13
λιθιᾶν 223, 16
πάντα λίθον κινεῖν 378, 19
Λίμνη 255, 12
Λινδία Ἀθηνᾶ 489, 20
λίτρα 314, 8
λιτροδόκη 227, 22
λιτροσκόπος 227, 19
λιχὰς 531, 4
λογγάσια 228, 24
λογεῖον 326, 4 et 6
λογισταὶ 32, 19 et 21
λογιστήρια 229, 7
οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ 618, 4
Λοκροὶ 26, 1
λούεσθαι 231, 1
Λουσίαι 203, 3
λουτροφόρος, -εῖν 231. ter.
λόφος 239, 2
λόχμη μία οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους 269, 11. 363, 4
λυγαίως 235, 4
λυγμὸς 236, 16
λύγος 233, 2 et 7
Λυδία 267, 11 Λύδιον ὄργανον 427, 26
Λύκειος Ἀπόλλων 234, 13
Λύκιος 234, 16 et 18
ὑκος 67, 11. 577, 22
τὸ τοῦ λύκου 123, 21
Λυκοῦργος 487, 20
Λυσικλῆς 450, 5
λυσιτέλεια, -εῖν 237, 9
λυχνία 237, 26
λυχνοκαΐαι 238, 4
λωρίκιον 246, 2

μὰ 299, 18
μαγγανεία 240, 2
μαγεία 239, 17. 240, 12
μαγειρεῖον 111, 2
μάγειρος 240, 8
Μάγνης (λίθος) 73, 20 Μαγνῆτις λίθος 73, 8. 233, 18. Μάγνητα accusativus 201, 17
Μαγνησία 73, 22
Μαῖα 251, 4 (sed non videtur esse nomen)
μαιεύεσθαι, μαιοῦσθαι 241, 10
μαιμάξαι, μαιμάκτης 241, 18 et 23
μαινόμενος 246, 10
μακαρία 292, 13
εἰς Μακαρίαν 20, 23
ἐς μακρὰν 359, 21
μακρόθεν 243, 5
μάλα 479, 9
μαλάχιον 505, 26
μάλη 629 bis
μαλθακὸς, -κίζεσθαι 243, 26
παντὸς μᾶλλον 379, 15
μαμμᾶν 245, 17

μαμμία 245, 14
μαρμόθρεπτος 584, 20
μάναν 246, 4
μάνδαλος 245, 24
μάννα 246, 11
μανότης 245, 19
μάντεως μισθὸς 407, 5
Μαραθὼν 73, 5. 188, 15. 591, 22
μαργάλη 612, 4
Μαργίτης 256, 19
Μαρδόνιος 378, 20
Μαριανδυνοὶ 168, 6
μάστιξ κηρίνη 162, 5
μαστροὶ 250, 5
μαστρυες 249, 15
μασχάλαι 629, 12—15
μάτιον 250, 11
Μανσωλὸς 101, 23
μάχαιραν παρακονᾶν 358, 25. μάχαιρα συκίνη 547, 13
Μεγαεὺς 363, 11
Μεγάλη πόλις 280 bis
Μέγαλλος 251, 11
Μεγαρεῖς 617, 23. 343, 15
μέγαρον 239, 19
μέδιμνος 69, 11 et 17. 604, 1
Μέδων 27, 25
μεῖον, μειαγωγὸς 253, 14 et 21. 254, 1 et 14
μείω 271, 12
μελάγχρως 255, 3
† Μελαίνη 192, 14
μελάμπυγος 217, 15
Μέλανθος 27, 24. 28, 2
Μελάνιππος 254, 7. 280, 24
Μελέαγρος 254, 23
μέλι Ὑμήττιον 618, 22
μέλινοι 255, 27. 256, 5
μελιτοῦττα 322, 4
μεμιλτωμένον σχοινίον 562, 20
Μέμνων 558, 18
Μενδαῖα κεράμια 534, 19
Μενδαῖοι 78, 14
Μένδης, -ήσιος 258, 12
Μενέσται 409, 24
μέντοιγε 258, 19
μέντον 258, 20
ἐν μέρεσι στρατεία, μάχη 578, 16
Μέροψ 164, 22
Μέσαπος 259, 9
Μέσον, δικαστήριον 601, 7
Μεσσήνιοι 200, 8
† μεταβολὴ 457, 1
μεταλλᾶν 261, 4
μέταξα 510, 5
Μεταποντῖναι 652, 25
μετελθεῖν 252, 11
μετιέναι 252, 11
μέτοικος 59, 18. 263, 3. 295, 13. 437. 438. 461, 22. 478. 516. 517. 558, 10. 615, 11
Μήδεια 61, 7. 221, 6
Μῆδος οὐ φυλάξει 565, 4

μῆκος, ejus composita 117, 4
Μηλιακὸν πλοῖον 594, 9
Μήλιος λιμὸς 212, 17. 224, 8
Μηλιουργὴς κλίνη 234, 23
μηλοῦν 139, 7. 266, 14
μηλωτὴ 265, 27
μῆνες πῶς Ἀθήνησι μετρεῦνται 276, 26. 634, 9
† μήτιος 258, 3 et addenda
μητραγύρτης 183, 2
Μητρῷον 266, 15
μιγῆναι 272, 12
Μίδας 227, 26. 228 bis
μικρὸς 527, 11
Μίλητος 165, 1
μίλιον 532, 27
Μιλτιάδης 179, 4
Μίνως 178, 7. 501, 12
Μινώταυρος 414, 12. 522, 7
μισθὸς 367, 14
μισθοφόρος, -ρεῖν, 269, 3. 644, 23
μίσχος 20, 17
μνᾶ 314, 9
Μνασέας 281, 6
μνᾶσθαι 273, 3
μνημεῖον 272, 19
Μνήσαρχος 51, 11
μοιμύλλειν 273, 15
μοῖραι 284, 23
μοιχείας γραφαὶ 390, 12. 409, 8
Μολιονίδαι 356, 11
Μολοττοὶ 84, 1
μολύχη 244, 4
μομφὴ 258, 8
μονόφθαλμος 26, 6
μονῳδεῖν 274, 27
τὰ μόρα 547, 9 μόρα Λακωνικὴ 284, 21. 308, 16
μορίαι 508, 18. 509, 1
μορμόφοβος 275, 18
Μόρσιμος 502, 22
μορύξαι 284, 15
Μόρυχος 275, 22. 284, 13
μοσχεία 276, 3
Μούννυχος 276, 14
Μουσαῖος 36, 3 et 5
μουσικὸς 277, 22
μοχθηρία 277, 24
μυΐνδα 279, 3
Μῶλος 580, 1
Μυνδία 577, 24
Μυόννησος 199, 11
μύραινα Ταρτησία 570, 10
Μύρμηξ 256, 16
μυρόλωτος 238, 24
μύρον 20, 21
Μύρρινα 78, 1
μέχρι τοῦ μυρρίνου 657, 7
μυρτοχείλη 281, 13
Μύρων 234, 19
Μῦς 282, 9
Μυσοὶ 23, 22
μύσταξ 379, 25
μυχόνους 274, 18

μυχορήμων 274, 19
Μώρυχος 284, 10
μωκᾶσθαι 283, 20
Μώρυχος. Vide Μόρυχος
μῶσθαι 284, 4

ναὶ, ναὶ μὰ 239, 9. 240, 18
ναὶ μὰ τὸν 299, 16
ναιχὶ 363, 17
Νάξος 287, 1
ναστοφαγεῖν 287, 8
ναύκραροι 287, 26
Ναυκρατὶς 287, 24
ναυλόχιον 288, 25
κατὰ ναῦν 139, 18
Ναυσίνικος 550, 11
ναύφρακτος 639, 14
ναυφύλακες 290, 7
νεανικεῦντος 291, 5
νεατὸν 290, 20
Νείλεως 27, 25. 585, 19
Νεῖλος 298, 8
νεῖν 298, 11
νέμειν προστάτην 460, 24
Νέμεσις 293, 15 et 17. 482, 13
νένηται 36, 14
Νεοπτόλεμος 569, 8
νεοῦν, νέωσις 290, 20
νεῦρα πολέμου χρυσὸς 251, 21
νεφροὶ πετρόβλητοι 426, 16
νεωκόρος 418, 11
νεὼς, ejus composita 469, 15
νεᾶσικοι 297, 4
νὴ 240, 18
νήσαι 298, 5
νήθειν, νῆμα 180, 1
νησεῖα 87, 22
νῆστις 158, 22 νήστεως 256, 3 et addenda
νήτη 291, 14
νίγλαρος 300, 1
Νίκη 118, 11 Νίκη Ἀθηνᾶ 614, 17 Νῖκαι 568, 2
Νίνος 500, 13
νίτρον 227, 23
νόθοι 188, 7
νομὴ 294, 2
νόμισμα 314, 9
νόμοι Ἀθήνησι 87 sepe
νομοφύλακες 321, 7
νοσηλεία, -εύεσθαι 232, 14. 302, 22
ἐμὴν κάμνειν νόσον 586, 4
νουθετησμὸς 303, 19
νοῦμμος 302, 19
Νοῦς 159, 9
νύμφαι 507, 1 Νύμφαι 617, 10

ξ pro σ in ξὺν 310, 21
ξαίνειν 223, 2
Ξέναρχος 485, 21
ξενίας δίκη, γραφὴ 289. 390. 478, 9
ξενικὸν, τὸ ἐν Κορίνθῳ 441

Ξενόκριτος 93, 20
ξένος 263, 5. 438, 9
Ξέρξης 203, 10. 489, 18. 565, 4. 587, 11
ξέστης 466, 21
ξηροτρίβεσθαι 389, 7
ξηρίζειν 309, 17
ξηλίη 310, 1
ξύειν 310, 12
ξυλίζεσθαι 210, 17
ξύλων πρῶτον 469, 10 ξύλου σκαμβὸν οὐδέποτε ὀρθὸν 596, 8
κατὰ ξυμφορὰν 140, 4
ξυνήγορος Τενέδιος 578, 15
ξυντρία 311, 8
ξυρᾶσθαι 313, 1
ξύσμα 309, 26
ξύστρα 539, 14

ὀβελιαφόροι 313, 21.
τοῦ ὀβελοῦ τὸ θερμὸν 593, 3
ὀβολὸς 270, 12. 570, 7. 579, 10. 602, 22
ὀβολοστάται 314, 15
ὀβρίκαλα 314, 22
ὀγμὸς 658, 12
ὀδαξῆσαι 8, 1
† ὀδεύειν 316, 8
ὁδμὴ 352, 24
ὁδός. ἐν ὁδῷ καθεύδων 63, 8 σχιστὸς ὁδὸς 562
ὁδούς. μᾶου ὀδόντας ἀριθμεῖν ἢ δακτύλους 483, 21
Ὀδυσσεὺς 410, 12
ὀδωδέναι 316, 18
Οἰδίπους 120, 18
Οἴη 317, 8 Οἰηθεν 322, 23
-οιην et -οιμι optativi 28, 24
οἰκεῖοι 6, 5
οἰκέτης 318, 14
οἰκογενὴς 320, 5
οἴματα 320, 10
οἶμος 398, 20
οἰμώζειν 524, 16
οἰνόσπονδα 299, 23
οἷόν τε 363, 18 οἷόν φίον 356, 24
οἷος 322, 19
οἷς 313, 16
οἴσθας 322, 19
ὄκνος 654, 9
πάντα ὀκτὼ 378
ὀλιγομήκης 117, 5
ὀλίγος 328, 9
ὀλολύζειν 329, 20
Ὀλύμπια 356, 13. 387, 1
Ὀλυμπίειον 330, 12
Ὀλυμπίων κρατὴρ 604, 26 Ὀλυμπίων (ἄεθλος) 605, 2
Ὄλυμπος 575, 16
Ὀλύνθιοι 115, 14
ὁμαλὸς 330, 24
Ὅμηρος 177, 13. 484, 23

ὄμηρος, -εἶν, οῦν, εἶναι 331, 13. 332, 1
ὁμογάλακτες 332, 26. 344, 22
ὅμολος 333, 10
Ὁμόνοια 446, 21
Ὁμπνία, Ὀπνία, Δημήτηρ 335, 6. 342, 14
ὀμφακίζεσθαι 511, 8
ὄμφακος ὑγιέστερος 614, 22
ὀμφαλητόμος 241, 9. 335, 12
ὄναρ 149, 26
ὀνάτωρ 336, 6
ὄνειροι τυφλοὶ 611, 17
Ὀνόμαρχος 643, 18
ὄνος 279, 22 ὄνος ἐν μύρῳ 337, 10 ὄνου σκιὰ 419, 16 ὄνων οὔ μοι μέλει 612, 25
ὀξὶς στομάχου 339, 20
ὀξύβαφον 340, 1
ὀξὺς 295, 19. 533, 19 † ὁ δ' ὀξὺ ἀριθεὶς 358, 7
ὀπηνίκα 71, 18
ὀπήτιον 341, 13
ὀργάζειν 264, 15
ὀργᾶν 345, 1
ὀργεῶνες 82, 10. 343, 11
ὄργια 344, 8
ὀργιάζειν 343, 20. 344, 12. 345, 8
ὀργυιὰ 349, 3
ὀρεκτιᾶν 345, 18
ὀρεσχὰς 354, 13
ὀρεὺς 345, 22. 347, 8
ὀρεωκόμος 345, 25
ὄρθιος νόμος 302, 17
ὀρθοπύγιον 350, 4
ὀριῶ 85, 13. 102, 17
ὁρκιστὴς 347, 28
ὅρκοι ταχυβλάμονες 572, 8 Ἀφροδίσιοι ὅρκοι &c. 572, 11
ὀρκοῦν 347, 21
ὁρκωμότης 347, 28
οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρρεῖ 359, 15
ὄρμος 348, 13
ὀρνεοτροφεῖον 319, 11
ὄρνιξ 348, 22
ὄρος 361, 23
ὀροφὴ 349, 25
ὀροφίας 363, 28
ὀρροπύγιον 350, 3
ὀρρυδία 349, 21
ὀρτυγοκόμος 350, 10
ὀρφανοὶ 514, 7. 641, 4
Ὀρφεὺς 214, 22. 218 bis
ὀρφναῖος 150, 6
ὀρχὰς 484, 13
ὀρχήστρα 389, 26
ὄρχος 351, 11
πλεῖστον ὅσον 433
Ὅσσα 575, 16
ὀστέινος, ὄστεον 353, 11, 12
ὀστρακισμὸς (vide ἐξοστ.) 155, 24

ὄσχεος 204, 17
ὄσχη 354, 12
ὄσχος 354, 6
ὀτλεῖν 355, 16
ὀττεύεσθαι 355, 27
οὖ et οὗς genitivi (Ναυσικύδους) 289, 10
οὐ 317, 5
οὖατος 362, 26
οὐδὸς 316, 7
οὐθεὶς 356, 17
οὐλὴ 150, 14. 360, 1
οὖλος 150, 12
κατ' οὐρὰν 150, 17
Οὐρανὸς 604 bis. 605, 10
οὔρειος βίκος 361, 21
οὖρια 625, 8
οὖρος, οὐρὸς 163, 2. 319, 21
οὗς. ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ὦτα ἔχειν 572, 14
οὗτος usu eximio 457, 24
ὄφις οἰκουρὸς 319, 23
ὄφλειν 364, 18
ὀφρῦς ὑποκαθεῖναι, ἀναπείσειν, τοξοποιεῖν, συνέλκειν 552, 25. 595, 3. 628, 4
ὄχημα 53, 2
ὀψὲ 468, 16
ὀψαίειν 438, 12
ὀψαπέδων 404, 7
ὀψίτερον 366, 24
ὀψοδόκη 156, 19
Παγασιτικὸς κόλπος 20, 1
πάγκυφος ἐλαία 193, 20
πάθος τραγικὸν 597, 20
παίγνιον 369, 3
πάλεις παίζειν 439
Παιονίδαι 368, 13
παῖσαι 531, 14
παιωνίζειν 370, 20
παλάθη, -θις 371, 20
παλαίτερος, -τατος 371, 6
παλεύτριαι, -ίδες 68, 13. 371, 27. 372, 2 et 3
παληλία 411, 22
παλιγκάπηλος 373, 26
παλίμπρατος 373, 26. 374, 7
πάλιν in compositione ἐπιτατικὸν 373, 25
παλίνδης ὄνος 372, 15
παλινέμπορος 373, 18
ἐπὶ Παλλαδίῳ 41, 21
ἡ ἐπὶ Παλλαινίδι μάχη 592, 25
πάλος 115, 1
Πὰν 206, 11. 377, 16
Παναθήναια 104, 1. 129, 19. 130, 1. 205, 25. 275, 4. 412, 10. 516, 18
παναθλίως 376, 28
Παναίτιος 558, 18
Πανδίων, Πανδιονὶς 376, 23
πανδούριον 427, 26

Πάνδροσος 436, 21. 465, 5. 652, 10
Πανδώρα 397, 9
Πανοπεὺς 639, 5
πανόπτρια 377, 23
Πανοψία 471, 17
Πανταιλῆς 276, 14
* Παντάρκης 483, 20
ὁ πάνυ 596, 20
πάππας, παππίας 245, 15
παραβολὴ 382, 24
Παράβυστον 691, 6 παράβυστος 171, 8
παραγράφεσθαι, -φὴ 32, 10. 519, 16 ἐν βιβλίοις 566, 3
παράδεισος 161, 23
παραδοξέα 438, 24
παρακαταβάλλειν 478, 11
παρακρούσασθαι 386, 1
Πάραλοι 387, 16
Πάραλος navis 386, 5 et 23. 567, 24 Πάραλος viri nomen 386, 22. 387, 15
παρανεάτη 291, 14
παρανίσχειν 460, 5
παρανόμων γραφαὶ 87, 8
παραρρεῖν 615, 20
παρατίλλεσθαι 391, 20
παράχορδον 385, 20
πάρδαλις, παρδαλὴ 443, 24
παρδαμάλη 131, 12
παρείας 364, 1
παρέργως 396, 7
παρῆ 57, 5
παριαμβίδες 397, 20
Παρμενίων 300, 13
Παρνηθία νύμφη 187, 8
παροιμία 336, 12
τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν 595, 12
πάροχοι 52, 28
Παρράσιος 357, 14
πάρυφες 388, 13. 394, 24
Πασέας 281, 7
παταγεῖν 126, 11
πατάξαι 531, 15
τίς πατέρ' αἰνήσει &c. 691
πατραλοίας 149, 9
πατρικὸς, πάτριος 409, 22
Πάτροκλος 569, 7
πανσικάτη 131, 22
πάχνη 301, 3
πεδῆσαι 22, 14
* Πεδιακὰ 403, 18. Vide 26
Πεδιάσιοι 386, 7
πέδον 625, 6
πέδων 404, 7
πέζα 404, 13
πεζίται 565, 18
Πειθὼ 118, 11. 271, 2
Πειραιεὺς 63, 11. 111, 11 et 16. 112, 12. 276. 462, 14. 509. 510 ἐκ Πειραιῶς πάθος 552, 14
Πειρίθους 226, 20. 417

Πεισίστρατος 110. 234, 8. 472, 23
πέλας 407, 20
Πελασγιῶτις 580, 17
Πελασγοὶ 407, 11. 431, 10
πελειὰς ἡμένη 68, 11
πέλεκυς Τενέδιος 577, 5
†πελιὰ 408, 3
πελιτνὸς 408, 4
Πελλήνη 250, 4
πέλτη 408, 8
πέλυξ 407, 26
πεμπάζειν 408, 25
πέμπειν 443, 1
πέμπελα 409, 1
τὸ πέμπτον τοῦ τιμήματος 457, 2
πεμπώλαρχος 409, 1
Πενέσται 127, 18. 165, 15. 168, 7 (426, 5)
Πενθεὺς 577, 3
πένισσα 410, 3
πένταθλοι 623, 23
πεντακοσιομέδιμνοι 52, 8. 110, 5 et 10. 567, 19
πέντε πίνειν, πέντε καὶ δύο 599, 23 πεντε- in compositis, non πενται-, πεντέκλινος, πεντέμηνος, πεντέχαλκος 410, 20. 411, 3
πεντηκόντορος 411, 8
πεντηκοστεύεσθαι, -τολόγος 411, 10
πέπλος 116, 14
πεπόνθειν 123, 20
πεπρημένος 507, 25
πέρα 595, 21
Περγαία Ἄρτεμις 72, 19
Περίανδρος 194, 13
περιβαρίδες 425, 25
περίδειπνον 359, 11
περιθέτη κόμη 428, 21
Περιθοῖδαι 192, 9
περίκηποι 357, 23
Περικλῆς 234, 9. 659, 2
περικωνῆσαι 198, 1
περίνεως 469, 16
περιοδικαὶ νόσοι 135, 1
ἐκ περιουσίας 392, 23
περίπολοι 578, 18
περίστια 422, 23
περιστίαρχος 121, 6 et 12
περίστοιχοι ἐλαῖαι 540, 3
περιτροπὴ ὑπέρου 623, 5
περιτρόχαλος κουρὰ 517, 19
περιψῆν 425, 10
Πέρσαι 164, 6. 203. 378. 587, 9
Περσεφόνη 16, 5. 50, 1. 226, 21
πεττοὶ 426, 18
πήγανα 357, 24
Πηνελόπη 304, 11
πῆχυς 432, 25. 433, 2
πίθηκος τραγικὸς 597, 21. 598, 1
Πιθηκοῦσσαι 157, 24

πίθος 119, 21
πινάκιον 590, 6
πιννοφύλαξ 430, 19
Πισαῖος 222, 12
Πίστειρα 249, 6
πισύνη 425, 13
Πιτανάτης λόχος 431, 5
πίττα 482, 9
πλάδος, πλάδωσις 431, 18
πλάσσειν 432, 8
πλάτη 432, 10
πλέθρον 407, 15
πλευστέον 438, 23
πλέω 433, 5
πλήμη 434, 4
πλημμελὴς 433, 25
πλημμυρὶς 434, 4
πληροσέληνον 378, 8
Πλήσιππος 93, 21
πλινθίον 431, 24
πλίνθον πλύνειν 338, 1 et 11
πλοῦς 434, 14 πλοῦν ὑποτέμνεσθαι 631, 11
πλουτίνδην 6, 8
Πλουτὼ 570, 13
πλύμα 435, 10
πλυντήρια 60, 15. 127, 24
πλυντρίδες 231, 12
πνιγαλίων 72, 16
πνὶξ 258, 22
Πνὺξ 457, 23. 474
ποδαπὸς 68, 6
πόδες ὄρειοι 345, 17
ποδονιπτὴρ 218, 13
ποῖ 427, 23
ποία 435, 22
ποιεῖσθαι περὶ πολλοῦ 420, 22 στρατόπεδον 542, 18 σπουδὴν 532, 14
ποιητοὶ παῖδες 355, 4
Ποικίλη στοὰ 325, 4. 440, 5
πολέμαρχος 234, 4 Vide Ἄρχοντες
ἡ πολὴ 406, 26
Πολιὰς 319, 23 Πολιάδος ἱέρεια 24, 17
πόλις 167, 6
πολίτης 402, 13 et 14
Πολύακης 439, 3
Πολύγνωτος 80, 16
Πολυκράτης 378, 19. 473, 1. 499, 6
πολυπλοκώτερος Τυφῶνος 612, 11
πολυτάλαντος 566, 9
πολυτελὴς 574, 24
Πολυτίων 626, 10
πολύτριχον 10, 6
Πολύτροπος 441, 21
Πολύφη 112, 9
Πολύφημος 617, 11
πομπεύειν 442, 13
πόντος Ῥέας 485, 2
πορεῖν 85, 13
πόρναι 388, 2
πορνεύειν 478, 24

Ποσειδῶν 12, 15. 425, 8. 571, 5. 575, 23. 654, 5
πόσθιον 445, 5
Ποτάμιοι 560, 18
ποταπὸς 435, 27
πότης λύχνου 9, 18 et 26
ποῦ 437, 7
πούς. κατὰ πόδα 140, 14 παρὰ πόδας 388 περὶ πόδα 420 πρὸ ποδῶν 457 ἐν ποσὶ 565, 16
† πράγμων 446, 14
ταῦτα πράσσων &c. 571, 18
πράτης 447, 3
πραῦς, πραΰτερος 447, 8
πρέμνον 447, 12. 470, 20
πρεσβευτὴς 447, 16
πρημάδες 448, 6
Πρίαμος 448, 9
Πριαπώδης 346, 3. 375, 14. 592, 2
προαμβολαὶ 449, 7
προανακρούσεις 449, 7
πρόβατα Πεδιακὰ 403, 18 et 26
προβολὴ 87, 8. 449, 22
πρόβουλοι 552, 8
προεδρία 455, 19
προὶξ 513, 23
προκαλεῖσθαι, πρόκλησις 454, 10. 460, 26
Προκλείδης 602, 1
προκόμιον 428, 23
Πρόκρις 397, 10. 583, 3
Προμήθεια 205, 25
Προμηθεὺς 206, 11
πρόξενος 101, 8
προσκαλέσασθαι 460, 22
προσκατάβλημα 454, 16
Προσκήνιον meretricis cognomen 286, 23
πρόσκλισις 140, 20
προστὰς, -άδος 462, 6
προστάτης 295, 13. 478, 9
προστροπαῖος 371, 16
προστροπὴ 463, 5
πρόστροπος 462, 24
ὁ προστυχὼν 342, 23
προτέλεια 574, 26
προτεραία 464, 11
πραγματίτερον 447, 22
προφαίνειν 641, 6
πρυτανεῖον 93, 3 ἐπὶ Πρυτανείῳ 41, 21. 452, 11
πρυτάνεις 93, 2. 190, 22. 452, 1 et 4
πρυτανικὴ γραφὴ 487, 3 et 13
† πρωΐ 468, 21
πρωτεῖραι 140, 21
Πρωτεσίλαος 410, 9
Πρωτογένεια 397, 9
Πρωτοκλέης 604, 13
Πρωτοκρέων 604, 14
πτερὰ 346, 20 φόνου πτερὸν 653

πτέρνα 469, 23
πτέρυγες 88, 7
πτύον 469, 22
πτύχλοι 470, 27
πτώσσειν 471, 12
πτωχίστερος 451, 21
πύανα 471
Πυανοψία 471, 12
Πύδνα 588, 8
Πυθαγόρας 50, 22 &c. 174, 13
ὁ Δελφὸς 564, 22
Πυθαγόρειοι 117 bis
Πυθία 473, 20. 564, 21
Πυθόδωρος 518, 23
Πυθοκλῆς 113, 20
αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδὸς 623, 8
Πυθὼν 472, 27
Πύλαι, Πυλαία 86, 14. 103, 10. 474, 10
ὁ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς 462
πῦον 473, 22
πῦρ. πυρὸς πώγων 478, 3
πυραμίδες, αἱ ἐν Αἰγύπτῳ 194, 22. 490, 2
πυρίατος 476, 8
πυρίεφθος, -ον 475, 13. 476, 8, 9
πυροὶ σητάνιοι 508, 4
Πύρρος 580, 19
πυρφόρος 358, 2
πύσμα 475, 7
πύστις 425, 13
πῶ 479, 7
πωληταὶ, -ήριον 263, 15. 478, 17
πῶροι 223, 13

κατὰ ῥάβδον 141, 12
ῥαδινὴ 480, 4
ῥαδιουργία 480, 7. 481, 9
ῥᾳδίως 361, 2
ῥάκος 482, 4
ῥαπτὸν ὄμμα 331, 3
ῥᾳστωνεύειν 483, 18
ῥαφανὶς 483, 19
ῥαχία 38, 13. 488, 15
ῥαχιστὴς 484, 4 et 7
ῥαψωδεῖν 484, 25
ῥεῖν. v. ἐρρύην
† ῥεύειν 493, 9
Ῥηγῖνοι 202, 1
ῥήξας 483, 6
ῥητορικὴ 488, 9
ῥητροφύλακες 487, 22
ῥιγνοῦσθαι 489, 2
ῥοὰ 490, 25
Ῥόδος 224, 6
ῥοθιάζειν 490, 11 et 20
ὃς ὑπὸ ῥόπαλον 634, 15
κατὰ ῥοῦν 141, 16
ῥοφεῖν, ῥόφειν 18, 5. 364, 16
ῥύεσθαι 493, 8
ῥύζειν 481, 13
ῥυπαρὰ αὐλὴ 265, 15

ῥυπὸν 349, 9
ῥυσιάζεσθαι 492, 21
ῥυτὴρ 6, 16
ῥὼξ 483, 2
ῥωποπώλης 494, 2
ῥῶπος 17, 20

σαβακὸς 496, 7
σαβὸς, σαβάζειν, Σαβάζιος 37, 5 et 8. 383, 16. 495, 6 et 11. 616, 19
σάβυττα 500, 3
σάθη 495, 16
σάκτας 500, 3
σάλα 498, 1
Σαλαμινία, ναῦς 386, 12 et 24. 387, 4. 497
Σαλαμὶς 203, 11. 522, 11 ἡ ἐν Κύπρῳ 276, 10
σαλπίγκτης 208, 3
Σάμαινα 499, 6. *570, 23
σαμβύκη 100, 9 et 12
Σάμβυξ 100, 9
Σάμος, Σάμιοι 74, 8. 236, 23. 298, 8. 570, 18. †Σαμιῆ 570, 23
Διὸς σάνδαλον 596, 20
† σανδανοθήκη 499, 12
σαρκάζειν 507, 17
σαροῦν 127, 23. 496, 14
Σατυρικὰ δράματα 357, 19 ὄρχησις 508. 511. 527
Σάτυροι 88, 25. 354, 19
σαυρωτὴρ 545, 12
Σειληνὸς 305, 5
σειρὰ 51, 24
σειρᾶν 504, 24
σείριον, Σειρὶς, Σείριος 504, 12
σεισοπυγὶς 163, 21
Σελήνη 361, 6. 376, 22. 603, 24 Ἀκεσαίου σ. 585, 18
σεληνὶς 505, 21
σέλινον 500, 3 ἐν σελίνοις 357, 21
Σέλλος 507, 9
Σεμέλη 616, 13
Σεμναὶ θεαὶ 104, 2
σηκύλη 508, 6
σημαίνεσθαι 509, 21
σητάνιος 587, 4 (508, 4)
σῆτες pro σέες 503, 16
† Σίαλος 501, 11
σίγμα 351, 21
σιδεῦναι 553, 2
σῖκαι 511, 2
Σικελία 73, 18. 366 Σικελιῶται 557, 6
σιληπορδία 511, 25
σινόμωρος 512, 16
Σινώπη 513, 1
σιτηράσιον, σιτηρέσιον 367, 15 514, 3
σκάνδαλα 516, 1
σκανδικοπώλης 516, 3
σκαπάνιον 519, 5

σκαρίζειν 20, 25
σκατὸν 527, 1
σκαφανεὺς 516, 6
σκάφη, σκαφεῖς, σκαφηφόροι 263, 18. 517, 12. 558, 8. 615, 11
σκαφιόκουρος 517, 15
σκέφος 516, 23
σκηνὴ 597, 14. 613, 3 (ἐν ἀγορᾷ) 519, 3
σκηνογράφος 519, 19
σκήπτομαι ἀποδημεῖν 525, 17
σκιᾷ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο 539, 19
σκιάδειον 520, 8
† Σκιβωνίδαι 280, 23
σκίλλα 562, 17
Σκιλλούντιος 194, 6
σκιμβάζειν 325, 15
σκινδακίσαι 520, 20
σκίρα (σκίρρα) 522, 7
Σκιρὰς, Σκιρὰ, Σκιροφοριὼν, Σκιρὸν, Σκίρος, Σκίρων 354, 9 521 saepe 522 saepe 606, 14
Σκίραφος, σκιραφὲς 520. 521
σκοπᾶν 524, 4
σκοπιᾶν 524, 4
κατὰ σκοπὸν 142, 13 Παιὼν σκοπὸς 378, 11
σκορπίος 181, 8 ὑπὸ παντὶ λίθῳ 629 σκορπίον ἐκτώπουν ἀνεγείρει 326, 20
σκότιος 630, 11
ὑπὸ σκότῳ γεγονὼς 630, 11
σκύθαι 553, 1
Σκύθαι 594, 3. 595, 4 Σκυθικὸν ξύλον 81, 13 ὥρα 485, 9
Σκύθης 456, 9
σκῦλα 210, 13
σκυλεύματα 525, 12
Σκῦρος 525, 18
σκυτεὺς 526, 21
σκωπος 527, 7
-σμαι et -μαι, passivi perfecta (σέσωσμαι) 507, 22
σοβεῖν 528, 4
Σολοικισμὸς 528, 9
Σόλων 110, 2 et 9. 245, 8. 410, 18. 505, 5
σοφίζεσθαι 528, 21
οἱ ἑπτὰ σοφοὶ 245, 4
σπάδων 36, 26
σπάθη 21 ter.
σπάλαξ 515, 22. 611, 26
Σπάρτη 202, 20
Σπαρτοὶ 652, 15
σπεύδειν 532, 10
†Σπεύσιμοι 594, 3
σπλεκοῦν 527, 15
σπλὴν 531, 13
σποδεῖν 527, 16
σποδὸς 584, 8
σπουδάζειν, σπουδαστὴς 385, 1. 530, 20

σπουδαιολογεῖν 532, 9
†Σπονσίνους, Σπονσίνιοι 594, 5
στάδιον 407, 16. 433, 2
σταῖς 535, 2
στἀλαγμοῦ λυπηρότερος 236, 17
στάλικες 423, 5
στὰς 533, 6
στατεῦσαι 21, 13
στατὴρ 184, 6. 374, 19
στερίσκεσθαι 536, 25
στερνοτυπτόμενος 537, 8
στέρφνοι 507, 4
στέφανος σελίνου 506, 5
στήλη 189, 15
στήσασθαι 314, 19
Στησίχορος 378, 24. 599
στίβη 538, 25
στίμις 538, 24
στιππεῖον 545, 11
στίχος 540, 3
στλεγγὶς, στλεγγίζεσθαι 313, 8. 537, 13
στοὰ ποικίλη, βασιλέως 15, 4. 189, 21
στοιὰ 539, 16
στοίδιον 545, 19
στοιχάδες 423, 19
στοῖχοι 423, 5 et 11 χοροῦ 604, 20
κατὰ στόμα 143, 2
στομφάσαι 540, 18
στρατηγικὰ 89, 23
στρατηγοὶ 144, 24
στρατόπεδον 542, 22
τί *ἔχων στρέφῃ 587, 23
στρόβηλος (vel στρόβιλος) 543, 22
*Στροφάδες 544, 7
στροφὴ 599, 15
στρυφνὸς 539, 9
στρύχνος 609, 3
στρῶται 589, 9
Σύβαρις, Συβαρῖται 93, 19. 117, 15. 265, 10. 528, 1
συγγενεῖς 6, 4. 318, 23
συγγραφεῖς 138, 22
συγγραφὴ 289, 20
σύγκλητος ἐκκλησία 191, 11
συηνεῖν 547, 5
συλλαμβάνειν 530, 21
σύμβολον 430, 7. 549, 5
συμμορία, συμμορῖται 58, 26. 288, 6 et 22. 550, 9
συνήγορος 487, 15
συντέλεια 556, 11
σύντεχνος 334, 12
συντρέφεσθαι 599, 1
Συράκοσσαι 127, 11. 165, 13
συρίγκτης 208, 4
συρμαΐζειν 557, 16
Σύροι 217, 17
σύρτιος, -ιδος 258, 3
συρτοὶ χιτῶνες 346, 26
σφάκελος 559, 18
Σφενδόνια 397, 15
σφῆκαι 560, 12

σφὴν 22, 16
Σφήττιοι 339, 25
σφίγκται 252, 3
Σφὶγξ 484, 19
σφόδρα πάνυ 379, 18
σφραγιδοφυλάκιον 472, 18
σφραγίζεσθαι 584, 22
σχινίζεσθαι 562, 19
†σχοιζος 117, 7
σχοῖνος 329, 12
σχολαίτερον, -ότερον, -ότης 563, 1
κατὰ σχολὴν 143, 8 σ. ἄγειν 562, 26. 563, 8 σχολῇ 563, 11
Σωκράτης 186, 16. 481, 5
σῶος 494, 17. 563, 17
Σωτὴρ 446, 19 σωτῆρος Διὸς poculum 16, 1. 604, 25. 605, 3

τάλαντον 314, 8. 567, 4 Ταντάλου τάλαντα 570 Ζωπύρου 56
ταξίαρχοι 109, 26
Τάξος 120, 6
τάρβος 569, 15
Ταρσὸς 500, 15
ταρτημοριαῖος 570, 8
Ταυροβόλος 571, 7
ταῦρος 500, 3 (ἄστρον) 613, 16
ταντάζειν 583, 21
τάφος, ταφὴ &c. 231 et alibi
Τελέδαμνος 281, 6
τέλειος 574, 10 Ζεὺς 604, 25. 605, 3 ἀριθμὸς 605, 4
Τελεσαρχίδης 15, 17
τελεωθῆναι 574, 11
τέλος 464, 8 τέλη Ἀθηναίων 52, 7. 92. 110. 410
τενθεία 576, 4
Τέννης 576 sæpe 577, 5
-τέον et τέα Adv. θετικὰ 438, 21
Τερέτιζοι 51, 14
τέρθρον 578, 13
Τέρπανδρος 261, 13. 302, 18. 346, 14
τεταρτημόριον 602, 23
τετάχαται 42, 22
τέτευχα 582, 14
οἱ τετρακόσιοι 546, 9 (551, 25 male νῦν pro ν')
τέτραχμον, τετράδραχμον 535, 17
Τευθρανία 24, 4
τήγανον 564, 13
τηγανόστροφον 227, 5
Τήλεφος 23, 26. 283, 5
τήλοσε 585, 10
τηλύγετος 585, 11
τηνικαῦτα, τηνικάδε 71, 14
τιάρα 164, 4
Τιβαρηνοὶ 587, 19
Τιγράνης 189, 5
τιθηνὸς 588, 20

τίμησις 243, 1. 462, 20
Τίσανδρος 363, 7
Τίτακος 591, 18
Τιτᾶνες, Τιτᾶνας βοᾶν 591, 24
τιτίζειν 430, 21
† Τιτίνιος 591, 21
τίτυροι 592, 14
τόκοι 39, 24. 40, 3 φαίθοντα τόκον 636, 5
τοκούμενος 592, 19
τολύπη 594, 5
τόνος 631, 17
οἱ τοξόται 562, 21. * 594, 2
τοπάσαι 151, 21
Τορώνη 200, 3
τραγήματα 609, 9
τραγῳδοὶ 256, 12. 275, 10. 312 τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται 597, 3. Vide ὑποκριτής. τραγῳδία 274, 28
τρεῖς κύβοι 77. 602
τρέφεσθαι 607, 8
οἱ τριάκοντα 442, 23. 546, 9. 580, 11
τριβάδες 25, 7
τριημιολία 69, 22
τριηραρχεῖν, τριήραρχοι 550. 556, 8. 567. 568
τρίπαλαι 371, 3
τρίπους, ὁ ἐν Δελφοῖς 564, 20 Θαργηλίοις 472, 24 ἀπὸ τρίποδος 564, 20
Τριπτόλεμος 483, 12
τρισνέατον 291, 15
τριτάλαντος 566, 12
Τριτογένεια 603, 23
Τριτοπατρεῖς 604, 5. 605, 9
τριττύαρχοι 605, 17
τριττὺς 288, 16
τρίτων 603, 16
Τρίτων ποταμὸς 603 bis
τρίφυλλος 265, 18
τριώβολον 604, 3
τρόπις 606, 23
οὐκ ἀπὸ τρόπου 356, 20. 358, 23
τροφῆσαι 26, 20
τρόφι κῦμα 599, 2
Τροφώνιος 211, 14. 237, 13
τροχαῖος 346, 13
τροχὸς 607, 24
τρύγη 355, 24
τρυγὼν 608, 13
τρυσίππιον 112, 16
τρυτάνη 55, 4
τρώγλη 341, 12
Τρωγλοδύται 626, 18
τρωκτὰ 609, 10
* τρωξαλλίδες 279, 19
τύντλος 610, 14
τυραννεῖν 611, 3
τύραννοι 579, 26. † 407, 9. 584, 17
τύρβη 557, 7
τυρεῖται 611, 5
Τυρρηνοὶ 222, 12. * 407, 9

οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται 623, 8
τυφοῦσθαι 582, 6
Τυφὼν, Τυφωνικὰ πνεύματα 582, 6
οὐχ ὁ τυχὼν 356, 2

Ὑάδες 616, 14
Ὑάκινθος, Ὑακινθίδες 397, 14
Ὕβλη 298, 2
-ύειν, -ύναι, in ὀμνύναι &c. 332, 13
ὕελος, ὑέλινος 614, 2
ὑηνία 547, 4. 616, 17
-ύθι, ὄμνυθι &c. 332, 16
υἱοθεσία 617, 3
υἵωσις 617, 2
ὑλάζεσθαι 617, 18
ὑληφόρος 617, 19
Ὑμηττός 187
ὕπαιθρος 619, 23
ὑπειρέσιον, ὑπήρεσιον 445, 22. 460, 18
ὑπερημερία 622, 13
ὑπέρινος 108, 7
ὑπερταλαντᾷν 567, 5
ὑπηρέσιον Vide ὑπειρ.
ὑπίσχομαι 460, 6
κατὰ τοὺς ὕπνους 149, 26
ὑποδορὶς 281, 12
ὑποικουρεῖσθαι 320, 1
ὑπόκοιλος 626, 23
ὑποκριταὶ 293, 24. 563, 22. 628, 22 Vide τραγῳδοί
ὑπόμνυσθαι, ὑπωμοσία 384, 21. 390, 16. 519, 15. 633, 11
τὰ Σαμίων ὑποπτεύειν 570
ὑπότιθος 631, 12
ὑποτοπεῖν 595, 10
ὑπόχαλκος 629, 22
ὑπώπια 186, 6
Ὑστάσπης 489, 18
ὑστάτων χάρις 612, 24
ὑστέρα, ὑστεραία 464, 11
ὑφόλμια 329, 2
Ὑψιπύλη 36, 17. 221, 7

φαλάγγιον 637, 15, 19
φαλλὸς 105, 9
φανὸς 207, 5. 238, 6. 377, 26. 406, 21
Φανὸς 77, 17
φαρδαιθὶ 383, 7
φαρμάκια 640, 14
φάρμακον τέμνειν 575, 13
φαρμακῶν 640, 5
φάρυξ 77, 26
φάσαι 463, 8
φάσγανον 463, 9
φάσκωλος 641, 25
φαντώματα 128, 15
Φάϋλλος 623, 23
φαῦλος 650, 19
Φάων 216, 21
Φειδίας 482, 17
φέρειν 269, 3
φερέσβιος 495, 21

Φηγεύς 410, 6
φηλοῦν 645, 25
πρὸς φθεῖρα κείρασθαι 463, 13
Φθειροπύλη meretrix 639, 10
φθίσις 646, 16
Φθιῶτις 580, 16
φιδάκνη 429, 14
Φιλεῖς 192, 8
Φίλιππος 28, 18. 253, 5. 258, 15. 354, 18. 404, 11. 588, 3
φιλίτια 558, 5
Φιλοκράτης 648, 1
φίλον 356, 4
Φιλόστρατος 187, 1
φιλόψυλος 654, 15
τἄλλα φιλώμεθα 565, 23
φῖτυ 650, 13
Φλιάσιον πεδίον 651, 4
φοβερὸς 429, 18
Φοίνικες 557, 23
Φοινίκη 652, 7
Φοίνιξ 652, 4
φοιτᾷν 622, 23
οἱ ἐπὶ φόνῳ ἀπονοίᾳ ἁλόντες 354, 25
Φόρβας 654, 3
φορβὴ 112, 23
φορίνη, φόρινιον 424, 23. 427, 12
φόροι 75, 7. 556, 2 τὰ τῶν φόρων κρείττω 570, 26
Φρασιθία 218 bis
φρατρίαι, φράτορες 253. 254. 321, 22. 605, 20
ἐν Φρεατοῖ, ἐς Φρεάτου 23, 1. 41, 22
φρυγανίζεσθαι 210, 18
φρυκτοὶ 392, 14
Φρύνιχος 215, 24
φυλαὶ 288 supe. 605, 17 et 19
φύλαρχοι 142, 27
φυλοβασιλεῖς 288, 15
φύσιγγες 427, 17
Φωκαεῖς 248, 11

Χαβρίας 308, 15
Χαιρεφῶν 429, 1
χάλαξα 301, 2
Χαλκὶς 577, 20
χαλκοκρὰς 294, 23
χαλκοῦς 314, 7. 570, 7 579, 11. 602, 22. 603, 5 πῶλος 429, 22
χαμαιριφὴς 626, 7
† χαραὶ 439, 1
Χαράξας 490, 6
Χαρίδημος 588, 4
Χάρμος 110, 14
Χαροπὸς 317, 10
Χάρων 132, 24
Χείλων 586, 10
χειμάζειν 656, 18
χείρ. κατὰ χειρὸς ὕδωρ 144, 17—22 χεῖρας παρασείειν 389, 20 τὴν χεῖρα προσφέ-

ροντα &c. 586
χειροτονία 87, 7
Χείρων 607, 16
Χελιδὼν, πίθον χελιδόνος 473, 13 χελιδὼν μία ἔαρ οὐ ποιεῖ 269, 16
χελώνης κρέα 60, 21
χήμη 175, 7
χθὲς 45, 19
χθιζινὸς 45, 20
Χθονία 397, 11
χίδρα 427, 7
οἱ χίλιοι διακόσιοι 549, 19
Χῖοι 331, 18 Χῖα κεράμια 534, 18
χιτὼν σινδονίτης 512, 19 σχιστὸς 562 οἱ δερμάτινοι 548, 5
χιὼν 301, 2
χλαῖνα 418, 14 Πελληνικὴ 408, 1
Χόες 269, 21. 482, 8. 565, 12
χοίνιξ 69, 11 et 18
χορευταὶ γαστρίμαργοι 640, 23
χορηγοὶ 354, 15
χοροὶ τραγικοὶ 54, 17. 604, 19. κωμικοὶ 54, 18 κύκλιοι 472, 25 χορὸς 54, 17. 210, 10. 274. 275. 351, 16 et 21. 627, 10. 628, 22. 654, 15
χρέους δίκη 362, 10
χρόνος 631, 22
χρυσίδιον 319, 2
χύτραν πλύνειν, ποικίλλειν 338, 1 et 11
οἱ χωρὶς οἰκοῦντες 597, 6

τρυγόνα ψάλλειν 608, 6
Ψαμάθη 225, 5
ψευδεγγραφῆς γραφὴ 390, 11
ψευδοκλητίας γραφὴ 390, 11
ψεῦδος Φοινικικὸν 652, 14
ψὴν 14, 3
ψηφίσματα 450
ψῆφος πλήρης, τετρυπημένη 581 bis. τὸ ε' τῶν ψ. 597, 1
ψόθος 655, 13
ψοῖα 655, 17
Ψύλλοι 656, 5
ψύλλος 656, 6
Ψύρα 656, 10
τὸν περὶ ψυχῆς τρέχειν 599, 4

-ῶ futuri Atticum (θεριῶ, κολῶ) 85
ὦα 405, 4
ᾠὰ 295. 296
Ὠγύγης 446, 23. 658, 6. *658, 10
ᾠδῶν γένη 274, 26. 523
Ὠκεανὸς 112, 9
Ὠλένιοι 492, 9
ὠμηστὴς Διόνυσος 571, 14
ὤν 360, 17
ὥρα, ὥρη 39, 7. 90, 17. 328, 11

Ἠρείθυια 397, 10
ἄρων 49, 1
ὃς 358, 13
ὑτὸς 362, 26 Vide οὗς
ὄφελον 363, 20
† ὄφιξεν 359, 25

Augmentum (ἐώρων) 48, 22 (ἠνείχετο) 71, 12

Fori partes breviter indicatæ (τοὔψον &c.) 589, 8

Patronymica pro primitivis (Ἡρακλεῖδαι &c.) 73, 1 et 23

Præsens de re præterita 211, 17

Tmesis (περὶ κάτω τραπήσεται) 418, 4

INDEX AUCTORUM

IN FRAGMENTUM CANTABRIGIENSE.

Αἰσχίνης: p. 676, 10 Κατὰ Τιμάρχου 666, 12. 669, 7

Ἀνδροτίων Ἀτθίδος α': 671, 16

Ἀριστοτέλης: 670, 14. 672, 8. 676, 6 ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ 667, 29. 670, 30. 672, 20. 674, 7

Ἀριστοφάνης: 669, 26 Ὄρνισιν 676, 6

Οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοί: 665, 30. 672, 17

Ἀττικοί, Ἀθηναῖοι: 663, 16. 668, 13. 672, 18

Δείναρχος Κατὰ Τιμοκράτους: 676, 7

Δημήτριος ὁ Φαληρεύς: 667, 23. 673, 4 Περὶ Ἀθηναίων νομοθεσίας β' 672, 3

Δημοσθένης: (p. 1115) 664, 18. 668, 6 Περὶ στεφάνου 665, 8 Κατὰ Θεοκρίνου 669, 25 Κατὰ Μειδίου 670, 10

Δράκων: 665, 19

Εἰρηναῖος ἐν Ὑπομνήματι εἰς Ἡρόδοτον: 675, 4

Εὐριπίδης: (Orest. 604. ed. Pors. ut vid.) 668, 3 Σκυρίαις 674, 26

Ἐφιάλτης: 674, 5

Ἡρόδοτος: (I. 59) 670, 25 (VIII. 85) 674, 21 ἐν β' (6) 674, 28. Vide Εἰρηναῖος

Θεοδέκτης Σωκράτους ἀπολογίᾳ: 671, 4

Θεόπομπος ἐν ιγ': 675, 2

Θεόφραστος Περὶ νόμων δ': 667, 13 et 18 ε' 677, 8

Θουκυδίδης ἐν γ': 676, 5

Ἰσαῖος Τεμενικῷ: 672, 28 Πρὸς

Εὐκλείδην περὶ χωρίου 677, 14
Ἴωνες: 663, 15
Καικίλιος: 667, 13 et 24. 676, 23 De illo Valck. Anim. Ammon. II. 3
Κλεισθένης: 675, 26
Κρατερός: 665, 19
Λυσίας Κατα Ἀριστωνος: 665, 19 Κατὰ Ἀντιγένους ἀμβλώσεως 669, 20 Κατὰ Νικίδου 671, 5
Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης Περὶ Ἡρακλείας β': 674, 22
Ξενοφῶν: 663, 10
Ὅμηρος: 663, 19 quater. 664, 10)
Πέρσαι: 674, 19 &c.
Πλάτων: 664, 1 et 4. 665, 25
Σόλων: 665, 20. 668, 13
Αἱ τῶν σοφιστῶν διατριβαί: 667, 26
Σοφοκλῆς Ποιμέσι: 674, 25 (Soph.) Ἑλένης γάμῳ: 674, 20 (Soph.) Τρωΐλῳ: 674, 20
Στησίχορος: Vide Φιλόχορος
Ἡ συνήθεια: 673, 20
Αἱ σχολαστικαὶ ὑποθέσεις: 665, 27
Ὑπερίδης: 664, 11. 673, 20 Κατὰ Δωροθέου 671, 9 Κατὰ Αἰσχυλέους προδοσιάς: 677, 16
Φιλόχορος: 667, 23. 674, 5 ἐν τῇ ε' 673, 26 ἐν τῇ γ' 675, 13 ἐν ς' 676, 7 ubi male Στήσιχορος.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building